

კვირის პალიტრა

36
33

შუბლკვირული გზა

№ 11 (361) ◆ 18 - 24 მარტი, 2002 წ. ◆ ფასი 50 თეთრი ◆ დაარსებულია 1995 წ.

რამო ეხება აუზს დაუნდობლად რუსეთს?!

— ამერიკელები არსად არავის არავითარ მანისს არ დაუტოვე-ბენ, რომ ვინმემ ოდესმე აშშ-ს რაღაც საფრთხე შეუქმნას, მით უმეტეს რუსეთს, რომელიც ამერიკისთვის კვლავ რჩება არასანდო ქვეყნად! ქართულ ისტებლიშმენტში კვლავ გაიძახიან, რომ რუსეთი გააბრაზებული და ამიტომ გვსჯისო, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, ბავშვური აზროვნებაა, რომელიც უფრო ქვის ხანას შეეფერება, ვიდრე თანამედროვე რეალობას. **ტ. გ. 3**

— მაშვითებს არა რუსეთის შესაძლო აგრესია, არამედ ისეთი საფრთხეები, რომლებიც დღეს ქართველებს ვერ წარმოვიდგინებთ. ანუ, ისეთი, როგორიც აშშ-ს დაატყდა თავს 11 სექტემბერს.

გენერალი შერაპილი საქართველოდან მიდის...

„მე მგონი, პრეზიდენტმა დღესაც არ იცის — რა მოხდა გალში...“

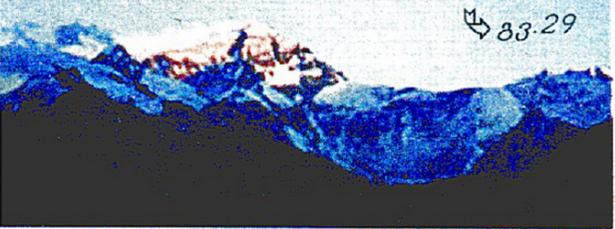
ვიზას ველოდები და მივდივარ. აქ რომ დავრჩე, რამეს მომიწყობენ — ან ავარიას, ან მანქანაში ჩამცხრილავენ. ადამიანის მოკვლას რა უნდა — იარაღი არა აქვთ თუ რა! **ტ. გ. 5**

ლოგინელმა გოგათა გარონმა საკუთარი ვაჟი მოკლა

ვასილ მარტინოვი ამ ფაქტში თავის საყვარელს ადანაშაულებს და აცხადებს, რომ ცულის ტარი მან კი არა, ილონა მარენმა ჩაატყდა ბონდარენკოს, თუმცა არ უარყოფს, რომ შემდეგ მან კისრის არეში პისტოლეტი ესროლა მოსამსახურეს. შესაძლოა, მოკლულის პიროვნების დადგენა ვერც მომზდარიყო, ვასილ მარტინოვს ამ მკვლელობიდან ორი დღის შემდეგ საკუთარი შვილი — 21 წლის მიშა მარტინოვი რომ არ მოეკლა. **ტ. გ. 5, 13**

ტიან-შანი — ცისფერი მთები ამ სამი კანის დაღუპვით თითქოს მთელი თარგა გაქრა...

1961 წლის 29 აგვისტო... მეხვიით ვაჯარდა ხმა უნივერსიტეტში, კიროვის პარკში, რუსთაველზე შემოიჭრა და ჩააქრო ღიმილი. ელდა ჩადგა თვალებში — კუნთ დაიღუპაო, ჯუბბერი დაიღუპაო... ჩვენი ბიჭები ტიან-შანზე დაღუპულანო.

ჩანართი

სასამართლო

17-20

გვერდი

სამხედრო თემატიკა:

„ტიან-ხელეა“

ქართულ ჯარში

ჯარისკაცის ულუფიდან მხოლოდ პურსა და მარილს არ იპარავენ **ტ. გ. 8, 9**

რაგანი ხანია გულიანად აღარ გაგვიხივია!

გაიქრა

საზიარო-იუმორისტული ჟურნალი

თქვენ გაემოვნებინანი გკითხველი გრძანდებით!

„უფრო სწორი იქნება, თუ ვატი გავუვავის „გარკიგავს“ ვენოლაში“

„ყოველწლიურად უცხოეთში გაყიდული ქართველი ბავშვების რიცხვი სამინისტროს ციფრით აღისიშნება და კარგა ხანია, 400-ს გადააჭარბა“

— როცა ბავშვს საზღვარგარეთ ვაშვილებთ, ვუცვლით სახელსაც, გვარსაც, ეროვნებასაც, მოქალაქეობასაც, სარწმუნოებასაც, ანუ ვქმნით სრულიად ახალ ადამიანს, გაყალბებული საბუთებით. ხომ არ ჩავდივართ მიუტკეველ ცოდვას და ზედმეტად ხომ არ ვიტყვებით უზენაესის კომპეტენციაში?!

— იცი, რამდენი ჯდება აქ დაბადებული ბავშვის საზღვარგარეთ ვაშვილება? არასრულწლოვანთა კომისიას უნდა, სასამართლოს უნდა, სამინისტროს უნდა, მერე შენ რა მოეცე ან მე რა უნდა დამრჩეს?! **ტ. გ. 6**

ამათ კანონპროექტში არის ყველაფერი, რაც იყო 37-ში — „ანონიმები“, „ტროიკები“... ნამდვილი განკულაკება იქნება.

იგივე სახელები და გვარები აქვთ და თან გაიძახიან, ისინი აღარ ვართო. აბა, კის არიან? ტყუილად კი არ ვუწოდებ „მხედრიონს“ დანაშაულებრივი ორგანიზაცია.

მიხეილ სააკაშვილი

პანკისი, პანკისო, რომ გაკვივრიან... რა პანკისი, რის პანკისი, რეებს ზოდავენ... მარტო დამავალონ და დედას ვუტირებ... უცებ შევაროვებ „მხედრიონს“ და ერთ დღეში გავყრი ყველას იქიდან... სააკაშვილს თურმე მეც დავხმარებოვარ, მერე გამახსენებს. ჯერ სამა ჩიკვაიძეს დაგურეკე, მაშინ მინისტრი იყო და ვუთხარი, ახალგაზრდა კაცია, ნიჭიერი, სამსახურში მიიღე-მეთქი, მაგრამ არ მიიღო... თურმე „ბოტასებით“ მისულა, როგორ მიიღებდა? **ტ. გ. 7**

ჯაბა იოსელიანი

პოლიციის (და არა მხოლოდ) საუკადლო!

ფრთხილად! ქალაქში ავტომობილების ძარცვის ახალი ხერხი „ინერგება“...

როგორც ტაქსის მძღოლებმა მითხრეს, ძარცვის ეს „ქმედითი“ მეთოდი, ორიოდე კვირაა, რაც პრაქტიკაში დაინერგა.

თუ ვინმემ თქვენს ავტომობილის საბურავს დანა დაარტყა, ან მანქანის კორპუსი დაუნდობლად დაკაწრა, ნუ გამოდევნებით, არ მიატოვებთ ავტომობილი, თორემ, გვერწმუნეთ, მხოლოდ დასერილ საბურავს არ დაგვერდებიან.. **ტ. გ. 13**

ჯაკ-პოტი! 300-ლარი

ვაზნებით გაქეპილი პარაპელუნი ელო თავთან...

ის იყო, აშოტმა სიგარეტი მააწოდა შემხვედრს და ახლა ასანთიც უნდა გაეკრა, რომ ერთბაშად უცნობის მარჯვენას გადაეცვი მარჯუთი. ტყნობა გაბრძოლება სცადა, მაგრამ აშოტმა ისეთი თავური აჯახა, გულახდილად ვუთხარი, სპორტსმენი შენი ინსპექტორი კი არა, შენ კოფილხარ-მეთქი.

გაიქვარა პოლკოვნიკი ვახუთი გაეგა...

ეს ახლა მომრავლდა ჩვენში გენერლები და პოლკოვნიკები, თორემ იმ დროს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროში სულ სამი-ოთხი გენერალი და ოცი-ოცდახუთი პოლკოვნიკი ირიცხებოდა. მგონი ისტორიაში პირველად მოხდა, რომ არასაომარ პირობებში, მშვიდობიან დროს, სერეჟანტებმა პოლკოვნიკს „ავაგონები“ აპყარეს და... **ტ. გ. 10, 13**

„ას ორივე კვირის ინტერვიუ პოლს...“

გასულ კვირას, კერძოდ, 11 მარტს შესრულდა 6 თვე 11 სექტემბრის უსაშინლესი ტერაქტების დღი. ეს თარიღი თეთრი სახლის ეზოში, ე.წ. სამხრეთ მდლოზე გრანდიოზული ცერემონიალით აღინიშნა, რომელიც პრეზიდენტ ბუშის ადმინისტრაციასა და კონგრესს წევრებთან ერთად 11 სექტემბერს დაღუპულთა ოჯახის წევრები და აშშ-ში აკრედიტებული 150 ქვეყნის დიპლომატიური წარმომადგენლობა დაესწრნენ. ცერემონიის დასასრულს ვრცელი და ჩვენთვის, ქართველებისთვის მინიშნელოვანი სიტყვით გამოვიდა პრეზიდენტი ჯორჯ ბუში, რომელმაც მსოფლიოს აუწყა ანტიტერორისტული კამპანიის მეორე ეტაპის დაწყების შესახებ. ბუშმა, კერძოდ, ბრძანა: „ჩვენ ყველა ქვეყნის მთავრობისგან გვჭირდება მხარდაჭერა ტერორიზმის წინააღმდეგ წარმოებულ ამ საერთაშორისო ბრძოლაში. ფილიპინებზე სამხედრო ძალები გადავიწყობთ, რომლებსაც ქვეყნის სამხრეთ ტერიტორიების გაკონტროლება ევალებათ. იქ 500 ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურეა შეყვანილი, რადგანაც „ალ ქაიდას“ წევრები ადგილობრივ მოსახლეობას ავიწროებდნენ და გაიტაცეს ამერიკის მოქალაქეებიც. რაც შეეხება საქართველოს, გვაქვს ინფორმაცია, რომ „ალ ქაიდასთან“ დაახლოებული ტერორისტები იმყოფებიან პანკისის ხეობაში და ჩვენ უნდა გავაკონტროლოთ ეს ტერიტორია, საზღვარი რუსეთთან! პრეზიდენტ შევარდნაძის თხოვნით, საქართველოში შეყვანილია 150 ამერიკელი სამხედრო მოსამსახურე, თუმცა ისინი ქართველი ჯარისკაცების მოსამზადებლად გავგზავნეთ. ეს ორივე ქვეყნის ინტერესებში შედის... ასევე ტერორისტებთან ბრძოლაში დახმარების ხელს უწყველი იუმენის მთავრობას!“ რაც შეეხება პრეზიდენტ შევარდნაძეს, ის უკვე ერთობლივი ქართულ-ამერიკული ოპერაციის განხორციელებასაც არ გამოირცხავს...

კოსოვო „ზოგჯერ“ ლეკლოვნი!

პენტაგონმა საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს 1 მილიონ 500 ათასი დოლარის ღირებულების სამხედრო-საინჟინრო აღჭურვილობა და ნაღმების მპოვნელი ტექნიკური აპარატურა გადასცა. იმავდროულად, უშიშროების სამინისტრომ გაავრცელა ინფორმაცია, რომლის თანახმად რუსებისგან შეიარაღება იღებენ აფხაზებიც, კერძოდ, გულრიფშის რაიონში რუსებმა რამდენიმე ათეული მძიმე ტექნიკა შეიყვანეს. სოსხუმის რეჟიმი იმუქრება, რომ ამ საბრძოლო ტექნიკის გამოყენებას აფხაზები იმ შემთხვევაში დაიწყებენ, თუკი ამერიკელებს მიერ მომზადებული ქართული ჯარი ანტიტერორისტული ოპერაციის გადატანას აფხაზეთის ტერიტორიაზე შეეცდებიან! ამასთან, ცნობები გახდა, რომ სასაჩაბლოში დისლოცირებული რუსეთის სამშვიდობო ძალები ცხინვალის მიმდებარე ტერიტორიაზე დამატებით სამი საფეხუკის გასანას გეგმავენ. ამის მიზეზი პანკისში ანტიტერორისტული ოპერაციის შესაძლო დაწყება და, როგორც ჩანს, რუსებზე აფხაზეთის მსგავსად, სამაჩაბლოშიც ლეკლოვნი „ზომებს“.

უხსაზავა კუბი გაეროს მოვლას

ცნობილი ხდება ახალ-ახალი ფაქტები იმის შესახებ, რომ სეპარატისტებმა არა მხოლოდ თურქებს მიჰყიდეს ტყვარჩელის სტრატეგიულად მნიშვნელოვანი ქვანახშირის საბადო, სოსხუმის რეჟიმთან ინტენსიურ მოლაპარაკებებს აწარმოებენ რუსი ბიზნესმენებიც დასახვეწებელი და სხვა სახის ობიექტების შესახებ. 1997 წლიდან 2002 წლამდე აფხაზეთში 1000-ზე მეტი ობიექტი გასხვისდა, ქართველთა სახლები საჩუქრად მიართვეს რუს გენერლებს, აფხაზეთის ომის „გმირებს“, დანარჩენ სახლებს კი ყიდიან მიწის ნაკვეთებითურთ და ა.შ.

მოსკოვში კი სეპარატისტული რეჟიმის ე. წ. წარმომადგენლობა არნახულად გააქტიურდა. ისინი საქართველოში ამერიკელთა შემოსვლის ფაქტს რუსეთის ყველა ინსტანციაში აპროტესტებენ, „შეღებს“ ითხოვენ მოსკოველი პატრონებისგან. ამ ე.წ. წარმომადგენლობის შეფმა იგორ ახბამ საგანგებო პრესკონფერენციაც გამართა მოსკოვში და ისტერიულად მოუწოდა კრემლს და დუმას რუსეთის ფედერაციაში აფხაზეთის ასოციურებზე წევრად მიღების შესახებ. დაიმუქრა, ამერიკელთა წინააღმდეგ ომში მთელი ჩრდილოეთ კავკასია ჩაეხმება და რუსეთის უსაფრთხოებას საშიშროების საზღვარზე საშიშროება ელისო(!). ახბამ მუშტი გაეროსაც მოუღერა და განაცხადა, სოსხუმის მთავრობა არ შეასრულებს გაეროს უშიშროების საბჭოს ბოლო რეზოლუციას, ვინაიდან ეს დოკუმენტი არაფერს გვაძლავდებოდა და ეს ახდაუბაა, რომელსაც რუსეთის მასშედილის წარმომადგენლები ისმენდნენ, დაასრულა უსივრცელო ტყუილით — აფხაზეთი ისტორიულად არასოდეს შედიოდა საქართველოს შემადგენლობაში...

გაბრიელ მოკაინელს აკლავენი

საქართველოს პარლამენტი ორი დღის მანძილზე დახურულ პლენარულ სხდომაზე განიხილავდა აფხაზეთის საკითხს, რომელსაც „ახალი მემორანდუმებიც“ დაესწრნენ და რომლებიც რამდენიმე თვეა ბოიკოტს უხვადებენ პარლამენტის სხდომებს ბურჯანაძე-ბინაძის წყვილიდან დაპირისპირების გამო („ახლები“ თანამდებობიდან ერთ-ერთის გადადგომას ითხოვენ), მაგრამ სხდომაზე არ განუხილავთ აფხაზეთის სტატუსის საკითხი და ამით აღშფოთებულმა თამაზ ნადარეიშვილმა პროტესტის ნიშნად მიატოვა სხდომა. არადა პარლამენტი დიდი ხნის მანძილზე ემზადებოდა ამ სხდომისთვის, სადაც სამ საკითხზე უნდა ემსჯელათ და შესაბამისი დადგენილებაც მიეღოთ. აფხაზეთის სტატუსის გარდა უნდა განხილული და მიეღოთ ქართველთა გენოციდის და აფხაზეთის ქონების უკანონოდ გასხვისების შესახებ დადგენილებები, მაგრამ საბოლოოდ პარლამენტმა აფხაზეთში შექმნილი ვითარების განხილვაზე გადაიტანა აქცენტი. ნინო ბურჯანაძისა და ირაკლი მენაღარიშვილის განცხადებით, ეს საკითხები იმიტომ არ იქნა განხილული, რათა ამით ხელი არ შეშლოდა სამშვიდობო პროცესს, თუმცა თუ აფხაზი სეპარატისტები კვლავაც გაჯიუტდებიან და ხელალებით უარყოფენ გაეროსა და საერთაშორისო თანამეგობრობის წინადადებებს, ეს საკითხები კვლავ დადგება დღის წესრიგში!

დახურულ სხდომაზე ერთმანეთს დაუპირისპირდნენ ბორის კაკუბავა და ნოდარ გრიგალაშვილი, რომლებიც ალბათ თავ-პირსაც დაუმტყველდნენ ერთმანეთს, რომ არ გაეშველებინათ. გრიგალაშვილი კაკუბავას რუსეთის აგენტს უწოდებდა, კაკუბავა კი გრიგალაშვილს კომკავშირელს და კომუნისტს... ჩხუბი კი მას შემდეგ ატყდა, როცა კაკუბავამ მოუწოდა პარლამენტს გადაწყვეტილება ასლან აბაშიძისთვის შეეთანხმებინა, გრიგალაშვილმა კი ბრძანა, თავად აბაშიძე უნდა მობრძანდეს პარლამენტში და მოგვანოდოს ინფორმაცია!

ორდღიანი დახურული სხდომა იმით დასრულდა, რომ პარლამენტმა ვერც დადგენილება და ვერც განცხადება ვერ მიიღო(!).

„ინტერვიუ პოლიციის“ პოლიცი

„საოცარი ამბები“ ხდება ერთ დროს მონოლიტურ „მოქალაქეთა კავშირში“. ზურაბ ჟვანიას გუნდის გადაწყვეტილებამ და განცხადებამ, რომ „მოქალაქეთა კავშირი“ ოპოზიციური ძალაა, მკვეთრად ნეგატიური შეფასება დაიმსახურა ოდესღაც ამ პარტიის თავმჯდომარე ედუარდ შევარდნაძისაგან. ჟვანიას გუნდს დაუპირისპირდნენ ლევან მამალაძე, ფრაქციები „ალიანსი“ და „თანადგომა“. დაპირისპირებული მხარეები ერთმანეთს „მოქალაქეთა კავშირიდან“ გარიცხვით ემუქრებიან. ზურაბ ჟვანიამ ამ ამბებს ინტრიგანული პოლიტიკის სურვილი უწოდა. „ალიანსისა“ და „თანადგომის“ ლიდერების თქმით, ჟვანიას გუნდი უმცირესობაშია, მას „მოქალაქეთა კავშირის“ რაიონული ორგანიზაციები მხარს თითქმის არ უჭერენ და რომ პარტიის პოლიტიკური მიმართულების შეცვლის უფლება მხოლოდ ყრილობას აქვს! თავის მხრივ, შევარდნაძეც იმუქრება, რომ თუკი „მოქალაქეთა კავშირის“ ყრილობა ამ პარტიის ოპოზიციურობის შესახებ გადაწყვეტილებას მიიღებს, დატოვებს „მოქალაქეებს“...

უფროსებს არც უმცირესები ჩამორჩნენ და „მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირის“ შეკრებაზე ერთმანეთს შეეხნენ ჟვანიასა და მამალაძის ნორჩი კოლეგების სწორედ იმის გამო, გამოეცხადებინათ „მოქალაქეთა კავშირი“ ოპოზიციურ პარტიად თუ არა. ჟვანიას მომხრე „ნორჩმა მოქალაქეებმა“ მამალაძის მომხრე „ნორჩი მოქალაქეები“ გარეკეს და გამოაცხადეს, რომ „მოქალაქეთა ახალგაზრდული კავშირი“ საგანგებო ყრილობაზე მხარს დაუჭერს „მოქალაქეთა კავშირის“ ოპოზიციურ პარტიად გამოცხადებას!

საქართველოში აშშ-ის ახალი პოლი

აშშ-ის სენატში მოხსენებით გამოვიდა საქართველოში აშშ-ის ახალი საგანგებო და სრულუფლებიანი ელჩი რიჩარდ მაილზი, რომელმაც კიდევ ერთი ჩვენთვის უმნიშვნელოვანესი განცხადება გააკეთა. მისი თქმით: „მომავალი სამი წლის განმავლობაში, ანუ 2005 წლამდე აშშ-ის პოლიტიკის უმაღლესი პრიორიტეტი დემოკრატიული საპრეზიდენტო არჩევნების მომზადებაში საქართველოსთვის ყველაწინააღმდეგობის დახმარების განწევა იქნება! საქართველო ამჟამად პოლიტიკური ცხოვრების ტრანსფორმაციის კრიტიკულ პერიოდში იმყოფება და არჩევნებამდე დარჩენილი დროის მანძილზე აშშ მჭიდროდ ითანამშრომლებს ედუარდ შევარდნაძესთან საქართველოში დემოკრატიული და ეკონომიკური რეფორმების განხორციელებისთვის. დღეს კი საქართველოში რეფორმების წინსვლას ხელს უშლის კორუფცია, მის ტერიტორიაზე ეროვნებათაშორისი კონფლიქტების მოუგვარებლობა, აგრეთვე, პანკისის ხეობაში ტერორისტების საქმიანობა...“

რიჩარდ მაილზი უახლოეს მომავალში შეუდგება მოღვაწეობას საქართველოში!

აშშ-ში საქართველოს ახალი პოლი

პარლამენტმა აშშ-ში, კანადასა და მექსიკაში ახალ ელჩად დაამტკიცა ლევან მიქელაძე, რომელიც დღემდე საქართველოს ელჩის პოსტზე იყო უფროსი. ლევან მიქელაძე თედო ჯაფარიძეს შეცვლის ვაშინგტონში, რომელიც მალე ეროვნული უშიშროების საბჭოს მდივნის პოსტს დაიკავებს.

ახალი საგანგებო რეჟი

მორიგი „ომი“ დაიწყო თბილისსა და ბათუმს შორის, ამჯერად საგანგებო რეჟიში. შემოსავლების სამინისტროს საგანგებო სამსახურმა განცხადდა, რომ არ ცნობს აჭარის ტერიტორიაზე გაფორმებულ ანგარიშგაქვებებს და იმპორტიორ კომპანიებს აჭარაში გადახდილ გადასახადებს არ ჩათვლის! ამ ნაბიჯს ცენტრალურმა ხელისუფლებამ აჭარის ხელმძღვანელობის იმ ქმედების საპასუხოდ მიმართა, რომელსაც ბათუმი ახორციელებს, — აჭარა ცენტრალურ ბიუჯეტში დიდი ხანია აღარ რიცხავს თანხებს. თბილისში ჩამოვიდა აჭარის ფინანსთა მინისტრი დავით აბაშიძე, რომელმაც ავთანდილ ჯორბენაძესთან გამართა მოლაპარაკება და პრეტენზიებიც წაუყენა სახელმწიფო მინისტრს აჭარაში გაცემული ანგარიშგაქვებების გაუქმების გამო. საქმეში ჩაერთო ფრაქცია „აღორძინება“, რომლის ლიდერმა ჯემალ გოგიტიძემ ცენტრალური ხელისუფლება დაადანაშაულა აჭარის საწინააღმდეგო ახალი კამპანიის დაწყებაში და განაცხადა, რომ ხელისუფლება აჭარის ეკონომიკურ იზოლაციაში მოქცევას ცდილობს. მისი თქმით, აჭარაში რეგისტრირებულ კომპანიებს არ უთვლიან დღგ-ისა და აქციზის გადასახადებს, რომლებსაც ეს ფირმები ავტონომიურ რესპუბლიკის ტერიტორიაზე საქონლის განაწილებისას იხდიან. შესაბამისად, აჭარაში წარდგენილი ანგარიშგაქვებები ბათილად ცხადდება და მენარმეც იძულებულია დღგ ხელახლა გადაიხადოს... „აღორძინებას“ სოლიდარობას უცხადებენ პარლამენტში და მოუწოდებენ ხელისუფლებას მოავგაროს პრობლემა აჭარის ხელმძღვანელობასთან. სახელმწიფო კანცელარიაში კი უკვე ლაპარაკობენ, რომ მალე აჭარაში გაიხსნება რეგიონალური ხაზინა, რასაც ითხოვდა კიდევ დიდი ხნის მანძილზე ბათუმი.

კოპიონიზაცია საქართველოს უხსით პეპოვილიან

საქართველოში ამერიკელ ინსტრუქტორთა შემოსვლის ფაქტმა „სულით ხორცამდე შესძრა“ ქართველი კომუნისტები და მათი ბელადი პანტელეიმონ გიორგაძე (სხვათა შორის, პანტელეიმონ გიორგაძე ახლახან ბი-ბი-სი-სი-ს რადიოეთერშიც მიიწვიეს, სადაც მან სასტიკად დაგმო ამერიკელთა შემოსვლის ფაქტი და საქართველოში ტერორიზმთან ბრძოლის პრეროგატივა რუსეთს მიაკუთვნა (ისევე როგორც ჩვენს ქვეყანაზე რუსეთის გავლენის დაკარგვა კატეგორიულად გამოიჩინა). იგი მთელი საქართველოს ფეხით შემოვლას აპირებს, რომლის დროსაც დარაზნავს მოსახლეობას და საპროტესტო აქციით დაიძრება თბილისისკენ პარლამენტის დაშლისა და პრეზიდენტის გადადგომის მოთხოვნით. მეტიც, კომუნისტები ამერიკელ სამხედრო ინსტრუქტორთა ყოფნის წინააღმდეგაც აპირებენ პროტესტის გამოტყუას, რასაც, რა თქმა უნდა, უმაღლესი იტაცება რუსეთის მასშედილია...

კოსოვო საგანგებო რეჟიმი ახალგაზრდა

საქართველოში ამერიკელ სამხედროთა შემოსვლის შესახებ ინფორმაციის გავრცელებისთანავე, საგარეო ურთიერთობების სამსახური უდიდესი სამხედრო საწყობიდან რუსებმა გამალებით დაიწყეს იარაღის და საბრძოლო მასალის გაზიარება სომახეთში. საქართველოს თავდაცვის სამინისტროში ამ ფაქტს მშვიდად შეხვდნენ და განაცხადეს, აღნიშნული შეთქმულება და საბრძოლო მასალა ვადაგასულია და არ გვჭირდება. წლის ბოლოსთვის საწყობი მთლიანად გასუფთავდება უფარგის საბრძოლო აღჭურვილობისგან და საქართველოს თავდაცვის სამინისტროს გადაეცემა.

რუსები კი მართლაც გამოუსადეგარ საბრძოლო მასალას უკვე ყოველდღე აფეთქებენ და ანადგურებენ ვაზიანის პოლიგონზე!

„გეოპოლიტიკოსები“ აკოპიანდნენ სივრცე უხსილად

აფხაზ სეპარატისტთა მსგავსად მოსვენება აქვთ დაკარგული ოს სეპარატისტებსაც. საქმეში ჩაერთო ჩრდილოეთ ოსეთის პრეზიდენტი ძასოხოვიც, რომელმაც თავისი ადმინისტრაციის სხდომაზე საგანგებოდ განიხილა პანკისის ხეობაში შექმნილი ვითარება(!), შემდეგ კი თავის „სამხრეთელ“ კოლეგას ედუარდ კოკოვესაც შეხვდა. ეს შეხვედრა იმით გამოდგა საინტერესო, რომ „ორი ოსეთის“ პრეზიდენტებმა მიიღეს გადაწყვეტილება, ერთობლივად... ანალიტიკური ჯგუფის შექმნის შესახებ! ამ ე.წ. ანალიტიკურმა ჯგუფმა უშუალოდ პანკისის ხეობაში მიმდინარე მოვლენების შესახებ უნდა შეაგროვოს ინფორმაციები, მიაწოდოს „პრეზიდენტებს“, რომლებიც შემდეგ „გაანალიზებენ“ მიღებულ მასალას და გამოიტანენ გადაწყვეტილებებს(!). ძასოხოვიც და კოკოვეი იმაზეც შეთანხმებულან, რომ ამერიკიდან ხშირად შეხვდებიან ერთმანეთს ცხინვალშიც და ვლადიკავკაზშიც და რეგიონში მიმდინარე პროცესების ზედმიწევნითი და დეტალური განხილვით დაკავდებიან(!).

სოსხუმის პეპოვილიან და პეპოვილიანი სოქოლი ინსილა

ვერობის საბჭოდან დაბრუნდა იქ ვიზიტით მყოფი აფხაზეთის დევნილი უზენაესი საბჭოს თავმჯდომარე თამაზ ნადარეიშვილი, რომელმაც ევროსაბჭოს ხელმძღვანელობას წარუდგინა აფხაზეთში არაბი და სხვა ჯურის ტერორისტების ყოფნის და მათი განდევნის ფაქტები, რომლებიც ქართულ მასშედილსაც გააცნო საგანგებო პრესკონფერენციაზე. მისი თქმით, სოსხუმთან ახლოს დაბნაპელებულია „ალ ქაიდას“ 45-კაციანი ბანდა; ხოლო თურქეთის უშიშროების ერთ-ერთი ყოფილი თანამშრომელი გუდაუთაში ისლამური ფუნდამენტალიზმის სკოლას ქმნის. და საერთოდ, თურქი ისლამისტები ხშირად სტუმრობენ სოსხუმს. შენდება მეჩვენება და იხსნება ვაკაბიტური სკოლები. სეპარატისტებს აფხაზეთის სხვადასხვა რაიონში უკვე დასახლებული ჰყავთ იორდანიელები, პაკისტანელები, სირიელები და თურქები, რომლებიც აფხაზეთის ომი-სას საქართველოს წინააღმდეგ იბრძოდნენ. აფხაზეთის დევნილი ხელისუფლების პროკურატურას ამ პირთა მიმართ სისხლის სამართლის საქმეები აქვს აღძრული, რაც ასევე წარუდგინა ნადარეიშვილმა ევროსაბჭოს.

კოსოვო ინფორმაციები ვერ იქნება!

გასულ კვირას ვაშინგტონში ოფიციალური ვიზიტით იმყოფებოდა რუსეთის თავდაცვის მინისტრი სერგეი ივანოვი, რომელმაც კოლეგა დონალდ რამსფელდსა და პრეზიდენტ ჯორჯ ბუშთან ბირთვული იარაღის შემცირების პრობლემატიკასთან ერთად, განიხილა საქართველოში ამერიკელ ინსტრუქტორთა შემოსვლის საკითხიც. გაზეთი „ნიუ-იორკ თაიმსი“ სერგეი ივანოვის ვიზიტის შედეგების შესახებ, კერძოდ, აღნიშნავს, რომ საქართველოს მიმართ რუსეთის დუმის მწვავე რეაქციის მიუხედავად, სერგეი ივანოვს საქართველოში ვაშინგტონის სამხედრო გეგმების საწინააღმდეგოდ მინიშნებები არ გაუკეთებია, მხოლოდ დააფიქსირა მოლაპარაკებებისა, რომ რუსეთი საქართველოში მყოფი საერთაშორისო ტერორისტების იგნორირებას და პანკისში მიმდინარე მოვლენებისთვის ინფორმირებულად თვალყურის მიდევნებას არ აპირებს!

სოსხუ-პეპოვილიან რეჟიმი ახალგაზრდა

პალესტინა-ისრაელში მძინვარე ხოცვა-ჟლეტას იტალიელი ჟურნალისტის რაფაელო ჩილის სიცოცხლეც შეეწირა. ქალაქ რამალაში გამართული ბრძოლისას ისრაელის ტანკიდან გახსნილმა ტყვიამფრეველს ცეცხლმა აურნალობა მამინ მოკლა, როცა იგი თავის პროფესიულ მოვალეობას ასრულებდა. მას ექვსი ტყვია მოხვდა მკერდის არეში. იმავე დროს ფეხში დაიჭრა ფრანგი ფოტოკორესპონდენტიც. ისრაელის მთავრობამ ოფიციალურად მოუბოძინა იტალიისა და საფრანგეთის მთავრობებს ამ ტრაგედიის გამო, სამძიმარი გამოუცხადა დაღუპულ ჟურნალისტს ოჯახს და მომხდარი ინციდენტის გამოძიება დაიწყო... საინტერესოა, რომ რამალაში ამ ხოცვა-ჟლეტის განახლებაზე რამდენიმე საათით ადრე გაეროს უშიშროების საბჭოში ისტორიული კენჭისყრა შედგა. უშიშროების საბჭომ მიიღო რეზოლუცია, სადაც პალესტინა ისრაელთან ერთად დამოუკიდებელ სახელმწიფოდაა მოხსენიებული. რეზოლუციის მიხედვით, ორივე ქვეყანა ვალდებულია შეაჩეროს სისხლის ღვრა და კონფლიქტი მოლაპარაკების გზით მოავაროს. იმავდროულად, ვაშინგტონმა თავისი ემისარი მიაუღწია ისრაელში, რომელმაც აიძულა თელ-ავივი, ტექნიკის გაყვანა დაეწყო პალესტინის ტერიტორიებიდან...

გენგა ხარაქილი გეოპოლი

სამხრეთ კორეის დედაქალაქ სეულში დიდი შეტაკება მოხდა პოლიციასა და ამ ქვეყნის სპეცსამსახურების ყოფილ თანამშრომლებს შორის. 200-მდე ყოფილი საიდუმლო აგენტი, რომლებსაც მთავრობა ჩრდილოეთ კორეაში იყენებდა სადაზვერვო-აგენტურული საქმიანობისთვის, საპროტესტო აქციით მიიწვეს სახმრეთ კორეის პრეზიდენტის სასახლეს და ხელისუფლებას სოციალური კომპენსაციის გადახდა მოსთხოვეს თავიანთი ადრინდელი საქმიანობისთვის. სწორედ ამ დროს მოხდა შეტაკება, რომლის დროსაც ერთ-ერთმა ყოფილმა აგენტმა საჯაროდ... ხარაკირი გაიკეთა! იგი სასწრაფოდ გააქანეს საავადმყოფოში, თუმცა მუტელგამოფატრული ყოფილი აგენტის გადაარჩენა ვერ შეძლეს!

კოლინ პიკაპს ზინ ლაინი ალათინ უხსილად

დიდ ბრიტანეთში მცხოვრები არაბული საწყაროს დიასპორის ინგლისურენოვანმა ჟურნალმა „ალ მაჯარიმ“ გამოაქვეყნა სენსაციური ინტერვიუ ბინ ლაინის... ერთ-ერთ ცოლთან! პლანეტის №1 ტერორისტის ამ ცოლმა, რომელმაც, რა თქმა უნდა, არ დაასახელა თავისი სახელი და გვარი, განაცხადა, რომ მისი უსაყვარლესი ქმარი, ბინ ლაინი, როგორც ჩანს, კვლავ ავლანეთში იმყოფება; ხოლო თუ მინც გადაწყვეტს ავლანეთის დატოვებას, ეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში მოხდება, როცა ბინ ლაინი შესვედრას დააპირებს... ალპთან! ამასთან, ტერორისტის მეუღლე იმასაც ამბობს, ბინ ლაინს კვლავაც გრანდიოზული გეგმები აქვს აშშ-ის წინააღმდეგ საბრძოლველად, რადგან ამერიკამ დაამცირა არაბები...

„ჩვენ უკვე მარტონი აღარ ვართ. ანტიტერორისტული კოალიციის წევრი სახელმწიფოები სისხლირცხულად არიან დანაშაულებული საქართველოში და ქმედით ნაბიჯებს დგამენ ამ მიმართულებით, — იტყვის ედუარდ შევარდნაძე პრეზიდენტ ჯორჯ ბუშის მიერ 11 მარტს გაკეთებული განცხადების შემდეგ, როცა ოფიციალურად გამოაცხადა ანტიტერორისტული კამპანიის მეორე ეტაპის დაწყების შესახებ და კიდევ ერთხელ მოისხენია საქართველო, რომელსაც აშშ დახმარებას უნებს კონტრტერორისტული ოპერაციის განსახორციელებლად. საინტერესოა, რომ ამ ფონზე იგორ ივანოვი ჟურნალ „თაიმისთვის“ მიცემულ ინტერვიუში უკვე წუნუნებს: „მოსკოვი აღმფთვებული იმით, რომ ვაშინგტონში აღარაფრად ავღებენ რუსეთის პოზიციას საქართველოში ამერიკელ სამხედრო განთავსების შესახებ“, და როგორც ჩანს, არც ცდება რუსი მინისტრი. მეტიც, მოსკოველი პოლიტიკოსები და პოლიტოლოგები უკვე აშკარად აფიქსირებენ შუა აზიის დაკარგვის ფაქტს და ღვარძლიანად გაიძახიან, — მალე ზაზაგი უზბეკი, ტაჯიკი და ყირგიზი ბავშვებიც მოველინიებიან ქვეყანას იქ მყოფი ამერიკელი ჯარისკაცებისგან... ისიც ფაქტია, რომ რუსეთის მსგავსი განცხადებების კეთების გარდა ჯერჯერობით სხვა აღარაფერი შეუძლია და მართალია ერთი ამერიკელი პოლიტოლოგიც, როცა წერს: „მაშინ როცა აშშ თავის ახალ პარტნიორებს შუა აზიასა და კავკასიაში უსაფრთხოებას და უხვ ფინანსურ დახმარებას სთავაზობს, ერთადერთი, რისი შეთავაზებაც შეუძლია მოსკოვს ყოფილი კოლონიებისთვის, არის „სამუდამო მეგობრობა“. ამიტომ ადვილი წარმოსადგენია, რას აირჩევენ რუსეთის მეზობლები“. ვესაუბრები გენერალური შტაბის სტრატეგიული დეპარტამენტის შუა აზიის კონტროლის მთავარი სამმართველოს უფროსს, პოლიტოლოგ კანს კანცინტაძეს.

და თქვენც შეინახეთო, მაგრამ რუსეთს ამ ბირთვული არსენალის შენახვის ფული არა აქვს და მათი განადგურება მოუწევს.

— საინტერესოა, რომ შარშან ტონი ბლერის ინიციატივა, ნატოს ახალ სტრუქტურაში რუსეთის მიღება გადაწყვეტილი ხმის უფლებით, ამჯერად შეიცვალა და რუსეთს მხოლოდ საბჭოს წევრობას პპირდებიან, თანაც გადაწყვეტილი ხმის უფლებით გარეშე.

— დაიხ, თანაც ეს არის საკონსულტაციო საბჭო, რომლის წესდების პროექტის თანახმად, რუსეთს არაფერი გადაწყვეტილი ხმის უფლება არა აქვს, არამედ მას არ ექნება ხმა ნატოს სამხედრო გადაწყვეტილებების მიღებისას. რუსეთს უტოვებენ მხოლოდ სათათბირო ხმის უფლებას და ვთქვათ, ნატოს სამხედრო მოქმედებას ამა თუ იმ რეგიონსა და ქვეყანაში რუსეთი ვერ შეუწინააღმდეგება. მეტიც, რუსეთს არ ექნება ნატოს გაფართოებასა და აღიარების უზრუნველყოფის პოლიტიკურ გადაწყვეტილებებზე ვეტოს დადების უფლება. თუ ვილაცხავთ თავს დაესხება რუსეთს,

იგებთ რა ზოგადი მოტივაცია ამოძრავებს ამერიკას, არ გვეკიდინება ვაშინგტონის ქმედების კერძო მოტივაცია საქართველოსთან მიმართებაში. ყველაზე ადვილი ახსნა, თუ რატომ ექცევა ამერიკა რუსეთს ასე მკაცრად, უნდა ვეძებოთ ამერიკელ პოლიტიკოსთა მენტალიტეტში. ფაქტია, რომ ამ ადმინისტრაციის მაღალჩინოსან წევრთა აბსოლუტური უმრავლესობა სახელმწიფო პოლიტიკაში მოსულია რონალდ რეიგანის რვანლიანი პრეზიდენტობის პერიოდში, რომლებიც ჯორჯ ბუში-უფროსის ადმინისტრაციაშიც გააგრძელეს მოღვაწეობა. ესენი არიან დიკ ჩეინი, კოლინ პაუელი, კონდოლიზა რაისი, ვოლფოვიცი და სხვები. ხოლო დონალდ რამსფელდი, რომელიც პრეზიდენტ ფორდის დროსაც იყო თავდაცვის მინისტრი, გახლავთ ადამიანი, რომელმაც ამერიკის არმია გამოიყვანა ვიეტნამში დამარცხების სინდრომიდან და საფუძველი ჩაუყარა იმ არმიის შექმნას, რომელიც დღეს ჰყავს ამერიკას. ამ ადამიანებს აქვთ რუსეთისადმი ჩამოყალიბებული საკუთარი ხედვა, პრინციპები, რომლებიც გაცილებით მკაცრია, ვიდრე კლინტონის ადმინისტრაციაში იყო.

კაპოე პესევა აშშ-ს დახლოვდა რუსეთს?

მის დროს ითვლებოდა, რომ ყველაზე მკაცრი პოზიცია რუსეთის მიმართ მაღლესი ოლბრაითს ჰქონდა, მაგრამ დღევანდელი ადმინისტრაციის ფონზე ოლბრაითი უწყინარი ლიბერალია... მეორე მიზეზი რუსეთისადმი აშშ-ის მკაცრი პოზიციის დღეს ამერიკის არსებულ ძლიერებაში და სამხედრო სფეროში წინსვლაში, რითაც ამერიკა უსწრებს უწინარესად ევროპის პოსტინდუსტრიულ სახელმწიფოებს. დაუგეგმავად და ჩვენმა საზოგადოებამ არც იმ იცის, რომ რუსეთი თანახმაა ნატოს ამ წინადადებაზე.

— და აქ შეიძლება დაისვას ტრადიციული კითხვა — რის სანაცვლოდაა თანახმა რუსეთი მისთვის მართლაც დამამტკიცებელი პირობებით შევიდეს ნატოს საკონსულტაციო საბჭოში?

— იმის სანაცვლოდ, რომ მიიღებენ საბჭოში ერთ-ერთ წევრად, და უკვე განსაზღვრულია ადგილი, სადაც რუსეთის წარმომადგენელი დაჯდება — პორტუგალიისა და ესპანეთის წარმომადგენლებს შორის. ამ დათმობების კასკადის სანაცვლოდ რუსეთს რამდენიმე მოთხოვნა აქვს, რაც იმდენად სასაცილოა, რომ ყველა ვარაინტში „უნდა დაეთმოთ“. რუსეთი ითხოვს კარტ-

— შემძლია მოვიყვანო ბუშის ადმინისტრაციის წარმომადგენელთა მიერ ბოლო დროს გაკეთებული სულ მცირე ხუთი განცხადება, სადაც ცალსახადაა დაფიქსირებული — საქართველოს დამოუკიდებლობა არის აშშ-ის სტრატეგიული ინტერესების სფერო! თვისებრივად სხვა ვითარება იქმნება და არათუ დამთავრდა „ცივი ომი“, არამედ „პოსტცივი ომის“ ხანაც დასრულდა. ანუ ერთი თაობის თავზე სამეხსიანად სხვა ეპოქამ გადაიარა. უზუნებრივია, ცვლილებათა ასეთი დინამიკის პირობებში ადამიანის აზროვნება უკან რჩება პროცესს. ამიტომ, „ინტერესები“, „გაგლეხები“ და სხვა კატეგორიები, რითაც გამოტყინილი აქვს ტვინი რუსეთის ისტებლიშმენტს, აღარ მოქმედებს. საუბედუროდ, რუსეთის პოლიტიკურ ისტებლიშმენტში კლასიკურ გეოპოლიტიკურ დოქტრინებს დღემდე ისეთი დიდი გავლენა აქვს, რომლის მსგავსი მსოფლიოს არც ერთ ქვეყანაში არ არის. ისეთი შთაბეჭდილება მრჩება, გულწრფელად სჯერათ, რომ სახელმწიფოს მოქმედებას და ძალას განსაზღვრავს მხოლოდ გეოგრაფიული მდებარეობა და მეტი არაფერი, თუნდაც სუსტი იყოს სხვა პარამეტრით. სხვათა შორის, ეს სინდრომი ქართველებსაც გვახსიათებს და გვეგონია, რომ თუკი ხელს არ გავანძრევთ, სხვა გააკეთებს საქმეს ჩვენი გეოპოლიტიკური მდებარეობის გამო... ახლა კი, თქვენს ყურადღებას მივაქცევ იმ უმნიშვნელოვანეს გარემოებას, რაც ჩვენს მედიაში საერთოდ არ გაუფრთხილდა და რაც, ჩემი აზრით, ხსნის აშშ-ის ქმედებას. კლინტონის ადმინისტრაციის პოლიტიკა გამოიხატებოდა იმაში, რომ დაბალანსებული პოლიტიკა ხორციელდებოდა ამერიკის მოკავშირეებთან და რუსეთსაც, როგორც პარტნიორს, აღიარებდნენ. კლინტონამდეც, იმავე მალტის სამიტზე მოხდა შეთანხმება ამერიკა-საბჭოთა კავშირის შორის, რომ აღმოსავლეთ ევროპა და ბალტიის ქვეყნები გადიან საბჭოთა გავლენიდან, დანარჩენი რჩება მოსკოვის გავლენის სფეროში. შემდეგ დაიშალა საბჭოთა კავშირი, აირია ბალკანეთი და იქ გახდა საჭირო ვითარების დაბალანსება. გადავიდა ბალკანეთი დასავლეთის გავლენის ქვეშ, ოლონ კავკასია და შუა აზია კვლავ რუსეთის გავლენის სფეროში დარჩა. ანუ ბოლო 10-12 წლის მანძილზე აშშ-რუსეთის ურთიერთობა აგებული იყო, კარგი გაგებით, პოლიტიკურ ვაჭრობაზე — რალაცას მე დათვობო, რალაცა შენ დათმის — პრინციპზე. აი, ეს პოლიტიკა სრულ დისონანსშია მიმდინარე პროცესებთან. ჩამოვთვალთ ფაქტები, რა დათმო რუსეთმა 11 სექტემბრის შემდეგ: შეუშვა ამერიკელები შუა აზიაში. ნებისმიერი ადამიანისთვის, ვინც კი ცოტათი მაინც ერკვევა გეოპოლიტიკაში, ნათელია, რომ თუ აშშ და დასავლეთი აკონტროლებენ შუა აზიას და აკონტროლებენ ბალკანეთს, მათ უნდა გააკონტროლონ კავკასიაც, რომელიც ამ ორ რეგიონს ეკავშირებს ერთმანეთთან. ცხადია, შეგვიძლია ვილაპარაკოთ ინდოეთის ოკეანის მხრიდან შუა აზიის კონტროლზე, მაგრამ სარეზერვო ტრანსსასაბურთო მისაღებო კავკასიიდან შუა აზიაზე ამერიკას პერიფერიული სფეროვან, აღარაფერს ვამბობ ნავთობისაღებისა და გაზსაღებისზე და მათი უსაფრთხოების დაცვაზე. პუტინმა უკვე განაცხადა, რომ საქართველოში ამერიკელთა ყოფნა არ არის რუსეთისთვის ტრავმა, ანუ რუსეთმა დათმო ამ საკითხზეც. ასევე დათმო რუსეთმა, როცა უკუბრუნდა და ვიეტნამში დახურა თავისი ბაზები. დათმო და თანხმობა მისცა დასავლეთს ნატოში ბალტიისპირეთის სახელმწიფოთა გაწევრებაზე... ამერიკა ცალმხრივად გამოვიდა რაკეტსანიანალმდებრივ თავდაცვითი ხელშეწყობიდან და რუსეთმა აქაც დათმო. ახლა ამერიკელები უცხადებენ რუსებს — ბირთვულ ქობინებს ჩვენ შევინახავთ

მასზე ნატოს წესდების მე-5 მუხლი არ გავრცელდება, ანუ ნატოს ქვეყნები რუსეთის დასაცავად ომს არავის დაუწყებენ! სამწუხაროდ, ეს ინფორმაცია ჩვენს მასშტაბში არ გასულა დღემდე და ჩვენმა საზოგადოებამ არც იმ იცის, რომ რუსეთი თანახმაა ნატოს ამ წინადადებაზე.

— და აქ შეიძლება დაისვას ტრადიციული კითხვა — რის სანაცვლოდაა თანახმა რუსეთი მისთვის მართლაც დამამტკიცებელი პირობებით შევიდეს ნატოს საკონსულტაციო საბჭოში?

— იმის სანაცვლოდ, რომ მიიღებენ საბჭოში ერთ-ერთ წევრად, და უკვე განსაზღვრულია ადგილი, სადაც რუსეთის წარმომადგენელი დაჯდება — პორტუგალიისა და ესპანეთის წარმომადგენლებს შორის. ამ დათმობების კასკადის სანაცვლოდ რუსეთს რამდენიმე მოთხოვნა აქვს, რაც იმდენად სასაცილოა, რომ ყველა ვარაინტში „უნდა დაეთმოთ“. რუსეთი ითხოვს კარტ-

ბლანშს ჩვენთვის მოქმედებისთვის: ითხოვს ჯექსონ-ვენის კანონის გაუქმებას, რომლის საფუძველზეც საბჭოთა კავშირის იმის გამო, რომ ევროპელებს არ უშვებდა ისრაელში, აშშ-მა დაუწესა რიგი დისკრიმინაციული ეკონომიკური სანქციები, რომლებიც დღემდე ძალაშია. ყველაფერი შეიძლება დაეატრალიოთ რუსეთს, მაგრამ დღეს, როდესაც ლამის ნახევარი ისრაელი რუსულად ლაპარაკობს, აშშ მაინც არ უშუქებს ამ სანქციებს. და მესამე: რუსეთი ითხოვს მიიღოს მსოფლიო საგაჭრო ორგანიზაციაში, რომლის წევრებიც უკვე არიან საქართველო და ყირგიზეთი. ყველაზე უცნაური ის არის, რომ ამერიკა, არათუ ამ დათმობებზე არ მიდის, არამედ რუსეთის უწყებებს ახალ სანქციებს, კერძოდ უზრდის ტარიფს აშშ-ში ფოლადის შეტანაზე, რასაც მალე მოჰყვება ასევე ტარიფის ზრდა რუსული ალუმინის შეტანაზე, რაც უმძიმეს დარტყმას მიაყენებს რუსეთის ეკონომიკას. ამის საპასუხოდ კი რუსეთი კრძალავს ამერიკული გაყინული ქაბის ბარკლების იმპორტს(!) დაბოლოს, ავირ იგორ ივანოვმა განაცხადა, რომ თუ აშშ ომს დაიწყებს ერაყის წინააღმდეგ, რუსეთი მაინც დარჩება ანტიტერორისტული კოალიციის წევრად! ამიტომ, თუკი აშშ ამ უწყინარ საკითხებზე არ უთმობს რუსეთს არაფერს (ოლიმპიადებზეც რა დღემდე ჩააგდეს რუსები, ცნობილია), მით უფრო არ დაუთმობს გეოსტრატეგიულ ბალანსს. რუსეთს, როგორც უნდათ, ისე ათამბუშებენ და აქ უნდა შევხებით საკითხს, რომელიც ჩვენთან არასდროს არავის გაუშუქებია. დავსვათ კითხვა: რატომ ექცევა აშშ ასე დაუხლოვლად რუსეთს?

— მართლაც, თუ ამ კითხვას გავცა ამომწურავი პასუხი, ვფიქრობ იქვე იქნება პასუხიც ჩვენთვის სასიცოცხლოდ მნიშვნელოვან კითხვაზე — დაუთმობს კი აშშ რუსეთს საქართველოს?

— აბსოლუტურად გეთანხმებით. თუ ვერ გავ-

აშშ-ის მკაცრი პოზიციის დღეს ამერიკის არსებულ ძლიერებაში და სამხედრო სფეროში წინსვლაში, რითაც ამერიკა უსწრებს უწინარესად ევროპის პოსტინდუსტრიულ სახელმწიფოებს. დაუგეგმავად და ჩვენმა საზოგადოებამ არც იმ იცის, რომ რუსეთი თანახმაა ნატოს ამ წინადადებაზე.

— და აქ შეიძლება დაისვას ტრადიციული კითხვა — რის სანაცვლოდაა თანახმა რუსეთი მისთვის მართლაც დამამტკიცებელი პირობებით შევიდეს ნატოს საკონსულტაციო საბჭოში?

— იმის სანაცვლოდ, რომ მიიღებენ საბჭოში ერთ-ერთ წევრად, და უკვე განსაზღვრულია ადგილი, სადაც რუსეთის წარმომადგენელი დაჯდება — პორტუგალიისა და ესპანეთის წარმომადგენლებს შორის. ამ დათმობების კასკადის სანაცვლოდ რუსეთს რამდენიმე მოთხოვნა აქვს, რაც იმდენად სასაცილოა, რომ ყველა ვარაინტში „უნდა დაეთმოთ“. რუსეთი ითხოვს კარტ-

შეუქმნას, მით უმეტეს რუსეთს, რომელიც ამერიკისთვის კვლავ რჩება არსიანდო ქვეყნად! ამას დასატურებს თუნდაც ამერიკის პრესაში გაყონილი ინფორმაცია, რომ ვაშინგტონის ბირთვული დარტყმის პოტენციურ შვიდ ქვეყანასთან ერთად ქობინები დამინებულნი აქვს რუსეთზეც! ამიტომ, სასაცილოა დაეატრალიოთ რუსეთს, მაგრამ დღეს, როდესაც ლამის ნახევარი ისრაელი რუსულად ლაპარაკობს, აშშ მაინც არ უშუქებს ამ სანქციებს. და მესამე: რუსეთი ითხოვს მიიღოს მსოფლიო საგაჭრო ორგანიზაციაში, რომლის წევრებიც უკვე არიან საქართველო და ყირგიზეთი. ყველაზე უცნაური ის არის, რომ ამერიკა, არათუ ამ დათმობებზე არ მიდის, არამედ რუსეთის უწყებებს ახალ სანქციებს, კერძოდ უზრდის ტარიფს აშშ-ში ფოლადის შეტანაზე, რასაც მალე მოჰყვება ასევე ტარიფის ზრდა რუსული ალუმინის შეტანაზე, რაც უმძიმეს დარტყმას მიაყენებს რუსეთის ეკონომიკას. ამის საპასუხოდ კი რუსეთი კრძალავს ამერიკული გაყინული ქაბის ბარკლების იმპორტს(!) დაბოლოს, ავირ იგორ ივანოვმა განაცხადა, რომ თუ აშშ ომს დაიწყებს ერაყის წინააღმდეგ, რუსეთი მაინც დარჩება ანტიტერორისტული კოალიციის წევრად! ამიტომ, თუკი აშშ ამ უწყინარ საკითხებზე არ უთმობს რუსეთს არაფერს (ოლიმპიადებზეც რა დღემდე ჩააგდეს რუსები, ცნობილია), მით უფრო არ დაუთმობს გეოსტრატეგიულ ბალანსს. რუსეთს, როგორც უნდათ, ისე ათამბუშებენ და აქ უნდა შევხებით საკითხს, რომელიც ჩვენთან არასდროს არავის გაუშუქებია. დავსვათ კითხვა: რატომ ექცევა აშშ ასე დაუხლოვლად რუსეთს?

— რა თქმა უნდა. ამერიკას მისი არსებობის მანძილზე ასეთი პოლიტიკა არ უწარმოებია. თუკი აქამდე აშშ-ის პოლიტიკის არსი მდგომარეობა იმაში, რომ შეეწინააღმდეგებინა გლობალური თუ რეგიონალური ბალანსი და აქედან თავისი ეროვნული ინტერესებისთვის დივიდენდები მიეღო, დღეს აშშ პირველად ახორციელებს პოლიტიკას, რითაც არა არსებულ ბალანსის მოდიფიკაციას ახდენს თავისი ინტერესებიდან გამომდინარე, არამედ თვითონ ინყებს აქტიურ მოქმედებას მსოფლიო და რეგიონალური ბალანსის შესაქმნელად და მას სხვა დამაბალანსებელი ძალა, ქვეყანა არსად აღარ სჭირდება. ამერიკა პოლიტიკურ სუბიექტებს იმის მიხედვით კი არ გადაადგილებს „საჭადრაკო დაფაზე“, ვის რა ადგილი აქვს, არამედ აიღებს და ფიგურებს დადგამს იქ, სადაც საჭიროდ მიიჩნევს. ასეთი მსოფლიო წესრიგი კი ძალიან მაგონებს რომის იმპერიის ეპოქას, ანუ ამერიკა თავს დააცულავ იგრომოსს მაშინ, როდესაც დე ფაქტო ბალანსს კი არ გამოკვლავებს, არამედ თვითონ მიუჩენს ადგილს ყველას და ვინ რას იტყვის ამ „დალაგებისას“, ამერიკას ეს სრულიად არ ააღულებს. ამ წინააღმდეგობრივ აზრებსა, თუ რუსეთის დათ-

მობებს აშშ-იც დათმობებით რატომ არ პასუხობს.

— საჭადრაკო დაფა და ფიგურები ახსენეთ, რაც გაცილებით ფართო ცნებაა, ვიდრე ვთქვით, საქართველო და ჩვენი რეგიონი, მაგრამ, მაინც შეგვიძლია ვივარაუდოთ, რომ „პანკისის ფიგურა“ ვაშინგტონმა აფხაზეთისკენ წასწიოს?

— აშშ-ისთვის სასიცოცხლო მნიშვნელობა აქვს იმას, რომ არაკონტროლირებადი ტერიტორიები და არაკონტროლირებადი რეჟიმები, მით უფრო, მის მოკავშირე ქვეყნებში არ არსებობდნენ. დაუფლავთ ამას ნარკობიზმის, ტრეფინგის, იარაღით ვაჭრობა, საერთაშორისო მავლი, რომელიც ადრე თუ გვიან შეეკრება საერთაშორისო ტერიტორიებს, თუ შეკრული არ არის დღემდე. მაგრამ ეს იმას არ ნიშნავს, რომ ასეთ უკონტროლო რეჟიმებთან ბრძოლას ამერიკელები უშუალოდ თვითონ დაიწყებენ. აფხაზეთისა და სამაჩაბლოს კონფლიქტები, უწინარესად, ჩვენი გადასაწყვეტია სადაც დიპლომატიური, პოლიტიკური, სამხედრო-ტექნიკური თუ ფინანსური დახმარება გვექნება დასავლეთისგან, რადგან, ვიმეორებ, ამგვარი რეჟიმების ნეიტრალიზებით სისხლისრიცხვულად არიან დაინტერესებული. და კიდევ, ჩემი აზრით, ე.წ. სამკუთხედი აშშ-რუსეთი-საქართველო აღარ არსებობს. ბუშის ადმინისტრაციის კურსი ცალსახაა და ნებისმიერ ქვეყანასთან ითანამშრომლებს ისე, როგორც სურს. თუ ამჩნევთ, ნატოს ეგიდით არ ტარდება ანტიტერორისტული კამპანია მიუხედავად იმისა, რომ ნატოს წევრები მონაწილეობენ მასში. ყველა კონკრეტულ სიტუაციაში ამერიკელები ქმნიან თავიანთ სამოკავშირეო სისტემას ამა თუ იმ რეგიონის სპეციფიკიდან გამომდინარე. შუა აზიაში მოახერხეს და შექმნეს კოალიცია, რომელიც ყირგიზეთთან, ტაჯიკეთთან, უზბეკეთსა და ნატოსთან ერთად შევიდნენ ისეთი ურთიერთმტრულად განწყობილი ქვეყნები, როგორებიცაა ინდოეთი და პაკისტანი. ტაჯიკეთში რუსის ჯარი იდგა და ამერიკამ იქ ზაზა დააარსა. ასევე შექმნიან სხვა რეგიონალურ კოალიციებს და ჯორჯ ბუშმა ორჯერ დასახელა ეს რეგიონები და ქვეყნები. ახლო აღმოსავლეთში აშშ ითანამშრომლებს იემენტან, სადაც ომინდამ გადაიყვანეს ამერიკელებმა ჯარი. ასევე იქნება საქართველოშიც, იგივე ხდება ფილიპინებზეც და ა.შ. ანუ უქმნება კოალიციათა სრულიად სხვა სისტემა, ვიდრე ნატოა, ან ადრე ვარშავის ხელშეკრულება იყო.

— და მაინც, საქართველოს კვლავ ემუქრება პროვოკაციების საფრთხე ვადადებული კოსოვოს სცენარს თუ მართლაც განახორციელებენ, თქვენი აზრით, პირველ შესაძლო დარტყმას სად უნდა ველოდეთ?

— მართალი გითხრათ, არ მესმის რა კონტროლს შეიძლება მიმართოს რუსეთმა. ჯერ ის ვთქვათ, რატომ უნდა ვააკეთოს კრემლმა ეს? ეკონომიკური ინტერესები მათ აქ არა აქვთ, ჯარს რუსეთში ვერ ინახავენ და აქ რას მოუწოდებენ, ჩემთვის გაუგებარია. ქართული ისტებლიშმენტში კვლავ გაიძახიან, რომ რუსეთი გაავარაზეთ და ამიტომ გესჯისო, რაც, რბილად რომ ვთქვათ, ბავშვური აზროვნებაა, რომელიც უფრო ქვის ხანას შეეფერება. მეორეც, რომც მიონდომოს რუსეთმა ჩვენი დასჯა, რა საშუალებით უნდა ვააკეთოს ეს? იგივე პოლიტიკოსი სცენარი გამოადგათ რუსებს რამეში ბალკანეთზე? ან პანკისში რა სტრატეგიული ობიექტია, რომელიც უნდა დაიკავონ და საერთოდ, სამი ბატალიონი სად უნდა გადასხან, ან როგორ? ნავლენ რუსები იმ მსხვერპლზე, რაც ამ ბატალიონებს შეიძლება დაეშუქროს?! ეს ილუზია და ბლუფია. აფხაზეთში კი რუსები უკვე დგანან და სამი ბატალიონით მეტი იქნება, თუ ნავლენ, ეს არაფერს შეცვლის. მოკლევადიან პერსპექტივაში რუსეთის მხრიდან ჩვენზე ზეწოლა იქნება, მაგრამ არა მგონია დაწვე მასშტაბურ სამხედრო ოპერაციაში გადაიზარდოს. რასაკვირველია, იმის ილუზია არა მაქვს, რომ საქართველოს პრობლემები იოლად გადაწყდება, მაგრამ დარწმუნებული ვარ, ეს უფრო რუსეთის მასშტაბში და აქაურმა პრორუსულმა ძალებმა შეგნებულად ატყუეს ჩვენი საზოგადოების დასაშინებლად. საერთოდ, დღეს რომ მოგვიმრავლდნენ „სტრატეგები“ და „გეოპოლიტიკოსები“, ძალიან მაგონებს ჩემს სტუდენტობას, როცა ყველა ფეხბურთის სპეციალისტი იყო და ლამის მთელი საქართველო მწვინილენების „სამჭედლო“. ასეთ „სტრატეგთა“ და „გეოპოლიტიკოსების“ საქმეებში „სამჭედლოს“ ჰგავს დღევანდელი ჩვენი მასშტაბი და ისტებლიშმენტი, როცა ცოცხლად და უფიცოდ „სტრატეგებს“ და „რჩევებს“ იძლევა. ლაპარაკით, კი ბატონო, ილაპარაკონ პირად საუბრებში, მაგრამ როცა საჯაროდ ის-მის სისულელეობებს რახარუხი, საზიანო საზოგადოებისთვის. ვფიქრობ, საქართველოს პოლიტიკურმა და სამხედრო ხელმძღვანელობამ უნდა გაიზარდოს, რომ ჩვენ საკმაოდ რთული ვითარება გვექნება კიდევ რამდენიმე წლის მანძილზე და მასშტაბის არა რუსეთის შესაძლო აგრესია, არამედ ისეთი საფრთხეები, რომლებიც დღეს ვერ წარმოგვიდგენია. ანუ, ისეთი, როგორც აშშ-ს დაატყდა თავს 11 სექტემბერს. ამიტომ, ჩვენი სახელმწიფო უნდა იყოს ძლიერი, რომ მსგავს მოულოდნელობებზე შეეძლოს რეაგირება. ფაქტია, რომ გლობალურ თუ რეგიონალურ დონეზე სამხედრო ძალის როლი პოლიტიკურ პრობლემების გადაწყვეტაში გამოდგმით იზრდება. რაც შეეხება აფხაზეთის პრობლემის დარეგულირებას, უნდა გავიზაროთ, რომ ამ ანტიტერორისტულ ომში პოლიტიკა თამაშობს ჩვეულებრივზე უფრო მეტ როლს, ვიდრე წინა მსოფლიო ომებში. ამიტომ, ამ მხრივ არის რეალური შანსი აფხაზეთის კონფლიქტის მოგვარებისა. სეპარატისტებს და რუსებს მარტო საქართველოსთან აღარა აქვთ საქმე...

ზურაბ მჭედლიშვილი

საწვდინი – საოჯახო

— დრო არს, ძნო, გაიღვიძო, მოგახლა ცხოვრება, თუ ახლაც არ მოინანო ცოფიანი შენ, თუ ახლაც არ გაიღვიძო, მაშასადამე, აღარ ყოფილა შენთვის გაღვიძება, — ასე აფხიზლებდა და აფრთხილებდა თავის სამწყსოს იმერეთის უბისკოპოსი გაბრიელი (ქიქოძე) დიდ-მარხვის დაწყებისას...

და აი, მართლმადიდებელ ქრისტიანებს დაუდგათ ჯამი სულიერი სიხარულისა — დიდმარხვა. მორწმუნე ადამიანს უჭირს გამუდმებით ხსნილში ყოფნა, ადამიანი თითქოს მოუშვება ხოლმე ხორციელად და სულიერად. მარხვაში კი თავს მეტად აკონტროლებს და სწავლობს სისუსტეების დაძლევა, რადგან თუ საკვების მიღების სურვილზე გაიმარჯვე, გაიმარჯვე შენს ხორციელ ბუნებაზეც.

ღმერთმა სამოთხეშივე დაუდგინა მარხვა ადამიანს, როცა აუკრძალა ცნობადის ხისგან ნაყოფის მიერთება. ეს არის პირველი მცნება და ამავე დროს დასაბამი მარხვისა. სწორედ მარხვის გატება იქცა მიზეზი ადამისა და ევას არა მარტო სამოთხიდან განდევნისა, არამედ მთელი შემდგომი უბედურებისა, რომელიც ენია კაცთა მოდგმას.

მარხვით დაიწყო თავისი მოღვაწეობა უფალმა ჩვენმა, იესო ქრისტემ, რომელიც „იმარხვიდა ორმეოც დღე და ორმეოც ღამე“... და საკუთარი მარხვის მავალით გვიჩვენა გზა ვნებათა დათრ-

გუნვისა და სულიერი აღორძინებისა. და ჩვენც, საკუთარი სურვილების მცირედი დათმობით, ერთგვარი თანამონაწილე ვხდებით მაცხოვრის ვნების.

ეკლესიის მამები გვასწავლიან, რომ მარხვა არის არა მარტო ხორციულისა და რძის ნაწარმისაგან თავის შეგდება, არამედ საერთოდ ზომიერება, ვნებათა დათრგუნვა და თავის დაოკება. იგი განუყოფელი ნაწილია ეკლესიური ცხოვრებისა და ქრისტიანისგან მარხვის შენახვა გულისხმობს ამ ცხოვრების დანარჩენ ნაწილში მონაწილეობასაც. უნდა გვახსოვდეს, რომ მიზანი მარხვისა არის განმტკიცება რწმენაში, სულიერი და ხორციელი განმწმენდა, რაც თავის მხრივ, შეუძლებელია ლოცვისა და სინანულის გარეშე. ეს კი ადამიანს ეძლევა მხოლოდ ეკლესიური ცხოვრებით. წინააღმდეგ შემთხვევაში მარხვა სასურველ შედეგს ვერ მოიტანს, ხოლო ჭეშმარიტი მარხვა და თავშეგდება კი ადამიანს აუცილებლად სულიერი წყლულების — ცოდვების საკურნებლად ექცევა.

ყოველი მარხვა არის სამზადისი იმ დღე-სასწაულისათვის, რომელსაც წინ უძღვის იგი.

შე, უფალო და მეუფეო, მოგვანიჭე გინცდა თვისთა ცოდვათა, მოგვამაღლე ჩვენ სული სიმდაბლისა, მიტევებისა, მოთმინებისა და სიყვარულისა, რათა ჩვენს მკითხველებთან ერთად მივხვდეთ ბრწყინვალე აღდგომასა შენსა!

— ერთი, ორი, სამი... ერთი, ორი, სამი... ცოტაც და მივალ, იქნებ, მანქანითაც წამოიწვიოს ვინმე... დავილაღე. აქ, ზემოთ, ერთი წრე მაინც უნდა დავარტყა... არა უშავს, მივწვები... სხვებიც ხომ ასე იწყებდნენ... სამაგიეროდ, რა ჰაერია!..

ასე იწუხებდნენ თავს „ახლები“, ანუ ისინი, ვინც მხოლოდ ახლა გადაწყვიტა დილაობით

კუს ტბაზე სიარული... „ქველები“ კი... მათთვის ერთი წრე კუს ტბის გარშემო უკვე სასაცილოა... მათ სხვა მარშრუტები, სხვა ინტერესები აქვთ, გააჩნია, როგორც ამინდია... თუ ცივა, მზის ბილიკით სიარული სჯობს, თუ არა და, ჯერ კაკლებში შევლენ, მერე წყაროსთან აღმოჩნდებიან, წინ ბულებების ქალა ელოდებოთ, ქვემოთ კი სვანური კოშკის გავლით ბრუნდებიან... აბა, იქ არის ჰაერი, თუ არის... სტაჟიანი „კუსტბელისთვის“ გაცივება საშინელი შეურაცხყოფაა. „კუსტბელი“ გრიპით თითქმის არასდროს ავადებდა...

რამდენჯერმე ვიყავი მეგობრებთან ერთად კუს ტბაზე... 9 საათზე ავედი და ადრე გვებონა. „სტაჟიანები“ კი უკვე სახლებში ბრუნდებოდნენ, ჩვენს დანახვაზე გაეცინათ, აი, კიდევ ერთი ზარმაცების ჯგუფი მოვიდაო — თქვეს... ვიარეთ, ვიარეთ... მერე მოგვებრდა, ვერ ავეწყვეთ და დავიშალეთ... წესით კი, თუ კუს ტბას გემოს გაუგებ, მოგებრდება კი არა, მის გარეშე ერთ დღესაც ვერ გაძლებ — გინდა წვიმა იყოს, გინდა ქარი, გინდა თოვლი და გინდა გრიგალი... ასე ფიქრობს ჩემი რესპონდენტიც, რუსთაველის თეატრის მსახიობი **თამარკო ჯოხაძე**...

— აღარც მასსოვს, პირველად როდის ავედი... ალბათ 8-9 წლის წინ... გოგონებმა გადავწყვიტეთ ერთად გვევლო... რამდენიმე დღის შემდეგ, ზოგს დაეძინა, ზოგს — არ ეცალა, ზოგს დაეხარა... ერთხელაც, არავინ რომ არ წამოვიდა, ვერიდან მარტო დავადექი გზას... შვიდის ნახევარზე გავდივარ სახლიდან ყოველდღე, ზამთარ-ზაფხულ...
— **ზამთარში ამ დროს საშინლად ბნელა... არ გეშინია?**

— არა... ამ ხნის განმავლობაში მშვიდობიანად დავდივარ, ერთი არასაინაიმოვნო ინციდენტიც კი არ მომხდარა...
— **მანანალა ძაღლების არ გეშინია?**

— მანანალა ძაღლებს ამ დროს სძინავთ.
— **მზის ამოსვლას შეხედდრხარ კუს ტბაზე?**

— რამდენჯერაც გინდა... იცი, რა ლამაზია?! განსაკუთრებით ზამთარში, შენს თვალს წინ ამოდის მზე, ცაზე კი ამ დროს მთვარეც არის და ვარსკვლავებიც...
— **ამ ბოლო დროს საშინელი ქარი შემოეჭვია თბილისი. ქარის დროსაც მიდინარ ხოლმე?**

— აბა რა! სუსხია, გრიგალია, შეხვალ ტყეში და გეგონება, თბილ საბანში ხარ გახვეული. ტყეში ქარი არ იგრძნობა.
— **ალბათ ძალიან დაახლოვდით „კუსტ-**

ბულები...

— ძალიან, დაახლოებით 20-30 კაცი... ყველა ერთმანეთს ვიცნობთ, სხვადასხვა პროფესიის და მსოფლმხედველობის ადამიანებს საოცრად გვესმის ერთმანეთის, ყოველგვარი მაკიაჟისა და შლეიფის გარეშე ვიცნობთ ერთმანეთს. დაბადების დღეებს, და მნიშვნელოვან მოვლენებს დილით, ვარჯიშის შემდეგ ერთად აღვნიშნავთ ხოლმე... ხანდახან საღამოობითაც ვხვდებით და რესტორანში მივდივართ...

— პოლიტიკოსები თუ დადინ?

— რამდენიმე. ხშირად ვხვდები ვინაა გაჩეხილქის, შიგადაშიგ, მიმა მაჭყარინასაც... ზოგიც ერთი-ორჯერ მოვა და მერე გაქრება. კუს ტბა ხომ „შინზელიზდა“ იქცა... გაივლიან-გამოვივლიან, წამიარაყებენ და გაქრებიან... მერე ინტერვიუებში ვკითხულობ ხოლმე — ყოველ დილით კუს ტბაზე დავდივართო. იტყუებიან... ძალიან ბევრი პოლიტიკელი დადის. იქ საოცრად კარგები არიან — თბილისი, კეთილები, ზრდილობიანები... მოკლედ, იქ ყველანი ერთნაირები ვართ...

— **ბულებულების ქალა, კაკლები, წყარო, სვანური კოშკი... სხვა მარშრუტი თუ გაქვთ?**

— შაბათ-კვირას დიდი მარშრუტი გაქვს... შემვივარტე ტყეში, გავდივართ კოვრის გზაზე, წყნეთი, წვევისი, ტაბახმელა და ტყე-ტყე ისევე ვუს ტბაზე ვბრუნდებით...

— **ძალიან შეიცვალა ამ 8-9 წლის განმავლობაში კუს ტბა?**

— შეიცვალა... ადრე ერთი პატარა ჯიხური იყო. მერე რესტორანი ააშენეს. ქვემოთ პლაჟი და ბუნებრივი გააკეთეს... ახლაც ამატებენ რაღაცებს...

— **ამბობენ, ტბაში წყალი შრებაო, მართალია?**

— სამწუხაროდ, მართალია. ეს ტბა ხომ კრატერი, ბუნებრივია... უნდა ჩაედინებოდეს წყლები, მოვლა სჭირდება... თითქმის ჩაის კოვზისხელა გახდა...

— **ალბათ, ახლა ბევრი ყვავილი იქნება...**

— უამრავი... იები, ენძელები, ყოჩივარდები... ამოდინ, კრეფენ, მიაქვთ და ყიდიან... ტყე ეხმარება გაჭირვებულ ადამიანებს... მალე ვარდები და იასამნები შემოვა... უამრავი იასამანია... დავკრეფთ და, თუ ვაკით მოვდივარ, ჩემს გოგონებს მიუკუჟაყუნებ ხოლმე კარზე — ჩამოვარებივ კარგი კავალურივით.

— **მალე თუთაც შემოვა. ვარჯიშის შემდეგ ხეებზე მოვიკალათებთ ხოლმე... შემოდგომაზე კუნელს და ვალერიანის ძირებს ვაგროვებ.**

— **ცხოველები თუ არიან?**

— გინახავს, როგორ თამაშობენ ციყვები? მე მინახავს... კუები მთელი ოჯახებით გამოეფინებინან ხოლმე... უამრავი ჩიტია, ისე ჭიკჭიკებენ... ვისაც ძალი ჰყავს, ძაღლით ამოდის... იქაც გვყავს ერთი პატარა წითელი, დიდგულა ძაღლი — ავლანა... ერთი ციდა და უზარმაზარ ჯიშის ძაღლებს ექაჩება...

— **ქვეწარმავლები თუ არიან?**

— ამბობენ, არიანო, მე არ მინახავს, მხოლოდ ხმა გამიგია მათი... ამიტომ ზაფხულში წინ ძაღლებს ვუშვებთ, მერე კაცებს, ბოლოს ქალები მივდივართ... ქვეწარმავლებიც უნდა იყვნენ, აბა რა! ორგანულად ერწყმიან ტყეს და მიდროს...

— **ხვალ დილითაც უთენია ადგები და ნახვალ?**

— აუცილებლად... კუს ტბა რომ არ იყოს, არ ვიცი, რა მეშველებოდა...

ეკა მანარაშვილი

— ფცხვი...
— ჯანმრთელობა, — ჩავილაპარაკე ძილბურანში მყოფმა. თვალი გავახილე, საწოლიდან წამოვდექე, ფანჯარასთან მივედი. ო, ისევე ქარ... შინიდან გასვლა მეზარება. თუმცა, არა, მე ხომ საერთალოერი სარდაფის ბილეთი მაქვს. ნავალ, დღეს მსახიობები „ცხვირის“ წარმოდგენენ, ნანახი არ მაქვს. ალბათ, საინტერესო იქნება.

სარდაფის გასწვებაზე ქარიც დამაინცდა. სახლის საქმე მოვილოე და თეატრის ტელეფონს ნომერი ავკრივე... უკაცრავად, საქმეა თუ ტარდება?

— გარკვეული მიზეზის გამო გადაიღო (გული დამწყდა).

...მიზეზი არ ვკითხვ, ზედმეტად ცხვირი აღარ ჩავყავი — რატომ არ გადის „ცხვირი“-მეთქი. საერთოდ, კარგი იქნება, ადამიანმა ცხვირი რომ დაიმოკლოს... ცხვირის დამოკლებაზე ქარურგი წარმომიდგა თვალწინ, იცით, რომელი ქარურგი? რომელმაც ჩემს მეგობარს ისეთი ცხვირი გამოუქრნა, კლაუდიო შიფერსაც რომ შემურდებდა. ჩემს ამხანაგს განა მარტო ვიზუალურად, სასათითაც ვეღარ ვცნობ. კომპლექსები მოქსნა და ძალიან აქტიური და ხალისიანი გახდა. რადგან ცხვირის თემაზე „ჩავიციკლე“, პლასტიკური ქარურგის ცენტრს მივაშურე. შენობაში შესვლისთანავე გოგონების ჩაღურჯებულმა თვალებმა შემომანათა. მათ დანახვაზე ტანში გამცრა. ისინი კი, ვითომც არაფერი, მშვიდად საუბრობდნენ: „არც ისეთი მტკიცეული ყოფილა ცხვირის ოპერაცია, უფრო ძლიერი ტკივილის მოლოდინში ვიყავი“. „უბრალოდ, ცუდი შეგრძნებდა, რომელსაც არ უნდა აპყვე...“ გულით რომ გინდოდეს, ისტროკის ატეხას ვერ შეძლებ, ბატონი გელა ოპერაციის დროს ისეთ სასიამოვნო თემებზე გესაუბრება...

როგარეშე ვითხოვე ქარურგთან შესვლა. თავმდაბალი ადამიანი აღმოჩნდა. არ მოჰყვა თავის ქებას. თავისი საქმიანობის შესახებ ლამაზი სიტყვები კი არ დახარჯა, პაციენტების „დო ი პოსლე“ პორტრეტებით საცხე ალბომი მოიხანოდა. სურათებს შორის ისეთი განსხვავება იყო, რომ იტყვიან — ცა და დედამინაო.

მკითხველიც იტყვის, შენც ცა და დედამინს განსხვავებასავით გამოგივიდა, სარდაფიდან — საოპერაციოში მოგვასვედრეო.

მე კი უბრალოდ გირჩევთ, ვსაც სურს ცხვირის დამოკლება (ორივე გაგებით), მიაკითხოს თეატრალურ სარდაფს, დაქნროს სპექტაკლს „ცხვირს“ და თუ ბოლოჯერად გრძელი

ჩემი მეგობარი „დო ი პოსლე“

ცხვირი გაქვთ და მით უფრო, სხვის საქმეშიც გიყვართ ჩაძრომა, იფიქრეთ, ხომ არ სჯობს, დაიმოკლოთ (სეც — ორი გაგებით)...

დოდო ხელაშვილი
P.S. ახლა მართლაც სულ „ცა და დედამინსავით“ გამომივიდა, როცა გეტყვით, „ის ჩემი მეგობარი“ თერთონ მე ვარ და ეს მინანქრიც ფოტოზე ასე უნდა იკითხებოდეს: დოდო „დო ი პოსლე“

Beautiful
ბეჭედი
რას უშავდავდნენ
განსხვავებული
შეცვლადი
უკონტროლო
შარსისუკონი?

როდის უთინათ
ქალს და მამას
ერთმანეთის?

სად გაქვარ
დათუ
გოგარსის
მანქანა?

უინ „ჩაუხვა“
მალხაზ
ქვრივიშვილი?

უაპიჭიჭოთ
აჩიო
უუპარიქის
სამზარეულოში

ბეჭედი
განსხვავებული
შეცვლადი
უკონტროლო
შარსისუკონი

ის იყო, ნაძმა სიმინდის მოსავლის აღება დაიწყო, რომ მოლოდინულად გლუხებს ბავშვის ტირილის ხმა შემოესმათ. მუშაობას თავი ანებეს, ხმას მიჰყვნენ და ყანის ბოლოს, სარწყავი არხის პირას ჩერდნენ დაუდევრად გახვეული, თითქმის შიშველი, ტალახში ამოგანგალებული და სიცხისგან აკანკალებული ჩვილი ბავშვი დინახეს. ხელებს უშნოდ ასასხავებდა, ჩანდა, კარგა ხანია ეგდო მინაზე, ეტყობოდა, მალალი სიცხე უჭონდა. გლუხებმა კაცი აფრინეს სოფელში ექიმის მოსაყვანად. დიდი თუ პატარა ფეხზე დადგა. ექიმებმა შეუძლებელი შეძლეს და ჩვილს სიცოცხლე შეუნარჩუნეს. პარალელურად, ადგილობრივი პოლიცია შეუდგა გამოძიებას, თუ ვინ გაიმეტა სასიკვდილოდ თავისი სისხლი და ხორცი, მაგრამ ერთი თვის ბავშვის პატრონი ვერსად ნახეს.

ამასობაში, თბილისში ხმა გავრცელდა, დასავლეთ საქართველოს ერთ სოფელში მიტოვებული მშვენიერი ბიჭი უპოვიათ და მის სანახავად საქართველოში საზღვარგარეთული სააგენტოების, რომლებიც ბავშვთა გაშვებით არიან დასაქმებული, წარმომადგენლები სოფელს ეწვევნენ. ბავშვს ყველა თვისკენ ექაჩებოდა, რათა მისი დასაკუთრების შემდეგ უცხოეთში რამდენიმე ათას დოლარად გაყიდათ. საქმეში განათლების სამინისტროს სკოლამდელი აღზრდის ინტერნატიული დანესტრულების სამმართველოს თანამშრომლები ჩაერთვნენ, რომლებმაც ნაოფნი ბავშვის „ჩვილ ბავშვთა სახლში“ ჩაბარება გადაწყვიტეს, მაგრამ სოფელმა უპატრონო ბავშვი არავის დაანება და გზა გადაკეტეს, მისი წაყვანა რომ ვერავის მოეხერხებინა. თუმცა მხოლოდ გზის გადაკეტვა საქმეს ვერ უშველიდა, ვინმეს თავი ბავშვის შიშობლად უნდა ელიარებინა. სოფელში ოფიციალურად დაუკონინიტილი ერთი ახალგაზრდა უშვილო წყვილი ცხოვრობდა. სწორედ ამ ახალგაზრდებმა განაცხადეს, თითქოს ბავშვი მათი იყო. განათლების სამინისტრომ იცოდა, რომ ეს სიცრუე იყო, მაგრამ სხვებივით მინაც თვალები დასუჭა. ეს ის შემთხვევა გახლდათ, როცა კანონის დარღვევა, ადამიანური პიზონიციდან გამომდინარე, აუცილებელიც კი ხდება. ერთი სიტყვით, ბავშვი სოფელში დარჩა.

აფერულ, სოფლის მოხერხებებს და გულკეთილობას, მით უმეტეს, დღეს, როცა ათასგვარი ხრიკით ყოველწლიურად საქართველოდან ასობით ბავშვს საზღვარგარეთ აწვდიან.

ეს ისტორია იმტომ გიამბუთ, რომ ჩვენი დღევანდელი სტატია საქართველოდან საზღვარგარეთ ჩვილ ბავშვთა გაშვების პრობლემას ეძღვნება.

ოფიციალური მონაცემებით, ყოველწლიურად საქართველოდან საზღვარგარეთ ათუთობით ჩვილი ბავშვის გაშვება ხდება. ასე, მაგალითად, 1995 წელს — 58-მა ბავშვმა, 1996 წელს — 90-მა, 1997 წელს — 95-მა, 2000 წელს — 61-მა, ხოლო შარშან 53-მა ჩვილმა იპოვა საზღვარგარეთ მშობელი. სოციოლოგიური მთავარი კვლევითი ცენტრის ექსპერტ-სოციოლოგის მალხაზ ნინიძის ვარაუდით, ყოველწლიურად უცხოეთში გაყიდული ქართველი ბავშვების რიცხვი სამიშნა ციფრით აღინიშნება და კარგა ხანია, 400-ს გადააჭარბა. როგორც ექსპერტ-სოციოლოგთან გაუბრისას გაირკვა, ამერიკის და კანადის ჩვილ ბავშვთა „შვი ბაზრები“ ძირითადად, „ნედლეულით“ პოსტსაბჭოური ქვეყნებიდან, მათ შორის საქართველოდან მარაგდებიან. თურმე ერთი ქართველი ახალშობილის საბაზრო ფასი 15-დან 20 ათას დოლარამდე მერყეობს. მიუხედავად იმისა, რომ 1999 წლის 11 მარტს საქართველომ შეუერთდა შააგის „ბავშვთა დაცვისა და ბავშვთა საერთაშორისო გაშვების სფეროში თანამშრომლობის შესახებ“ კონვენციას, ამასთან, 1997 წლის 17 ოქტომბერს მიღებული საქართველოს სამოქალაქო კოდექსი კრძალავს ბავშვების გაშვლებას ფინანსური გარიგებით, ანუ აკრძალულია ბავშვების გაყიდვა.

ბავშვებით ვაჭრობა დღეს ერთ-ერთი სარფიანი ბიზნესია ქვეყანაში. გარიგება, ძირითადად, ბავშვის გამშვილებელსა და მყიდველს შორის ხდება.

უფრო მეტიც, საქართველოში დღეს მოქმედებს ორი — ამერიკული და კანადური სააგენტოს წარმომადგენლობა, რომელთა ოფიციალური სტატუსი შეიღავდა აყვანა-გაშვების პრობლემის მოგვარება გახლავთ. საქართველოს კანონმდებლობა ბავშვის უცხოეთში გაშვლებას არ კრძალავს, ამიტომაც ერთი შეხედვით, უცხოურ სააგენტოებს კანონგარეშე ვერც გამოაცხადებ. მაგრამ აქ არის ერთი მნიშვნელოვანი ნიუანსი. კერძოდ, მხედველობაში გვაქვს სამოქალაქო კოდექსის მე-10 მუხლიც „ბავშვის სხვა სახელმწიფოში გაშვებას“ ეხება. იქ კი წერია: „თუ საქართველოში არ მოიძებნა მშვილეთი, ბავშვის სხვა სახელმწიფოში გაშვებისას საკუთრივ შეიძლება განხილულ იქნეს როგორც ბავშვის მოვლის ალტერნატიული საშუალება“. მკითხველისთვის ინტერესობისთვის არ იქნება აგრეთვე ცნობა იმის შესახებ, რომ საქართველოში 17 ათასი უშვილო ოჯახია დაფიქსირებული. განათლების სამინისტროს კი ე.წ. ცენტრალურ აღრიცხვაზე აყვანილი ჰყავს ბავშვის შვილების მსურველი 5000 ოჯახი. როგორც ვთქვით, შარშან საქართველოდან საზღვარგარეთ ოფიციალურად 53 ბავშვი გაშვილდა. საქართველოში კი მხოლოდ 24 ოჯახს ელირსა ის ბუნდობრივად, რასაც შვილის ყოლა ჰქვია. იმადეგა კითხვა: თუ ასე ვაგრძელებ, რამდენწლიანი ლოდინი მოუხვთ ქართველ უშვილო ოჯახებს? ოფიციალური მონაცემები აშკარად ცხადყოფს სხვაობას საზღვარგარეთ გაშვილებულთა სასარგებლოდ. ნიშანდობლივია ის ფაქტიც, რომ ყველა უშვილო ოჯახი, რომლებიც განათლების სამინისტროში აღრიცხვანა, საკმარისზე მეტადაც უზრუნველყოფილია. კანონი აშკარად ირღვევა — მაშინ, როცა საქართველოში ბავშვის მშვილეთი მოსაძებნად კი არა, თავზე საყრელადაა და რისთვისაა გჭირდება ისეთი ალტერნატივა, როგორც ბავშვის საზღვარგარეთ გაშვილება. სწორედ ამის გამო შარშან განათლების სამინისტროს სკოლამდელი აღზრდის და ბავშვთა უფლებების დაცვის დეპარტამენტის დაუინიტილი მოთხოვნით, ლიცენზიების მოქმედება შეუსყდა ათ უცხოურ სააგენტოს ფილიალს საქართველოში, რომლებიც უცხოეთში ბავშვების გაყიდვით იყვნენ დაკავებული. მიუხედავად

ამისა, ამ სააგენტოების წარმომადგენლებმა საქართველოს სამოქალაქო კანონმდებლობაში მოიძიეს მუხლი, რომლის წყალობითაც წარბაქებით აგრძელებენ თავიანთ საქმიანობას ჩვენი ერისა და სახელმწიფოს სანინაზღვრად. კერძოდ კი, სამოქალაქო კოდექსის 1251-ე მუხლი „შვილების თანხმობა გაშვილებისას“ ამბობს, რომ „შვილებს შეუძლიათ ბავშვის გაშვილებაზე თანხმობა მისცენ კონკრეტულ პირს (პირებს), ან თანხმობა განაცხადონ გაშვილებაზე კონკრეტული პირის მიუთითებლად და მშვილეთის შერჩევა მიანდონ მურველებისა და მზრუნველობის ორგანოს“. ეს საკმარისი

აღმოჩნდა სამისოდ, რათა უცხოური სააგენტოების საქართველოს ფილიალები გადაკეთებულიყვნენ კონკრეტულ პირებს და დაუბრკოლებლად გაეგრძელებინათ თავიანთი საქმიანობა. ამ საკითხთან დაკავშირებით კომენტარი ვითხოვთ განათლების სამინისტროს სკოლამდელი აღზრდის ინტერნატიული დანესტრულებისა და ბავშვთა უფლებების დაცვის სამმართველოს მთავარ სპეციალისტს **თამარ ამბაშვილს**:

— ამერიკული და კანადური გაშვილების სააგენტოების საქართველოს ფილიალების წარმომადგენლები, უფრო სწორი იქნება, თუ მათ ბავშვებს „ბარიერებს“ ვუწოდებთ, დედამდე დაძრწინან სამშობლიარობში, ჩვილ ბავშვთა სახლში“. მათ ძალიან კარგად იციან, რომელ მეან-გინეკოლოგს მიმართონ, ან სად და როგორ გამოიჭირონ შეცდენილი და დაფეხმძიმებული ახალგაზრდა ქალები. თუ სხვა გზა არ არის, მოიძიონ ე.წ. დონორი დედები, რომლებიც 3 ათას დოლარად მზად არიან შვან ბავშვი.

— **იქნე უფრო დანერგული გავაცნოთ ამ პრობლემის მოქალაქე მექანიზმი...**

— რიგითი მოქალაქე, მნიშვნელობა არა აქვს, კანადელი იქნება იგი თუ ამერიკელი, ოფიციალურად უკავშირდება თავის ქვეყნის შესაბამის სააგენტოს, რათა ამ უკანასკნელმა საზღვარგარეთ მოიძიოს მისთვის ბავშვი. თავის მხრივ, სააგენტო უკავშირდება თავის წარმომადგენელს საქართველოში და ბავშვის მოძებნას ავალებს. უცხოელი მოქალაქე და სააგენტოც ქართველი წარმომადგენლის მარწუხებში ხვდებიან. წარმომადგენელი „მოულობს“ ბავშვს, სანაცვლოდ კი თხოვს ფულს დღევანდელი ნისრით, 20 ათას დოლარს. უცხოელი უშვილო ოჯახი ძალაუბრებდა თანხმებას, სადასულებრივ გარიგებას და სააგენტოს უხდის თანხას, სააგენტო კი ამ ფულს დავალბის შემსრულებელს უგზავნის. მას შემდეგ, რაც სააგენტოების წარმომადგენლებს ლიცენზია ჩამოართვეს, ისინი მოქმედებენ როგორც ამა თუ იმ უშვილო უცხოელი მოქალაქის ნდობით ალტერნატიული პირები. მაგალითად შემიძლია ერთი ასეთი ფაქტი მოგაყვანოთ: არცთუ ისე დიდი ხნის წინ, სასამართლომ მოგვთხოვა დასკვნა, რათა ჩვილი ბავშვი გაეშვილებინათ უცხოეთში. თურმე ჭკათურის რაიონის ერთ-ერთი მთის სოფლის მრავალშვილიანი, მეტად გაჭირვებული ოჯახის დიასახლისი თბილისში, ალექსანდროვის ბაღში ასეირნებდა თავის ორიოდე თვის ნაბოლარას. სწორედ იმ დროს ბაღში ასევე სეირნობდა კანადიდან ჩამოსული უშვილო ცოლ-ქმარი. მათ ძალიან მოსწონებიათ პატარა და დედას გამოეცხადებოდნენ, შემდეგ კი დაახლოვდნენ. საინტერესოა, რა ენაზე ელაპარაკებოდნენ ერთმანეთს კანადელი მულები და სოფელიდან ჩამოსული ქალი, რომელიც მოგვიანებით დანერგილ განცხადებებში წერს, რომ „იგი თანახმაა, იმის გამო, რომ მრავალშვილიანია და ძალიან უჭირს შვილების შენახვა, განვიდოს თავისი უმცროსი შვილი მხოლოდ კანადელი ცოლ-ქმარზე, რადგან ისინი მისი ახლობლები არიან, კარგად იცნობენ ერთმანეთს და დარწმუნებულია, რომ მის შვილს კარგად აღზრდებიან“. ბევრი ვუმტკიცე სასამართლოს, აქ ფინანსურ გარიგებას აქვს ადგილი, კერძოდ, ბავშვს ყიდიან. გაჭირვებული მრავალშვილიანი დედა, თუ შვილი ჯანმრთელი ჰყავდა, მისაღობის ადების დროს, სოფელს არ მიტოვებდა და თბილისში ალექსანდროვის ბაღში არ ისეირნებდამოქცი, მაგრამ ამაოდ. სასამართლომ გარიგების, ანუ ბავშვის გაყიდვის დამადასტურებელი დოკუმენტი მომთხოვა, მას კი როგორ წარვადგენდი, ფულის გადაცემაზე მე არავინ დამასწრებდა. ასეთ დროს ჩვენ უძლურები ვართ. სააგენტოს რწმუნებულმა ამ ფაქტს ფინანსური გარიგება კი არა, კეთილი ნების გამოვლინება უწოდა.

არსებობს სხვა მექანიზმიც. სააგენტოს წარმომადგენელი მოულობს დონორ დედას, რომელიც თანახმაა დაფეხმძიმდეს ან უკვე ფეხმძიმედაა, შემდგომში ბავშვის გაყიდვის მიზნით. წარმომადგენელი წინასწარ უხდის ქალს გარკვეულ თანხას და მოსალოცებლად ამზადებს საზღვარგარეთ, სადაც მას მოვლა-პატრონობას არ აკლებს შვილის

აყვანის მსურველი უშვილო ოჯახი. ბავშვის დაბადების შემდეგ ბიოლოგიური დედა ტოვებს ბავშვს და უკან გასქვლებული ფიზიით ბრუნდება.

— **სანამ ამ თემაზე მუშაობას დაიწყებდით, კოლეგებმა მირჩიეს, დაანებე თავი სააგენტოებს, არ ვიბნა ბავშვი უცხოეთში უზრუნველად გაზარდოს, ვიდრე საქართველოში მათხოვრად იქნებ მართლა სვობს არაფერი დაწერო ამ სააგენტოების წარმომადგენლებზე?**

— ვერ დაგეთანხმებით... თუნდაც იმტომ, რომ საქართველოში ათასობით უშვილო, თანაც უზრუნ-

„უპრო სწორი იქნება, თუ გით ბავშვები „ბარიერებს“ ვუწოდებთ“

ყოველწლიურად უცხოეთში გაყიდული ქართველი ბავშვების რიცხვი სამიშნა ციფრით აღინიშნება და კარგა ხანია, 400-ს გადააჭარბა

ველყოფილი ოჯახია, რომლებიც სიხარულით აყვანენ გასაზრდელად ბავშვს. ამაზე უცილებლად უნდა დაინეროს, რადგან საქართველოს დემოგრაფიული ვითარება კრიზისულია. ვინ იცის, იქნებ რა შესაძლებლობის ბავშვს ვუპარავთ საქართველოს, ხომ შეიძლება უცხოეთში გაშვილებულნი გალაკტონ ტბიძის, ნოდარ დუმბაძის, სანდრო ამბეტელის და სხვა უმარავი სასიქადულო ადამიანის საქმის გაგრძელებლები იყვნენ? ყველაფერს რომ თავი დავანებოთ, კანონით ბავშვს დაბადებისთანავე აქვს უფლება, ჰქონდეს სახელი, გვარი, ეროვნება, აღიზარდოს ოჯახში. ვუცე კი, როცა ბავშვს საზღვარგარეთ ვაშვილებთ, ვუცეულით სახელსაც, გვარსაც, ეროვნებასაც, მოქალაქეობასაც, სარწმუნოებასაც, ანუ ვქმნით სრულიად ახალ ადამიანს, გაყიდვითი საბუთებით. ხომ არ ჩავდივართ მიუტყვეველ ცოდვას და ზედმეტად ხომ არ ვიჭრებით უხეიარეს კომპეტენციამში?!

— **მოქმედი კანონმდებლობით, საქართველოში მცხოვრები ბავშვის სხვა სახელმწიფოში გაშვილება შეიძლება მხოლოდ მისი დაბადებიდან ექვსი თვის შემდეგ. სამწუხაროდ, გაშვილებული ბავშვების უმრავლესობა ერთ-ერთი თვის თუ არის...**

— გეთანხმებით, ამ მხრივაც ირღვევა კანონი. სააგენტოების წარმომადგენლებს ისეთი დახვეწილი მექანიზმები აქვთ, რომ იშვიათ შემთხვევების გარდა, თითქმის გამორიცხულია, დედისგან უარყოფილმა ჩვილმა განათლების სამინისტროს „ჩვილ ბავშვთა სახლამდე“ მიაღწიოს და გაშვილების საინფორმაციო ბანკში აღრიცხვებზე მოხვედეს. მხოლოდ მას შემდეგ, რაც ბავშვი ბანკში აღრიცხვებზე მოხვედება, ექვსი თვის შემდეგ შეგვიძლია მისი სხვა სახელმწიფოში გაშვილება. როგორც ვთქვით, დედა მანამდე წერს განცხადებას და სააგენტოს წარმომადგენლის მუშეობით მიუთითებს მისი შვილის მშვილეთის ვინაობას.

ერთი სიტყვით, მიუხედავად იმისა, რომ საქართველოს კანონმდებლობით (რომ არაფერი ვთქვათ, შააგის საერთაშორისო კონვენციაც) ბავშვების ყიდვა-გაყიდვით ხელის მოთბობა სისხლის

სააგენტო უკავშირდება თავის წარმომადგენელს საქართველოში და ბავშვის მოძებნას ავალებს. უცხოეთში მოქალაქე და სააგენტოც ქართველი წარმომადგენლის მარწუხებში ხვდებიან. წარმომადგენელი „მოულობს“ ბავშვს, სანაცვლოდ კი თხოვს ფულს, დღევანდელი ნისრით, 20 ათას დოლარს. უცხოელი, უშვილო ოჯახი ძალაუბრებდა თანხმებას დასაშუალებრივ გარიგებას.

სამართლის სერიოზულ დანაშაულად ითვლება და 5-დან 15 წლამდე თავისუფლების აღკვეთასაც კი ითვალისწინებს, ბავშვების „ბარიერები“ ამას ყურადღებასაც არ აქცევენ და უშიშრად აგრძელებენ საქმიანობას. როგორც ჩანს, მათ ბიზნესი ხელისუფლების რომელიმე გავლენიანი წარმომადგენელი ან წარმომადგენლები მფარველობენ. ამის თქმის უფლებას თუნდაც ის ფაქტიც გვაძლევს, რომ საქართველოს ძველი სისხლის სამართლის კოდექსის 127-ე მუხლით დასჯადი იყო შვილად აყვანის მიზნით ფეხმძიმე ქალის, ანუ დონორის წინასწარი შერჩევა და შიშობიარობისათვის საქართველოს ფარგლებს გარეთ გაყვანა, ან ასეთი სახის გაშვილები-სათვის ხელის შეწყობა. ახალი სისხლის სამართლის კოდექსში ეს ნორმა ამოღებულია და, ვფიქრობთ, დაუსაბუთებლად, რადგან ერთ-ერთი ფართოდ გავრცელებული მექანიზმი ვერ კიდევ დაუბადებელი ბავშვის გაყიდვის ხერხი გახლავთ... ჩვენ კომენტარისთვის განათლების სამინისტროს სკოლამდელი აღზრდის ბავშვის მდებარეობის და ბავშვთა უფლებების დაცვის დეპარტამენტის ხელმძღვანელს, **მერაბ სანიკოიძეს** მივმართეთ. მისი თქმით, კანონით ბავშვის მყიდველიც და გამყიდველიც ისჯება და საქმე საქმეზე რომ მიდგეს, რომელი იტყვის, ბავშვი ვიყიდვ და ამდენი გადაუხვადი მივლურსო. არის შემთხვევები, როცა პირდაპირ ბავშვთა სახლად ან სამშობლიარობად იყიდება ბავშვები. ჩვენთან კი, ანუ „ჩვილ ბავშვთა სახლში“ უმეტესად ფიზიკური ნაკლის მქონე ბავშვები ხვდებიან. მაგალითად, ცერებრალური დამბლით, ან თანდაყოლილი ასთმით დაავადებული.

— **ჩვენი ინფორმაციით, ჯანმრთელ ბავშ-**

ვებს ჯანმრთელობის ცნობებს უყალბებენ. იქ ძირითადი სერიოზულად ავადმყოფებად არიან დაფიქსირებული. ასეთ შემთხვევაში მათი საზღვარგარეთ გაშვილება იოლია.

— შესაძლებელია, მაგრამ ასეთ დროს სასურველია დამადასტურებელი საბუთი გვექონდეს. მხოლოდ ამბად მოსწონილით რაიმე ქმედებით ღონისძიების გატარება და დასკვნების გაკეთება შეუძლებელია.

— **როგორც შეგიცხვით, ჩვილ ბავშვთა სახლში“ არიან 2 ან მეტი წლის ბავშვებიც. რატომ არ სდება მათი გაშვილება საქართველოში, უშვილო ოჯახებში, რომლებიც ბავშვის შვილად აყვანას ითხოვენ?**

— საქმე ის არის, რომ ქორწინების გარეშე დაბადებული ბავშვის გაშვილებაზე თანხმობის ხელწერილი დედამ შიშობიარობიდან ექვსი კვირის შემდეგ უნდა დაწეროს, რადგან შიშობიარობის პირველ დღეებში დედა იმდენად სტრესულ მდგომარეობაშია, რომ ზოგიერთმა შეიძლება თავისი შვილი უარყოს. ამიტომ საჭიროა გარკვეული დროის გასვლა, რათა დედამ გადაწყვეტილება მიიღოს. ეს ცივილიზებული ფორმა კი არის, მაგრამ სამაგიეროდ, ექვსი კვირის შემდეგ დედის მოძებნა და იდენტიფიცირება ძალიან ძნელია. ზოგჯერ დედა განცხადებას არც წერს და ისე ტოვებს თავის შვილს. ასეთ შემთხვევაში კი ბავშვის გაშვილება არ შეიძლება, სანამ დედა უგზო-უკვლოდ დაკარგულად არ გამოცხადდება — ეს კი მხოლოდ დედის გაუჩინარების ორი წლის შემდეგ შეიძლება მოხდეს. ამიტომაც არიან „ჩვილ ბავშვთა სახლში“ 2 წლის ბავშვები, რომლებიც ვერაფერობით გაშვილებას არ ექვემდებარებიან.

ჩვენ განათლების სამინისტროში იმ უცხოური სააგენტოების ქართველი წარმომადგენლების ტელეფონის ნომრებიც მოგოპოვით, რომლებიც ბავშვების ყიდვა-გაყიდვით არიან დაკავებული.

დაკავშირებით მათ კი დედაცკავშირდით, მაგრამ ყველა ერთხმად უარი განაცხადებდა საუბარზე უცხო პირთან. ბოლოს ერთი ნაცნობი ქალბატონი დაგვეხმარა. მან ორი წლის წინ მათი დახმარებით გოგონა იშვილა, უფრო სწორად, მამასისხლად იყიდა, სწორედ მისი რეკომენდაციის შემდეგ გაიმართა ეს დიალოგი:

— ცივით, საყვარელი მყავს, ახალგაზრდა გოგო, გამოუცდელი. თურმე დოირსულებულია და იმის შიშით, არ მიმატოვოსო, არაფერი მითხრა. ახლა აბორტი დაგვიანებულია და სხვა გზა არაა, ბავშვი უნდა გააჩინოს. მაგრამ ოჯახში ვერ გაამსულეს... მალაყად კი ვამშობიარებ, მაგრამ ხომ იცი, ლეგალური მშობიარობა რა ღირს და არალეგალური რა დამიჯდება. თანაც ერთი-ორი უნაკიც არ მისყვინდა. იმ გოგოსაც პატრონობა უნდა...

— **ყველაფერი გასაგებია. ერთი ეს მითხარი, ბავშვი ბიჭია თუ გოგო, ჯანმრთელია?**

— როგორ გკავდებოდა? ავადმყოფს რა გვიგავს ან მე ან იმ გოგოს? ბიჭია და კარგად განვითარებულიც.

— **როდის უნდა იშობიაროს?**

— დაახლოებით ორ თვეში, მაგრამ მანამდე ოჯახს უნდა გავარიდო, რომ მისიანებმა რაიმეზე ეჭვი არ აიღონ. ამხელა მუცლის დამალვა გაუჭირდება.

— **შენ კი გინდა გაშვილება, მაგრამ ქალი თუ თანახმა? ხომ იცი, ქალბატონ ამაზე — თავიდან თანახმა იქნება, მერე გადმოვა შეტევაზე. შარში არ გაშვილო, თუ კაცი ხარ...**

— მაგის დარდი ნუ გექნებათ... ჩემს სიტყვებზე პასუხს ვაგებ...

— **კარგი, კანადაში გავუშვით ტურისტული საგზურით. იქ ჩვენი ხალხი დახვდება. იქვე იშობიარებს და ბავშვსაც იქ დატოვებს. მგზავრობა, საგზურით, მშობიარობა, სადავამყოფო, ბინა, ჭამა-სმა — ჩვენი ხარჯით იქნება. ყველაფერი თუ კარგად დამთავრდა და ჯანმრთელი ბავშვი გაჩნდა, ქალს ბავშვის მშობელი ნანწყინს არ დატოვებენ, შენც ჩემგან 3.000 დოლარს მიიღებ.**

— შენ, ძმაო, მართლა არიცი ხომ არ გგონივარ, ქუჩის მეძაღვის შვილს კი არ ყვიდი...

— **კარგი, 4.000 იყოს და მოვრჩეთ ბაზარს.**

— ამ საქმეს 5.000 უნდა... ერთი ესაა, კანადაში ვერ გაუშვებ. გოგოს ფრენის შიში აქვს. იქნებ აქვე ვამშობიაროთ და ბავშვი ნაიყვანოთ კანადაში.

— **იცი, რამდენი ჯდება აქ დაბადებული ბავშვის საზღვარგარეთ გაშვილება? არასრულწლოვანთა კომისიას უნდა, სასამართლო უნდა, სამინისტროს უნდა, მერე შენ რა მოგეცე ან მე რა უნდა დამირჩეს?!**

— იქნებ აქ ვიპოვოთ ვინმე ხეირიანი, რომელიც ფულს გადაგვიხდის.

— **კი, არის ერთი, მაგრამ კანადელებზე ბევრად ცოტას გადაიხდის. ქართველი ახალგაზრდა ცოლ-ქმარია. ოღონდ შენი ქალი იმ უშვილო ქალის სახელით და გვართი დაწვება სამშობლიარობში. თუმცა, შენ ამაზე არ დათანხმდები, რადგან შენ წილად ათას დოლარზე მეტის მომცემი არ არიან.**

— **ცოტაა...**

— **არა ვწნა, ძმაო, მე 500 დოლარი მრჩება, მეტი კი არა, ამასაც შენი ახლობლის ხათრით ვაკეთებ...**

ზვიად ჩაკეტიანი

PS. რა ხდება, ხალხო?! სულ გადავვიდით? ვინ ყიდის XX საუკუნეში თავის სისხლს და ხორცს? ის სირცხვილიც ვერ მოგვიწოდებია, როცა სტამბოლის ბაზრები ქართული ცოცხალი საქონლით იყო სავსე, სადაც რჩეულ ქალიშვილებს და ჭაბუკებს ორიოდ გროშად ყიდდნენ? როცა ქართველი მამლუქები საქართველოსთვის დასაბნეულ სისხლს სხვა სახელმწიფოს ინტერესებისათვის ღვრიდნენ. მგელი რომ მგელია, ისიც არ ანებებს თავის ლეკვს უცხო... დაფიქრდით, სანამ გვიან არ არის.

„ანონიკაი“ ... „ბროიკაი“ ... ნაქვილი განკულისკეპი იქნეპი

რეებს ბოღვენ... მარტო დამავალონ და დედას ვუგირებს... რა პანკისი... რის პანკისი...

უკანონო ქონების ჩამორთმევის შესახებ კანონ-პროექტის განხილვას გასულ კვირას კვლავ დიდი ენებათაღელვება მოჰყვა. სააკაშვილის კანონპროექტს ამჟღავნებდა მთავრობის მიერ შემუშავებული ალტერნატიული კანონპროექტი დაუპირისპირეს. თავის დროზე რეფორმების მამამთავრის ამ ინიციატივას ჯერ მთავრობის სხდომაზე და მერე პარლამენტში დიდი შეხლა-შემოხლა მოჰყვა. ახლა საქმე გაცილებით რთულადია. როგორც მისივე სააკაშვილმა „კვირის პალიტრასთან“ საუბარში განაცხადა, პროექტმა ეს ახალი ვარიანტი პარლამენტში მათი კანონპროექტის ჩასაძირად შემოაღდოს:

— ეს არის „მონამდელი აბის“ ტენიკა, რომელსაც ბევრი ქვეყნის პარლამენტში წარმატებით იყენებენ. შემოაქვთ კანონის პროფანაცია, ვითომ მსგავსი, მაგრამ სინამდვილეში აბსოლუტურად განსხვავებული, უმოქმედო და ამით ცდილობენ, ყურადღება სხვა რამეზე გადაიტანონ. იუსტიციის სამინისტრომ პრეზიდენტ შევარდნაძის საგანგებო განკარგულებით დანერგა ეს კანონპროექტი. ახლა ამანუ დაახლოებით ერთ წელიწადს მინც ილაპარაკებენ. ამასობაში კი ან ვირი მოკვდება, ან

ვირის პატრონი.

— თქვენ გაცნობთ ალტერნატიულ ვარიანტს?

— დიას, გაცვანი, და იქ ისეთი რამეები წერილი, რასაც ადრე აქვთ ჩვენ გავარაულებდნენ.

— რას გავარაულებდნენ?

— ჩვენს კანონპროექტზე ამბობდნენ, ახალი 37 წელი მოჰყვებაო. არადა, პირიქით, 37 წელი ამით კანონპროექტის მიღვის შემთხვევაში მოსალოდნელი. მასში არის ყველაფერი, რაც იყო 37-ში — „ანონიკები“, „ტრიკები“... ნამდვილი განკულებვა იქნება. ეს კანონი ბიზნესმენებსაც კი შეეხება. ჩვენთან კი მსგავსს ვერაფერს იბოვი.

— ამ ორი კანონპროექტის შეჯერების თაობაზე ლაპარაკობდნენ.

— როგორ უნდა შეჯერონ ორი შეუჯერებელი კანონი? ერთმანეთთან საერთო არაფერი აქვთ. მთავრობის ვარიანტი ქონების ჩამორთმევას არ ითვალისწინებს. თუ დაადგენენ, რომ ქონება უკანონოა, ვფლობებს ჯარიმის გადახადვებზე და ეგ არის. ვთქვით, რომელიმე ყოფილი მინისტრი ცუდად იქცევა, შექმნა პოლიტიკური პარტია და შევარდნაძის წინააღმდეგ გაილაშქრა, მაკონტროლებელი ორგანო აღძრავს სისხლის სამართლის საქმეს, შეუფასებენ ქონებას და ეტყვიან —

შენ, ძაო, ხუთმილიონიანი სახლი რომ აიშენე, ერთი 5 მილიონი კიდევ მოპარული გქნება და მოიტანეო. თუ ამ 5 მილიონს გადაიხდის, ქონება, ფაქტობრივად, დაუკანონდება. ეს არის ლეგალიზაციის და ნაქვირდლის დაკანონების ერთგვარი მექანიზმი და მეტი არაფერი. შევარდნაძეს არ „აძლევს ხელს“ ჩვენი კანონპროექტის მიღება. ყოველთვის აფერხებდა და ახლაც ყველა ღონეს იხმარს, ხელი შეუშალოს.

— მიზეზი მარტივია. დღეს პრეზიდენტს კორუმპირებულთა დასჯის მონოპოლია აქვს ხელთ. ყველა კორუმპირებულმა იცის, რომ ერთადერთი ადამიანი, ვინც შეიძლება „გააფუქოს“, პრეზიდენტიცაა, ამ კანონით კი შევარდნაძე მონოპოლიას დაკარგავს.

— თავის დროზე შევარდნაძემ მხარი დაუჭირა ამ კანონპროექტს. რა შეიცვალა შემდგომ?

— პრეზიდენტმა მხარი დაუჭირა ანტიკორუფციულ „შეიდეკას“ გადამწყვეტილებას, თუმცა მას არ ეგონა, ჩვენ ამ კანონპროექტს მართლა თუ დავნერდით. როდესაც ვუთხარე, ბატონო ედუარდ, კანონპროექტი მზად არის და მთავრობის სხდომაზე გავიტანოთ-მეთქი, მისი რეაქცია საკმაოდ კრიტიკული იყო.

— რა გითხრათ?

— ჯერ ამის დრო არ არისო. ხშირად მსმენია მისგან ეს სიტყვები.

— ძალიან ბევრ თანამდებობის პირს თავისი ქონება საზღვარგარეთ აქვს გატანილი. იქ აქვთ საბანკო ანგარიშები, ვილები და ა.შ. მათ თუ შეეხებათ თქვენი კანონპროექტი?

— ეს ცოტა უფრო რთული იქნება. ასეთ დროს რიგით მოქალაქეებს უნდა ჰქონდეთ მტკიცებულებები ამა თუ იმ თანამდებობის პირის საზღვარგარეთ ანგარიშებზე. ამ მტკიცებულებების მოპოვება კი გაცილებით იოლია პროკურატურისთვის. შარშან, როდესაც შვეიცარიის იუსტიციის მინისტრს შევხვდი, შემომთავაზა, პროკურატურამ გამოგზავნოს მოთხოვნა და ანგარიშებს დაუბრკოლებლად გავხსნით. გვარდნაძე კი მიმითითა, ვისი ანგარიშების განსახილველად ისურვებდა. ცხადია, არიან ისეთებიც, რომლებიც შესაძლოა მოხერხებულადაა იცავენ კონსპირაციას. დეკლარაციაში არაფერი უნერიათ, სინამდვილეში კი დიდალი ქონების ბატონ-პატრონები არიან. ისე, თანამდებობის პირთა 95% ქონებას საქართველოში ინახავს. ამ მხრივ ისინი „პატრიოტები“ არიან.

— სხვათა შორის, თქვენზე ხშირად ამბობენ, სააკაშვილს ქონება საზღვარგარეთ აქვსო.

— მე ან რომელიმე ჩემს თანამებრძოლს ქონება საზღვარგარეთ რომ გვექონდეს, პროკურატურა დიდი ხანია, აწედა ერთ უხერხულ ადგილს და ამ ანგარიშებს მოიპოვებდა. ფაქტი არსებობდეს და მისი დადგენა გუჩქინდებოდა? როცა დასჭირდათ, ახლან სმირბაზე ყველაფერი გაიგეს — ისიც კი, პარიზის რომელ მალაზიაში რამდენ დოლარად ღირებულნი პანტალონი იყიდა.

— ბატონო მიშა, ვაბა იოსელიანი თქვენს წინააღმდეგ გალაშქრებას ამბობს, თუკი უზენაესი სასამართლო „მხედრონის“ რეგისტრაციაში გატარების თაობაზე მის სარჩელს არ დააკმაყოფილებს.

— აქციებით ვერ შეგვაშინებენ. როდესაც კონკრეტული ფორმირება მაღალეობას ქადაგებს, არ შეიძლება, მას ოფიციალური სტატუსი მივცეთ. იგივე ადამიანები არიან, იგივე სახელები და გარე-

ბი აქვთ და თან გაიძახიან, ისინი აღარ ვართო. აბა, ვინ არიან? ტყუილად კი არ ვუნოდე „მხედრონის“ დანაშაულებრივი ორგანიზაცია. გაისხნეთ, რას აკეთებდნენ სამეგრელოში, კახეთში... გამანარეული ჰყავდათ მოსახლეობა. რეგისტრაციაში რომ გავტყუარებინა, იმას ნიშნავს, რომ საქართველოში ოფიციალურად გაფორმდებოდა შეიარაღებული, გასამხედროებული დაჯგუფება. ამის მხარე გამოცდილება ერთხელ უკვე მივიღეთ. თანაც, როგორც კი მისი ლეგალიზაცია მოხდებოდა, მაშინვე ავტომატურად დაიწყებოდა ფულის, მათ შორის, შავი ფულის მოზიდვა... ქვეყნისთვის ეს საკმაოდ დიდ საფრთხეს წარმოადგენს.

— იოსელიანი აცხადებს, რომ მაშინ როცა „მხედრონი“ რეგისტრაციაში არ გატარდეს, პრეზიდენტს დირექტვა შესარულებ.

— პირიქით, პრეზიდენტი ჩვენს გადამწყვეტილებას საკმაოდ თავშეკავებით შეხვდა და, მგონი, მაინცდამაინც არც გახარებია. გამოიცხადებული არ არის, გახარებოდა კიდევ „მხედრონისთვის“ ოფიციალური სტატუსის მინიჭება, ვინაიდან შემდგომ მისგან „აშუნიას“ შექმნა საკმაოდ იოლი საქმე იქნებოდა.

ჩვენ „მხედრონის“ ლიდერსაც გავსაუბრეთ... ვაბა იოსელიანი:

— სულერთია, არ მოვეუბნებთ. ეგრე სად არის! ყველა დამნაშავე „მხედრონის“ წინაშე — პრეზიდენტიც, სააკაშვილიც. ამ პატიოსან ხალხს ცილი დასწამეს და ციხეებში ჩაყარეს. ვინ დაამყარა სტაბილიზაცია? ვინ და „მხედრონისა“, სამოქალაქო ომი მოიგო და მაშინვე განიარაღდა. შევარდნაძე ჰქვიანია... ჰქვიანი კი არა, ვერაგია. როცა განვიარაღდით, ჩვენი დაჭრა მაშინ დაიწყო. აღარც შს სამინისტროს „ანყობა“ „მხედრონი“. მაშინ ამდენს ვერ ბაირამობდნენ, — ვერც წილში უჯდებოდნენ ვერავის და ვერც ფულს აწერდნენ. ამიტომ მოგვიცილებს.

— დღესაც ემინა თქვენი ხელისუფლებას?

— ემინა, აბა არ ემინა? ჩვენ ისეთი პროგრამა გვაქვს, მათთვის ყველაწიარად მიუღებელია. აქ სხვა რამეა საქმე. უბრალოდ, საბრთალო გვიანდა ვიპოვეთ. თუ უზენაესი სასამართლოც გავამტყუნებს, მერე სტრასბურგში გავასაჩივრებთ. პარლამენტის წინ აქციებს მოვანწყობთ და მოვიტოხოთ, რომ სააკაშვილი პარლამენტიდან გააძევეს. ვიცო, მაინც არ გააძევენ, მაგრამ... ხალხმა სიმართლე ხომ უნდა გაიგოს!

— ეი, სააკაშვილმა დაგვუბნა...

— ჩვენ კი არა, თავისი თავი დალუბა. ახალგაზრდა კაცია, სულ რაღაც ორი დღე იყო ძალუფლებებში და ამდენი საშინელება ჩაიდინა. დიდი ხნით რომ დასვა, მერე რაღას იზამს.

— როგორც ჩანს, საბოლოოდ მიანც სტრასბურგის იმედი გაცქვთ.

— რომ იცოდეთ, იქაც კარგი ბიუროკრატები სხედან, მაგრამ მაინც ვიჩივლებთ. კაცო, სამშობლოსთვის დახოცილ ხალხს მოლაღატებდა და დამნაშავეებად რომ აცხადებ, ნამუსი აღარ გაცქვს?

— ბატონო ვაბა, თქვენ და სააკაშვილს ერთმანეთთან რამე პირადი მტრობაც ხომ არ გქონდათ?

— არა, არა, პირიქით. კიევში რომ წავიდა სასწავლებლად, თურმე მეც დაგვმარებია, მერე გამახსენეს. ჯერ საშა ჩიკვაძეს დაურეკე, მაშინ მინისტრი იყო და ვუთხარი, ახალგაზრდა კაცია, ნიჭიერი, სასახურში მიიღე-მეთქი, მაგრამ არ მიიღო... თურმე „ბოტასებით“ მისულა, როგორ მიიღებდა? ის კი არადა, ციხეში რომ ვიჯექი,

მაგის დემაგოგიურ გამოსვლებზე ნამოვევ კიდევ ყველა იცოდა, რომ მხარის ვუჭერდი.

— არ იცოდა, ასე რომ გულშემატკივრობდით?

— არ ვიცი, მე მგონი, იცოდა. მისმა მშობლებმა ნამდვილად ვიცი, რომ იცოდნენ, მაგრამ... აქ იციოთ რა მოხდა? სააკაშვილმა ამით ზვიადისტებს „გაუგორა კოჭი“ — აი, რა კარგი ბიჭი ვარ, ჯაბას პარტია რეგისტრაციაში არ გავატარეო. ნიჭიერი ბიჭი კი არის, მაგრამ მაინც აქვს რაღაცა — არანორმალური. ახლა რომ ამბობს, კორუფციას ვებრძვიო, თანამდებობაზე ვაქც ისე არ უშეგებდნენ, ქრთამი რომ არ აეღოთ. ახლა გახსენდები, რომ საქართველოში ოპორტიუნის ქაოში იხრჩობა? ერთი რაღაცის თქმა მინდა კიდევ: ახლა რომ გააკვირან, ამერიკამ ანტიტერორისტული ჯგუფები უნდა მოგვიზადოს, ვაშა, რა კარგიაო, კი მაგრამ, 1992 წელს „ალფა“ და „ომეგა“ სხვა რა იყო, თუ არა ანტიტერორისტული ჯგუფები, თანაც იმავე ამერიკის მიერ უმადლეს დონეზე მომზადებული. დამზალეს, დედა უტირის, ციხეებში ჩაყარეს, „მხედრონის“ რა არ გაუკეთეს... ერთი სიმღერა რომ არის „ჰერიო, ბიჭებო, ჰერიო, გამოთყავანდა ერიო“ — ზუსტად ასეა. გამოაშტერეს ეს ხალხი ამდენი ტყუილით. პანკისი, პანკისი, რომ გაკვირდინა... რა პანკისი, რის პანკისი, რეებს ბოღვენ... მარტო დამავალონ და დედას ვუგირებს... უცებ შევარდნაძე „მხედრონის“ და ერთ დღეში გაყვრი ყველას იქიდან... თუმცა მერე დაგვარალებენ — ეგენი ნარკო-მანები, ასეთები და ისეთები არიანო. ახლაც ასეა. იცით, რატომ გამოაქვთ სასამართლოებს ჩვენი საწინააღმდეგო გადამწყვეტილებები? იმიტომ, რომ ძალაუფლება არ მაქვს. ურჩევნიათ, მე მანყინინ-იცხადო სააკაშვილს. თავის დროზე კი, გამოიცხადო არ არის, სააკაშვილისთვის თვითონ შევარდნაძეს ვთქვა, „მხედრონი“ რეგისტრაციაში არ გაატარო. რა ვიცი, რას გავიგებ.

ხათუნა ყვირალაშვილი

„თუ პინეპე არასწორად აპრიფა გაღასახადი, დაისჯება...“

როგორ სრულდება ბიუჯეტი?..

ინვარ-თებერელის გეგმის მოულოდნელი შესრულება ის „საჩოთირო“ და „რთული“ საკითხი აღმოჩნდა, რაზეც საუბარი პარლამენტის საბიუჯეტო ოდისის ხელმძღვანელმა რომან გოცირიძემაც არ ისურვა, — ეს პოლიტიკური თემა და არ მინდა ამანუ ლაპარაკი.

არაოფიციალურად, ასეთ უცნაურ პროგნოზსაც მოისმინეთ — 11 თვის გეგმა შესრულდება, დეკემბერში კი 300 მლნ-იანი სექსტრი გველისო. ამ უცნაური ინტრიგის განხორციელების მიზეზსაც ასახელებენ — შევარდნაძეს მოსწყინდა ბიუჯეტ-შეუსრულებელი ქვეყნის პრეზიდენტობა და ხალხის გულის მოსაგებად წლის საწყისი თვეები დაბალი პარამეტრებით დაიგეგმა, რათა ბიუჯეტის შესრულებით მთავრობის თავკაცს თავი მოეწონებინაო. ეტყობა, ასეთი კულტურული მიზეზი-მოთქმა თავად ლევან ძნელაძეს გვარიანად უშლის ხერხებს. ალბათ ამიტომ იყო, რომ საერთოდ მშვიდი და უწყინარი მინისტრი მდგომარეობიდან გამოვიდა და ემოციურად აღაპარაკა — შეუძლებელია, ადამიანმა ასეთ წნეხს გაუძლოსო. ამის შემდეგ ყველას ეგონა, რომ ძნელაძე თანამდებობას დატოვებდა... მაგრამ მოლოდინი არ გამართლდა — პრეზიდენტთან აუდიენციის შემდეგ ძნელაძე ისევ თავის საფარქელზე დაიწყო.

კვირის ბოლოს საგადასახადო შემოსავლების მინისტრს გასული ოთხშაბათის წყნა აღარც ახსოვდა, შაბათ საღამოს იბადრომზე თავის დობერმან „ტობის“ ასეირნება და ჩვენთან ინტერვიუზეც არ უთქვამს უარი.

— ბატონო ლევან, რა „ფოკუსი“ ჩაატარეთ, რომ 10 წლის მანძილზე პირველად შესრულდა ინვარ-თებერელის გეგმა. გეგმა მე კი არა, სისტემა შეასრულა და ამ

საქმეში მე მხოლოდ მოკრძალებული წვლილი მაქვს.

— ეი, გამოდის, რომ შესაძლებელი ყოფილა გეგმის შესრულება... და რა უშლიდათ ხელს თქვენს წინააღმდეგებს?

— არ ვიცი, ვფიქრობ, ალბათ, ბევრი ობიექტური მიზეზი იყო, დაკონკრეტებისგან თავს შევიკავებ.

— ობიექტურ მიზეზებში ხელისშემშლელ ფაქტორებს გულისხმობთ და არა სუბიექტურს?

— ორივეს. გარიგებები გადასახადების აკრეფებსა და გადასხდელებს შორის უმთავრესი პრობლემაა. ჩვენ შეეძვლით მოგვექმნა რესურსი გეგმის შესასრულებლად და ეს, ვფიქრობთ, მიღწევაა.

— რაკი მეტად არ აკონკრეტებთ, ერთ კულტურულ ქორს გეტყვით, ამბობენ, — გეგმის შესრულებაში ძნელაძეს ძის გავლენა და კავშირები გამოადგაო.

— ჩემი მხა ეკონომისტიცაა, მკა (მირიან) გოგიაშვილთან მუშაობს ეროვნულ ანტიკორუფციულ საბჭოში. არავითარი მაღალი თანამდებობა და კავშირები მას არა აქვს... ისე თუ დანერტ, რომ სამშობლოსავლო გეგმის შესრულებაში ჩემი ძის წვლილია, ხალხი დიჯერებს და ჩემი მძაც ძალიან ბედნიერი იქნება. ამ ბიუჯეტის პარამეტრების შეს-

რულება არ იყო ასე ძნელი და წარმოუდგენელი, მთავარია მონდომება... და კიდევ ერთს ვიტყვი, — ადამიანს შრომა უნდა დაუფასდეს...

— ალბათ ამას იმიტომ ბრძანებთ, რომ პრეზიდენტმა განყენინათ, ანუ შრომა ჯეროვნად არ დაგვიფასა.

— არავითარ შემთხვევაში... პრეზიდენტის მხარდაჭერას ყოველთვის ვგრძნობ და პროგრამის, რომელიც ქვეყანაში ხორციელდება, სწორედ პრეზიდენტის პროგრამაა.

— თუ მხარდაჭერა გაცემთ პრეზიდენტისგან, რაღად დიოჩივლო, — დიდი წნეხს ქვეშ ვეშუაობო.

— როცა თანადგომაზე ლაპარაკი, ეს თანადგომა საქმიოდაც უნდა გამოჩნდეს. დღეს გაიგო ხალხმა, რომ ჩვენ ქვეყანაში კორუპციანად შემოდის? ამ პრობლემების მოგვეჭრებას მარტო ჩემი სისტემა ვერ შეიძლება. ჩვენთანაც მუშაობს ხალხი, ვინც არ იმსახურებს ჩვენი უწყინის მუდმივრის ტარებას. ასეთები გამოგვიყვანეთ. ოღონდ მხარდაჭერა უნდა დავიხაზო. მე კი არა, უწყინებს უნდა დაუდგნენ გვერდით.

— თქვა, რომ სადაგასახადო შემოსავლების გეგმა წინასწარი ჩათვლების წყალობით შესრულდაო.

— წარმოდგენა არ მაქვს, ვინ ავრცელებს ასეთ ხმებს. ხაზინაში ნაღდი ფული შევიდა, მთავარი ხომ ეს არის? თუ ვინმე არასწორად აკრიფა გადასახადი, დისჯება — საგანგებო ბრძანებულზეა გამოყვეტი, რომ ასეთი მაქინაციისთვის ყველას დაესჯიდა. ერთ ამბავს გეტყვით, ერთ-ერთ მსხვილ გადასხდელთან მისულა ორი ჩვენი თანამ-

შრომელი, თანხები წინასწარ მოუთხოვიათ, გადასხდეს კი ბრძანება უჩვენებია, და უთქვამს, როგორც ჩანს, თქვენს სამსახურში ორი ვაკანსია გაჩნდებაო...

— ზუგდიდის საგადასახადო ყოფილი შევიე ამბობს — თუ ვინმე სიცოცხლე მომისწრაფა, მკვლელო ძნელადის გარემოცვაში ცხებოთო.

— არ მგონია, ბატონ ბუენას ეს სერიოზულად ეთქვა. არავის მოკვლას არ ვპირებ და არც გუნავს დაეშუქრებია. მეხუთე თვეა, საგადასახადო შემოსავლების სამინისტროს ხელმძღვანელობ, ოცდაათამდე ადამიანი მინც მყოფობა თანამდებობიდან გაშვებული. არავინ შემინებია და რაღაცა გუნავს შეგამინებდი.

— თქვა, რომ ტარაზებული ლევან ძნელაძე სამსახურს ტოვებდა, მაგრამ პრეზიდენტმა გადააფიქრებინაო. გქონდათ აუდიენცია შევარდნაძესთან?

— მთავრობის სხდომის შემდეგ არაერთხელ შეეხვდი პრეზიდენტს, მაგრამ საკითხი, რომელიც თქვენ გაინტერესებთ, მხოლოდ მეორეხარისხოვანი საუბრის თემა იყო.

— ეი, აღარ მიდისართ?

— თუ თქვენ მორჩებო, დავეყრდნობი...

— მაშინ ბოლო კულტურულ ქორსაც გეტყვით, — ამბობენ, დეკემბერში 300-მილიონიანი სექსტრი ძნელაძეს მინც გადაიყოლებო.

— რატომ იმას არ ვარაუდობენ, რომ შეიძლება სექსტრი კი არა, გეგმა გადაჭარბებით იქნას შესრულებული... საგადასახადო შემოსავლების გეგმის შესრულება არ ნიშნავს, რომ სექსტრი გამოირიცხება. თუმცა მე მაინც ოპტიმისტი ვარ და მჯერა, თუ უფრო მოვინდომებთ, არავითარი სექსტრი არ დაგვეშუქრება.

იზო რეკაძე

„სივ-სელება“ ქართულ ჯარში

ჯარისკაცის ულუფიდან მხოლოდ პურსა და მარილს არ იპარავენ

(დასაწყისი იხ. გვ. 8)
 დღეისათვის არის კიდევ რამდენიმე პრობლემა, რომელთა გადაჭრა ძირითადად ორი, სამხედრო ბიუჯეტის დატვირთვით და მხოლოდ — კვებისა და ხელფასების ფონდიდან — ხორციელდება.

მაღალჩინოსან სამხედროებს უწევთ საზღვარგარეთ მივლინება მართლაც სახელმწიფო მნიშვნელობის საქმეებზე (თუმცა ზოგიერთი მათგანი არც სხვა, ბევრად უფრო ნაკლებმნიშვნელოვან ან საერთოდ უსარგებლო საზღვარგარეთულ „ვოიაჟებს“ აცდენს). თუ მოულოდნელმა გრიგალმა ყაზარმას სახურავი გადახადა, ან ყაზარმების ტუალეტები მწყობრიდან გამოვიდა (ასეთებიც ხდება და ხშირადაც) და, ბოლოს და ბოლოს, სადაც სიტუაცია გამწვავდა და არმიის დანაყოფები გადასასროლი — მაშინ სამხედრო ფინანსისტები და ლოგისტიკის (ძველებური ზურგის) წარმომადგენლები იძულებულნი ხდებიან, თანხები სამხედრო ბიუჯეტის ამ დაცული მუხლებიდან აიღონ.

გარდა კვების პრობლემებისა, ჯარისკაცებს მიემთხვევა საყოფაცხოვრებო პრობლემებიც ანუ უხეობა — ზამთარში გაყინული ყაზარმები, ყოველკვირეულ აბანოზე ოცნება, ჭკუჭყიანი თეთრეული ან მისი არარსებობა, თბილისის სამხედრო ტანსაცმლის („ბულატიები-სა“ და „შინელის“) მუდმივი ნაკლებობა და ა.შ.

სხვათა შორის, შარშანდელი წლის

ბოლოსთვის თავდაცვის სამინისტროს თეთრეულისა და სასადილოს ინვენტარის პრობლემა წესით უნდა მოეგვარებინა. მაშინ, როდესაც ამერიკული თუ თურქული სამხედრო დელეგაციები იმას ითვლიდნენ, რა სახის ფორმა, რადიოსადგურები თუ ავტომანქანები მიეწოდებინათ ქართული არმიისთვის, ჩინეთის სახალხო რესპუბლიკის სამხედრო ატაშემ მოინახულა რამდენიმე ნაწილი და ცოტა ხანში ჩინელებმა თავისი გეგმით ფოთში ჩამოიტანეს 10 ათასი ლანგარი სამხედრო სასადილოებისთვის, ამდენივე ბალიშისპირი და ზენარი. თითოეული ჯარისკაცისთვის საჭიროა ორი ზენარი და ერთი ბალიშისპირი. (5 ათასი ბალიშისპირი დარჩა მარაგში). თუმცა რად გინდათ, დღეს ეს 100%-იანი ბაზის ჩინური თეთრეული სამხედრო ნაწილებში სანთელი უნდა ექმნებოდა, იგი ისევე გაზიდეს სანაწარმებისა და სხვადასხვა საკვების დასაწარმოებლად განსაზღვრული.

10 ათასი ჩინური ლანგარი, რომელიც უფანგაი ლითონისგანაა დამზადებული, ჯერჯერობით, საბედნიეროდ, ჯარში არ ჩაუბარებიათ, თუმცა ისინი ამჟამად მხოლოდ გაერო-თანხმებული სამხედრო აკადემიის სასადილოში გამოიყენება. სხვა ნაწილებმა სანაწარმების დააბრუნეს უბრალო მიზეზის გამო — ჩინურ ლანგარს ოთხი განყოფილება აქვს და სხვადასხვა საკვების დასაწარმოებლად განსაზღვრული.

ქართული სამხედრო მენიუ კი ძირითადად „აქცენტს“ წყალწყალი წვნიანზე აკეთებს, არადა ჩინელებს, რომლებიც ამ ლანგარებს საკუთარ არმიებში იყენებენ, აზრადაც არ მოუვიდოდათ, რომ საარმიო ულუფაში მთავარი ნახევარი ლიტრი წვნიანი იქნებოდა. ქართველ სამხედროებს იმედი აქვთ, როდესაც დამთავრდება მე-11 ბრიგადის სასადილოს კაპიტალური რემონტი (თურქი სამხედრო ინჟინრები ქართველ დაქირავებულ მუშებს დღეში ათიოდ ლარს უხდიან ამ 500-კაციანი სასადილოს გარემონტებაში), იქ ჯარისკაცები თვითმომსახურებისას გამოიყენებენ ამ ჭურჭელს.

ამ სტატიის ავტორს არანაკლებ ათი საზღვარგარეთული არმიის სასადილო უნახავს, გაუსინჯავს მათი ულუფა, დაუთვალე რეცეპტები მათი ყაზარმები. რომ არაფერი ვთქვათ დასავლეთზე, სამხუაროდ, ქართული არმიის საყოფაცხოვრებო პირობები ხშირად ჩამორჩება იმავე უკრაინულსა თუ სომხურს. მართებული არ იქნება ყველაფრის იმით გამართლება, რომ რუსმა სამხედროებმა ჩვენი ქვეყნიდან ნავსის შემდეგ ყველა ყაზარმა ააოხრეს — მათ არც ჩვენ (ხშირად სამხედრო ნაწილის მიმდებარე ტერიტორიებზე მცხოვრებლებმა) დავაკელით ხელი.

სახელმწიფო, რომელიც სამხედრო სამსახურში ინვესტავს თავის მოქალაქეს, ვალდებულია, მას შეუქმნას ცხოვრების, კვებისა და საბრძოლო მომზადების ელემენტარული პირობები. არ შეიძლება, ეროვნულმა არმიამ მუდმივად უცხო ქვეყნების დახმარებით იცხოვროს, რადგან ჭკვიან ხალხს უთქვამს — ვინც კვებავს, ჯარიც იმას ემსახურება.

საქართველო უსხოვლი სამხედროების გარეშე პირ კლავს

ამერიკული სამხედრო ბაზების პლუს-მინუსები

ეტყობა, ასე დაებედა საქართველო — უცხო ტომის იარაღიანი კაცი გარეშე თავის სახელმწიფოს ვერ ინარჩუნებს.

თვით დავით აღმაშენებელმაც, რომლის დროის საქართველოს ძლიერებას დღესაც მივყავართ, 40 ათასამდე ყივჩაღი შემოიყვანა თავისი არმიის გასაძლიერებლად.

ერვლე მორეც პრაგმატული მეფე აღმოჩნდა — XV საუკუნის ბოლოს დადებულმა გიორგივეს ტრაქტატმა საქართველო ბევრი უბედურებისგან იხსნა, თუმცა ერთი დიდი პრობლემა გაუჩინა — რასაც მეზობელი რუსეთის იმპერიული ინტერესები ჰქვია.

დღეს, XX საუკუნის დასაწყისში, კიდევ ერთხელ დგება დრო, ახალი პრაგმატული გადაწყვეტილების მიღებისა — საქართველო დასავლეთთან ინტეგრაციისკენ გადამწყვეტ ნაბიჯს დგამს, რასაც ბევრი სიკეთე უნდა მოჰყვეს, თუმცა, მთლად არც ნეგატიური ბიზანტის ვიქტორია დაზღვეული.

ქართველი პოლიტიკოსების ნაწილი უკვე თამამად აცხადებს, რომ დადგა დრო საქართველოში ამერიკული სამხედრო ბაზების განთავსებისა.

სტატიის ავტორის აზრით, უცხო ქვეყნის (თუნდაც მეგობრული) სამხედროების მუდმივი ყოფნა შენს სამშობლოში დიდად ალსაფრთოვანებელი სულაც არ უნდა იყოს. მაგრამ, სამხუაროდ, აქაც რეალობაა გასათვალისწინებელი — სანამ მიმდინარეობს მსოფლიოს ხელახალი გადანაწილება, საქართველო იძულებული იქნება, თავი იმ „ნავსაყდელს“ შეაფაროს, რომელიც „ჩაძირვისგან“ ანუ დანაწევრებისგან დაიცავს მას.

ასეთი კი დღესდღეობით, გვირგვინი თუ არა, მსოფლიოში ჯერჯერობით ეულად დარჩენილი ზესახელმწიფო — აშშ-ია.

თეთრი სახლი აღარც მალავს თავის გლობალურ ინტერესებს. მათ გასატარებლად კი პოლიტიკურ და ეკონომიკურ ქმედებებთან ერთად, წმინდა სამხედრო ძალის დემონსტრირებაც აუცილებელია. ამის საჩვენებლად კი პენტაგონს ზებეგროთი ბომბ-დამშენების, უზარმაზარი ავიამიდიებისა თუ ატომური წყალქვეშა ნავების გარდა, მთელი პლანეტის მასშტაბით, სამხედრო ბაზებიც სჭირდება, სადაც მისი მრისხანე ტექნიკა და ცოცხალი ძალა იქნება განთავსებული.

ამ მხრივ სამხრეთ კავკასიის რეგიონი საკმაოდ პერსპექტიულად მოჩანს თეთრი სახლიდან. თუმცა გასარკვევია, უფრო რომელი მიმართულება იქნება მნიშვნელოვანი პენტაგონისთვის, თუკი ის სამხედრო ბაზებს მინც დაამკვიდრებს საქართველოში?

ვფიქრობთ, ალბათ ეს ჩრდილოეთი მიმართულება იქნება.

თითქოს დღეს რუსეთიც და აშშ-იც სტრატეგიულ პარტნიორებად გვევლინებიან, მაგრამ მათ შორის დროთა განმავლობაში მანც დაიძაბება ურთიერთობა, რაც პირდაპირ-პროპორციულ დამოკიდებულებაში იქნება რუსეთის სამხედრო ძლიერების შემდგომ დასუსტებასთან.

რაც უფრო დასუსტდება რუსეთის ეკონომიკური მდგომარეობა, შესაბამისად შემცირდება მისი სარაკეტო-

ბირთვული პოტენციალი — გაურე-მონტებელი ატომური წყალქვეშა ნავები ვეღარ გავლენ ოკეანეში საპატრულოდ, ხოლო ბირთვულკომბინირებული ბალისტიკური რაკეტები მოძველების გამო უტილიზაციამ მოხვედებიან.

ამის პარალელურად, მდიდარი აშშ შეძლებს შექმნას მეტ-ნაკლებად ეფექტიანი ანტისარაკეტო სისტემა მთელი თავისი ტერიტორიის დასაცავად. ამის შემდეგ თეთრი სახლი ალბათ უფრო მკაცრ და ხისტ პოლიტიკას გაატარებს მთელ მსოფლიოში, პირველ რიგში კი რუსეთის მიმართ. მანამდე კი ამერიკა თავის პოზიციებს, როგორც პოლიტიკურს და ეკონომიკურს, ისე ბოლო დროს უკვე სამხედროსაც, ამაგრებს რუსეთის სამხრეთ საზღვრებთან — სამხრეთ კავკასიაში და რაც არანაკლებ მთავრია, შავი ზღვის აკვადროში.

NATO-ს აღმოსავლეთით გაფართოება, ისევე როგორც პენტაგონის ძლიერების მთელ მსოფლიოში გავრცელება, ჯერჯერობით უწყვეტი პროცესია.

რუსეთი, რომელიც ავადმყოფურად აღიქვამდა ჯერ აღმოსავლეთ ევროპაში ჩრდილოატლანტიკური ალიანსის ნელ-ნელა გაფართოების რამდენიმეწლიან პროექტს, მოულოდნელად მწარე რეალობის წინაშე აღმოჩნდა — ორიოდ თვეში ამერიკული სამხედროები ტაჯიკეთში, უზბეკეთში, ყირგიზეთსა და ყაზახეთში დაფიქსირდნენ. ცოტა ხანში იგივე შეიძლება საქართველოშიც მოხდეს. ყოველივე ეს კი იმას ნიშნავს, რომ რუსეთის დასავლეთ და სამხრეთ საზღვრების მიმართულებებზე, განსაკუთრებით კი მათი საპირო სივრცის კონტროლზე (თანამედროვე ომები სწორედ მოულოდნელი საპირო თავდასხმებით იწყება) მოსკოვმა უზარმაზარი თანხები უნდა დახარჯოს, რაც მას არ გააჩნია. რუსეთის სამხედრო ბიუჯეტის ღირებულება ჩვენთვის ომი „ჭამს“.

ამერიკული სამხედრო ბაზების საქართველოში გამოჩენა, იმედია, ბოლოს მოუღებს რუსეთის დაუსჯელ საპირო თავდასხმებსა და დაპირებებს კოდორისა თუ პანკისის ხეობებში. მაგრამ მედალს მეორე მხარეც აქვს — ქართულ მიწაზე გამოჩენილი ამერიკული ბაზები გახდებიან რუსული სამხედრო მანქანის მთავარი სამიზნეები, რომლებსაც გამანადგურებელი დარტყმა შეიძლება ბირთვული იარაღით მიადგეს. ანუ მოხდება ერთგვარი როქიერება — თუკი ნახევარი საუკუნის განმავლობაში საქართველოში დისლოცირებული საბჭოთა სამხედრო ობიექტები ამერიკულ ბირთვულ რაკეტებს ჰყავდათ მიზანში ამოღებული, ამჯერად როლები შეიცვლება.

თუკი ორივე შემთხვევაში ბირთვული თავდასხმის სამიზნეს წარმოადგენ, შესაძლებელია გადნაცვლება არა გვერდის, (საქართველოსთვის) სანუგეშო იყოს.

მაგრამ რას ვიზამთ — ასეთი ყოფილა ჩვენნიანი პატარა ქვეყნების ბედი...

არსენალი

ანტისაიპერაჟი — გარკისგზების ქილაჟი

მაშინ, როდესაც ქვეყნის პირველი პირები ხშირად „დემოკრატიას“ თამაშობენ და ქუჩაში შეჯავშნული ლიბერალიზმისადმი დადებით ხალხთან მისასაღებლად, მათი მცდელობისთვის ყველაზე წერტილი და საბასუსისმგებლო მომენტი იწყება: ქვეყნის პირველი პირის დაცვის გარანტიები საფრთხის წინაშე დგება, რადგან ქალაქის პირობებში კარგად შენიღბულმა სნაიპერმა შეიძლება საბედისწერო გასროლა მოასწროს.

ასეთ დროს დაცვის სამსახურები მთავარ იმედს ამყარებენ თავისივე სნაიპერებზე, რომლებიც რამდენიმე ხნით ადრე განლაგდებიან ხოლმე შენობების სახურავებზე და აკონტროლებენ ყველა იმ სექტორს, საიდანაც ტერორისტმა შეიძლება ისროლოს.

მონივალმდეგეს მიხედვით უნდა დაუპირისპირდეს — სწორედ ესაა ანტისნაიპერების მთავარი მოძღვრება. სნაიპერებს შორის დუელი შეიძლება დაცვის სამსახურებისთვის იყოს შედარებით ახალი ხილი (არა უმეტეს ნახევარი საუკუნე), თორემ საბრძოლო სიტუაციებში ისინი ერთმანეთზე ოდითგანვე ნადირობენ.

ზუსტად ერთი საუკუნის წინ, როდესაც სამხრეთ აფრიკაში ინგლისელები ბურებს ეომებოდნენ, მათ შეიარაღებაში გამოჩნდა გრძელეულიანი შაშხანა „ლი-ენფილდი“, რომელიც სროლის დიდი სიზუსტით გამოირჩეოდა. ცოტა ხანში ბურებმა — საუკეთესო მონადირეებმა — ის ინგლისური შაშხანები ალაფის სახით ხელთ იგდეს და სამხედრო სპეციალისტები გააოცეს — ისინი „ლი-ენფილდი“ თითქმის 1,8 კმ-ში არტყამდნენ მცირე სამიზნეს.

პირველ და განსაკუთრებით მეორე მსოფლიო ომის დროს სნაიპერული დუელი რეულებრივ მოვლენა გახდა. გამარჯვებულს მარტო უკეთესი შაშხანა როდი ავლენდა — არანაკლებ მნიშვნელოვანი გახლდათ თავად მსროლელიც და ფიზიკური და ფსიქოლოგიური მონაცემები. სნაიპერს მოკლე გადარბენების შემდეგ უნდა გასროლა — ამქართველი სუნთქვისას კი სამიზნის „დაჭრა“ არც ისე ადვილია.

სნაიპერის გამარჯვებაზე ანუ ცოცხლად გადარჩენაზე მისი შარდის ბუშტის სიდიდეც მტკიცებულება — რაც უფრო დიდხანს იქნებოდა ამაღლები სნაიპერი გაუნრეველად (ხანდახან შეიძლება ეს მთელი დღეც გაგრძელდეს და მხოლოდ დაბნელებისას შეიცვალოს ადგილმდებარეობა) და თავს შეიკავებდა ბუნებრივი მოთხოვნილებების დაკმაყოფილებიდან, მით უკეთეს მოახერხებდა თავის გადარჩენას.

მონივალმდეგების სნაიპერები

მუდმივად „კატათაგობანას“ თამაშობენ და ათასნაირ „სიურპრიზს“ იკონებენ ერთმანეთის მოსატყუებლად. თუმცა ჯოსზე წამოტყუები ჩაჩქინისა თუ ადამიანის ფიტულის სანჯიდან წამომართვა პროფესიონალ სნაიპერს ვერ შეუადგენს. ის კი არა, ზოგიერთები სავანგებშიც არ ისჯიან რამდენიმე საათის განმავლობაში, რათა სპირისპირო მხარე დარწმუნდეს, რომ ის ადგილი უპიფათოა. როგორც კი სამიზნეში შედარებით მნიშვნელოვანი ფიგურა (მტახის ოფიცერი ან გენერალი) გამოჩნდება, გაისმის ერთი ზუსტი გასროლა, რის შემდეგაც სნაიპერი

აუცილებლად ტოვებს სამალავს. ანტიტერორისტული ოპერაციის ჩატარებისას განსაკუთრებული მნიშვნელობა ენიჭება მოქმედების რაიონში ანტისნაიპერების წინასწარ გადასხმას და მათ განთავსებას ამაღლებულ ადგილებზე, საიდანაც კარგი ხედვის არეალი იძლევა.

არანაკლებ მნიშვნელოვანია, თუ რა სახის იარაღითაა აღჭურვილი ანტისნაიპერი. თუკი არსებობს სადაზვერვო ინფორმაცია, რომ ტერორისტები უმთავრესად, მაგალითად, რუსული „კალაშნიკოვები“, ტანსაცმლისა და მონაწილეთი არიან შეიარაღებულნი, მაშინ აჯობებდა ანტისნაიპერების მსხვილკალიბრის სნაიპერული შაშხანებით აღჭურვა.

აქ მთავარი იდეა ასეთია — ანტი-სნაიპერმა რიცხობრივობით ნამდვილად ვერა, მაგრამ მანძილით უსათუოდ უნდა მოუგოს ტერორისტებს. ზემოთ ჩამოთვლილი საბჭოთა იარაღიდან დამიზნებითი ეფექტიანი სროლა მხოლოდ 500-600 მ-ის დისტანციებზე შეიძლება. **СВД**-ს ტყვია 1,5 კმ-ზე შორს მიდის, მაგრამ ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ მის მსროლელს 1 კმ-შიც შეუძლია პატარა და მით უმეტეს, მოძრავი სამიზნის დაზიანება.

თუკი ანტისნაიპერის ხელთ აქვს 12,7 მმ მსხვილკალიბრის სნაიპერული შაშხანა, იგი 7,62 მმ კალიბრის შაშხანის მფლობელ ტერორისტს არანაკლებ 500-1000 მ-ს უგებს. არც ის უნდა დაგავიწყდეს, რომ მსხვილკალიბრის ტყვიას დღეს არსებული ნებისმიერი ჯავშანეილეთი და მუზარადი გამჭოლად გააქვს.

მსხვილკალიბრის სნაიპერული

OCB-96

გამოირჩევიან კონსტრუქციული თავისებურებებით — ჩეხური „ფალკონი“ და რუსული **КСВК**, „ბულბაის“ პრინციპითაა შექმნილი, ანუ სავანზე კოლოფის სასხლეტის უკან, კონდახისკენაა გადატანილი.

შედარებითი სურათის შესაქმნელად რუსულ **OCB-96**-ის რამდენიმე ძირითად ტექნიკურ-ტექნიკურ მონაცემს მოვიტანო — იგი **ДШК** ტყვიამფრქვევის 12,7 მმ კალიბრის ტყვიებს ისვრის, თუმცა, რა თქმა უნდა, უმჯობესია სპეციალური, სნაიპერული ვაზნების გამოყენება, რომლებიც უკეთესი ტექნოლოგიითაა დამზადებული და მიზანში მოხვედრისას დამაყაყყოფილებელი სიბურჯლდე გააჩნიათ. შაშხანის დამიზნებითი სროლა 1.800 მ-ის დისტანციაზე შეიძლება. ოპტიკური სამიზნისა და ვაზნების გარეშე (მჭიდში 5 ვაზნა ჩადის) 12,65 კგ-ს იწონის. მისი სიგრძე შთამბეჭდავია — 1,7 მ, თუმცა გადატანისას შუაზე იკეცება.

როდესაც შაშხანა სნაიპერს საშუალებას აძლევს, თითქმის 2 კმ-ის მანძილზე დააზიანოს მონივალმდეგე, მაშინ ბუნებრივია, თანამედროვე სამიზნე მოწყობილობაც იქნება საჭირო. კომპლექსური ელექტრონიკური დასაზიანებელი ხელსაწყოები ანტისნაიპერებს საშუალებას აძლევს, დღისით სროლის მთელ დისტანციაზე, ხოლო ღამით — 600-800 მ-ის მანძილზე სრულ სიზნელში მოარტყან მიზანს.

ამერიკელი ინსტრუქტორები ქართველ რეინჯერებს სავარაუდოდ შეასწავლიან ანტისნაიპერული ბრძოლის მეთოდებს (განსაკუთრებით მთავარიან და ქალაქის პირობებში) და არც რამდენიმე ათეული ამ ტიპის შაშხანის გადმოცემას დაინანებენ.

მიდი ძებნის შემდეგ თბილისელი — არარატ გეგორიანის კვლამ მეზობელ სომხეთში, ლენინაკანის რაიონის რომელიღაც სოფელში მიგვიყვანა და იქაური მილიციის დახმარებით მიხარეს ისე დავადეკით თავზე, არც გაუგია. არადა, ჩუბინი მსროლელი იყო მამაძალი. ვაზნებით გაძევილი პარაბელუმი ედო თავთან, მაგრამ, როცა გავაღვიძეთ, რაკი იარაღი ადგილზე აღარ დახვდა, წინააღმდეგობის განევა არც უცდია. იცოდა, უიარაღოდ სამ კაცს ვერაფერს დაგვაკლებდა და ჩათრევას ჩაყოლა ამჯობინა. ოჯახმა, სადაც ძებნილი დავაკავეთ, თავი მოიკლა და უფასოდ არ გამოგვიშვა, — თქვენი საქმე ხომ გააკეთეთ, ახლა ჩვენი საქმე ჩვენ ვიცითო და სახელდახელოდ ისეთი სუფრა გაშალეს, ავ თვალს არ ენახებოდა. ზრდილობის გულისთვის ჩავიმუხლეთ, მასპინძელი დავლოცეთ, არცთუ სასურველი სტუმრობისათვის ბოდიში მოვუხადეთ და ღამის თორმეტის ნახევარზე უკვე ლენინაკანში ვიყავით. მართალია, დაღლილები გახლდით, მაგრამ თბილისში აუცილებლად წამოვიდოდით, წმინდა საკანცელარიო ფორმალთა რომ არ გვექონოდა შესასრულებელი, რასაც იმ გვიან ღამით ვერაფრით მოვახერხებდით. ამიტომ პატიმარი მილიციის განყოფილებაში ჩავაბარეთ და სასტუმროში წავედით. ის იყო, ხელ-პირი დავიბანეთ და ლოგინებში ჩავგორდით, რომ სახეშეცვლილი მილიციის მორიგე დაგვადგა თავზე. შერობიდან ხუთი წუთის გამოსულიც არ იქნებოდით, პატიმარი რომ გაგვეცა, ვეცადეთ, ჩვენი ძალებით დაგვეკავებინა, მაგრამ არაფერი გამოგვივიდა. თუ დაგვეჯერებოდა, ეგ კაცი ქალაქში არ გაჩერდებოდა. მაგას მეორე მამიდაშვილი ზემოთ, მთებში ჰყავს და უჭველად იქაურობას მიაშურებდა, მაგრამ ხეობაში, სადაც სამანქანო გზა გადის, იმდენი საშალავია, გათენებამდე გამოირიცხულია მისი ნახვა. თუმცა, ის ალბათ არ დაისვენებს და რიყარაჟამდე მაინც ავა სოფელში, იქ კი ცოტა სვარიგად მოაზროვნე ხალხი ცხოვრობს და ვეჭვობ, აყვანა მოვახერხოთ. პატიმრის გაქცევიდან ორმოცი წუთია გასული. მთელი განყოფილება ფეხზე დგას. მილიციის უფროსი და მისი მოადგილეები უთქვენოდ ვერაფერს წყვეტენ. ჩვენ რომ უნდა დავისაჯოთ, ეს ფაქტია, მაგრამ ახლა ძებნილის დაკავება მთავარი. გელოდებით!

იმ ენაზე ლაპარაკობენ, რომლისაც არაფერი გამეგება. — თამაზ, ახლა მკითხაობის დრო არაა, — მივებრუნდი ჩემს კოლეგას, — ის მომენტია, როცა პარტნიორს ვერ აარჩევ, ბრმად უნდა ვენდოთ ამ ხალხს. თუ მართლა გაეცათ, თავს მოიკლავენ და ყველაფერს გააკეთებენ. თუ

ლაპარაკი. — კარგი, აშოტ! ასე თუ ისე, აქ უქმად ჯდომას, სჯობს ხეობას გავუყუვეთ, თუმცა ბევრი ხალხი არ გვეჩრდებოდა. კარი ჩვენა ვართ, ორიც — თქვენი კაცი გაგვყოლოთ, ორიც — მილიციის „ვილისით“ უნდა წავიდეთ, — ვუთხარი და წამოვდექი. — რას ნიშნავს ორი კაცი გაგაყოლოთ, ერთ კაცად მე თვითონ წამოვალ, ერთსაც, აგერ, ჩვენს „სპორტსმენს“ წამოვიყვან და წავედით. მანქანის საჭეს „სპორტსმენი“ მიუჯდა, ათლეთური აღნაგობის ახალგაზრდა იყო, მეტსახელი ზუსტად შეეფერებოდა მისთვის. ამ დროისათვის ვიცოდი, რაც უნდა გაგვეკეთებინა. ძებნილის ხეობაში დაკავების ორი ვარიანტი მქონდა და ლოგინებში, მაგრამ პირველი, რომელიც გზადაგზა ხალხის ჩამოსხმას გულისხმობდა, იმ-

ხმალი და ჩემი კისერი. მიმსახურეთ! აშოტი ერქვა მილიციის უფროსს, ჩემი ტოლა ბიჭი იქნებოდა. ისე ალაღად ლაპარაკობდა, მისგან ღალატი გამორიცხული იყო, თუმცა მის თანამშრომლებში შეიძლება ყოფილიყო მოლაღატი, რომელმაც პატიმარი გააქცია, მაგრამ ახლა მართლა არ ღირდა ამხუ-

ლახით დავანებე თავი. — პაუალუსტა, „კენტი“ ხატიტე? — მთელი კოლოფი გამომინონდა აშოტმა. ჩამეცინა და მკრტიჩიანი გამასხენდა ფილმ „მიმინოდან“ — **Когда ему будет хорошо и мне будет хорошо.** — რას აპირებ, აღარ იტყვი, კაცო, — თავი ვეღარ შეიკავა თამაზმა. ჩემს კოლეგას სიტყვა ბანზე ავუფედა და მილიციის უფროსს იმაზე გაუზიზღებდა, ამ ხნის მანძილზე, რაც ჩვენ ხეობაში შემოვედით, გადავუსწრებდით თუ არა ჩვენს ძებნილს, რა თქმა უნდა, იმ შემთხვევაში, თუ ისიც ამ გზით მიდის-მეთქი. აშოტმა სპილდემტერს დახედა და დარწმუნებით მითხრა, — ჩვენ მას, მინიმუმ ხუთი კილომეტრით გადავასწარით.

— ჰოდა, თუ ასეა, გააჩერეთ მანქანა, ამხანაგო „სპორტსმენო“, მე და შენი უფროსი აქ ჩავდევართ, შენ და თამაზი კი დაბლა დემვიტო და რაც შეიძლება სწრაფად. გათენებისას კი უკანვე ამოგვაკითხეთ, გასაგებია?

— გასაგებიაო, — მომიგო „სპორტსმენმა“, თუმცა ვგრძობოდა არც მას, არც თამაზს არაფერი გაუგიათ გარდა იმისა, რომ უკან უნდა დაბრუნებულყვენ, მაგრამ რატომ, ვერ გაარკვევს. ყოველ შემთხვევაში, ასე უცებ ვერ გააცნობიერეს და არა მარტო მათ, — აშოტიც შეეცა და სასწრაფოდ მომიგო:

— **Пока рано: еще ехать километров десять-пятнадцать.**

— ჰო, მაგრამ ჩვენ აქ უნდა ჩავიდეთ, ჩემო ძმაო, აშოტ, და თუ უარს არ მეტყვი, მადლობელი დაგჩრები-მეთქი, ვუთხარი. შევატყვე, აშოტს ნელ-ნელა გადავწმინდა კონება, ჩუმად ჩაიცინა და ყველაფერს მიხვდა.

— **Ладно, пошли пешком.** დაახლოებით ოცი თუ ოცდახუთი წუთი ვიარეთ მე და აშოტმა ფეხით, უბრადა მივდიოდით, ოლონდ ეგ იყო, ზედიზედ უკვირებდით სიგარეტს და ცოტა სიმთვრალის იმიტაცისადაც ცდილობდით. ორივენი სპორტულ ფორმებში ვიყავით. ცნობით ჩვენი ძებნილი ალბათ დღისითაც ვერ გვიცნობდა. მართალია, მე რამდენიმე საათის წინ მხახა, მაგრამ მაშინ სულ სხვაგვარად მეცა, ახლა კი... — აშოტი საერთოდ არ ენახა თვალთ. ან თუნდაც ენახა, ისეთი უკუნი იდგა, გზასაც ძლივს ვარჩევდით და კაცს ვინ გაარჩევდა ამ ყიამეთში. უცებ რალაც გაურკვეველი, სომხური სიტყვები მომესმა სიბნელიდან. კარგად დავაკვირდი და კაცის სილუეტი გავარჩიე. აშოტი უშალ გახმაურა მისივე ენაზე და სიგარეტზე გაიკრა ხელი, მეც იგივე მოძრაობა გავიმეორე, ოლონდ სიგარეტის კოლოფის ნაცვლად, ხელბორკილი ამოვიღე ჯიბიდან, — ცალი საკეტი მარცხენა ხელზე შევიბი და ის იყო, აშოტმა სიგარეტი მინარდა შემევედრს და ახლა ასანთიც უნდა გაეკრა, რომ ერთბაშად უცნობის მარჯვენას გადავავლო მარჯუთი. ძებნილმა გაბრძოლება სცადა, მაგრამ აშოტმა ისეთი თავური აჯახა, გულახდილად ვუთხარი, სპორტსმენი შენი ინსექტორი კი არა, შენ ყოფილხარ-მეთქი.

გათებებას აღარაფერი აკლდა... აქამეთ, ბიძიკოებო, რაიმე ამ ძაღლს, ცოლო, კაცო, სულიერია ესეც, — გავიხედე და... ჩვენი ნაქები სპანიელი ისე ჩაჰფრენია საქონლის მოზრდილ ბეჭს, რომელიც იმ დროს თბილისში ხორცის დეფიციტის გამო ჩრდილო კავკასიაში უყიდათ „ჟიგულის“ მგზავრებს, რომ ცოცხალი თავით დანებებას არ აპირებს. ამ მგზავრებიდან ერთი, ჩვენთვის უკვე ნაცნობი პოლკოვნიკი, რომელმაც უჭველია, მე უფრო ადრე შემიჩინა, პირდაპირ ჩემკენ გამოემართა საჩივრით — ვაჟა, ბიძიკო, ასე არ ვარგა. ხომ იცი, აქ ხშირად მიწვევს სიარული. რა ვქნა, კაცო, სამი ოჯახი მყავს შესანახი. ერთი ჩემი, ორიც — ბიჭების, თბილისში კი არაფერი იშოვება. ძირითადად, ხორცს ვყიდულობ და შეილიშვილებთან მიმაქვს. ესენი კი სულ მიბლვერენ პოლკოვნიკ კაცს — და ხელი სერჟანტისჩინიანი ავტონისპექტორებისაკენ გაიშვირა. — დამკალით, ბატონო, და ეგ პოლკოვნიკი აქ საკაიკაცოდ არ დადის. ყოველ შაბათ-კვირას, ზოგჯერ კვირას ორჯერაც, შევილსა და ერთ რუსის ქალთან ერთად დამრწის ამ გზაზე. თავს დაედებ, თუ ეგ ნარკოტიკებით არ ვაჭრობდეს, მაგრამ მე, სერჟანტმა, რომ პოლკოვნიკი გავჩხრიკო და ვერაფერი ვუპოვო, თქვენვე დამიჭერთ და კი ვარ გამწერებულყო, — მითხრა ერთ-ერთმა ავტონისპექტორმა. პოლკოვნიკი რომ ბევრი რამის მკისრებელი იყო, კი ვიცოდი, მაგრამ ნარკოტიკებით მისი გატაცება მეტისმეტად მომეჩვენა და როცა „დამშეული“ ძაღლის საქციელის გამო ირგვლივ მყოფთა ხარხარი ჩაცხრა, რომელთაც არ დაგიმალავთ და მეც ვიზიარებდი (აბა, რა ნარკოტიკებს აღმოაჩენს ძაღლი, რომელიც ისეა დამშეული, რომ მგზავრების ბარგში საჭმელს ეძებს-მეთქი, ვფიქრობდი), საყვედურით ვუთხარი — ჯერ მაგ ძაღლს აჭამეთ და მერე ვილაპარაკოთ-მეთქი. სხვათა შორის, სამინისტროს ცენტრალური აპარატის კიდევ რამდენიმე ოფიცერიც დამეთანხმა და მათაც აჩრებოთ გადახედეს სერჟანტებს, მაგრამ ისინი ხომ არ იცნობდნენ პოლკოვნიკს. მე კი... დღემდე სანანებლად დამჩრ, რომ... თავი გავაცურებინე ამ გაიძვერა კაცს.

გაუშვეს, მაგასაც ვნახავთ. წავედით... — მარნეულები, რომ ძებნილს ჩვენთან მხოლოდ ორ მისამართზე მიესვლება. ერთი თქვენ უკვე იცით. ის იქ მიმბრუნებულნი აღარაა. ყოველ შემთხვევაში, იქ უკვე გავგზავნეთ ჩვენი ხალხი. მისი მეორე ნათესავი კი ზემოთ, მთებში ცხოვრობს, აქედან ასე ორმოცი-ორმოცდახუთი კილომეტრი იქნება. თუ იქით წავიდა, ეცდება, გათენებამდე ავიდეს ხეობაში. მას ვერ დავაფიქსირებთ, ახლა ათი კილომეტრი მაინც ექნება გავლილი, ასე რომ, ფეხით ვეღარ დავვინევით, მანქანის ხმაზე კი გზიდან გადავა და ბუჩქებს შეაფარებთ თავს. მაშასადამე, დილაშუალოდ არაფრის იმედი არ უნდა გვექონდეს, — გვითხრა იქაურმა მილიციის უფროსმა.

— კი მაგრამ, ის ხომ მაინც შეგვიძლია, მთაში ასვლა დავასწროთ და იქ დავხვდეთ, — თავი ვეღარ შეიკავა თამაზმა. — გეთანხმებით, მაგრამ ამ ხეობაში ღამით საერთოდ არაა მოძრაობა. ჩვენ ხომ მანქანით უნდა წავიდეთ. ისიც ადგება და ნათესავთან კი არა, მწყემსებთან მივა. რამდენი დაღეღიანებით მწყემსების ოჯახში, ანდა მოვა კი, ჩვენ თუ იქ დაგვიგულა? მე შეგნებულნი მაქვს ჩვენი პასუხისმგებლობა ამ გაქცევასთან დაკავშირებით. ამიტომ ყველაფრისათვის მზად ვარ, თქვენი

თავითვე უარყავი. არ ვენდობოდი იქაურებს და იმითომ. საბაბიც საკმარისი მქონდა. ერთ ღამეს ვერ შეინახეს მკვლელობისათვის ძებნილი გარეწარი. მეორეს კი ჯერ არ ვახსოვანებდი და ეს იყო მიზეზი, თამაზი რომ წარამაზა მეზუზულუნებოდა, — ხომ ვიცი, რალაც გაქვს უკვე მოფიქრებული, თორემ შენ აქ ტყუილად არ წამოხვიდოდიო.

— სიგარეტი თუ ჰქონდა ნეტავ, — ჩემთვის ჩავილაპარაკე და სიბნელს გაგხედე. — სიგარეტის კოლოფი იქვე დარჩენია, პიჯაკთან ერთად, — შემოაჩვენებოდა სიტყვა „სპორტსმენმა“ და შევატყვე, კმაყოფილი დარჩა თავისი პასუხით, რაკი რალაცამი მაინც გამოიჩინა თავი. — ჩვენ თუ გაქვს სიგარეტი? — ვიკითხე და ჯიბისაკენ წავიღე ხელი. ვითომ არ ვიცოდი, რომ უკვე წელიწადზე მეტი იყო, ჩემს ჯიბებს სიგარეტი არ ენახათ, რის ვაი-ვაგ-

ნარკოტიკების გადასაზიდი კონტეინერი

თავის დროზე ამ ადამიანების, უფრო სწორად, ამ მამა-შვილის არც გვარ-სახელი და გვიმალავს და მეტიც, მსხვილი პლანიტაც არაერთგზის ვაჩვენებთ ორმოცდახუთი წუთიან სატელევიზიო გადაცემაში სახელწოდებით „ნილაბი“, რომელიც ამ წერილის ავტორმა მოამზადა. მაგრამ ახლა იძულებული ვარ, მათი ვინაობა დავშალო და არა იმიტომ, რომ ისინი ამას იმსახურებენ. უბრალოდ, მას შემდეგ მეოთხედი საუკუნე გავიდა. მაშინდელი მათი შვილიშვილები თვითონ იქნენ ბაბუებად და არ მინდა ვინმეს დაუმსახურებელი ტკივილი მივყენო უღირსი წინაპრის გამო. სწორედ მათი ხათრით ამ მონათხრობში მამა-შვილის მხოლოდ გვარ-სახელებს არ მოვიხსენიებ, დანარჩენი ზუსტად ისევე დარჩება, როგორც სინამდვილეში იყო.

დაებრუნებინათ მოწმობა, არ აეკრძალათ მისთვის მართვის უფლება გარკვეული ვადით, რაც იმხანად არსებული წესის თანახმად, ჩვენი სამსახურის ყოველდღიური პრაქტიკა გახლდათ.

ურიგდებოდა და... — მეცით, ბიჭებო, პატივი, ჩემი მეზობელია, გუშინდინ მუღღლე გავაყოლე ბაზარში, რალაც დაურღვევია და მართვის უფლება ჩამოურთმევიათ. ნუ შემოაჩვენებთ პოლკოვნიკ კაცს. ამას გარდა თქვენი შეფის ბიძაშვილი ვარ, მაგრამ დღეს ვეღარ მივალ მასთან. ამ დღითი ერთ ახლობელზე ვთხოვე და... რალა ბევრი გაგვარძელო, დიდხანს გვატყუა, მერე კი დავითხოვეთ, მაგრამ რამდენიმე თვე, როგორც იტყვიან, კარგად იპარაშა.

იმხანად თბილისის სახელმწიფო საავტომობილო ინსპექციაში ვმუშაობდი ავტოცა-პროპაგანდის ხაზით და, ბუნებრივია, საკმაოდ ინფორმირებულიც გახლდით ამ სამსახურის ავკარგის შესახებ. მაშინ ქალაქის ავტონისპექცია ერთიანი სამსახური იყო და მასთან დაკავშირებული ყველა საკითხი ერთ შენობაში, სამოქალაქოს პირველ ნომერში წყდებოდა. იყო გაუთავებელი რიგები ჩამორთმეული მართვის უფლებების დასაბრუნებლად. ეზოში განუწყვეტილ ტრიალებდნენ მკვერები, რომლებიც გარკვეული გასამრჯელოს ფასად ავტონისპექციის ჩინოვნიკებსა და მძღოლებს შორის შუამავლობდნენ.

გავიდა ხანი. მე, უკვე როგორც სამინისტროს ცენტრალური აპარატის თანამშრომელი, მღუთაში, ნარკოტიკების შემოტანა გამოსავლენ რეიდში ვმონაწილეობ. ავტონისპექციის საგუმაგოზე ყველა მანქანას ვაჩერებთ. ვიზუალურ დათვალიერებისთან ერთად, საგანგებოდ განვრთინო სამინისტროს ცენტრალური აპარატის საკმაოდ ინტენსიური და რეიდის მონაწილეები პატარა პატარა ჯგუფებად დავანაწილდით. უცებ ჩემს მეზობლად გაჩრებულ „ჟიგულის“ ახლონიდან ჯერ ძაღლის წყავნაკვი, შემდეგ კი ნაცნობი ხმა და რამდენიმე კაცის ხარხარი მომეცა: —

ერთხანს ჩვენთან სიარულს მოუხშირა პოლკოვნიკისამხრებინამა სამხედრომ, რომელიც როგორც გაირკვა, ახალგასული იყო შესაბამის და აქ ავტონისპექციაში თავის ერთ მაღალჩინოსან მოგვარესთან მოდიოდა ერთი და იმავე თხოვნით — მოძრაობის წესების დამრღვევი მძღოლისათვის, რომელიც, მისივე სიტყვებით, ხან მისი მეზობელი იყო, ხან დიდიმძღოლი და ხანაც ბიძაშვილი,

მერე და მერე ამ კაცს მოძრაობის წესების დამრღვევი იმდენი „ახლობელი“ დაუგროვდა, ავტონისპექციის თანამშრომლებსაც იმდენად ხშირად გვანუსებდა, რომ დავეჭვდით მის გულწრფელობაში, დავუდარაჯდით და აღმოვაჩინეთ, რომ პოლკოვნიკს მკვერის ფუნქციები შეეთავსებინა და ისიც იმავე ეზოში, სხვებივით პოულობდა კლიენტებს, განსაზღვრულ ფასად

ეს ახლა მომრავლდა ჩვენში გენერლები და პოლკოვნიკები, თორემ იმ დროს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროში ხულ სამი-ოთხი გენერალი და ოცი-ოცდახუთი პოლკოვნიკი ირიცხებოდა. მკონის ისტორიაში პირველად მოხდა, რომ არასამარ პირობებში „პაგონები“ აკყარებ და... —

ბასული კვირის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი ეპიზოდი სახელმწიფო უნივერსიტეტში აგორებული სკანდალი გახლდათ. როგორც ამბობენ, „ვიღაც პოლიტიკოსების“ მიერ ნაქმრულმა სტუდენტებმა კორუმპირებული და არაკომპეტენტური ლექტორების მხილება და საჯაროდ გაკიცხვა განიზრახეს. საგანგებოდ მოწვეულ სტუდენტთა შეკრებაზე სოციოლოგიური გამოკითხვის შედეგები, კორუმპირებულობაში „გამარჯვებული“ ფაკულტეტი და რამდენიმე „შერისხული“ ლექტორის გვარიც დასახელდა... მაგრამ მოვლენების ბოლო

აკორდით ეს ფაქტი არ ყოფილა, რაკი ოსტატ-გეგირდით პაქრობამ მტყუნ-მართალი ვერ გააჩნია, „ჰეფი ენდი“ ერთ-ერთი ლექტორის მიერ სასამართლოში შეტანილი სარჩელი გახდა. როგორც ამბობენ, კორუმპირებულად მონათლული ერთ-ერთი პედაგოგი სტუდენტისაგან საკომპენსაციოდ 1 მლნ ლარს ითხოვს. პარალელურად, სტუდენტებმა თანადგომა „თავისიანს“ გამოუცხადეს და შიმშილობითა და ქუჩების გადაკეცივით იმუქრებიან.

უნივერსიტეტში დაწყებულ აურზაურს გაგრძელება მოჰყვა. თამაზ ნივნივაძემ რეზო მიშველაძის მხილების სიმძიმე იტვირთა და კოლეგას კორუმპირებული მწერალი უწოდა... შედეგი კი ლამის ფატალური იყო — გულშელონებული მწერალი პარლამენტის დარბაზიდან სკამზე მისვენებული გაიყვანეს.

რეზო მიშველაძე: 1937 წელს ხელისუფლება ათვალწუნებულ საზოგადო მოღვაწეებს და მეცნიერებს სტუდენტ-კომკავშირელთა მახვილით უსწორდებოდა. სტუდენტ-კომკავშირელთა მხილების მსხვერპლი გახდნენ: ივანე ჯავახიშვილი, ვახტანგ კოტეტიშვილი, მიხეილ ზანდუკელი, შალვა ნუცუბიძე, კორნელი კეკელიძე, ახალგაზრდებს გააგდებინეს და შედეგად კი ციხეში ჩაასმევინეს ეს ღვაწლმოსილი ადამიანები... არ გეგონოთ ამ პიროვნებებს ვერაფერი, უბრალოდ, ის მინდა ვთქვა, რომ არ შეიძლება სტუდენტს მასწავლებლების სია შეადგენინო. სტუდენტს, რომელიც ბევრ მოვლენასთან თავისი დამოკიდებულება ვერ არ აქვს ჩამოყალიბებული. რა იცის სტუდენტმა კორუმპირებულია თუ არა ლექტორი. ზოგიერთი ლექტორი სტუდენტური გაგებით მათ „ანვალებს“ (მეცნიერული გაგებით კი სწორად იქცევა, სანამ საგანს არ ასწავლის, ნიშნს არ უწერს), ზოგი

კი უცებ უშვებს ყველას (ანუ ერთი სული აქვს ჩქარა მოიშოროს სტუდენტები). როცა პოლიტიკური ძალა კურსს სტუდენტობისკენ იღებს, კიდევ ერთი შეცდომა შეიძლება იყოს დამზებული — პოლიტიკურად მიუღებელი ლექტორის ფაშისტად ან ნაციონალისტად მინათვლა. — **კორუმპირებულ ლექტორთა შორის თქვენმა გვარმაც გაიფურა...** — მას შემდეგ, რაც მწერალთა კავშირში სამხედრო საბჭოს მიერ გამოგზავნილ თამაზ

„შეიქვია მე ანი ცოლნას გაყოფილოს და სტუდენტს უნდა ჰქონდეს, ვეარგვივარ თუ არა?“

ნივნივაძეს დაუპირისპირდი, ძალიან ავიწინე ცხოვრება. რაკი მწერალთა კავშირი კომუნისტური გადმონათობა, შექმენი ახალი შემოქმედებითი კავშირი „საქართველოს მწერალთა დარბაზი“, რომელშიც „მწერალთა კავშირის“ ნევრებიც შემოვიდნენ. თამაზ ნივნივაძემ ჩათვალა, — რეზო მიშველაძე „მწერალთა კავშირს“ მიშლისო და ყველანაირი მეთოდით გამიშრათა ბრძოლა. მას გვერდით მოქალაქეთა კავშირის რეფორმატორული ჯგუფი დაუდგა, რომელსაც დიდი გავლენა აქვს სტუდენტობაზე. „რეფორმატორები“ მათთვის არასასურველი პიროვნებების სახელეებს სტუდენტებს ათქმევინებენ ხოლმე. სტუდენტების ნათქვამ სისულელეს ჩვენი მასმედია ბაჯალლო ოქროდ აცხადებს. არ ვარ ისეთი სუსტი კაცი, რომ ასეთი ხმების მემწინოდეს, მაგრამ გულს მტკენს ასეთი ნათქვამი.

„თუ მიშველაძე იმ გაზეთს მოიგნას, არა გარკვეულთა კავშირის თავმჯდომარეობას, საქართველოსაც ღაგვოვებ...“

— „რეფორმატორები“ რატომღა დაგიბრისპირდნენ? — ორი კვირის წინ „მწერალთა დარბაზის“ გაზეთში დაგებუქვე წერილი — „... მოქალაქეთა კავშირის სამარცხვინო მმართველობის ეპოქა დამთავრდა... კიდევ ერთხელ გაიყრილობეს შევარდნაძესთან შესაძრომის საბოვნელად მოქკავშირის რეფორმატორებმა, ეს რომ არ გამოუვიდათ, ნაციონალისტები დაირქვეს, მაგრამ ხალხმა არ მიიღო იმათი ნაციონალისტობა, ვინც ეროვნება გაუქმდა... სასოწარკვეთილებმა ოკეანის-გალმელ პატრონებს მიაკითხეს, მაგრამ იქაც ცივად შეხვდნენ, — სად არის თქვენი დანაპირები... ავი შევარდნაძის თავს ჩამოგატათო?! ამისთვის გზარდეთ და გეფერეთ, ამისთვის გაძლიეთ გზარდები და ტრანშები? — ჰკითხეს ჩვენს ყოჩაღ ბიჭებს და ზრდილობიანად კარი მიუხურეს“... ამ წერილის და კიდევ პარლამენტში ჩემი გამოხვლების გამო დამიპირისპირდა რეფორმატორთა ერთი ნაწილი. ლექტორების წინააღმდეგ სტუდენტების ნაქმრებას ყოველთვის აღშფოთებით შეხვდები... ჯერ იმ ნამქმრებლებს უნდა მოჰკიდონ ყურში ხელი, მერე კი სტუდენტებს უნდა უთხრან, — აგერ არის საგამოძიებო ორგანოები, თუ იცი ფაქტი, გამოძიებულს მოახსენეო. აბა რას ჰქვია, სტუდენტს ჰკითხო, — რომელი ლექტორი სჯობსო. ჩვენი კომპეტენცია სამეცნიერო საბჭოზე მონშდება. შეიძლება მე ანი ცოლნაც გამოიშვოს და მეს-

სიერებაც დამიქვეითდეს, მაგრამ სტუდენტს როგორ უნდა ჰქონდეს, ვეარგვივარ თუ არა მასწავლებლად. ნივნივაძემ რა უნდა ვილაპარაკო გაზეთის ყოველ ნომერში წერს — პრეზიდენტი ჩემი მეგობარია, უწემოდ ჩაის არ სვამს, მე და პრეზიდენტმა ხელები გავისერეთ მეგობრობის ნიშნად. ორჯერ მქონდა საშუალება პრეზიდენტთან მესაუბრა. ხელი მაჩვენა — მეტყობა სადმე გაჭრილიო. ორივეს გაგვცვინა. როგორც ჩანს, ლექტორ-სტუდენტთა ჭიდილს

ეზე. მათ ხელფასები არ ეძლევათ და ამის მიზეზი უნივერსიტეტის ადმინისტრაციაა. ადმინისტრაცია იმასაც კარგად ხედავდა, რომ სწავლისადმი ინდიფერენტული დამოკიდებულება იყო და მიუხედავად ამისა, არ უცდიათ სტუდენტები ლექციებზე შეეყვანათ. ბუნებრივია, დაყვინებთ უნივერსიტეტის ხელმძღვანელობის პასუხისმგებლობის საკითხსაც. რეზო მიშველაძესთან საუბრის შემდეგ მწერალთა კავშირის თავმჯდომარესაც ვთხოვეთ კომენტარი.

თამაზ ნივნივაძე: — ჩემსა და რეზო მიშველაძეს შორის დაპირისპირებას სხვა მიზეზი აქვს. მიშველაძე მწერალთა კავშირის თავმჯდომარის მოადგილედ იყრიდა კენჭს. მე რომ ობიექტური ვყოფილიყავი და იმის გამოც, რომ ვიცოდი მიშველაძის ექვიანი ბუნების შესახებ, ხმის დამთვლელ კომისიაში მისი ახლობლები შემიყვანე, თავმჯდომარედ კი მისივე დის ქმარი ლადო მრელაშვილი ავირჩიეთ. მაგრამ მიშველაძემ ვერ გაიმარჯვა. გურამ ბენაშვილმა გაცილებით მეტი ხმა დააგროვა. ამის შემდეგ დაიწყო ჩვენი მტრობა, თორემ მანამდე მიშველაძეს საქართველოში და უცხოეთშიც ჩემზე დიდი მწერალი არავინ ეგულეობდა, ილია ჭავჭავაძეს მაღარებდა. ამის შემდეგ უნდოდა შური ეძია ჩემზე და პარლამენტის ტრიბუნლიდან თუ უნივერსიტეტის აუდიტორიებიდან თავის გამოსვლებს მწერალთა კავშირის კრიტიკით იწყებდა და ჩემი განქიქებით ამთავრებდა. ბოლოს ისიც თქვა, ნივნივაძესთან მწერალთა კავშირში 17 კაცი დარჩა, ჩემთან კი — მწერალთა დარბაზში 400 კაციო. ისიც ფაქ-

ტი, რომ მწერალთა კავშირის გახლენის მცდელობის გამო მიშველაძე ჩვენი რიგებიდან გავრიცხეთ და შემიძლია მისი გარიცხვის დოკუმენტიც გამოვაქვეყნო. რაც შეეხება მის ნათქვამს, მე და პრეზიდენტმა ნივნივაძემ გავიცინეთ, ეს ისეთივე აფერაა, როგორც მისი გულის წასვლის ცენზა პარლამენტში. მიშველაძემ ისიც თქვა, ნივნივაძემ ჩემზე თავის ბინძურ გაზეთში დაბეჭდა, შვილის სიკვდილიც არ წყენიაო. თუ მიშველაძე იმ გაზეთს მომიტანს, არა მარტო მწერალთა კავშირის თავმჯდომარეობას, საქართველოსაც დავეტოვებ... იზო რეკაძე

15 მარტს გამთენიისას ხუთთვიანი ტყვეობიდან განთავისუფლდა გარდაბნის რ-ნის სოფ. ბირლიკის მკვიდრი აბდულ ხალილოვი. ყველაფერი კი 4 ოქტომბერს დაიწყო მისი შვილის, 21 წლის ფარიზის გატაცებით. ამ დღეს, დილის საათებში ფარიზი დედასთან — გულზადთან ერთად მიდიოდა ლილოს ბაზრობაზე თავისი მანქანით. მას წინ გადაუდგა თეთრი ფერის, უნომრო „2107“ მარკის ფიგურა და ოთხმა პირმა იარაღის მუქარით თავიანთ მანქანაში უბრძანა გადასვლა. გატაცების შემდეგ მათ პოლიციასთან რამდენჯერმე მოუხდათ შეტაკება. შუამთის ტერიტორიაზე სროლის დროს ზურგის არეში (თირკმლის ახლოს) დაიჭრა ფარიზი. მისი ჯანმრთელობის გაუარესების გამო 5 ოქტომბერს ასმეტის ბლოკოსტთან მოხდა ჩანაცვლება — ფარიზის ნაცვლად, გამტაცებლებმა მისი მამა — აბდულა ნიყვანეს. ფარიზი ყოველგვარ კომენტარს თავს არიდებდა და არ საუბრობდა გამოსასყიდ თანხაზეც, თუმცა, როგორც ჩვეთვის ცნობილი გახდა, საუბარი იყო 500.000 აშშ დოლარზე. სანდო წყაროს ინფორმაციით, ნათესავებმა 60.000 აშშ დოლარი ჩაუტანეს გამტაცებლებს. თუმცა ხალილოვი თანხის გადაცემას უარყოფს. აღსანიშნავია, რომ გარდაბანში, რაიონული ცენტრის განაპირას მდებარეობს აბდულა ხალილოვისა და მისი ძმის ბუნზინგასამართი სადგური „ხალილოვი და კომპ.“ და ინფორმაციას, თითქოს ხალილოვები თავიანთმა თანასოფლელებმა ან მეზობლებმა (სოფ. ყარაჯალიდან) „აჩუშვეს“, — ბევრი ფული აქეთო — არც აბდულა უარყოფს.

ა.ხ. — ვილატამ აქედან დამასმინა, თითქოს მილიარდერი ვიყავი, იმიტომ ნაიყვანეს ფარიზი და მერე მე ჩავენაცვლე, რადგან ძალზე მძიმედ იყო. არ ვიცი, რატომ ეგონათ, რომ ბევრი ფული მქონდა, მე ხომ მანქანების მტვირთავად ვმუშაობ (აბდულა რუსულ-აზერბაიჯანულად საუბრობს და „арызка“ აშკარად აერია, „апаравка“-ში — მლ.) როცა დარწმუნდნენ, არაფერი მქონდა, შევეცოდე და 15 მარტს, დილით, 7 საათზე ჩამომიყვანეს ასმეტაში — მოგვებრდით.

ხალილოვი გაათავისუფლეს...

„დარწმუნდნენ, რომ ობოლი ვიყავი და გამომიშვეს...“

— **ბ.ნ. აბდულა, როგორ გეგვარობდნენ გამტაცებლები?** — კარგად მკვებავდნენ, დღეში სამჯერ. ნათესავები ცდილობდნენ ფულის მოგროვებას, მაგრამ ვერ მოახერხეს(?), ისინი დარწმუნდნენ, რომ ნათესავები არ მყავს, ობოლი ვარ და გამომიშვეს. — **რა ეროვნების იყვნენ გამტაცებლები, ჩვენები, ქისტები თუ ქართველები?** — ჩვენები და ქისტები აშკარად არ იყვნენ — ქართველები იყვნენ, იმით მჯავდი, რომ დაახლოებით, 50 სულამდე ღორი ჰყავდათ, ჩვენები და ქისტები კი ღორის ხორცს არ ჭამენ. თანაც, არ ლოცულობდნენ, მუსლიმანები კი დღეში 5-ჯერ ლოცულობენ. საუბარაც ქართული მესმოდა... — **სახეზე იცნობთ გამტაცებლებს? რა ერქვათ სახელად?** — სახელებით კი მიმართავდნენ ერთმანეთს (აბდულა ასახელებს ყველა ქართულ სახელს, რაც

ოდესმე გაუგონია — მლ.), მაგრამ ასე როგორ გავიგებ? სახეზე კი ნილებები ჰქონდათ ჩამოფარებული, ეს მაშინ, როცა მათთან ერთად ვიყავით, სხვა დროს კი 13-მეტრიან ჭაში ვიჯავდი. — **ამბობენ, რომ თქვენმა ნათესავებმა 60.000 დოლარი გადაიხადეს...** — არა, გიმეორებთ, არავითარი გამოსასყიდი არ გადაგვიხდია! — **ვი. თქვენი გათავისუფლება პოლიციის დამსახურება იყო?** — რა პოლიცია, რის პოლიცია! როცა თვითონ გადმომიყვანეს ასმეტაში, მაშინდა მოვიდა პოლიცია. პოლიციას თავი არაფერზე შეუნუხებია. ეს ტანისამოსიც, ახლა რომ მაცვია (მშვენიერი შავი სვიტერი და „დუბლიონის“ „ჟილე-

ტი“ ეცვა — მლ.), მათ, ჩემმა გამტაცებლებმა ჩამაცვეს. მართალია, 5 თვე მანვალეს, ოჯახს მომწყვითეს, მაგრამ მაინც მაღლიერი ვარ მათი. ინფორმაციის გადასამონშებლად გავესაუბრე აბდულას დას, გულდარანს, რადგან „საყოველთაო-საზემო“ მდგომარეობის გამო (იკვლებოდა ცხვარ-ძროხა) სხვა ახლომახლო ვერავინ ვნახეთ. **ბ.ხ.** — ამ ხუთი თვის განმავლობაში გამტაცებლები რამდენჯერმე დაგვიკავშირდნენ, ჩვენთანაც იყვნენ მოსულები, თანხას ითხოვდნენ, მაგრამ, რომ დარწმუნდნენ არაფერი გვექონდა, გამოუშვეს. ძალიან ძნელია ირწმუნო შემიწებული ადამიანების სიტყვები. ვფიქრობთ, მათ შიშთა შორის უძლიერესი — სიკვდილის შიში არ აძლევთ უფლებას, პირდაპირ და დაუფარავად თქვან სრული სიმართლე... მანოლი ლილუაშვილი

კომპუსი 939-103 250-255

იყიდათ კომპიუტერი! და გარეუბით პრინტერს!

სასაბაზო 24

COMPU

- სასაბაზო 24 399 ლარიდან
- პრინტერები 69 ლარიდან
- გარეუბით 3 წლამდე
- სრული გემინიური მხარდაჭერა და სერვისი (მსაუბარი, ინჟინერი და სხვ.)

როგორც არ უნდა მოხდეს, ჩემს რესპონდენტს ავლელავ ვერ მივხვები (ვერც მის თრ მეგობარს), მიუხედავად იმისა, რომ ისინი ჩვენ გვერდით ცხოვრობენ და უჩვეულო „ბიზნესით“ ისეთი თანხებს აგროვებენ, სულაც ვერ ვგონებთ ღუბინა ყოფის სისასტიკეს.

ჩვენი სტუმარია მიაი მ. — 31 წლის. უმაღლესი ფილოლოგიური განათლების მიღების შემდეგ მას ფსიქოლოგიის დრმად შესწავლის სურვილი გაუჩნდა და ამ მიზნით მოსკოვს გაემგზავრა. გასაუბრებით ჩარიცხვის ფსიქოლოგიის ფაკულტეტზე. მან ვინრო სპეციალობად ფსიქიატრიისთან მიასლოგებულ დარგი აირჩია. სწავლის დასრულების შემდეგ მიაი ერთ-ერთ ინსტიტუტში მუშაობდა თავისი სპეციალობით, მაგრამ დაბალი ანაზღაურების გამო იძულებული გახდა, თავი დაენებებინა სამსახურისთვის — პენსიონერი მშობლები ხომ დღემდე მის კმაყოფილება არიან. ამჟამად ერთ-ერთ პრესტიჟულ კავებარში ინკოგნიტო ფსიქოლოგად მუშაობს და ადამიანებს დარღვეული სულიერი ნონას-ნორობის აღდგენაში ეხმარება...

მონოლოგი

„ადამიანს, რომელსაც ფსიქოლოგიის კონსულტაცია სჭირდება, სულიერი ნონასნორობა ყოველთვის დარღვეული აქვს და ეს სულაც არ ნიშნავს, რომ ის ავადმყოფია!“. არასწორია მსჯელობა — „ფსიქიატრი გიყვების ექიმია!“ — და უფრო მეტიც, ალბათ, ძალიან ხშირად ჩვენი ყოველდღიური ქცევა სიგიჟეს უახლოვდება.

საქართველოში იმდენი რამ აკლია ადამიანს, რომ ფსიქოლოგიის მონახულებას არავინ ფიქრობს, თორემ საზღვარგარეთ ფსიქოლოგიის გარეშე ისევე ვერ წარმოუდგენიათ არსებობა, როგორც ქირურგის, გინეკოლოგის, თერაპევტის თუ სხვა ექიმის გარეშე. ერთი სიტყვით, ყველამ უნდა ვიცოდეთ, რომ სულს ისევე უნდა მკურნალობა, როგორც სხეულს და უფრო მეტადაც კი, რადგან მეცნიერებმა კარგა ხანი დაადგინეს — სხეულის დაავადებათა 90% სწორედ მაშინ იჩენს თავს, როცა სული ავადმყოფურ მდგომარეობაში — ნერვული სტრესები, დანაპირები, განსორებები, შიში მომავლის წინაშე, უძიებლობა...

„ჩემთან ერთი საღამო 50 ლარი ღირს!..“
(„სასიკვდილო მუქარის შიშითაც კი...“)

ბოლოს და ბოლოს, სულიერ ტკივილს მიჰყავს ადამიანი თვითმკვლელობამდე და არა, სხეულისას...

ფსიქოლოგიის ნიჭი ისეთივე თანდაყოლილია, როგორც ხატვის, მუსიკის... ადამიანის სულს ვერ მორაგებ გასაღებს მხოლოდ ნასწავლი და დაზუბრებული ცოდნით...

დიპლოგი

— ნუთუ არ გებზრდება ამდენი ადამიანის პრობლემის მოხმნა, გაანალიზება და ა.შ.?

— ზოგჯერ ისე ვიღლები, მკვდარივით მიქნება შინ მისულს და საგანგებოდ მომართული მალვიძარას ზარიც ვერ მალვიძებს დილით. ყველაზე მძიმე ფიზიკური შრომა ვერ წარმოქმნის ალბათ ადამიანს იმდენ უნერგიას, რასაც ჩემი საქმიანობა ითხოვს, მაგრამ იმდენად დიდი სიხარულია,

როცა ხედავ შენ თვალწინ გარდაქმნილ ადამიანს — გაცოცხლებულს, ამ სიტყვის ყველაზე პირდაპირი და ლამაზი გაგებით, აზარტი გიპყრობს, რომ რაც შეიძლება მეტს დააღვენიო „სასიცოცხლო ელექსირი“...

— „სასიცოცხლო ელექსირი“, ალბათ, ძალიან ძვირია. მაინც რა ღირს თქვენთან მოხვედრა?

— ოფიციალურად ერთი საღამო 50 ლარი ღირს, თუმცა ბევრად მეტი უფლებათ, რადგან შეხვედრა ექიმის კაბინეტში კი არა, საკმაოდ კომფორტულ და ძვირად ღირებული კაფეს კუბუში ხდება, სადაც პაციენტები ყავას მიიღებენ უკვეთავენ ხოლმე.

— 50 ლარიდან კაფეს მეტატრონსაც ხომ მიატყვნილი?

— და კიდევ სხვასაც, მაგრამ... ერთი სიტყვით, ეს ფირმის საიდუმლოა და არ ვაპირებ მის გამჟღავნებას, უფლებაც არ მაქვს, მით უმეტეს, არც საჩივრულად მაქვს საქმე — ჩემი თვითური შემოსავალი 500-დან 700 ლარს შორის მერყეობს, უფრო მეტიც შეიძლება, რადგან „პაციენტები“ საათში 100 დოლარს მთავაზობენ, თუ მათთვის სასურველ ადგილს გააყვენი...

უარს ვამბობ, რადგან არ მინდა რეპუტაცია შევიღებო ან თავი საფრთხეში ჩავიგდო. არაა დასაძალი, რომ მამაკაცებს ხშირად სექსუალური პრობლემებიც ანუ უნებობა და თუ ფსიქოლოგი ამავედროულად ლამაზი ქალიცაა, დაახლოებით ისეთი სცენარია მოსალოდნელი, როგორც ამერიკულ თირილერში...

... კაფეში დაცუვა გვეყავს, საკმარისია, რაიმე შეურაცხყოფელი ქმედება, და „პაციენტი გაქვეებული იქნება, რისი შემთხვევაც, საბედნიეროდ, ჯერჯერობით არ გვექონია!...

— ზოგჯერ ვინც კადნიერებისათვის, მაგრამ ასეთ საქმეზე მომუშავე ქალს, რეპუტაცია მაინც უზღოვრებდა თანამართლებდა — ყოველ საღამოს სხვადასხვა მამაკაცთან ერთად განცალკევებულ ოთახში...

— არ ვიცო, ვინ როგორ აღიქვამს ამას, მაგრამ საკუთარ სინდისთან სუფთა ვარ... ჩემთან ერთად ორი გოგონა მუშაობს (ისინი ჩემი მოსწავლეები არიან და სამომავლო დიდი პერსპექტივაც აქვთ) — 24 წლის ქეთი და 26 წლის მავა. არ მასსოვს, ვინმეს ცუდი ეთქვას მათზე. პირიქით, თვეში ერთ წინადადებას მაინც იღებენ გათხოვების პერსპექტივით. ვერც წარმოიდგენი, როგორ ენატრებათ მამაკაცებს ჭკვიანი ქალები...

— და მაინც სამიერი ისე გასათხოვრები ხართ...

— შეგიძლიათ არ დაიჯეროთ, მაგრამ ეს არც მამაკაცების ბრალია და არც ბედის თუ უბედობის. თავად ვერ ვთმობთ ჩვენს უსაზღვრო თავისუფლებას, თუმცა ესეც სიგიჟეა ალბათ და პათოლოგია (იციინს).

— ვისი იდეა იყო თქვენი სამსახურის შექმნა?

— იდეა ჩემი იყო, თუმცა ორიგინალურობით ვერ დავიკვებნი, რადგან მსგავსი პრაქტიკა ჯერ კიდევ 10 წლის წინ, მოსკოვში სწავლისას ენახე. კაფე, სადაც ამჟამად ვმუშაობთ, ქეთის ბიძაშვილის საკუთრებაა, მოველაპარაკეთ და „გავრისკეთ“... გაგვიმართლა...

— ასე მკაცრად გასაღველურებ პირობებში კლიენტები როგორ განიხილებ?

— „შიდა არხები“ დახვეწილი და ესეც წარმატების გარანტიაა. ჩვენ მუდმივი კლიენტურაც გვყავს. მათ შორის ისეთი თანამდებობის პირებიც, რომელთაც ვერ დავასახელებ, რადგან წარმომიდგენია, რა დღეს დააყრიან მათ „ზოგიერთები“ მერიის სხდომათა დარბაზში თათბირებისას (იციინს ისევე! თან მეორე საშიშროებაა — ჩვენი სახელმწიფოს ჩინოვნიკების „გენიოსობის“ ამბავი რომ ვიცო, „სასწავლო სახლი“ მოგვთხოვენ... ყელზე არ დაადგეთ!... ისედაც კაფეს შემოსავლის ნახევარი მიატყვთ უნაშუაოდ და ჩვენი ფსიქოლოგიური სასახური რომ არ გვექონოდა, შესაძლოა დაზურულიყო კიდევ!...

— ჩვენი ინტერვიუ გაზეთში რომ გავა, ხომ შეიძლება „ნადირობა“ დაინიშნოს თქვენზე და აღმოგჩინონ კიდევ?

— თქვენ სასიკვდილო მუქარის შიშითაც კი ვერ გაგვამხელთ, ეს საკმაოდ ძვირი დაგიჯდებათ (მუშაუ საცხებით სერიოზულია, ყოველგვარი ღირსილის გარეშე) ისე კი ჩვენი აღმოჩენა ნამდვილად ძნელია, მაშინ ფსიქოლოგები არ ვიქნებოდით!... რომელ კაფეშიც არ უნდა შეხვიდეთ, ყველგან იხილავთ ლამაზ ქალს და მამაკაცს, თუნდაც, განმარტობულ კუბეში, გაბედული და მიიტანეთ რომელიმე ეჭვი!... ფსიქიატრის ჩარევა იქნებ ამის შემდეგ უფრო გახდეს საჭირო!...

— ჩვენი ინტერვიუს შემდეგ რომ მიინდომოს ვინმე თქვენთან შეხვედრა და საუბარი, რა თქმა უნდა სათანადო ანაზღაურებით, როგორ უნდა დაგიკავშირდნენ?

— „ღალატის იდეა გიბნობდა ახლა“... რველამა არ გვეჩივრებდა და არც ეს ინტერვიუ გაკეთებულა ამ მიზნით, ხომ იცით, რომ მხოლოდ და მხოლოდ ჩვენი საერთო მეგობრის ხატობით დაგათანხმდით!... როგორმე მოგვძებნის დაინტერესებული... სხვები ხომ გვეპოვებოდნენ?!

მიაა შეუბუღებელი ზაფხულობით გადის და რადგან „ზღვა სიცოცხლესავით უყვარს“ (მისი სიტყვებით), წელს ვენესუელაში დაისვენებს, თანაც სულაც არ აპირებს მართო გამგზავრებას: „ჩემი კავალური იმდენად ეჭვიანია, რომ“... — დასძინა უშეპური ღიმილით.

ეპილოგი

საბოლოოდ კი, ალბათ, ის უნდა ითქვას, რომ „ეს ამბავი“ ერთ-ერთ ქართულ ქალაქში ხდება, ჩვენ გვერდით და არა ცხრა მთას იქით...

ინგა ვაყელი

რას გვეცყვი, მამაო?

— ვცდილობ ადგენარდო ჩემში ქრისტიანული სიბნელე და მოთმინება, მაგრამ გერაფრით ვერ ვუროგდები ცილისწამებას, ძალიან მიჭირს თავის დაოკება შუროსიძებო-საგან, უსამართლოდ ჩემი განკითხვლის მიმართ.

— მოციქული გავფრთხილებს: როდესაც გვემის ცილისწამება ჩვენს მიმართ, ამაზე არ უნდა გვექონდეს მწვევე რეაქცია. შესაძლოა, ეს უფლის დაშვებით ხდებოდეს, სწორედ იმისათვის, რათა გამოცადოს ჩვენი მოთმინება. დაინწყეთ ლოცვა თქვენზე ცილის დამნაშაველი ადამიანისათვის, რომ ღმერთმა მისცეს მას მაღლი გაუთბეს და თქვენზე მართალი სიტყვა ათქმევი-ნოს.

— თქვენი რუბრიკის ერთ-ერთ წინა გამოშვებაში აღნიშნული იყო, რომ მართლმადიდებელ ტიპარში წარვაზე შეიძლება როგორც დეობა, ისე მფედომარე მდგომარეობაში ყოფნაც — უძღურთათვის და მაინც, წარვის დროს, როდის უნდა წამოადგეს ფხზე მლოცველი?

— წმინდა ლიტურგიის დროს აუცილებლად უნდა წამოადგეს ფხზე თვით უძღურთა და ავადმყოფიც: ა) კმევის დროს; ბ) მცირე გამოსვლის დროს; გ) სახარების კითხვის დროს; დ) დიდი გამოსვლის დროს; ე) რწმენის სიმბოლოს — მრწამსის კითხვისას და გალობის: „შენ გიგალობთ“ დამთავრებამდე; ვ) „მამაო ჩვენო“ დროს; ზ) „შიშითა ღმრთისათა და სარწმუნოებით მოვედით“ წარმოთქმისას — ლიტურგიის ბოლომდე.

— სახარებაში წერია, ვინც ქალს გულისთქმით უყურებს, მან უკვე იმრუმა მასთან თავის გულში“ (მთ. 5,28). რატომ არის თანაბარფასეული ზრახვა და ქმედება?

— ღმერთი კრძალავს არა მარტო ბოროტ საქმეებს, არამედ სურვილებსა და ზრახვებს; თუ სურვილები და ზრახვები ცოდვინია, ისინი აუწმინდურებენ სულს. გარდა ამისა, ბოროტი სურვილებისა და ზრახვებისაგან იშვება ბოროტი ქმედებანი. რომ არ ყოფილიყო ბოროტი სურვილები და ზრახვები, არ იქნებოდა არც ბოროტი საქმეები. მოქმედება არის სურვილების გამოვლინება. ამიტომაც არის აუცილებელი საკუთარ თავში ცოდვისაგან თავი დასაღწევისა და სურვილების დათრგუნვა და მათი სიკეთეზე დაფუძნება.

— როგორ უნდა გავცეთ მიწა-ალეება?

— მოწყალება უნდა გაცეთ ისე, რომ მარცხენა ხელმა არ იცოდეს, რას აკეთებს მარჯვენა.

— თუ ღმერთმა უნდა ჩვენ მიერ ჩადენილი ყოველი ცოდვა, როგორ ითმენს ამდენ ცოდვან ადამიანს?

— ღმერთის მოთმინება დამყარებულია ცოდვითაგან მონანიების მოლოდინზე. პეტრე მოციქული ამბობს: „უფალი სულგრემულია თქვენდამი და არ სურს, რომ ვინმე დაიღუპოს, არამედ რომ ყველა მოვიდეს მოსანანიებლად“ (პეტრე, 3,9).

— ადამიანებს, როგორც წესი, ეადვილებათ სტრესი გაცილება და განკითხვა, რატომ არის, რომ ასევე იოლად არ განსჯიან საკუთარ თავს?

— როდესაც მსგავსი კითხვით მიმართავდენ სულიერი ცხოვრებაში გამოცდილ ღირს მამებს, ისინი შემდეგი სახის პასუხს იძლეოდნენ: „სხვათა განკითხვის მიზეზი მდგომარეობს იმაში, რომ ჩვენ არ გვყავს შეცნობილი საკუთარი თავი. ვისაც თუნდ მხოლოდ ერთხელ მიუპყრი სათანადო მზერა საკუთარი თავისათვის, იგი არასოდეს არ მიატყვებს ყურადღებას თანამომეტა მანკიერებებს“.

— ზოგჯერ უფლისწუროდ ვლოცულობ, მეტანიასაც მექანაურად ვაკეთებ. შეინიარავს უფალი ასეთ ლოცვას?

— გახსოვდეთ, რომ მთავარი მეტანია და ლოცვა კი არ არის, არამედ უფლის წინაშე გონებისა და გულის ამადლება. შესაძლებელია, ყველაფერი ის, რაც დაწერილია, საბუნებრილო და დანიშნული მეტანიაც შესაძლოა, ხოლო უფალი სულაც არ გახსოვდეს, ან არადა, ჰაიპირად, დაფანტული აზრითა და გონებით აღასრულო ყოველივე. შესაბამისად, ულოცველად შესარულო ლოცვის კანონი. გამოვა ლოცვა — ცოდვა უფლის წინაშე.

— როგორ უნდა გავიგოთ მეს-უთე მცნების სიტყვები: „პატივცემამასა შენსა და დედასა შენსა, რათა კეთილი გეყო შენ და დღეგრძელ იყო ქვეყანასა ზედა“ — პირდაპირი მნიშვნელობით, თუ სიმბოლური ქვეტექსტით?

— უნდა გავიგოთ ისე, როგორც ათი მცნება გვასწავლის: შეილებს, რომლებიც პატივს სცემენ თავიანთ მშობლებს, უფალი მიჰმადლებს ოჯახურ ბედნიერებასა და დიდი ხნის სიცოცხლეს.

— თქვენთვის საინტერესო კითხვები მოგვანოდეთ „კვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით. მათი განლაგების შესახებ იხ. გვ. 36

მკითხველთა შეკითხვებზე პასუხებს სცემენ მართლმადიდებლური წიგნები და საკითხავები

დავადწიეთ თუ არა თავი გერპოზულ სეზონს?!

თ. ყანდაშვილი

ქ. თბილისის მერიის ჯანმრთელობის დაცვის სამსახურის ხარისხისა და კონტროლის სამმართველოს მთავარი სპეციალისტი ივ. ჯავახიშვილის თბილისის სახელმწიფო უნივერსიტეტის მედიცინის ფაკულტეტის შინაგან დაავადებათა კათედრის დოცენტი.

წლებიანდელი ზამთარი თბილი აღმოჩნდა. ალბათ ამიტომაც, 2001-2002 წლების სეზონზე გრიპის ეპიდემიის დიდი ტალღა არ დაფიქსირებულა. გაზაფხული კარზე მოგვადგა და შვევით ამოვიყნითქეთ. მაგრამ გრიპის თვე როდი დავადწიეთ. გაზაფხულის ცვალებადი ამინდი ყველაზე ხელსაყრელი პერიოდია მრავალი დაავადების განვითარებისათვის.

ადამიანის ორგანიზმს ამინდის ცვლილებაზე საპასუხო რეაქცია გააჩნია. იგი მოქმედებს არა მარტო ჩვენს განწყობილებაზე, არამედ ჯანმრთელობაზე. განსაკუთრებული აწვეული მგრძობელობა მეტეოროლოგიური ცვლილებების მიმართ ახასიათებს ბავშვებს და ხანდაზმულებს. ამიტომაც გაზაფხული საუკეთესო პერიოდია ვირუსული ინფექციის ახალი აფეთქებისათვის; ანგინის, ფილტვების ანთების, გაციების, ქრონიკული დაავადებების გამწვავებისათვის.

გრიპოსული სიმპტომების არსებობისას ექიმს ხშირად მიმართავენ შეკითხვებით:

გაციების საწინააღმდეგო პრეპარატების ფართო არჩევანიდან, რომელ მარკას ანიჭებთ უპირატესობას?

— გაციების და ტკივილის საწინააღმდეგო პრეპარატების შერჩევას მთავარია პრეპარატის ხარისხი და ეფექტურობა. საქართველოში უკვე კარგად ცნობილ ასეთ მარკას წარმოადგენს ფრანგული ფორმაცევტული კომპანია „უფსა“, რომელსაც სიცხისდაწვევი და ტკივილგამაყუჩებელი პრეპარატების ფართო სპექტრი გააჩნია.

რამ განაპირობა „უფსას“ პრეპარატების პოპულარულობა?

— „უფსას“ პრეპარატების პოპულარულობა განაპირობებულია არა მხოლოდ ხარისხითა და ეფექტურობით მალადი მოქმედებებით, არამედ წამლის მიღების კომფორტულობითაც. ყოველწლიურად მომხმარებელს გაუმჯობესებულა და მოსახერხებელია წამლის ფორმების სთავაზობენ. ამ თვალსაზრისით „უფსას“ ფაქტობრივად ბადალი არა ჰყავს.

„ფორექსის ჩაი“ განსაკუთრებულად მოსახერხებელი წამლის ფორმაა. გაციებულ ადამიანს განსაკუთრებით საინტერესო ცხელად დაავადების რამდენიმე ნიშანზე. „ფორექსის“ რამდენიმე ფორმიდან (შაქრიანი, უშაქრო და საბავშვო) უშაქრო ფორმა მისაღებია შაქრიანი დაბავების მქონე ავადმყოფებისთვისაც.

რას გვეტყვი „უფსას“ საბავშვო პრეპარატების შესახებ?

— „უფსას“ უკვე კარგად ცნობილი ფორმა საბავშვო „ეფერალგანის სიროფი“, რომელსაც სასიამოვნო გემო აქვს და ადვილად მისაღებია ბავშვებისათვის. სიროფის თანმხლები სახითი კოვზი ადვილად და ხუსტს ხდის დოზირებას.

ბავშვებისათვის მალადი სიცხის დროს მეტად მოსახერხებელია „ეფერალგანის ნანთლები“, რომლის რამდენიმე დოზის (80მგ, 150მგ, 300მგ) არსებობა საშუალებას იძლევა ერთი თვის ასაკიდან მოხდეს დოზის შერჩევა. ეს განსაკუთრებულ მნიშვნელობას იძენს ძუძუთა ბავშვებისათვის, მათთვის ხომ წამლის გადაყლაპვა არასიამოვნო და სერიოზული პრობლემაა.

რამდენად ეფექტურია „უფსარინ-უფსას“ ხსნადი ფორმა?

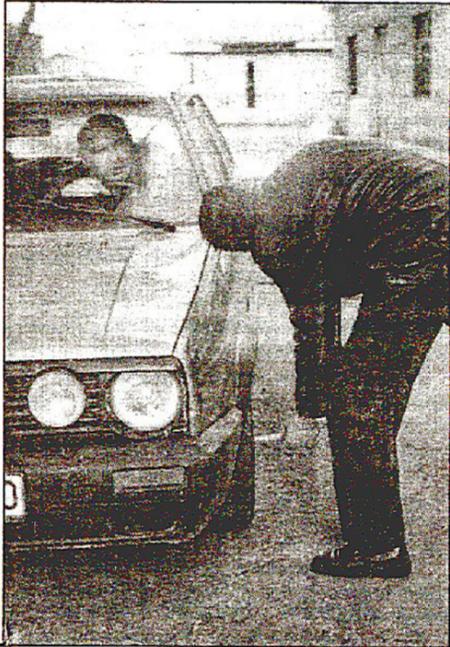
— ცალკე თემაა, ალბათ, „უფსარინ-უფსას“ ხსნადი ფორმა, რომელიც პირველად სწორედ „უფსას“ კომპანიის მიერ იქნა წარმოებული 1935 წელს. სამმაგი მოქმედების (ანთების საწინააღმდეგო, ტკივილგამაყუჩებელი და სიცხის დაწვევი) აცეტილსალიცილის მჟავას ხსნადი ფორმის შექმნა ხელი შეუწყო, პრეპარატი გამხდარიყო უფრო სწრაფმოქმედი და ეფექტური. „უფსარინის“ სახით აცეტილსალიცილის მჟავა კუჭში უკვე გახსნილ მდგომარეობაში ხვდება, ბუფერობის წყალობით უფრო სწრაფად შეიწოვება და მოქმედებისას არ აღიზიანებს კუჭის ღორწოვან გარსს. ხსნადი ფორმა ასევე ამცირებს პრეპარატის დოზის გადაჭარბების რისკს: მასში შემავალი ვიტამინი „C“ ხდის ორგანიზმის იმუნიტეტს და ეხმარება მას დაავადებასთან ბრძოლაში. ვიტამინი „C“-ს შეიცავს „ეფერალგან-უფსაც“, სიცხის დაწვევი და ტკივილგამაყუჩებელი პრეპარატი, რომელიც უსწრაფეს დროში აქრობს გაციების ნიშნებს.

ყველაფერი ეს ხელმისაწვდომი უსასხის ბათუბისწინაგანით უზრუნველყოფს „უფსას“ პროდუქციის ერთ-ერთ წამყვან ალბომს ბაციმისა და ტკივილის საწინააღმდეგო პრეპარატებს შორის, როგორც მსოფლიოში, ასევე საქართველოს ავთიანობაში „უფსას“ ლობოტიკი მომხმარებლისთვის უკვე იმცა ხარისხისა და საინფორმაციო სიზოლოდ.

პოლიციის (და არა მხოლოდ) საუკრებო!

ფრთხილად! ქალაქში ავტომობილების პარკვის ახალი ხერხი „ინერგება“...

დაახლოებით 15-16 წლის ყმანვილი მიუახლოვდა. ერთმა ჯიბიდან, მძღოლის თვალწინ, დანა იმისგან და მარცხენა საბურავს მთელი ძალით დაკრა. დაკრა და ორივე თავქუდმოგლეჯილი გაიქცა. „მერსედესის“ მძღოლი გაქცეულს გამოუდგა. იმწამსვე თითქოს მინიდან ამოდ-ვრნენო, გაქცეულს თანატოლმა ოთხმა ყმანვილ-მა მანქანის კარი გამოაღო და სალონში თუკი რამ ღირებული და ვარჯისი იყო, — მაგნიტო-ფონი, ტყავის ქურთუკი, მობილური ტელეფონი და სხვა კიდევ რამდენიმე ნივთი, თვალის დახ-ამხამებაში მოკრიფა და გაიქცა.

ყოველივე ეს გამოვლელა თვალწინ, მაგრამ წამებში მოხდა, იმდენად სწრაფად, რომ გონს მოსვლა ვერც მოვასწარი. აშკარა იყო „ნორჩ მძარცველებს“ „ოპერაციის“ ყველა დეტალი, ყვე-ლა მოქმედება წინასწარ გულდასმით ჰქონდათ დამუშავებული. ეტყობოდათ, პრაქტიკაც აქვე უკვე გავლილი, რადგან შესასურრი ოპერატიუ-ლობით მოქმედებდნენ.

როგორც ტაქსის მძღოლებმა მითხრეს, ძარცვის ეს „ქმედითი“ მეთოდი, ორიოდ კვი-რამ, რაც პრაქტიკაში დაინერგა. მძარცველები შუქნიშნითან მორიგებობენ და როგორც კი საუესთან მარტოხელა მძღოლს (ან მანდილოსანს) შეამჩნევენ, საქმეს შეუდგებიან.

ყოფილა მანქანის გატაცების შემთხვევებიც (ნერვებში მძღოლი მძღოლი გასაღების გამოლე-ბაზე აღარ ფიქრობს და ხშირად ძრავასაც არ აქრობს, რომ რაც შეიძლება მალე შეიპყროს დაწმარავენ, დაქოქილი მანქანის წაყვანა კი, დამთავრებით, დიდ სირთულეს არ წარმოად-გენს).

ერთი სიტყვით, ძვირფასო ავტომანქანის მფლობელებო, თუ ვინმე თქვენს ავტომობილის საბურავს დანა დაარტყა, ან მანქანის კორპუსი დაუნდობლად დაკანრა, ნუ გამოედევნებით, არ მიატოვოთ ავტომობილი, თორემ, გვერწმუნეთ, მხოლოდ დასერილ საბურავს არ დაგჯერდე-ბიან.

ზვიად ჩავეტაძე

ლოტინენმა ბოშათა ბაიონმა საყუთაი ვაი მოყდა

(დასაწყისი იხ. გვ. 5) — სანამ თქვენ ვაქ მოკლავდა, მანამდე მოსამსახურე რატომ მოკლა?

— ჩემი ქმარი ჩემს სახლში არ ცხოვრობდა. გვერდით ცხოვრობდა თავის საყვარელთან. მე იმ მომენტში იქ არ ვიყავი. ახლა ლაპარაკობენ, რომ 50 თეთრი სთხოვო, პირველად მოუცია, მერე აღარ. უთქვამს, თავი დამანებე აღარ მაქვსო. ვერ იმ გოგოს დაურტყია ნაჯახის ტარი, ჩემს მუღულეს კიდევ პისტოლეტი უსერიო. არ ვიცი, ესე ლაპარა-კობენ.

— როგორც ვიცი, თქვენი შვილი ედავებო-და, რატომ მოკალი იური ბონდარენკო...

— საყვარელი იმალება ხომ?

— პო, იმალება. მე რომ ვნახო, დავიფერ, თვალს ამოვხრი და ისე ჩავაბარებ „მილიციაში“. არც ვიცი, სად არის. ჩემი შვილი მაგათ გამო მინაში წევს.

— რითი ცხოვრობთ, რით არსებობთ?

— უმთავრობო მე, გენაცავლე.

— თქვენი მეუღლე?

— რა ვიცი, რალაცებს აკეთებდა, ვაჭრობდა.

— ხან ჩემთან მოდიოდა, ფულს მართებდა.

— თქვენ რამდენს შოულობთ დღეში?

— ხან თხუთმეტი, ხან ათი, ხან რვა. საქმელს ვყიდულობ და ამით ვირჩენთ თავს.

— რამდენი შვილი გაყავთ?

— სამი ბიჭი და ერთი გოგო. კიდევ ორი შვილი-მშვილი.

— ისინი მათხოვრობენ?

— არა. მარტო მე და ჩემი პატარა გოგო. რვა წლის გოგო მყავს.

— საიდან გაიცნო თქვენმა მეუღლემ საყ-ვარელი?

— ეს საყვარელი არის ჩემი მისსვილი. ჩვენთან ნათესავი არ შეიძლება, მაგრამ ის იყო ქუჩის

გოგო, სულ ქუჩაში იყო, სადგურში. შევეცოდა ქუჩა-ქუჩა რომ დადიოდა. ჩემი ძმა ცხრა წელია არ მინახავს, რუსეთში ცხოვრობს, ამიტომ მოკლე-ვანე ჩემს ოჯახში. ვერ მალულად ჰქონდათ კონ-ტაქტი და ბოლო ერთი წელია, რაც გაიყუ. მამინ 12-13 წლის იყო.

— ცოლად მოიყვანა?

— ცოლია, საყვარელია, რა მნიშვნელობა აქვს, მასთან ცხოვრობდა. ფეხმძიმედ არისო, მუცხუნბი-ან.

— თქვენი ოჯახური ფოტო შეგიძლიათ მაჩვენო?

— შეილი რომ მომიკლა, ცველა ფოტო დავწვი.

— ადრეც მკვლელობისთვის იყო ნასა-მართლვეი თქვენი მეუღლე?

— თავისი საყვარლის დედა მოკლა 3 წლის წინ.

— რატომ?

— მოვრალი იყო, ცხობი უმისამართოდ ისრია-და ავტობატს, შემთხვევით მოკლა.

— სიმოწარულში ეკარგებოდა ჭკუა თუ რა ხდება?

— ავადმყოფია სულით. მამინ რომ გაასამარ-თლეს, მერე ფსიქიატრიულშიც კი იწვი, მაგრამ ბოლოს ნორმალურად იყო.

— ამჟამად, გლდანი-ნაძალადევის რაიონის შრიკუ-რატურაში მარტინოვის მძარტო განზრახ მკვლელო-ბის მუხლით არის საქმე აღძრული. პოლიციამ ბარონის სახლიდან მაკაროვის სისტემის უნაშრო პისტოლეტი ამოიღო. გამოძიება მიმა მარტინო-ვის გვამის ექსპერტისა და გამოკვლევას ამირებს, რისი საშუალებაც სამართალდამცავებს თავის დროზე ბოშა-ნათესავებმა არ მისცეს. შეზინილად არის გამოცხადებული ილონა მარენიც, რომელ-საც შესაძლოა მკვლელობაში თანამონაწილეობის ბრალდება წაუყენონ. თავად ბოშათა ბარონს კი საყვარულად, უყვადო მატკიმობა ემუქრება.

მარინა მამისაშვილი

გაიძვირა პოლკოვნიკი მახეში გაიბა...

(დასაწყისი იხ. გვ. 10)

ეს კი ინსტრუქციის დარღვევა იყო და ამის შესახებ სხვაზე უკეთ თვითონ პოლკოვნიკმა იცო-და, მაგრამ დიდი ქაღილის მიუხედავად — გიჩვილებო, ამას გიზამთ, იმას გიზამთო, არ უჩივლია, რამაც კიდევ უფრო დააქვია სერჟან-ტები და ერთხელაც, როცა საფუძვლიანად დან-აყრებულ მათი სპანელი პოლკოვნიკის ჩან-თაში ხარის ბეჭს მიეტანა, სერჟანტებმა ხორ-ცის დანაწევრება გადაწყვიტეს, მაგრამ პოლკ-ოვნიკმა კატეგორიულად განაცხადა — იყო-დეთ, ერთხელ დაგინდეთ, თუ ახლაც ვერაფერს მიპოვით (რამაც მე დარწმუნებული ვარ), დღესვე შინაგან საქმეთა მინისტრთან გიჩვი-ლებთო და სერჟანტებიც შემინდნენ. თუმცა თითქმის დარწმუნებული იყვნენ, რომ პოლკ-ოვნიკი სწორედ საქონლის ხორცში მალავდა ნარკოტიკების შეკვრას. მომდევნო კვირადღეს ძალს ხორცისკენ არც გაუხედავს, ერთი მა-გრად დააყვია და ისე მიახტა პოლკოვნიკს, დროზე რომ საბლით არ დაეჭირათ, ალბათ საძილე არტერიას გადაუღრღინდა. პოლკოვნი-კმა უღელმეტაში წამოაყენა — ან ამ ძალს მამოშორებთ აქაურობას, ან მე ხვალე მინის-ტრთან გიჩვილებთო, — მაგრამ... სერჟანტებ-მა ერთმანეთს გადახედეს და წინასწარ მოლა-პარაკებულებით თითქმის ერთდროულად უპასუხეს, — ძალი აქ დარჩება, მაგრამ დღე-იდან ან თქვენ მოშორდებით აქაურობას, ან ჩვენ და ეპოლეტებში ჩაავლეს ხელი. ეს ახლა მომრავლდა ჩვენში გენერლები და პოლკოვნი-კები, თორემ იმ დროს რესპუბლიკის შინაგან საქმეთა სამინისტროში სულ სამი-ოთხი გენ-ერალი და ოცი-ოცდახუთი პოლკოვნიკი ირიცხ-ებოდა. მგონი ისტორიაში პირველად მოხდა, რომ არასამხარ პირობებში, მშვიდობიან დროს, სერჟანტებმა პოლკოვნიკს „მაგონები“ აპყარეს და... გინდ დაიჯერეთ, გინდ არა, პოლკ-ოვნიკის ეპოლეტებიდან ნარკოტიკების შეკვრები დასცივიდა სერჟანტის ფეხებთან.

ნიღბის მიღმა

გასული საუკუნის ოცდაათიანი წლების ბო-ლოს ჩვენი პოლკოვნიკი რუსის ჯარში გაი-წვიეს, მაგრამ ისე ჩამთავრდა მეორე მსოფ-ლიო ომი, ვაზიანს არ გამოერბია. მთელი ცხ-ოვრება, უფრო სწორად, ზევიადური (Сверхсрочный) სამსახური ისე გალია, განუნ-ყვეტილი სამხედრო სწავლების საწყობებში დაუსწულებდა — ხან თეთრუფი ებარა, ხან საწოლები, ზოგჯერ კი ჯარისკაცების ფეხსახ-ვევები ან ცოცხები და ვედროები. მის პირად საქმეში, რომელიც მაშინ ოცდაექვსი კომის-რის რაიონის სამხედრო კომისარიატში მოვი-ძიე, წოდებიდან წოდებამდე მხოლოდ ლანძლ-ვა-გინების კორიანტელია. მაგრამ მოატანს თუ არა მორიგი წოდების მიღების ვადა, უცებ ჩნდება სამადლობელი ჩანაწერი და ლეიტენან-ტია. ორი წლის შემდეგ — უფროსი ლეიტენან-

ტი, კიდევ ორი წლის შემდეგ კაპიტანი და ასე შემდეგ ყველა შემთხვევაში ერთი და იგივე მეორდება: თალითი, ლოთი, უპასუხისმგებ-ლო, მიმოვისებელი, — აგერ-აგერ უნდა დაი-ჭირონ და უეცრად ისეთი დადებითი დახასი-ათება გაჩნდება, რომ ერთიანად გადასწონის ორი-სამი წლის ნაგინებს. ასე მიაღწია პოლკ-ოვნიკობამდე. არც ქურდობა ეშლებოდა და არც ხელმძღვანელობის მოთაფვლა. სასუსნავს მიჩვეულს, იმის მიუხედავად, რომ მამინდელი პოლკოვნიკის პენსია დღევანდელი შვიდი აკა-დემიკოსის ხელფასს უდრიდა, ფულის კეთების გარეშე ყოფნა არ შეეძლო და ყველაფერს კა-დრულობდა. შოფრებთან მაკლერობაში რომ გაიშვირა, აკრძალული იარაღით ვაჭრობას მი-პყო ხელი. ეს საქმე ვერ კიდევ სამხედრო სამ-სახურში ჰქონდა ათვისებული. დუშეთისა და ყაზბეგის მაღალმთიან სოფლებში გაფუჭებულ შაშხანებს კაპიკებად ყიდულობდა, შემდეგ იარ-ალს ერთმანეთზე გადააწყობდა და მამასისხ-ლად ასალებდა... მათივე პატრონებში. ჩემს მტერს, ამგვარი იარაღი იმ დროს ვინმესთვის რომ ენახათ, მაგრამ პოლკოვნიკს, აბა, რას აკა-დრებდნენ. მერე და მერე, ესეც აღარ იკმარა და ნარკოტიკული ნაშრობებიც წამოიწვი. ამ საქმეში თავისი უფროსი ვაჟიც ჩართო და მგზავრობა რომ გაეიაფებინათ, ისეთ რამეებს იგონებდ-ნენ, ნორმალურ ადამიანს აზრადაც რომ არ მოუწა. გაგვიგიათ? თავიანთი სექსუალური მოთხოვნილებების დასაკმაყოფილებლად ორ კაცს, ვიყვარებ: მამას და შვილს, ერთი თბი-ლისელი მეძავი დაჰყავდათ და ერთ მანეთსაც არ აძლეოდნენ, გზიდან არ გააგვეტეს ჩვენი სიჭუნწის გამო.

საგამოძიებო განყოფილების უფროსი გოგა ნადარეიშვილი გაცოფებული დაჰმისვდა: — ვი-ნაა ეს შობელძაღლი, სამი ბინა აქვს, ოთხი მანქანა და სამხედრო ფორმის გარდა, ერთი პიყამაც არ აღმოაჩნდა. პოლკოვნიკის ფორ-მით ხომ ვერ გავაჩერებდი საკანში, ჩემი ტანსაც-მელი მოვიტანე სახლიდან და ის ჩავაცვიო.

ჩემი დანახვა ისე გაუხარდა, თითქოს დიდი ხნის უნახავი მეგობარი სწევოდეს. პირველი, რაც მომხალა, ის იყო — მიშველე, თუ კაცი ხარ, ჩემი სამხედრო ფორმის შარვლის ჯიბე-ში სამი მანეთი მედო, გამომიბეღელს სთხოვე, დამიბრუნოსო.

გამოვიმა და მიუგე: შენ ახლა ბინებსაც გაგიყვდიან თავისი ბროლის ჭალებითა და იმ-პორტული ავეჯით (სამივე ბინა თავის სახ-ელზე ჰქონდა გაფორმებული, ოჯახის წევრებ-საც არ ენდობოდა). მანქანებსაც ზედ მიაყ-ოლებენ და სხვა სიმდიდრესაც. რა სამი მანე-თი აგიტყდა-მეთქი.

— მართალი ხარ, მაგრამ ეს ოხერი ფული ისე მიყვარს, არ მინდა ის ჩემი სამი მანეთი სხვამ მიისაკუთროსო...

ვაჟა გავაშელი

Advertisement for 'ქალაქი პოლიგრაფიისთვის' (City for Polygraphists). It features a large image of a person sitting at a desk with a computer monitor. Text includes 'საგაზეთო და თეხსეტიური ყველაზე იაფად ადგილზე მუშაობით' and contact information: 'ტელ: 71-04-14; 877-43-28-62'.

Advertisement for 'პატარა ბენიოსები!' (Little Benios!). It features a large image of a woman and a child. Text includes 'ქეთი და გია ჯანააშვილები' and 'გამოფენა "მველ გალერეაში"'. It describes an exhibition of children's drawings and mentions the location 'პატარა ბენიოსები'.

ქვირფასო მშობლებო და ჩვენო პატარებო! კვლავ მივიღეთ თქვენი წერილები. გმადლობთ, რომ ასე აქტიურად გვეხმარებით და მოგწონთ თქვენი გვერდი. თითოეულ ბარათს ვინახავთ და შევეცდებით, მათ შორის საუკეთესოები მომდევნო ნომერში შემოგთავაზოთ.

პატარები გვნივთებენ

3 წლის ტყუპ ლუკასა და იონასს ბაბუამ უყიდა წაბლი. მეზობელი ეკითხება ბავშვებს:

- წაბლი მოხარული იყო?
- ბიჭებმა ერთხმად მიუგეს:
- არა, უხარული.

4 წლის გივიკო პუსკიპას მამა უხსნის:

- თუთიყუში ისეთი ფრინველია, რაც ხშირად ესმის, იმას იმეორებს. გივიკო უმაღლეს პასუხობს:
- მამა, ჩვენს სახლში თუთიყუში იცი, რას იტყვის?
- „ნინიკო, ნაიკოთხე! ნინიკო ნაიკოთხე!“ (ნინიკო გივიკოს მეორეკლასელი დაიკოა).

პატარა ნიკოპა ძორიკას მამა

ეფერება: გულშენუხებული ბიჭი მამას ეუბნება:

- მა, გაიპარე „ლავაშები“ (ულავაშები), მჩხვლეს.

6 წლის ანი ჯიღაურის მამა გზიდან მობრუნდა:

- ვერ წავედი, მენყერი იყო ჩამონოლილი.
- დედა, ეს რამხელა მწყერი ყოფილა, რომ მამამ მანქანით ვერ გაიარა? — გაოცდა ანი.

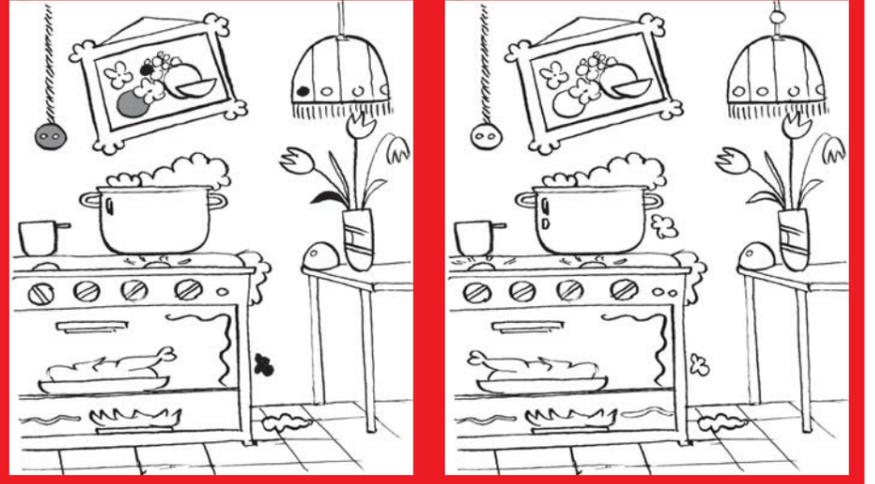
4 წლის ნინო კობახიას მამა ავსებინებს საბავშვო კროსვორდს:

- ნინო, აბა, რა პქეია მას, ვინც ქუჩაში დგას, ხელი აქვს განვდილი და ფულს ითხოვს?
- პოლიციელი, — ყოჩაღად მიუგო გოგონამ.

შეიგანე კროსვორდის ბადის ცარიელ უჯრებში ნახაგის შემადგენელი გამოსახულებების სახელწოდებები ვერგიკალურად და ყვითელი ფერის პორიზონტალურ ზოლში მიიღებთ ყვავილთა მეფის სახელს.

იპოვე 14 განსხვავება

თხუნელას სახლში მოძებნე ზედმეტი საგნები და დაეხმარე გოგონას ზემოთ ამოსვლაში

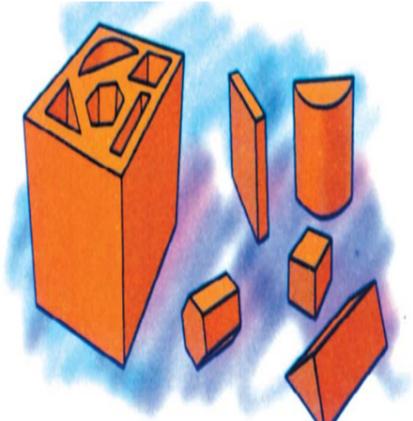

მოძებნე ქვემოთ მოცემული დეტალები ნახაგში

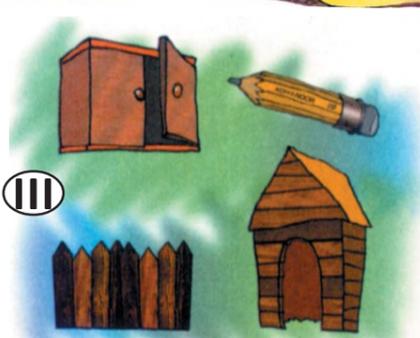

რომელი გასაღები მოერგება ზარდახშას?

რეზუსი

დააკავშირე ფიგურები ხაზებით შესაბამის ქრილებთან

რა საერთო აქვთ ამ საგნებს?

გამორიცხე „ზედმეტი“ საგანი

ქიკოხი

შეტროსადგურ „გოცირი-იდის“ ძველი სახელი	კარგი... მათრახს არ დაირტყამსო (ანდ.)	ყელის ანთება	მეფე რუსულად	... შეიქმს სიყვარულსა	ფიცრული სახლი
ინდოეთის დედაქალაქი	სიცივის ანტონიმი	ცრუ ცრემლებით მტირალი ქვეწარმავალი	სად უვარდება კოვზი იმედგაცრუებულ ადამიანს	... მღვიმელი	დედამიწის

ქვირფასო მშობლებო! გთხოვთ „ქვირის პალიტრის“ ყუთების საშუალებით გამოგვიგზავნოთ თქვენი პატარების ბრძნული გამოჩინებები და კურიოზული ამბები ჩვენ კი მათ გამოქვეყნებას გპირდებით. გთხოვთ, მიუთითოთ რუბრიკა „საბალო-სალო“

პასუხები იხილეთ 31-ე გვერდზე
გვერდი მოამზადა მამუკა ხუციშვილმა

ცხოვრებისეული კურიოზები

მონადირე ზახუა

ჩემი შვილი ზვიადი, რომელიც დღეს იურისტი და კარგ სპეციალისტადც თვლიან კოლეგები, წინა საუკუნის 80-იან წლებში ერთი ჩვეულებრივი მოსწავლე იყო და თბილისის ერთ-ერთ პრესტიჟულ სკოლაში სწავლობდა.

ერთხელ, მე-3 კლასშია ზვიადი და დამრიგებელი, გვარად ლუდუშაური, ჩემს მეუღლეს მიმართავს მეტად უჩვეულო თხოვნით — უსახსოვროს სკოლის ზოოლოგიურ კაბინეტს დათვის ტყავი(!). შინ მისულს მეუღლე კატეგორიული ტონით მისწავლა დათვის ტყავი, ხოლო მამაჩემი გადავჩვიო

ტრაბახსა და ტყუილებს(!).

ყველაფერი კი ასე დაწყებულა: მასწავლებელს უკითხავს ბავშვებისთვის, თუ ვინ იყო მონადირის ოჯახიდან, ვინაიდან სკოლას სჭირდებოდა გარეული ცხოველების ტყავი და ფრინველთა ფიტულები. ჩემს ბიჭს უთქვამს, ბაბუა მყავს მონადირე და სოფელში ერთი კი არა, სამი დათვის ტყავი გვაქვსო. ერთ ცალს ამ ზაფხულს მატანდა ბაბუა თბილისში, მაგრამ დედაჩემმა არ წამომალეხინაო. სოფელში მართლაც გვეკონდა ხბოს და ძროხის რამდენიმე ტყავი, რომელიც ბაბუამ შვილიშვილს დათვის ტყავად „გააცნო“ და თავისი მონადირული თავგადასავლებიც მოუყვა, თუ როგორ დახოცა სამი დათვი სამ სხვადასხვა ადგილას დიდი მამაცობისა და მოხერხების წყალობით...

10 წლის ბიჭმაც ადვილად დაიჯერა ბაბუას უწყინარი ტყუილი...

ავთო ქილაია, თბილისი

თარჯიშანი

იმერეთის ერთ დიდ სოფელში (სახელწოდებას შეგნებულად არ ვასახელებ) დიდი და ცნობილი მეცნიერის სახელობის სკოლაში ასეთი უცნაური რამ მოხდა.

მე-6 კლასში რუსულის გაკვეთილზე, მასწავლებელი ეკითხება ბავშვებს: — აბა ბავშვებო, როგორ იქნება რუსულად — მე ვსვამ ნყალს, აბა ვინ მეტყვის, — მიეძალა მასწავლებელი მოსწავლეებს. „იმერულ ესკიზებში“ რომ არის, ისე. წამოდგა ერთი გოგონა, მართლა მთელი წელიწადი რომ არ უსწავლია და პასუხობს, თანაც დამარცხვით, თავის თავში დაჯერებული, რომ სწორად თარგმნა რუსულად: — მე ვსვამ ცხალს!

გო, ქუთაისი

მეიხვევლის საყვარელი ანეკდოცი

ჭიჭიკია მამალს კლავდა.
— რას ერჩი, ბიჭო, ამ ვერძივით მამალს! — ჰკითხა მეზობელმა.
— ნამეტანი გაბანნიკდა, — უპასუხა ჭიჭიკიამ, — აღარ დატოვა აღარც ქათამი, აღარც ინდაური, აღარც იხვი და ბატი, რომ არ დაეპეპლა!
— მერე მაგინა რავე კლავ, ბიჭო, — გაუშვი იგრილოს! — შეეცოდა მეზობელს „ბანნიკი“ მამალი.
— არა, ძმაო, მაცალე თუ კაცი ხარ, რაცხა ამ ბოლო დროს ჩემს სიდედრს დოუნყო გვერდზე ყურება და მეშინია, თავი არ მომჭრას!..

ჯანო ონიანი, ქუთაისი

კახეთში საახალწლო მასკარადია. მარო მიხოსთან მივიდა და ჩასჩურჩულა:
— მიხო, აგე ის კაცი, ოტელოს „მასკაში“ რომაა, მოსვენებას არ მძლევს. როგორ მოვიშორო?
— ...ნილაბი მაისენი!..

ნინო, თბილისი

ოსი ვალოდა და მიხო თევზაობენ. გაუთავდათ ჭიყყილები. მიხო წავიდა და ბევრი ჭიყყილა მოიტანა.
— როგორ მოიტანე ამდენი? — გაუკვირდა ვალოდას.
— მინაში დენი ჩავუშვი, 12 ვოლტი, ამოვიდნენ ჭიყყილები, შევაგროვე და წამოვიღე. ისევე გაუთავდათ ჭიყყილები. ახლა ვალოდა წავიდა. ცოტა ხანში უკან წაცემი მობრუნდა.
— რა მოგივიდა? — შეეკითხა მიხო.
— იქით, მინაში, 220 ვოლტი ჩავუშვი. ჯერ ჭიყყილები ამოვიდნენ, მერე მეშახტეები და გამხეთქეს ცემით, სენი წირიმიე!..

შალვა პაპაშვილი, კასპი

ბატონო მეიხვევლო, რედაქცია კურიოზებსა და ანეკდოტებთან ერთად ელის მზიარულ კარიკატურებს, მეგობრულ შარებებს, რომელთაცან საუკეთესოებს სიახლოვებით გამოვაცხევინებთ. მასალებში გამოგვიგზავნეთ „კვირის პალიტრის“ საფოსტო ვუთების საშუალებით. ვუთების მისამართი იხილეთ ბოლო გვერდზე.

ვარსკვლავებისთვის მოვაცდინეთ?!

ჩემი მეზობელი არსენა (ღმერთმა ნათელი დააყენოს) ერთი უსწავლელი კაცი იყო, მაგრამ ნამეტანი ენაკვიმატი. გასული საუკუნის 60-იან წლებში კოლმეურნეობის თავმჯდომარედ მუშაობდა ჩვენს 50-კომლიან სოფელში. ერთ დღეს, გაგანია თონის დროს ადგილიდან „მაცნე“ მოვიდა — დღის 2 საათზე რაიკომის დარბაზში აბასთუმნის ასტროფიზიკური ობსერვატორიის დირექტორი, აკადემიკოსი ევგენი ხარაძე ლექციას ატარებს და სასწრაფოდ ხალხი ჩამოიყვანეთო. ყანაში სადილობაც ვერ მოვასწარი, ისე შეგვყარეს კოლმეურნეობის „გაზიკის“ ძარაზე და რაიკომში გვიკრეს თავი. თითქმის სასვე დარბაზში, როგორც იქნა, მოვანხეთ ადგილები. შვედრა რაიკომის პირველმა მდივანმა შ. გრძელიშვილმა გახსნა და სიტყვა ღვანლმოსილ მეცნიერს მისცა. ბატონმა ევგენიმ, რომელსაც გვერდით სასამოვნო გარეგნობის ახალგაზრდა კაცი ედგა (ჭურაძე თუ ქვევრაძე აღარ მახსოვს), ღრმად და საფუძვლიანად მიმოიხილა თავისი სამყარო (ე.ი. კოსმოსი) და საზეიმოდ გვაუწყა, რომ ამ ახალგაზრდამ გალაქტიკის სადღაც შუაგულში ახალი ვარსკვლავი აღმოაჩინა, რომელსაც თავისი სახელი დაარქვავ (დარბაზი ტაშით შეხვდა ამ ამბავს).

ყაროს დაუბრუნდა მეცნიერი).
— იმის იქით თუ არის კიდევ ვარსკვლავები?
— არის, ძალიან ბევრი და ჩვენ ვცდილობთ...
— კიდევ იმის იქით? — არ ეშვებოდა არსენა და დარბაზი გრძობდა, რომ სულ მალე აქ სიცილის ბომბი იფეთქებდა.
— კიდევ და კიდევ უსასრულობამდე ეს ყველაფერი... — მშვიდად და საქმიანად პასუხობდა მეცნიერი და აიშვებდა, ყველაფერს გაგაკეთებთ იმისათვის, რომ კიდევ არაერთი ახალ ვარსკვლავი აღმოვაჩინოთო...

დაძაბულობა კულმინაციას აღწევდა...
— თქვე დალოცვილებო, — ჩვეული შესტი მოიშველია არსენამ, — იქით და იქით კი არა, აქეთ და აქეთ რომ არის და ყოველ ღამე რომ დაგვგანახებებს თავზე, ამას რაში იყენებთ, რომ იქით და იქით ექებთ... ამისთვის როგორ მომაცდინებთ ეს ხალხი, ორ ჰექტარ სიმინდს მაინც გავთოხნიდით დღეს!..

გასკდა ბომბი და დარბაზი ერთიანმა სიცილმა მოიცვა. იცინოდა თვით ღვანლმოსილი მეცნიერიც. მხოლოდ ერთს, რაიკომის მდივანს არ გაუცინია...

რამდენიმე დღის შემდეგ ჩვენს არსენას თავმჯდომარეობა ბრიგადირობაზე გაუცვალეს...

ზურაბ სხორტლაძე, ადიგენი, სოფელი ზემო ენთელი

„სკორი“ უნდა გერქვასო!..

ქარელელი ლერი და ნელი შეხმატბილებული ცოლ-ქმარი კი იყვნენ, მაგრამ ერთი განმასხვავებელი თვისება ჰქონდათ: კაცი მეტისმეტად დინჯი იყო, ქალი კი მარდი და ხელსწრაფი...
ერთადერთი ქალიშვილი მოსკოვში გაუთხოვდათ და დღენიადაგ ტელეფონზე ეკიდნენ, რადგან შვილიშვილს ელოდნენ. მშობიარობის დრო რომ მოახლოვდა, ლერი გამგზავნა მატარებლით მოსკოვს. მისი წასვლა იყო და დედას სასწრაფოდ აცნობეს, რომ ქალიშვილს ნაადრევი მშობიარობა დაეწყო... დაკრა ფეხი ნელიმ და იმავე საღამოს გადაფრინდა მოსკოვში — მე შენ გეტყვი, მამინ კიზა შეუშლიდა ხელს ან თვითმფრინავის ბილეთის სიძვირე...

შოთა ქელეხსაშვილი, ქარელი

„ქვიჩის პალიზრის“ ლექსიკონი და დღეის გადარწმუნებ უახალი ვერსია!

ჯანო ონიანი
ყველა მიწვევომა — თუნდაც წელამდე გახსოვდეს, ჯანო, პირობითია, ლექსებში მაინც ნუ მეგვიბრები თუმც რომ გაჯობებს, ვითომ მითია?

მახარე ნიკლაური

პასუხი მახარე ნიკლაურს ექსპრომტად პური აცხოს მეპურემ, აბზობს სნოც და ბახმაროც, ჩემს თარგმანთა შემყურემ თითიც უნდა მახაროთ!..

ჯანო ონიანი, ქუთაისი

ლექსპრომტი ჯანოს ვინ ვის აჯობებს დულში, ამას გვიჩვენებს „ვერემია“, ვინ იცის, ვისკენ გაფრინდეს „კვირის პალიტრის“ პრემია...

ლალო კაკაბელი, სიღნაღი

P.S. დუელანტებს თამაშს ჩხუბში ნუ აურევთ, მიემართავ ჯანოს, მახარეს... ისარეთ, იმხიარულეთ, მკითხველიც აახარხარეთ...

რევაზ ნივარაძე (იმერი), თბილისი

საქვე №

მერაბ ბასილაია

პრეცედენტი, როცა არასამთავრობო ორგანიზაცია — სტრატეგიული კვლევებისა და განვითარების ცენტრის მიერ ინიცირებული სასამართლო პროცესი ლილოს მოსახლეთა სასარგებლოდ დასრულდა, მთაწმინდა-კრწანისის სასამართლოში შედგა: მოსამართლე ნოზაძის გადაწყვეტილებით, მერიას ლილოს ნაგავსაყრელის გაუქმება, საკრებულოს კი 2002 წლის ბიუჯეტში საკონსერვაციო ხარჯების გათვალისწინება დაევალა.

ეს იყო პირველი შემთხვევა, როცა მოსარჩელე მხარე (ადვოკატი ლევან ალაფიშვილი) საქართველოს პარლამენტის მიერ რატიფიცირებულ იმ ორპუსის კონვენციას დაეყრდნო, რომელიც გარემოსდაცვითი უფლებების თვალსაზრისით საკმაოდ საინტერესო პრაქტიკის დანერგვის საშუალებას იძლევა:

თუ გარემოსდაცვითი კანონმდებლობის დარღვევის შედეგად ზიანი მიადგა ადამიანთა საცხოვრებელ გარემოს ან ჯანმრთელობას, კონვენცია სასამართლოში საკუთარი უფლებების დაცვის საშუალებას იძლევა. თუმცა, ეს კონვენციური უფლება მხოლოდ დაზარალებულ მოქალაქეებზე არ ვრცელდება და არასამთავრობო ორგანიზაციებს მაშინაც აძლევს სარჩელის შეტანის უფლებას, როცა ამგვარი დარღვევა უშუალოდ მათ არ აყენებს ზიანს.

„ორპუსის კონვენცია“ არის უმნიშვნელოვანესი მიღწევა არა მარტო გარემოს დაცვის თვალსაზრისით, არამედ ადამიანის უფლებათა დაცვის თვალსაზრისითაც. კონვენცია ეხება ადამიანის ძირითად უფლებას დაიცავს თავისი შვილებისა და საკუთარი კეთილდღეობა“.

მერი როზინსონი
გაეროს ადამიანის უფლებათა დაცვის უმაღლესი კომისარი

ორპუსი ლილოს გადასარჩენად

კონვენცია გადანყვეტილებების მიღების პროცესში მოქალაქეთა ჩართვასაც ითვალისწინებს, რაც სამსახროდ, ჩვენში აპრობირებული პრაქტიკა ნამდვილად არ არის. თუმცა, მთაწმინდა-კრწანისის სასამართლოს

ვერდიქტი მოქალაქეთა და არასამთავრობოთა ჩართულობის მომენტი აისახა. კერძოდ, სასამართლომ დაავალა მერიას ნაგავსაყრელის ლიკვიდაციისთვის საჭირო თანხების დამდგენ და შემდეგ ამ თანხების განმკონტროლებელ კომისიებში მოქალაქეები და არასამთავრობო სექტორის წარმომადგენლებიც ჩართონ.

ლანა უბრაძე

საჯარო პირებისა თუ სახელმწიფო მოხელეების ურთიერთობა მედიასთან განსაკუთრებულ აქტუალობას იძენს და სასიხარულოა, რომ ეს ურთიერთობები, სამართლებრივ სიჭრტეში, სასამართლო დარბაზებში ირკვევა. ხშირად ასეთი სასამართლო პროცესები, იურიდიული და თუნდაც მორალური თვალსაზრისით, უაღრესად რთულია და მოსამართლისაგან პროფესიონალიზმის გარდა, მკაფიო მოქალაქეობრივ პოზიციას საჭიროებს. თუ როგორ ჩამოყალიბდება მომავალში სასამართლო პრეცედენტების პრაქტიკა ჩვენს სახელმწიფოში, დამოკიდებულია იმაზე, თუ რა გადანყვეტილებებს მიიღებენ ნებისმიერი ინსტანციის სასამართლოები და როგორი იქნება ამ გადანყვეტილებებისადმი საზოგადოების დამოკიდებულება. სწორედ ამიტომ „სასამართლო ქრონიკის“ რედაქცია რეგულარულად დაუთმობს ჩანართის გვერდებს ასეთ სასამართლო პროცესებს.

1999 წლის საპარლამენტო არჩევნებისას წარმოიშვა სასამართლო დავა რეგიონალურ გაზეთ „ლანჩუთი Plus“-სა და წინა მოწვევის პარლამენტის მაჟორიტარ დეპუტატ, იმხანად კი დეპუტატობის კანდიდატ რომან კვაჭაძეს შორის. კვაჭაძის უწყალოდ დამოუკიდებელ გაზეთ „ლანჩუთი Plus“-ში გამოქვეყნებულმა იმ ინფორმაციამ გამოიწვია, რომელშიც „დაცული ტერიტორიების შესახებ“ კანონპროექტში, გაზეთის აზრით, ლანჩუთელისთვის არასასურველი ცვლილებების შეტანის მცდელობაზე იყო საუბარი. მართალია, ინფორმაციაში ლანჩუთის მაჟორიტარი დეპუტატი მოხსენიებული არ ყოფილა და მხოლოდ ის იყო აღნიშნული, რომ მიხეილ სააკაშვილის გარდა, ცვლილებების შეტანისთვის წინააღმდეგობა არავის გაუწევია, მაგრამ ამ ინფორმაციის გამოქვეყნებით თავი შეურაცხყოფილად ჩათვალა რომან კვაჭაძემ, რომელმაც „ლანჩუთის მოამბეში“ გამოაქვეყნა ღია წერილი „ლანჩუთი Plus“-ის რედაქტორის ქეთევან ნაკაშიძის სახელზე. ამ პუბლიკაციას საპასუხო წერილით — „ეჰ, რომან, რომან“ — გამოეხმაურა თავად „ლანჩუთი Plus“-ი, რაც სასამართლო დავის საფუძველი გახდა.

რომან კვაჭაძემ სასარჩელო განცხადებით მიმართა ლანჩუთის რაიონის სა-

„ლანჩუთი PLUS“ პარლამენტი „მინუს“

სამართლოს „ლანჩუთი Plus“-ის რედაქტორისა და დამფუძნებლის — ქეთევან და ზაზა ნაკაშიძეების წინააღმდეგ. კვაჭაძემ შეურაცხყოფილად ჩათვალა ისეთი გამოხატულებები, როგორცაა: „კაცი, რომელმაც თავისი თავი დაკარგა“; „ვინ ხარ შენ და როგორ მოხვდი იმ გაუგებრობაში, რასაც პარლამენტის წევრობა ჰქვია სახელად“; „დავიჯერო სამივე მოსმენის დროს გეძინა“; „ლანჩუთში ფეხებს გვჭრის და პარლამენტში თავსო“; „ისე ნელა მწიფდები, ვაი, რომ ლანჩუთს ამდენი დრო არა აქვს, რომ ამ უიმედო პროცესის დასასრულს დაელოდოს“; „მატყლის საჩეჩად გაგიშვა ლანჩუთმა პარლამენტში?“; „კანონის ნაკითხვაც ვერ გისწავლია ერთი რიგითი მოქალაქის დონეზე, გაზეთის ნაკითხვა არ გცოდნია კიდევ“; „ამგვარი გამოსტომებისათვის თავში ნაუთაქებენ ხოლმე, ჩემო რომან, მაგრამ ვაი, რომ მარტო ეს არ უშველის შენს გაჭირვებას“; „ჩვენში ყოველ ნაბიჯვარს აზნაურობა სწყურია, ყოველ ნაცარქეტას — სარდლობა“.

რომან კვაჭაძემ პატივის და ღირსების შელახვისათვის, ასევე მიუღებელი შემოსავლისათვის (მისი აზრით, ის 1999 წელს პარლამენტის მიღმა, სწორედ ამ სტატიის გამო დარჩა) მოპასუხისათვის 25 ათასი ლარის დაკისრება, ამასთანავე გატყველებული ინფორმაციის უარყოფა მოითხოვა.

ლანჩუთის რაიონის მოსამართლემ რომან კვაჭაძესთან ახლო ურთიერთობის გამო, საქმეს აცილება მისცა და ამდენად პროცესი ჩოხატაურის რაიონულ სასამართლოში შედგა. ჩოხატაურის სასამართლომ ნაწილობრივ დააკმაყოფილა კვაჭაძის სარჩელი და მოპასუხეებს 15 ათასი ლარის გადახდასთან ერთად გატყველებული ინფორმაციის უარყოფა და პრესის მეშვეობით კვაჭაძისათვის ბოდიშის მოხდა დააკისრა.

ქუთაისის საოლქო სასამართლომ 2000 წლის 18 დეკემბრის გადაწყვეტილებით დააკმაყოფილა ზაზა და ქეთევან ნაკაშიძეების საჩივარი და ჩოხატაურის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება გააუქმა. კვაჭაძის სარჩელს კი უარი ეთქვა უსაფუძვლობის და მოთხოვნის დაუსაბუთებლობის გამო.

საოლქოს ეს გადაწყვეტილება საქართველოს უზენაესმა სასამართლომაც გაიზიარა.

სასამართლო ჟიურის

„ბელა“ და „მუზა-97“ შსს-ს წინააღმდეგ

თეა ხოჯარია

შინაგან საქმეთა სამინისტროს კორუფციასთან და ეკონომიკურ დანაშაულთან ბრძოლის მთავარ სამმართველოს ერთ მშენებელ დღეს კერძო სანარმოში შესვლის მუზა ენვია და ნებართვისათვის ისანი-სამგორის სასამართლოს მიაკითხა. რაიონულმა სასამართლომ შსს-ს სამმართველოს შპს „მუზა-97“-ისა და მისი ფილიალი შპს „ბელასაკენ“ გაუსხსნა გზა.

პოლიციამ შემონმების საბაზად ოპერატიული ინფორმაცია, უფრო კონკრეტულად კი მოქალაქე ი. ქველიძის მიმართვა დაასახელა, რომელსაც „ბელასა“ და „მუზა-97“-ის პარტნიორის გველესიანის წინააღმდეგ მაკონტროლებელი საბუთები ჰქონდა. ქველიძე ფირმებს ბიუჯეტისთვის თანხების დამალვაში ადანაშაულებდა.

„მუზა-97“-ისა და „ბელას“ მესვეურებმა რაიონულის გადანყვეტილება საოლქო სასამართლოში უშედეგოდ გაასაჩივრეს. თუმცა, საოლქოს უზენაესი სასამართლო მოჰყვა, რომელმაც კანონის (ცნობისათვის: მოკვლევისა და ოპერატიული-სამძებრო საქმიანობის განმანორციელებელი ორგანოს შუამდგომლობას მოსამართლე ერთპიროვნულად, დახურულ სხდომაზე, მხარეთა მონაწილეობის გარეშე იხილავს) დარღვევით მიღებული ქვემდგომი ინსტანციების გადანყვეტილებები გააუქმა და საქმე „მუზა-97“-ისა და „ბელას“ სასარგებლოდ გადანყვიტა.

ინსპექცია ვერ შეწვდა საავადმყოფოსაო

ანდრო ბიბაური

თბილისის ბავშვთა №1 საავადმყოფოში შესვლა შრომის, ჯანმრთელობისა და სოციალური დაცვის სამინისტროს სანიტარულ-ჰიგიენური ნორმებისა და ნესების სახელმწიფო ზედამხედველობის ინსპექციამ ვერც კანონის გვერდის ავლით მოახერხა და ვერც კანონის ძალით. ინსპექციამ თავდაპირველად მთაწმინდა-კრწანისის რაიონულ სასამართლოს მიმართა შუამდგომლობით, — აქაოდა, საავადმყოფოს ქირურგიულ, თერაპიულ და დღის სტაციონარულ პალატებს, ასევე ვინო სტაციონარისა და რენტგენის კაბინეტებს სანიტარული პასპორტი არ აქვთ და არც სამედიცინო პერსონალს გაუფლია სამედიცინო შემონმება. ინსპექცია იმის ვარაუდსაც გამოთქვამდა, რომ საავადმყოფოში სანიტარული კვანძებიც არ იქნებოდა წესრიგში.

თავის მხრივ, ბავშვთა საავადმყოფოს წარმომადგენლებმაც წარუდგინეს სასამართლოს მტკიცებულებები იმის დასაბუთებლად, რომ საავადმყოფოში სანიტარულ-ჰიგიენური პირობები სტანდარტებს შეესაბამებოდა.

სასამართლომ თავის ვერდიქტში გაითვალისწინა, რომ შემონმების საფუძველი ინსპექციის ვარაუდები ვერ გახდებოდა და მაკონტროლებელს ბავშვთა №1 საავადმყოფოსკენ გზა გადაუკეტა. თუმცა, მაკონტროლებელმა რაიონული სასამართლოს დონეზე პოზიციების დათმობას პროცესის გაგრძელება არჩია და გადანყვეტილება საოლქოში გაასაჩივრა. საოლქო სასამართლომ მთაწმინდა-კრწანისის რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება ძალაში დატოვა და ბავშვთა საავადმყოფოს ერთი მაკონტროლებელი ააცილა.

სასამართლო ქრონიკა

ვიზირებული შარი

სოფო ბუკია

აშშ-ში გამგზავრების სურვილმა გიორგი გელაშვილი საგანმანათლებლო-საკონსულტაციო ცენტრს INTERJOB-ის მონაწილეობას ითვალისწინებდა.

გაფორმდა ხელშეკრულება INTERJOB-თან, რაც გაცვლით პროგრამა WANDTAA-ში მონაწილეობას ითვალისწინებდა.

ხელშეკრულების თანახმად, გელაშვილი ცენტრს სარეგისტრაციო თანხა — 50 აშშ დოლარი და 60 ლარი გადაუხადა, ასევე დეპოზიტური თანხა — 300 დოლარი. ხელშეკრულების მიხედვით, თუ INTERJOB-ი გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

ამერიკის საკონსულტაციო ცენტრს გელაშვილს ვიზას ვერ „გაუშვებდა“, 300 დოლარი უკან უნდა დაებრუნებინა, სარეგისტრაციო თანხა კი ცენტრს დარჩებოდა.

მსოფლიო ბანკის სარეაბილიტაციო პროექტი

სასამართლო სისტემის ინფრასტრუქტურის რეაბილიტაცია საქართველოში მსოფლიო ბანკის პროექტის ერთ-ერთი მნიშვნელოვანი კომპონენტია.

მიმდინარე წელს პროექტით გათვალისწინებული სამუშაოები გადაწყვეტ ფაზაში შედის.

ტენდერის საშუალებით გამოვლინდნენ ის ქართული სამშენებლო კომპანიები, რომლებიც საერთო სასამართლოების რეკონსტრუქციას განახორციელებენ.

ზოგიერთ შემთხვევაში სამუშაოები უკვე 100 პროცენტით შესრულებულია. ამის მაგალითია რუსთავის სასამართლოს სამოდელო შენობის ექსპლუატაციაში გადაცემა.

მიმდინარეობს გორის, თელავის, ზუგდიდისა და ახალციხის რაიონული სასამართლოების რეკონსტრუქცია.

სასამართლო ინფრასტრუქტურის რეაბილიტაციის კონკრეტული ვადების განსაზღვრა იყო ბათუმისა და ფოთში საქართველოს იუსტიციის საბჭოს მიდევნის, ზურაბ აბაშიძისა და საერთო სასამართლოების მართლმსაჯულების უზრუნველყოფის დეპარტამენტის თავმჯდომარის, მერაბ ახობაძის სტუმრობის მთავარი მიზანი.

როგორც საქართველოს იუსტიციის საბჭოს პრესსამსახურიდან გვაცნობს, ბათუმის მერთან გამართულ შეხვედრაზე საბოლოოდ დაზუსტდა ბათუმის სასამართლოს რეაბილიტაციური სამუშაოების დასრულების ვადა. გადაწყდა, რომ ტენდერის გზით განისაზღვრება სამუშაოების შემსრულებელი სამშენებლო კომპანია. რაც შეეხება ფოთს, აქ სამუშაოები უკვე მიმდინარეობს.

საპუტარო ინფორმაცია

კანონიერი გზით

„ავტოსატრანსპორტო საშუალებებზე ტექნიკური ზედამხედველობის წესები“ დადგენილია საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის 2000 წლის 18 აპრილის ბრძანება №142-ით. აღნიშნული წესები „საგზაო მოძრაობის უსაფრთხოებისა“ და „პოლიციის შესახებ“ კანონების შესაბამისად შემუშავებული. აღნიშნული წესების 3.1. მუხლი ამბობს: „ავტოსატრანსპორტო საშუალებათა და მათი მისაბმელების სავალდებულო, პერიოდული სახელმწიფო ტექნიკური დათვალიერების ჩატარების განმარტებული ერთიანი ნორმატიული აქტის წარმოადგენს და შემუშავებულია საქართველოს 1999 წლის 28 მაისის კანონის „საგზაო მოძრაობის უსაფრთხოების შესახებ“ შესაბამისად.

საქართველოს ტერიტორიაზე ექსპლუატაციაში არსებული და დადგენილი წესით, საგზაო პოლიციაში რეგისტრირებული ყველა ავტომობილსატრანსპორტო საშუალება, ტექნიკური მდგომარეობის განსაზღვრის მიზნით, ყოველწლიურად გადის სავალდებულო, პერიოდულ, სახელმწიფო ტექნიკურ დათვალიერებას. რაც შეეხება ტექდათვალიერების განხორციელების ადგილს, მუხლი 3.1. ადგენს, რომ: „ავტომობილი უფლებამოსილია წარადგინოს კუთვნილი ავტოსატრანსპორტო საშუალება რეგისტრაციის ადგილის მიხედვით, რეგიონში არ-

რედაქციის ხშირად მოგვმართავენ მოქალაქეები, რომელთაც საკუთრებით დავები, მეტწილად ბინების ყიდვა-გაყიდვასთან დაკავშირებული პრობლემები აქვთ.

ჩვენ დაგვკავშირდით ადვოკატ ნუგზარ გუგუშვილი და ვთხოვეთ კონსულტაცია იმ შეკითხვებთან დაკავშირებით, რომლითაც მოქალაქეები ყველაზე ხშირად მოგვმართავენ:

რედაქციას შეკითხვით მომართა მოქალაქე ლევან კახელია, რომელსაც საგზაო პოლიციაში უარს ეუბნებიან ავტომანქანის ტექდათვალიერების განხორციელებაზე იმ მოტივით, რომ ავტომანქანა, რომელსაც ის გენერალური მინდობილობით მართავს, ბათუმშია აღრიცხვავი და პოლიციელთა განცხადებით, ტექდათვალიერება იქ უნდა ჩატარდეს. საკითხის განმარტებისათვის სამართლებრივი განათლების ასოციაციის იურისტს ზურაბ გუგუშვილს მივმართეთ:

მასშტაბური ტექდათვალიერება

სებულ ნებისმიერ ლიცენზირებულ დიაგნოსტიკურ ცენტრში შესაძლებელია ტექნიკური დათვალიერების საბოლოო შედეგების გასაფორმებლად ავტოსატრანსპორტო საშუალების წარდგენა უნდა მოხდეს საგზაო პოლიციაში მისი რეგისტრაციის ადგილის მიხედვით. განსაკუთრებული შემთხვევაში, ავტომობილი ინტერესების გათვალისწინებით, განმარტების დაშვება შეიძლება მხოლოდ საგზაო პოლიციის მთავარი სამმართვე-

ლოს უფროსის მითითების საფუძველზე. მოქალაქე ლევან კახელის შემთხვევაში შესაძლებელია სწორედ ამ მუხლით განსაზღვრული შესაძლებლობის გამოყენება, თუ ის საგზაო პოლიციის სამმართველოს უფროსის წერილობით მიმართავს. ისე კი, უნდა აღინიშნოს, რომ ასეთი პრაქტიკა ჩვენში, ჩვენებურად გაგებული ხელისუფლების და ფულის განაწილების პრინციპის აბსოლუტურ შესაბამისა.

რა ფასადაც არის შეფასებული ეს ქონება.

რაც შეეხება გირაოს, გირავნობა ახალი სამოქალაქო კოდექსით დაიშვება მოძრავ ნივთებზე. უძრავ ნივთებზე გირავნობას ჰქვია იმთავითვე. გადასახადი აქაც საგადასახადო წესით არის დადგენილი (ორი პროცენტი).

ამ გადასახადის ადმინისტრირება ხდება საჯარო რეესტრის სამსახურში, ანუ მიიტანთ გადახდილ ქვითარს და ამის შემდეგ ხდება მესაკუთრე. თუმცა, ჩემი აზრით არასწორია, რადგან საჯარო რეესტრის სამსახურს არ ევალება გადასახადების ამოღება. ეს არის საგადასახადო სამსახურის საქმე. საბოლოოდ ქონების მიღება მაინც უნდა გადაიხადოს ეს ორი პროცენტი.

ბინის ყიდვისას თქვენ აგრეთვე უნდა მოითხოვოთ დოკუმენტი, რომლითაც დასტურდება, რომ ამ ბინაზე სხვა პირს არანაირი პრეტენზია არა აქვს. ეს ფიქსირდება ხელშეკრულებაში და ამის გაარანტირება იძლევა გამყიდველი. თუ შედეგში მაინც გამოჩნდა სხვა პირი და აქვს ისეთი პრეტენზია, რომელიც მყიდველისთვის უწინააღმდეგეა, ამ შემთხვევაში, მყიდველი გამოადის კეთილსინდისიერი შემქმნი და მას უნდა აუნაზღაურდეს მთელი ის ხარჯი, რომელიც მან ბინის ყიდვისას გაიღო.

არსებობს კიდევ ერთი პრობლემა. ხელშეკრულების დადებისას ავტოსტრუქტურული დათვალიერების დაბალ თანხას, რათა ორ პროცენტთან გადასახადი ნაკლები გამოვიდეს. მოგვიანებით, თუ გამოჩნდა სხვა პირი, რომელსაც აქვს ამ ბინაზე დასაბუთებული პრეტენზია და ხელშეკრულება საერთოდ გაუქმდა, მყიდველს დაუბრუნდება ის თანხა, რომელიც ხელშეკრულებაში არის მითითებული. სწორედ აქ ხდება თალღისთობა. ამიტომ ყველა მოქალაქეს ვურჩევ ხელშეკრულებაში ჩანერგოს რეალურად გადახდილი თანხა და 200-300 ლარით მეტი გადაიხადოს, ვიდრე მომავალში გაცხადებით უარესი პრობლემა შეექმნას.

კიდევ ერთხელ შევახსენებ მეტოხველს, რომ ბინის ყიდვისას არ მოტყუდდეს. მან უნდა მოითხოვოს ცნობა ყადაღის თაობაზე, რომელიც ადასტურებს, რომ მესამე პირს არანაირი იურიდიული მოთხოვნა ამ სახელზე არა აქვს და დამადასტურებელი დოკუმენტი, რომ მესაკუთრე ნამდვილად არის ამ ბინის მფლობელი მესაკუთრე. ნებისმიერი სხვა ზეპირი გაროგება, რომელიც ნოტარიუსურად არ არის დამოწმებული, არის დარღვევა და არავითარი იურიდიული ძალა არ გააჩნია.

ტარდება პოლიციის ადგილობრივ განყოფილებაში, ეგრეთწოდებულ „საპასპორტოში“.

იმ შემთხვევაში, თუ პირი არ გადის ბინიდან, უნდა მიმართოთ სასამართლოს, რომელიც არათუ დააკმაყოფილებს თქვენს მოთხოვნას, რომ პირმა ან პირთა ჯგუფმა დაცალიონ ბინა, არამედ თქვენ ასევე შეგიძლიათ ზიანის ანაზღაურება მოითხოვოთ.

კიდევ ერთხელ ვიმეორებ, რომ ბინის ყიდვისას მყიდველმა ყურადღება უნდა მიაქციოს იმ ხელშეკრულებას, რომლითაც გამყიდველს აქვს ეს ბინა და თუ რითი დასტურდება გამყიდველის საკუთრების მოწმობა ამ კონკრეტულ ბინაზე. ნებისმიერმა ხელშეკრულებამ რეგისტრაცია აუცილებლად უნდა გაიაროს საჯარო რეესტრში, წინააღმდეგ შემთხვევაში უძრავ ქონებაზე გასხვისების გარიგება ძალაში არ შევა.

ასი კაცი რომ იყოს ბინაში ჩანერული, მთავარია თქვენ ხელშეკრულება ყიდვის შესახებ გააფორმოთ ბინის მესაკუთრეთან, ხოლო თუ ბინის მესაკუთრე არის რამდენიმე პირი, მაშინ ხელშეკრულების გაფორმებისას უნდა იყოს ყველა მათგანის თანხმობა.

როგორც წყდება საბინაო დავები განქორწინების დროს?

განქორწინების დროს ძირითადი დავები არის მეუღლეთა შორის. ამ დროსაც მოქმედებს მესაკუთრის უფლება. თუმცა, სამოქალაქო კოდექსი ამბობს, რომ თანაცხოვრების პერიოდში შექმნილი ბინა ცოლ-ქმრის ერთობლივ საკუთრებად ითვლება.

ბინების ყიდვა-გაყიდვისას არსებობს იმ პროცენტური გადასახადი. რა გადასახადია ეს და ენება თუ არა ის „გირაოს“? — ეს არის საგადასახადო კოდექსით დადგენილი უძრავი ქონების გადაცემისთვის დაწესებული გადასახადი. მას ქონების მიმღები იხდის იმ თანხიდან,

შენცალება

ალექსანდრე სულაზა

უზენაესი სასამართლოს სიხლის სამართლის საქმეთა პალატის 2002 წლის 19 თებერვლის გადაწყვეტილებით (თავმჯდომარე — მერაბ ტურავა) ნინო ბაბუაძე პატიმრობიდან გათავისუფლდა.

„ასეთი რამ რეფორმამდე არ მოხდებოდა. ძველი მოსამართლეები იმდენად მიჩვეული იყვნენ დაკვეთილი და დაშტამპული გადაწყვეტილებების მიღებას, რომ მათი მხრიდან გამორიცხული იყო მსგავსი განაჩენის გამოტანა.

არის ასეთი გამოთქმა: კანონს ზემოთ არსებობს ადამიანური სამართალი. სწორედ ადამიანურმა სამართალმა იხსნა სრულად გაუბედურებული ორი მცირეწლოვანი შვილის დედა, რომელიც უცოდინარობის და სხვა ადამიანების მოტყუების მსხვერპლი აღმოჩნდა და ამიტომაც ამოყო თავი ციხეში.“ — თვლის არასამთავრობო ორგანიზაცია „ყოფილი პოლიტპატიმრები ადამიანის უფლებებისთვის“ წარმომადგენელი ნანა კაკაბაძე.

ნინო ბაბუაძეს ბრალი რამდენიმე პირთან ერთად ყალბი დოკუმენტის გასაღებაში ედება. ისინი დაუკავშირდნენ გალის რაიონიდან იძულებითადგინლანცვალ ო. ზუსბაიას და მისი მეშვეობით 4000 ყალბი დოლარით 25 ყუთი სიგარეტი „ვისროი“ შეიძინეს. მომხდარი ფაქტის შესახებ ო. ზუსბაიამ პოლიციაში ხუთი თვის შემდეგ, 2001 წლის 22 მარტს განაცხადა.

ნინო ბაბუაძე თავის ბინაში ქ. ზესტაფონში დააკავეს, ხოლო დანარჩენი პირები მიიმალნენ.

პალატის სხდომაზე პროკურორმა ა. სიკიაშვილმა განაჩენის (3 წელი) უცვლელად დატოვება ითხოვა.

პალატამ მსედველობაში მიიღო ის გარემოება, რომ ბაბუაძე ორი არასრულწლოვანი ვაჟის მართლმართლად დედა იყო, რომელმაც პირველ დაკითხვაზე აღიარა და მოინანია ჩადენილი დანაშაული. თავისი ჩვენებებით ის გარკვეულწილად დაესმარა გამოძიებას და სასამართლოს საქმეზე ობიექტური ქვეყნარტების დადგენაში. ასევე გაითვალისწინა ისიც, რომ ის არ არის დანაშაულის ინიციატორი და ცხრა თვეზე მეტია სასჯელს იხდის პატიმრობაში, კმაყოფილებაზე მყოფი ინვალიდი დედა და უმუშევარი მამა.

ამ გარემოებების გამო ნინო ბაბუაძე პატიმრობიდან გათავისუფლდა და ხუთი წლით გამოსაცდელი ვადა დაუწესდა, ხოლო მის ყოფილკაცზე კონტროლს იუსტიციის სამინისტროს სააღსრულებლო ბიურო განახორციელებს.

მეზობლის ქერს ხელს ნუ ახლებ!

თეა სოფარიძე

კოტე ტუხაშვილის მინის ნაკვეთში დაუპატიჟებელი სტუმრები — დაქარავებული მწყემსები და საქონელი — მისი მეზობლის ქაბაშვილების ნაკვეთიდან გადავიდნენ. სტუმრობა არც ისე სახარბიელო აღმოჩნდა: ტუხაშვილების „ნაგერალა“ ქერი ქაბაშვილების საქონელმა გაანადგურა, დაქარავებულმა მწყემსებმა კი ჩხუბის დროს მინის ნაკვეთის მეპატრონეს სცემეს.

დაზარალებულმა ტუხაშვილმა სამართლის ძიება სიღნაღის რაიონულ სასამართლოდან დაიწყო, შემდეგ საოლქოში განაგრძო და ბოლოს უზენაესში სარჩელის დაკმაყოფილებაზე მიმართა. საკასაციო პალატის გადაწყვეტილებით, მოპასუხეს ტუხაშვილის სასარგებლოდ იმ 3300 ლარის გადასახადი დაეკისრა, რომელიც მას საქონლისა და მწყემსების სტუმრობის შედეგად ზარალის სახით დაანვა.

რეპეტიცია სასამართლოში

ეკატერინე ჯავახიშვილი 1993 წლიდან საქართველოს ევ. მიქელაძის სახელობის სახელმწიფო სიმფონიურ ორკესტრში მსახიობად მუშაობს, არფაზე უკრავს. მარტოხელა დედა ორკესტრში მიღებული მწირი ხელფასით 9 წლის ვაჟს და პენსიონერ დედასაც არჩენს.

2001 წლის 1 თებერვლიდან ორკესტრის ხელმძღვანელობამ, ქალბატონ ეკატერინესთან შეუთანხმებლად, იგი შტატების შემცირების მიზეზით, მონვეულ მსახიობად გადაიყვანა, რაც ფაქტობრივად სამსახურადან გათავისუფლებას ნიშნავდა.

ეკატერინე ჯავახიშვილმა საკუთარი უფლებების დაცვა კრწანისი-მთაწმინდის სასამართლოს ანდო. სარჩელში იგი ძველ სამუშაო ადგილზე აღდგენას და განაცდურ ხელფასს, 100 ლარს ითხოვდა.

მოსამართლე პალატა ნოზაძემ ჩათვალა, რომ ეკატერინე ჯავახიშვილის მიმართ დაირღვა შრომის კანონთა კოდექსის რამდენიმე მუხლი. კერძოდ, ის სხვა სამუშაო ადგილზე გაუფრთხილებლად გადაიყვანეს. მისი, როგორც მარტოხელა დედის გათავისუფლების უფლებაც არ შქონდა.

ორკესტრის ხელმძღვანელობამ სარჩელი არ ცნო. მათი თქმით, მოსარჩლის შტატი შემცირდა საბიუჯეტო დაფინანსების შემცირების გამო, თუმცა მოსამართლემ ორკესტრის ხელმძღვანელობის კი არა, ქალბატონ ეკატერინეს ინტერესები გაითვალისწინა, რომელიც ორკესტრს დაუბრუნა, თავად ქალბატონ ეკატერინეს კი — განაცდური 100 ლარი.

როცა ცივილიზებული სამყარო „გეჯახება“

ერთ ჩვეულებრივ დღეს დავით ი.-ლი საკუთარ „მერსედეს-ბენც 300“-ს შავი ზღვის ქუჩაზე მიაქროლებდა. იქვე ინსპექტორებს ერთი „ჩვეულებრივი“ რეიდი მოეწყო. დი-ც გააჩერეს და ვიდრე „ცნობისმოყვარე“ ინსპექტორი მის საბუთებს უკირკიტებდა, მის ავტომანქანას ამერიკის საელჩოს კუთვნილი სატვირთო „დოჯი“ დაეჯახა. „მერსედესის“ უკანა ნაწილი მთლიანად დაზიანდა. დავით ი.-მ და მასთან ერთად მანქანაში მჯდომმა ცისანა ე-მ სხეულის დაზიანება მიიღეს. შ.პ.ს „აკამ“ ზარალი 20.507.50 ლარად შეაფასა.

ბატონ დავითს თანხა ეცოტავა და კრწანისი-მთაწმინდის სასამართლოს შესჩივლა — ჩემი მანქანის გარემონტებას 40 ათასი დოლარი უნდა, 10 ათასი დოლარზე მეტს მკურნალობის ხარჯები.

მოსამართლე ჯალაღვილა ი.-ის მოთხოვნა დააკმაყოფილა. ამერიკის საელჩოს ერთი „დაჯახება“ 50 ათასი დოლარი დაუჯდა. 1.250 ლარი — სახელმწიფო ბაჟიც ამერიკის საელჩოს ბიუჯეტს დააკლდა.

მამუკა ტყეშელაშვილის ნახატი

გაიიგება

11-ლარიანი მორიგება მამაშვილობისთვის

სამტუნა ჯანაბირაშვილი

ბიუჯეტიდან 11 ლარი შვილმა მამასთან შერიგების გამო მიიღო. მამაშვილის მორიგება საოლქო სასამართლოში შედგა, ახალამოშენებული აივანი ოთახისა და საერთო ტუალეტისათვის დავა კი გურჯაანის რაიონულ სასამართლოში დაიწყო.

სოფელ ქანდრავში მდებარე მამაპაპისეული სახლი სადაო მას შემდეგ გახდა, რაც შვილმა ვალერი ქ.-მ გურჯაანის რაიონულ სასამართლოს სარჩელით მიმართა, რათა ბათილად ეცნოთ სასოფლო საბჭოს გადაწყვეტილება მისივე შშობლების — გიორგი ქ.-სა და მარიამ ი.-ს ცალკე კომლად გამოყოფის თაობაზე. რაიონულ სასამართლოში უარის მიღების შემდეგ ვალერი ქ-ი გურჯაანიდან თბილისის გზას დაადგა და რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილება საოლქოში გაასაჩივრა.

მზარებლად ქცეულმა მამა-შვილმა პროცესზე უკონფლიქტო წარსული გაიხსენა, აპელაცია დაივიწყა და მორიგების მზადყოფნა გამოთქვა.

მორიგება შედგა: მამამ შვილის სასარგებლოდ უარი თქვა სახლის მეორე სართულზე მდებარე ახალამოშენებულ, აივანი ოთახზე იმ პირობით, თუ შვილი მეორე სართულზე გზას იზოლირებული კიბით გაიკვლევდა და კიბეს ერთ თვეში მიაშენებდა;

გიორგი დათანხმდა დაეცალა ის ბინაც, რომელშიც იმუამად ცხოვრობდა და სანაცვლოდ შვილისგან 300 ლარი მიეღო;

სადაო აღარ გაუხდიათ ეზოში მდებარე ტუალეტიც, რომელიც მორიგების შედეგად, საერთო სარგებლობაში დარჩა.

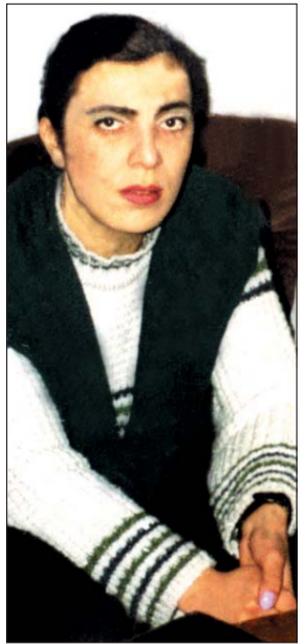
მორიგების შედეგად სახელმწიფო ბაჟიც განახევრდა და სასამართლომ სახელმწიფო ბიუჯეტიდან 11 ლარის დაბრუნების გადაწყვეტილება მიიღო.

პასუხი

გამოძიება და მისი სტრუქტურა — ეს ის საკითხია, რომლის სწორ ორგანიზაციაზე, მნიშვნელოვანწილად არის დამოკიდებული როგორც მოქალაქეების უსაფრთხოება, ასევე სახელმწიფოში დემოკრატიის რეალური ხარისხი.

საქართველოში სასამართლო რეფორმის შემდგომი ეტაპი პროკურატურის მიმართულებით განვითარდება. ამაზე მკაფიოდ მიუთითებენ მსოფლიო ბანკისა და სხვა საერთაშორისო ორგანიზაციების ექსპერტები, რადგან პროკურატურა საგამოძიებო სისტემის საკვანძო სტრუქტურაა და რედაქცია სისტემატურად დაუთმობს ჩანართის ფურცლებს ამ თემას.

ჩვენი კოლეგა ნინო მღვებრიშვილი წლების მანძილზე სწორედ სამართლებრივ თემატიკაზე მუშაობს და ვფიქრობთ, მკითხველისათვის ინტერესმოკლებული არ იქნება, თუ რას ფიქრობენ სწორედ ჟურნალისტები პროკურატურის პერსპექტივასა და მის ადგილზე სახელმწიფოში:

პროკურატურა კვალი პრივილეგია თუ ახალი პრესიუა?

— გამოძიების რეფორმაზე მუშაობა ორიოდე თვეა მიმდინარეობს. პრეზიდენტის ბრძანებულებით შექმნილ კომისიას 15 აპრილს უკვე ის კონცეფცია უნდა შქონდეს შემუშავებული, რომლის მიხედვითაც გამოძიების მუშაობის სტილი ძირეულად უნდა შეიცვალოს. სამართლებრივი რეფორმების ამ მხრივ გაგრძელება საკმაოდ მნიშვნელოვანია. თუმცა, ამ კონცეფციის შემუშავებისა და შემდეგ უკვე გამოძიების რეფორმის პრაქტიკულ განხორციელებას უამრავი საკანონდებლო ცვლილება მოჰყვება. სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის ხელახლა დანერგვა უკვე საუბრობენ, თუმცა, შესაძლოა ამ რეფორმას საკონსტიტუციო ცვლილებებიც მოჰყვეს. სამართალდამცველ ორგანოთა სტრუქტურული რეფორმა და წინასწარი გამოძიების მუშაობის სტილის შეცვლა ერთია, მაგრამ, გამორიცხული არ არის, რეფორმატორებმა იმაზეც იფიქრონ, დარჩეს თუ არა პროკურატურა სასამართლო ხელისუფლებაში.

საქართველოს კონსტიტუციით, პროკურატურა სასამართლო ხელისუფლების დანესებულებაა. აქედან გამომდინარე, თეორიულად სავარაუდოა, რომ პროკურატურა სასამართლო ხელისუფლების გავლენის ქვეშ მოექცეს და მისგან მართვადი განდეს. ამ ვარაუდს არც თეორეტიკოსი იურისტები გამორიცხავენ. თუმცა, ამაზე საუბარი დღესდღეობით ნაადრევია, ვინაიდან ჯერ კიდევ ინერციით ძლიერი სტრუქტურის „დაჯახება“ და გავლენის ქვეშ მოქცევა არც ისე იოლია.

პროკურატურა უახლოესი ისტორიის მანძილზე ყველაზე პრივილეგირებული, ძლიერი და გავლენიანი სტრუქტურა იყო. პროკურატურის საერთო ზედამხედველობის ფუნქცია თვით სასამართლო სისტემაზეც ვრცელდებოდა. ამ ფუნქციის გაუქმებამ პროკურატურას ფრთები შეუკვეცა. მეტიც, პროკურატურის შესახებ ორგანული კანონის სტრუქტურა ისეა აგებული, რომ პროკურატურა პრივილეგიებს კარგავს და სასამართლო სისტემისთან რეალურად გათანაბრებული ხდება.

მეორე მიზეზი, რის გამოც კანონმდებლებმა პროკურატურას სწორედ მესამე ხელისუფლებაში მიუჩინეს ადგილი, არც ისე ხელნამოსაკრავია. კანონმდებელთა აზრით, აღმას-

რულებელ ხელისუფლებაში გადაბარების შემთხვევაში პროკურატურა მისი ზეგავლენის ქვეშ მოექცეოდა. არადა, პროკურატურა, შესაძლოა, დამოუკიდებლობის დაკარგვის საფრთხის წინაშე დადგეს ხელისუფლების ნებისმიერ შტოში „განეგრებისას“. ასე რომ, დამოუკიდებლობის დაკარგვის საფრთხე ხელისუფლების ნებისმიერ შტოში (საკანონმდებლო იქნება ეს, აღმასრულებელი თუ სასამართლო) ინტეგრაციისას პროკურატურას ყოველთვის აქვს. მთავარია, დამოუკიდებლობის დაცვის ისეთი მექანიზმი შეიქმნას, რომელიც პროკურატურას ხელისუფლების ამა თუ იმ შტოს „ინტერვენციისგან“ დაიცავს. მეორე და მთავარი საკითხი, რომელიც, კვლავ და კვლავ პროკურატურის დამოუკიდებლობას და მისი ხელისუფლების ამა თუ იმ შტოსთან მიკუთვნებასთან არის დაკავშირებული, პროკურატურის პოლიტიკური ზეგავლენისგან გათავისუფლებაა.

დღეს, რომ პროკურატურა პრაქტიკულად პოლიტიზებულია, ამას არავინ მალავს. შეიძლება ითქვას, რომ არ გამართლდა კანონმდებელთა ვარაუდი, რომ სასამართლო ხელისუფლებაში ადგილის მიჩენით, იგი აპოლიტიკური გახდებოდა. თუმცა, აქ გასათვალისწინებელია ერთი მნიშვნელოვანი გარემოება: პროკურატურა სახელმწიფო ბრალდების მხარდამჭერი ორგანოა. მართალია, სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით, სასამართლო პროცესზე სახელმწიფო ბრალმდებელს შეუძლია განსასჯელის გამართლება მოითხოვოს, იგი მაინც სახელმწიფოს სახელით გამოდის, სახელმწიფოსავე სახელით ახორციელებს სისხლის სამართლებრივ დევნას და ზედამხედველობს კანონიერების დაცვას. ასე რომ, მისი ძირითადი ფუნქციების განხორციელება სახელმწიფოს სახელით წარმოებს. ამას პროკურატურა გვერდს ვერ აუქცევს ვერც ერთ შემთხვევაში, ხელისუფლების რომელ შტოშიც არ უნდა იყოს. პოლიტიკისგან პროკურატურა მთლიანად ვერასდროს დაიცვლება, თუმცა, არავინ დაობს, რომ პროკურატურამ დამოუკიდებლობის მაქსიმალური ხარისხით უნდა იმუშაოს.

(დასასრული მე-20 გვერდზე)

CMYK

პატივსაცემი

ქუთაისელმა ქურდმა პოლიციამისტიერი გაქურდა

ერთი სახელგანთქმული ქურდი მთელს ქუთაისში ხალხს აწუხებს; შუა დღისით თავისუფლად შედის სახლში, თუ ვინმემ მიახლო — ეკითხება: ესა და ეს კაცი სადა სდგასო; — თუ არავენ შეხვდა, მაშინ კი დაავლებს ხელს, რაც შეხვდება მოსაპარავი და გაუდგება გზას. ამ რიგად მოიქცა ეს კაცი აქაურ პოლიციამისტიერის სახლშიც: შევიდა ეზოში, დახვდა მოსამსახურე, იკითხა ვილაც ექიმი. იმ მოსამსახურემ არ იცოდა ამ ექიმის ასავალ-დასავალი და სახლში შევიდა გასაგებად. გამოვიდა და რას ხედავს, არც ეგ კაცი დახვდა ბალკონზე და აღარც პოლიციამისტიერისული ვერცხლის ჩაის კოვზები და სასანთლები. ამგვარად გაქურდა სახელგანთქმულმა ქურდმა პოლიციამისტიერის სახლი.

ერთხელაც ასეთი უმცავსო საქციელის ჩადენაზე, როდესაც ოქრო-ვერცხლი მოიპარა ერთი სახლიდან, დაიჭირეს. მაგრამ ვილაც ნათლის წყალობით გაათავისუფლეს. ერთხელაც 30 თუმნის თავდები მოიყვანე და გაგიშვებთო, უთხრეს. თავდები და მონმე ჩვენში ვის გაუჭირდება, ათასი მშვიერი „აპუკანტები“ მზად არიან სასამართლოს კარებში ქურდების გასაშვებად, — სწუხს ერთი ქუთაისელი, ვინც ეს წერილი „დროებას“ გამოუგზავნა.

პატივსაცემი პატიკა

ადვოკატი: იცით თუ არა, რამდენი თვის ფეხშიძე ხართ?
მონმე: 8 ნოემბერს სამი თვის გავსდება.
ადვოკატი: როგორც ჩანს, ჩასახვა 8 აგვისტოს უნდა მომხდარიყო?
მონმე: მე მგონი, სწორედ ასეა!
ადვოკატი: მაშინ ასე დავსვამ შეკითხვას: რას აკეთებდით თქვენ და თქვენი ქმარი 8 აგვისტოს?

ადვოკატი: მის ჯონსონ, როგორ დასრულდა თქვენი ქორწინება?
მონმე: სიკვდილით!
ადვოკატი: და ვისი სიკვდილით?

კურიოზები

ამონარიდები აშშ სასამართლო ოქმებიდან

ადვოკატი: მისის სმიტ, თქვენ ფიქრობთ, რომ ემოციურად არასტაბილური ბრძანდებით?
მონმე: მე მგონი, ასე უნდა იყოს!
ადვოკატი: მისის სმიტ, რამდენჯერ ჩაიდინეთ თვითმკვლელობა?
მონმე: ოთხჯერ!

ადვოკატი: დაბოლოს, ბატონო ოფიცერო, რით დაგემუქრათ იგი?
ოფიცერი: ის დამემუქრა, რომ მომკლავდა!
ადვოკატი: მერე მოკლათ?

მოამზადა **ანდრო ბიბაშრაშვილი**
 გამუჰა ტყუილმკვლელობის ნახატები

პორტუგალიზაციის ზოლოტარევის ოსის ჩამომავლობის ქალი ჰყოლია ცოლად. ლამაზი და მოსამსახურედ ნამყოფი პელაგია მაინც-დამაინც არ იწუხებდა თავს მეუღლებრივი ერთგულებით, არ უთმობდა ქმარს არც ერთი საყვედურის სიტყვას, და ბოლო ხანებში სშირად სცემდა ზოლოტარევის, თუმცა თვითონაც არა ერთხელ გალახულა მისგან. ერთხელაც მორიგი წაკინკლავებისას ზოლოტარევა მოკლა თავის ცოლი.

საქმის გარჩევამ სამხედრო ოლქის სასამართლოში გამოარკვია შემდეგი საინტერესო ფაქტები: მკვლელობის წინა დღეებში ზოლოტარევის რუსულად სმა და ლოთობა დაუწყია. ერთ დღეს ჩხუბი მოსვლიათ. კაცმა სცემა ქალს, ნაცემი ქალი მეზობელთან შესულა და სამი დღე იქ უცხოვრია. ქმარი რამდენჯერმე მიუვარდა ცოლს და ბოლოს ძლივს დაითანხმა სახლში დაბრუნებულიყო. სახლში დაბრუნების რამდენიმე წამის შემდეგ ზოლოტარევი სადღაც წავიდა, მოვიდა უკვე მთვრალი და სადილი მოითხოვა. სადილზე ცოლს აუხირდა, შეათრია მეორე ოთახში და იქ მოჰკლა რევოლვერით. რევოლვერის ხმაზე მეზობლებმა მოირბინეს, რომელთაც შემდეგი სცენა ნახეს: ოთახში, იატაკზე უსულოდ ეგდო ცოლი, ზედ დაქვითქვითებ-

პორტუგალიზაციის ზოლოტარევის გაციმბირებაამდელი "ქვითქვითი"

და ქმარი, რომელმაც სისწრაფით გვერდით ამოუდო რევოლვერი მიცვალებულს და ოსვრა-ვაებით არწმუნებდა მაცურებელს, ჩემმა ცოლმა თავი მოიკლაო. უბედურს რვა წლის ვაჟი დარჩენია.
 სამხედრო ოლქის სასამართლომ ბევრი საქმის გარჩევასა და მოწმეთა დკითხვის შემდეგ გადაწყვი-

ტა, რომ ზოლოტარევის ჩამოერთვის ყოველივე უფლება და საქონელი და გაიგზავნოს ციმბირის არა მეტად შორს გუბერნიაში დასასახლებლად.
 „დროება“ №13, 1885 წ.
 გამუჰა ტყუილმკვლელობის ნახატები

პროკურატურა კვლი პრივილეგია თუ ახალი პრესტიჟი?

(დასასრული. დასაწყისი მე-19 გვერდზე)

ამ ხარისხის მიღწევა თეორიულად აღმასრულებელ ხელისუფლებაში, ანუ იუსტიციის სამინისტროს დაქვემდებარებაშიც შეიძლება, მით უმეტეს, თუ პროკურატურა ამ სამინისტროს დაქვემდებარებაში მყოფი ერთიანი საგამოძიებო სამსახურის ყველაზე მსხვილი და ძლიერი ბირთვი იქნება. იუსტიციის სამინისტროსთვის პროკურატურის დაქვემდებარება (მისი საქმიანობის დამოუკიდებლობის შენარჩუნებით) საქართველოს საერთაშორისო პრესტიჟზე დადებითად იმოქმედებს. სამართლებრივი ქვეყნების უმრავლესობაში (იგულისხმება კონტინენტური სამართლის ქვეყნები, რომ აღარაფერი ვთქვათ ამერიკულ მოდელზე, სადაც გენერალური ატორნეი თავად იუსტიციის მინისტრია) იუსტიციის სამინისტრო ერთ-ერთი ყველაზე ძლიერი და თუ შეიძლება ითქვას, პრესტიჟული სამინისტროა. მეტიც, რაც უფრო ძლიერია იუსტიციის სამინისტრო, მით უფრო მაღალია ამ ქვეყნის სამართლებრივი პრესტიჟიც.

დამოუკიდებელი. რეალურად კი სასამართლოსა და პროკურატურის ურთიერთობა უფრო შორსაც წავიდა. უმეტესწილად სასამართლო და პროკურატურის ურთიერთობა დღესდღეობით კატათაგობანას თამაშს უფრო ჰგავს. ცხადია, პროკურატურა, რომელსაც რეფორმამდელი სასამართლო თავის გაგლეჩის ქვეშ ჰყავდა მოქცეული, დღეს ვერ ეგუება, რომ სასამართლო უზარისხოდ გამოძიებულ საქმეებს უკან აგზავნის და მათ მიერ გამოძიებულ საქმეებზე გამამართლებელი განაჩენები გამოაქვს.

პროკურატურის იუსტიციის სამინისტროს დაქვემდებარებაში გადასვლის შემთხვევაში, როგორი იქნება იუსტიციის მინისტრისა და გენერალური პროკურორის დამოკიდებულება? აქ საკითხი საკმაოდ მარტივად დგას: როგორია დღეს გენერალური პროკურორისა და უზენაესი სასამართლოს თავმჯდომარის (როგორც სასამართლო ხელისუფლების უმაღლესი პირის) ურთიერთობა? — კანონის მიხედვით, აბსოლუტურად ურთიერთ-

დამოუკიდებელი. რეალურად კი სასამართლოსა და პროკურატურის ურთიერთობა უფრო შორსაც წავიდა. უმეტესწილად სასამართლო და პროკურატურის ურთიერთობა დღესდღეობით კატათაგობანას თამაშს უფრო ჰგავს. ცხადია, პროკურატურა, რომელსაც რეფორმამდელი სასამართლო თავის გაგლეჩის ქვეშ ჰყავდა მოქცეული, დღეს ვერ ეგუება, რომ სასამართლო უზარისხოდ გამოძიებულ საქმეებს უკან აგზავნის და მათ მიერ გამოძიებულ საქმეებზე გამამართლებელი განაჩენები გამოაქვს.

კანონმდებლობაში ისეთი რეალურად განხორციელებადი მექანიზმი უნდა ჩაიდოს, რომელიც პროკურატურის, როგორც ერთიანი სტრუქტურის, დამოუკიდებელ მუშაობას უზრუნველყოფს. ეს გარანტია კი პროკურატურას აუცილებლად უნდა ჰქონდეს.

ჩანართი მომზადებულია სამართლებრივი განათლების ასოციაციის მიერ.
 ALPE
 მისამართი: თბილისი, ინგოროყვას ქ. 14
 ტელ.: 935841, 922914 ფაქსი: 920596, E-mail: alpeonline@gol.ge

მზავი, რომელიც ახლა უნდა მოგიხსნის, ჩვენი მკითხველისთვის უჩვეულო არ არის, რადგან ეკონომიკურად შეჭირვებული ბევრი ნასულა უცხოეთში ბედის საძიებლად. რა მოხდა მერე? ოჯახს გაუჭირდა და წელში გასამართავად წავიდა დედა ან მამა, დედა ან მამა. ის კი არა, ხშირად ბებიისა და ბაბუაც მიდიან ამ რისკზე. რისკი რაღა სახსენებელია? ახლა ესეც გავივიწყებთ. მაგრამ ამგვარი კითხვა ებადება მას, ვისაც არ გამოუცდია უცხო ქვეყნის სუსხი, ან არ მოუსმენია იქიდან ჩამოსული ადამიანის თავდადასავალი.

ბევრისთვის იმედინი სანყისი უბედურებით დამთავრებული და მოუშუშებელი ტრაგედია და დარჩენილი მთელი ცხოვრება ერთმა ქალბატონმა გულახდილად გვიამბო თავის გაჭირვებაზე. გულს ის უკლავს, რომ ახლობლებს უმნიშვნელოდ მიანიჭოს, მან კი ოჯახს, ქმარს უღალატა. ქ.ა. თავისი ოჯახის უბედურების სანყისად მიიჩნევს ქმრის გადაწყვეტილებას, რომელმაც არავის რჩევა ყურად არ იღო და ამერიკაში წასვლა გადაწყვიტა.

ლაფერი იქით იყოს, ჩემს მეუღლეს ერთხელაც არ წამოსცდენია, მომენატრეთო. ამან უფრო გამაგიჟა. თვეები ასეთ ნერვიულობაში გავიდა.

— თითქმის მთელი საქართველო დაიკალა, უცხოეთში გადაიკარგა ორი კაპიტის საშოვნელად, თუკი თქვენი მეუღლეც ამ მიზნით წავიდა, რატომ ამბობთ, ოჯახი დატოვაო?

— მეუღლეს სიყვარულით გავყვი. იმდენად მიყვარდა, რომ საყვედურის მსგავსიც კი არასოდეს მიტყვამ მისთვის. ოჯახს რომ მატერიალურად გაუჭირდა, სხვა ქალებივით ქოქოლა არ დამიყრია ქმრისთვის, პირიქით, ვანუგეშებდი, — არა უშავს, საბანი როგორც გადაგვდებდა, ისე დავიფაროთ-მეთქი.

თავად ის იყო მოუსვენარი პიროვნება. ვერ აიტანა უსაქმოდ ყოფნა და აიჩემა, ამერიკაში უნდა წავიდო. ამის გაგონებას მესი დამცემოდა, მერჩივანა, მაგრამ ახრი ვერ შევაცვლევინე, როცა გავისტუმრე, საშინელ დღეში ჩავვარდი, ვტიროდი და სიკვდილსაც კი ვნატობდი, არ მასვენებდა იმაზე ფიქრი, რომ ჩემი ქმარი ამდენი ხნის განმავლობაში უქალღმერთად გამჩერდებოდა. გულს მიკლავდა იმის წარმოდგენაც კი, რომ მის მკლავებში უცხო ქალი აღმოჩნდებოდა...

— რამდენი ხნის შემდეგ შემოგესმინათ? არ დაგაიბედათ?

— როგორ არა! დამირეკა კიდევ და ფულიც მალე გამომიგზავნა, მაგრამ მე ხომ ქალაღლები არ მჭირდებოდა, მე მის გვერდით ყოფნა მწედი.

● ახალი ტანსაცმლის ან საცვლების ყიდვისას ალბათ შეგიმჩნევიათ უკუღმა მხრიდან გვერდით ნაკერში ჩაკერებული ეტიკეტი, რომელიც ლურსმულ დამწერლობას მოგვაგონებს. ეს პიქტოგრამები მიგანიშნებთ, თუ როგორ უნდა მოუაროთ შენაძენს ან რა გელით, თუ მას იყიდით. გაერკვევით იმაში, შინ უნდა გარეცხოთ თუ ქიმიმენდამი ჩააბაროთ. სამოსს თუ ამგვარი ეტიკეტის არ ახლავს, ე.ი. კუსტარულ წარმოებასთან გვაქვს საქმე.

ახლა კი გავსიფროთ ყველაზე გავრცელებული ნიშნები:

- ჯვარედინად გადახაზული წყლით სახვე ტაშტი — გარეცხვა არ შეიძლება.
- წყლით სახვე ტაშტი ჩაყოფილი ხელი — გარეცხვა შეიძლება მხოლოდ ხელით.
- ხელის მაგივრად შეიძლება აღნიშნული იყოს რეცხვის დროს წყლის ტემპერატურა 30-40°C-ს — ე.ი. ამ ნივთის გარეცხვა შეიძლება სარეცხის მანქანაში და ტემპერატურა არ უნდა აღემატებოდეს აღნიშნულს.
- თუ 95°C ანერია, ე.ი. ნივთის გამოხარშვა შეიძლება.

თურმე ვეროპაში მალა-ლი ქუსლები გავრცელდა XV ს-ში, როცა სამეფო კარის ულამაზეს ქალად აღიარებული მალა ტანმორჩილმა მანდილოსანმა ჩაიცვა სიმალის მოსამატებლად. თუმცა მალა-ლი ქუსლები სულაც არ არის ამის ერთადერთი საშუალება.

სწორი პროპორციები

ჩაცმის ხელგონებაში არის ძალიან ბევრი წვრილმანი, რომელსაც შეუძლია ტანადი და მალაღი გამოგანინოს. ...ტანმომცრო ქალის სა-მოსი არ უნდა იყოს ფართო, განიერი, განსაკუთრებით მხრებში. ფურჩალებიანი ზედატანი ფიგურას თითქოს მიწისკენ ექაჩება. ამავე მიზეზით არ შეიძლება ატაროს პატარა ტანის ქალმა ძალიან მაღალი ვარცხნილობა და დიდი ქუდი. პატარა ქუდი ან ბერეტი, ტანზე მომდგარი ჟაკეტი — სიმალეს მოგიმატებთ.

ყურდა, მისი ხმის გაგონება მინდოდა. ვერ ვიტანდი ვერც მზიან დღეს, ვერც დღისასწულეს, რადგან მეუღლე გვერდით არ მყავდა. თითქოს გავბოროტდი, აღარაფერი მახარებდა.

— რასან ასე განიცდიდით უმისობას, თქვენც გეცდებოდათ, ბავშვებიანად გამგზავრებულიყავით, განა ცოტა ცხოვრობს ოჯახით ამერიკაში?

— სამწუხაროდ, დღეს არც ისე იოლა ბავშვებიანად გამგზავრება, მით უფრო — ამერიკაში. ათასი ბარიერია გადასალახი, მაგრამ ეს ყვე-

— როგორც მიხვდით, გადადგით ნაბიჯი, რომელსაც ახლა მწარედ ნანობთ. მიიხვდა რა მოხდა? „ლალატის“ წილ ლალატი მოინდომეთ?

— ერთ წელიწადში ოჯახი წელში გაიმართა, მაგრამ მე საშინლად დამცირებულად და შეურაცხყოფილად ვგრძნობდა თავს. მარტოობამ ლამის გამაგიჟა. შემთხვევით გავიცანი ერთი პიროვნება, რომელმაც ჩემ მიმართ დიდი სითბო და ყურადღება გამოიჩინა. გაუცნობიერებლად გადავდგი ის ნაბიჯი: მერე კი, როცა „გამოვფხიზლდი“, მიხვდი, რომ საშინელება ჩავიდინე. თუმცა ჩვენი ურთიერთობა დღემდე გრძელდება.

— ამის მერე როგორ წარმოგიდგინათ მეუღლესთან ურთიერთობა?

— სამომავლო ურთიერთობაზე ჯერ არ დავფიქრებულვარ... საყვარლისგან ორსულად ვარ. არაფერ არაფერი იცის ამის შესახებ. როგორ მოვიქცე, ერთ ცოდვას მეორე დავემატო და აბორტი გავიკეთო? თავი მოვიკლა? არც ერთი შეიძლება და არც მეორე. მიჩნით რაზე! თქვენთან ხომ მრავალი გაჭირვებული მოსულა და გული გადაუშლია... რა ვქნა, რა გზას დავადგე?

— ალბათ, აჯობებდა ამ საბუდის-წერო ნაბიჯზე, გადადგმის მერე კი არა, მანამდე გეუქრათ, მაგრამ რაც უკვე მოხდა, იმის შეცვლა არავის

შეუძლია. იქნებ უკეთესი იყოს, მეუღლეს ყველაფერი უამბოთ.

— ალბათ არ დამიჯერებთ, მაგრამ მაინც უნდა ვთქვა: ჩემი ქმარი ახლა უფრო მიყვარს, ვიდრე ოდესმე. როგორ უნდა ვუთხრა, გილაღატე-მეთქი... ეს ამბავი ტელეფონით რომ გავაგებინო, მისი ხასიათი რომ ვიცო, შეიძლება აღარც ჩამოვიდეს. არადა მენატრება სიგეჟმდე.

— ის უფრო დიდი თავზარი არ იქნება კაცისთვის, ჩამოვიდეს და მე სამე ბავშვით დახვდეთ?

— ჰოდა, ამიტომ გთხოვ რჩევას. ყველა მიცნობს, როგორც უღალატო და პატიოსან ქალს. ეჭვი არავის ეპარება ჩემს ერთგულებაში...

— საყვარელი რას გეუბნებთ? გირჩევთ ბავშვის გაჩენას? იქნებ წრფელი გრძნობა აკავშირებს და თქვენთან ერთად ოჯახის შექმნას?

— ვერ გეტყვით, ის რას ფიქრობს ჩვენს ურთიერთობაზე. ჯერ არ იცის, რომ ორსულად ვარ. თუნდაც სერიოზული გრძნობა გააჩნდეს ჩემ მიმართ, მე არ მინდა მასთან ოჯახის შექმნა. ქმარი მიყვარს და მას ველოდები!

— ელოდებით სხვის ბავშვთან ერთად?

— აბა, რა ვქნა, აბორტი გავიკეთო? ვიცო, ბევრი ქალია, რომელსაც ქმარი საზღვარგარეთ ჰყავს. მინდა მათ ვკითხო, როგორ იქცევიან ისინი, ხროცა მიტოვებულად და მარტოსულად გრძნობენ თავს... კაცს მონატრებულს ნუთუ არ ტანჯავთ სიზმრებით ან როგორ ეგუებებიან იმაზე ფიქრს, რომ ქმარი სხვას ეყვრება!

— ერთგულ ცოლებს პეტიხეთ, როგორ ახერხებენ, ელოდონ შორს წასულ ქმრებს. სხვაგვარად საქართველო მოლაღატე ცოლებითა და უკანონო ბავშვებით გაივსებოდა. თუმცა ისიც ვიცით, ბავშვი ღვთის საჩუქარია... ალბათ სჯობს სიმართლის თქმა. ჩემი განსაყვლი არ არის თქვენი საქციელი, მაგრამ ერთი რეგულაციები ქალის პოზიციიდან ასე გირჩევდით... ლალატი სწორედ მაშინ იწყება, როცა პირველი ტყუალი ითქმება. ერთ ტყუალს მეორე მოსდევს, მეორეს — მესამე და ბოლოს ყველა ერთად დამანგრეველად აზვირთდება.

— იქნებ ვინმე გამოემხაროს... ახლა მე ძალიან მჭირდება ვინმეს თანადგომა. ერთი კი ვიცო, მშუღს ამერიკა და ვერ ვიმეტებ საქართველოს სიძულვილისთვის, არადა, რა დააშავა ამერიკამ, ჩემი უბედურების მიზეზი ხომ მაინც საქართველოში არსებული სიტუაციაა.

მარიანა ბაბუნაშვილი

● ხაოიანი პირსახოცები, ხალათები ფაფუკი და რბილი გახდება, თუ ბოლო გავცემო ის დროს ცოტადენ მარილს დაუმატებთ.

— თეთრი ნინდები, გოლფები უკეთ გაირეცხება, თუ წინასწარ, 1-2 საათით ბორის მჟავაში ჩაალბობთ (1-2 ს/კ X 5 ლ წყალზე).

— მანქანის ზეთით დასვრილი ჯინსები, ოდნავ წყლით დაასველეთ, ლაქებზე კი მშრალი საპონი წაუსვით. ერთი დღე-ღამის შემდეგ ჯინსები ჩაალბეთ ასეთ ნაჯერში: 1 ს/კ სკიპიდარი 3 ლ წყალზე, მერე ჩავეთ სარეცხ მანქანაში და დააყენეთ ინტენსიურ რეცხვისა და მაქსიმალური გაწურვის ნიშნულზე.

მამაკაცებო!

სიგარები

მოამზადეთ ფენოვანი ცომი. ზეთში მოშუშეთ სოკო ხახვთან ერთად, შეანელებთ შავი პილპილით, მარილით, დაკეპილი ქინძითა და კამით.

გაბარტყელებთ ცომში, დაჭერით 15X10 სმ ზოლებად. დადეთ თითოეულ ნაჭერზე თითო კოვზი სოკოს ფარში, ერთი ბოლო შეუკვეთეთ, დაახვიეთ სიგარისებურად, ჩავეთეთ, დაალაგეთ ტფავაზე, ორ-სამიდან ჩაჩხვლიტეთ ჩანგლით და შედგით ლუმელში. დაბრანვისთანავე გამოიღეთ.

შეგიძლიათ ეს სიგარები მოამზადოთ ქათმის ფარშით. ოღონდ მწვანის ნაცვლად დაუმატეთ კოჭა.

სიღამაზე ცქერით წიფი გაცვება...

ლუბა ჯავახიშვილი 1891-1981

„ლუბას, ლიუბოს — საყვარელას“ — ასეთი მიძღვნა შეხედება მკითხველს დიდი მწერლის მიხეილ ჯავახიშვილის ნაწარმოებებზე. ეს არის მართლაც დიდი სიყვარულის გამხელება...

შვენიერმა და სათნო ლუბა ივანეს ასულმა ჯავახიშვილს მიხეილ ჯავახიშვილი ვლადიკავკაში გაიცნო.

მათ 1912 წლის 1 აპრილს დაინერეს ჯვარი. თავად ქალბატონი ლუბა ასე იგონებდა ადრეულ წლებს: „1912 წლის 13 იანვარი მინიშნელოვანი თარიღია ჩემთვის, რადგან აქედან დაიწყო გარდატეხა ჩემს ცხოვრებაში.

1911 წლის ივნისს დავამთავრე ვლადიკავკაის ოლღის სახელობის გიმნაზია და მინდოდა მოსკოვში წავსულიყავი სწავლის გასაგრძელებლად, მაგრამ არ მოხერხდა, რადგან ჩემი ცხოვრება სულ სხვა გზით წარმართა. ახალი წლის ღამეს მე და ჩემმა მეგობრებმა გადავწყვიტეთ გვემკითხავა, გავვეგო, რა გველოდა.

მე ჭიქაში ჩავასხი წყალი და შიგ ბუფეტი ჩავდე. დიდხანს ვუყურებდი და მერე თანდათან მკაფიოდ გამოჩნდა ჯერ შუშაბანდი, კარები, მერე კაცი პროფილი, შავი წვერი ჰქონდა და სადღაც შორს იყურებოდა. ეს იყო და ეს. იმ ღამით ბევრი ვიცინეთ.“

მაგრამ სულ მალე მართლაც გაიცნო წვეროსანი მამაკაცი, რომელიც მიხეილ ჯავახიშვილი აღმოჩნდა. ისინი სიყვარულით შეუღლდნენ. თავდაპირველად შეჭირვებულად ცხოვრობდნენ, შემდეგ თბილისში, ელბაქისის დაღმართზე ოთხთახიანი ბინა იქირავეს. სწორედ ამ ბინის მოპირდაპირე მხარეს ცხოვრობდა ბერიძე, მათი აივნები ერთმანეთს გასცქეროდა.

ბევრჯერ მომხდარა ისე, რომ მიხეილს დარაბები დაუხვრავს, როცა ბერიძისთვის მოუყვრავს თავალი.

ბერიძის მეუღლე ნინა გეგეჭკორი ხშირად მისოვდა თურმე მწერალს მათთან სტუმრად მისვლას და მეგობრულ ურთიერთობას სთავაზობდა.

ქალბატონ ლუბას არაერთხელ უთქვამს მიხეილისათვის: ნადი, ესტუმრე, ხომ ხედავ გულით გეპატიყება, ნუ გაანაწყენებ ბერიძეს. მწერალს მშვიდი, მაგრამ მტკიცე პასუხი გაუცია; — მე მას გუნდურჯს ვერ ვუკმევო.

გუნდურჯიც რომ ეკმია, დიდი მწერალი მაინც ვერ ასცდებოდა ბედისწერას...

მეუღლის დაპატიმრების შემდეგ შინ ჩაიკეტა ლუბა ჯავახიშვილი. მიხეილთან მას ბედნიერი, ნათელი და სიხარულით აღსავსე დღეები ახსოვდა. სამაგიეროდ, მრავალი გაჭირვება, შიში და ციხის კარზე გატარებული დღეებიც დაამახსოვრდა.

მიხეილ ჯავახიშვილი 1937 წლამდეც ხომ იყო დაპატიმრებული და მაშინ საზოგადოების რჩეულ ნაწილს სერგო ორჯონიკიძისთვის უთხოვია მისი გათავისუფლება. ძნელად დასაჯერებელია, მაგრამ ფაქტია, რომ 1924 წელს ორჯონიკიძის ნებით გათავისუფლდა მიხეილ ჯავახიშვილი, თუმცა 14 წლის მერე მისი დცვა ველარაგინ შეძლო...

იმ უშიშმეს წლებში ლუბა ჯავახიშვილმა კერვას მიჰყო ხელი და ასე არჩენდა ოჯახს. კერვა მისთვის არავის უსწავლებია, ყველაფერს ალღოთი აკეთებდა. გარეულად არაფერს იმჩნევდა, შვილებს და შვილიშვილებს არ აგრძნობინებდა უზომო გულსიტყვილს. ახლობლები მის დაპატიმრებასაც ელოდნენ, მაგრამ გადაურჩა გადასახლება, სამაგიეროდ, ოთხ კედელს შორის ჩაიკეტა და გარეთ აღარ გამოდიოდა. თავისი ცხოვრება ციხეში გატარებულ დღეებს დაამსგავსა. ის მართლაც წამებული ქალი იყო. ქმრის დაკარგვამ მის სულს წარშუღელი დადი დასავა.

მიხეილ ჯავახიშვილის დაბადების 100 წლისთავი ზეიმით რომ აღინიშნა (იმ დღეს ველარ მოეწრო ლუბა ჯავახიშვილი), ქალბატონ ლუბაზე ითქვა: „ცხოვრობდა ამქვეყნად, როგორც ხალხის მჭრის ცოლი, ამ სოფლიდან კი წავიდა, როგორც დიდი ერისკაცის და მწერლის მეუღლე“.

P.S. ფოტო მოგვანოდა ქალბატონმა დამანა მდივნიშვილმა

ცნობილი პიტის „ვაგონი მიქრის“ კლიბში მონაწილეობის შემდეგ ბიზნეს-მენმა პარლამენტარმა ლევან გაჩეჩილაძემ კიდევ ერთი ექსტრავაგანტური ნაბიჯი გადადგა და უმცროსი ძმასთან, შოუმენ „უცნობთან“ ერთად სიმღერაც ჩაწერა. ჩვენ მიერ შემოთავაზებულ ფოტოშეცდომის „გრენის“ ძმას „ეცილება“ პროფესიაში. შარშან, ქუთაისში ჩატარებულ კონცერტზე, პოლიტიკოსს ხელოვანი მისთვის მიკროფონი „ჩამოურთმევია“ და მრავალრიცხოვანი მსმენელის წინაშე სიმღერით თავი მოუწონებია. აღფრთოვანებული ქუთათური თინეიჯერები კი თურმე ავტოგრაფებს სთხოვდნენ და „ბალისტიკიდან“ არ უშვებდნენ ამდრებულ პარლამენტარს. ამჯერად მასთან ინტერვიუს გთავაზობთ, სადაც **ლევან გაჩეჩილაძე** სიახლოვეებით ის-სინებს სიჭაბუკის დროინდელ თავგადასავლებსაც.

— ლევან, ხომ არ იქნება „სა-შიშროება“, რომ მიკროფონს შეჩვეულ პარლამენტშიც მოგინდეთ სიმღერა?

— მიკროფონს რესტორნებში ლხინის დროს შევეჩვიე. როცა ძმაცკვებთან ერთად ვილხენ, სიმღერაც მაშინ მინდებდა, თორემ რომელი პროფესიონალი მომღერალი მე ვარ, სახალხოდ ამღერდებოდა შეუება პარლამენტს, ჩემთვის ეს იმდენად სოლიდური და სერიოზული ადგილია, რომ სიმღერის სურვილი არ მიჩნდება, თანაც ასეთი მძიმე სოციალური და პოლიტიკური ფონი ამის საბაზს არც იძლევა.

— რესტორნებში სიმღერის დროს თურმე ისეთი აღფრთოვანებული მსმენელი გყოლიათ, რომ ერთხელ საქმე „შაბაშმდეც“ კი მისულა.

— „კრანისში“ „ახლები“ ახალ წელს ვხეიმობდით. რამდენიმე ჭიქის და გიას სიმღერის შემდეგ საღერდელი ამჟამა და სიმღერა დავიწყე. ქეიფი გახურდა, მეც, ერთს მეორე სიმღერა მივაყოლე, მეორეს — მესამე და...

— მეგრე რა მოხდა, რომელი სიმღერის განმეორება გთხოვეს?

— „მეფაიტონეს“ ვმღეროდი, მეზობელ სუფრასთან დაბადების დღეს იხდენდნენ თუ ქორნილი იყო, ალარ მახსოვს. მასპინძელი თურმე ამერიკაში სწავლობს, სახეზე ვერ მიცნო. მოვიდა, ფული გამომიწოდა და მთხოვა, გაიმეორეო. გაგზარდა. მაშინვე გამოვფიხლდი და პატარა „ლაით-ჩუბიტი“ აიწია. მეგრე ყველაფერი გაიკვავა. ეგ იყო და ეგ.

ნამდვილად არ გამოვირეგებია, როცა გავიგე, რომ უფრანლისტი **თხზარ დეკანოიძე** ვახტანგ გორგასლის ხარისხის ორდენით დაავჯიდლოუს აფხაზეთის ომში გადაღებული მასალებითვის... ყველამ იცოდა — თუ სადმე ექსტრემალური სიტუაცია შეიქმნებოდა: პირველი თამრიკო გარბოდა თავქუდმოგლეჯილი თავისი კამერით... აფხაზეთამდე იყო სამაჩაბლო, თბილისის ომი, ზუგდიდი, სენაკი... იმ დროს, როცა „მხედრონის“ ხსენებზეც კი ციხეში ამოგაფიხნებდნენ თავს, მან გააკეთა გადაცემა „საქართველოს მხედრონი — ჭორი და სიმართლე“... თამრიკო დღემდე არც ერთი პარტიის წევრი არ ყოფილა და არც აქვს სურვილი, პარტიული ცხოვრებით იცხოვროს. თავისუფალი უფრანლისტი ყოველთვის მეტის გაკეთებას შეძლებს... — ჩემი უფრანლისტური საქმიანობის დასაწყისი თავიდანვე საინტერესო პერიოდს დაემთხვა. მაშინ რადიოში, „პიკის საათში“ ვმუშაობდი. მეგრე „პიკის საათის“ ბაზაზე შეიქმნა სატელევიზიო გაერთიანება „საღამო მშვიდობისა“ და სწორედ იქიდან აღმოვიჩინე სამაჩაბლოს მოვლენების ცენტრში... ამას მოჰყვა აფხაზეთი, დასავლეთ საქართველო, გროზნი და ასე შემდეგ... — შიშის ფაქტორი არ არსებობდა? — მართალი გითხრა, შიში ახლა უფრო მაქვს, ვიდრე მაშინ. — ვისი იმედი გქონდა განსაცდელზე ფიქრისას? — ვის გვერდითაც ვიყავი — გია

— ამას წინათ ერთი თქვენი თავგანსაცემელი მოდელირდინიერი ვინო წრეში ამბობდა, საიმოგებოთ ვიმუშავებ ლევან გაჩეჩილაძისთვისო. სიჭაბუკეში ხშირად უცხოეთში დადიოდით, იქ რომ ვინმე ცნობილ მოდელიერს დაედა თვალი, პოდიუმზე გახვიდოდით?

— კატეგორიულ უარს ვიტყოდი. ვერ ერთი, ჩემი აზრით, პოდიუმში ქართველი კაცების საქმე არ არის. მეგრე კიდევ იმდენად თავისუფალი და დამოუკიდებელი ადამიანი ვარ, რომ დაქირავებულ თანამშრომლად თავი ვერ წარმომიდგენია.

— გაიმ როგორ ჩაგითრიათ „მუსიკალურ გაუგებრობაში“, სიმღერის ჩაწერაზე როგორ დაგითრიათ?

— ახალი წლის დღეებში გამოიბარა და მიხსრა — ნამო, ერთი წაეიქეფოთო. წაყვიე, მაგასთან ერთად ლხინის არაფერი სჯობს, ბევრს „ლადაობს“, მღერის და მართლა ილხენს. რომ შევეჭიკვიდით, მიხსრა — ახლა სიმღერას მოგასმენინებ და თუ მოგეწონება, ოჯახური შეხვედრების დროს სიურპრიზის მოსაწყობად ერთად ჩაგწეროთო. მოკლედ, დამიყოლია და ასე აღმოვიჩინე სტუდიაში. ჩაწერის პროცესი ძალიან რთული საქმე ყოფილა, მაგრამ ცოტას წავიტრიაბებ, ორ საათში მოვრჩი ყველაფერს, თან ვპაყოფილი დავრჩი იმით, რომ ახლობლებს სიურპრიზი მოვუშაადეთ მძებმა.

— ალბათ საკუთარ თავს უფრო მოუშაადეთ სურპრიზი.

— ასე გამოდის. რას წარმოვიდგენდი, რომ ბაზრობაზე შესული ჩემს ხმას გავიგონებდი უზარმაზარი დინამიკებიდან. ძალიან შევწუხდი. კასეტების გამყიდველთან მივედი და ვთხოვე, მაჩვენე ერთი, რას უკრავ-მეთქი. კასეტაზე ჩაწერილი ჩემი სიმღერა რომ მაჩვენა, კინაღამ დავმუხვდი, თან დავფიქრდი, — ვა, ჩემს ძმას აქედან შემოსავალიც აქვს-მეთქი.

— წილი ხომ არ მოსთხოვეთ? — რას ამბობთ, გიას რა უნდა მოვთხოვო? კარგია, რომ მისი შემოსავლის გაზრდაში მეც მივიღე მონაწილეობა. მაშინვე დაფურცე და ვკითხე, რად გინ

დოდა ამის გაკეთება-მეთქი? მე ხომ მომღერალი არა ვარ, ამას ნიჭი, ცოდნა, ვარჯიში და ყოველდღიური შრომა სჭირდება. მე კი ამის არც დრო მაქვს და არც სურვილი.

— გავიგე „ვაგონი მიქრის“ კლიბის რუსულ ვარიანტშიც გამოჩნდებით. როგორ მიდის საქმე, გადალება დაინცი?

— კვლავ ფინანსური პრობლემის გამო ფერხდება, მაგრამ გია მუშაობას აგრძელებს და ვფიქრობ, საქმეც გამოვა.

— თქვენს ოჯახში სხვები თუ არიან სიმღერის ნიჭით დაჯილდოებულები?

— ყველა მღერის, მამაჩემი, მამიდა, ბებია, ბაბუა. მე არც მამღერებენ. „უცნობი“ ძლიერ შეძერა მათთან. ჩემი უმცროსი ვაჟი, კოტოც მღერის.

— ლევან, გაიმ მიხსრა — ინტერვიუს დროს ჰკითხეს, შაბაშია სხნარი როდის და რატომ დალიათ?

— (იცინის) ძალიან ახალგაზრდა ვიყავი, მაგარი მთვრალი მივედი შინ.

ტულაღეტი შესულმა დავინახე, რომ სათლში მამას შაბაშიანი გაეხსნა ვაზის შესანაღლად. ფერმა მომხიბლა, როგორც ჩანს, ეს სათლი ავიღე და ხსნარი მოსვი. ორი დღე მირეცხავდნენ კუჭს, კინაღამ მოვკვდი...

— ფაფრაკებიანი ცხოვრება გაგივლიათ. სხვას არაფერს გაისუენებდით?

— უცხოეთში კალაბურთის სათამაშოდ მივდიოდით მთელი გუნდი. იმ დროს უკე მე და ჩემს მეგობარს, კახა ნუცუბიძეს ჩვენი ბიზნესი და, რა თქმა უნდა, ფულიც გვექონდა. ამიტომაც გუნდთან ერთად არ წავედით, მოგვიანებით შევერდით მათ. მე კი კახასთან შეხვედრამდე მოსკოვში სუვენირი „დოლარების“ 100-იანი და 50-იანი კუპიურების შეკვრა ვიყიდე 15 მანეთად და ჯიბეში ჩავიდე.

— თვითმფრინავში დავინახეთ, როგორი გაცოფებული შემოვარდა რუსი მებაყეებისგან შემოღილი ერთი უცხოელი და კახას ვუთხარი, აი, ამ კაცს ჩემოდანი დოლარებით აქვს სასესე, საბაჟოზე გადმოვარდა რაღაც, მე არც დამიხედავს, ისე ჩავიდე ჯიბეში-მეთქი. კახა მთელი საათი გონებაში და კინაღამ იყვირა — 5000 დოლარი გვაქვსო. სახევარი საათის შემდეგ 100-იანებიც ვაჩვენე, სულ გაგიჟდა. 15000 დოლარი გვაქვს — რად გვიწდა კალაბურთი, ოფლის ღვრა, ტანჯვა, ნამო, ერთი კვი მანქანა ვიყიდით, თურქეთის აბანოებში დრო ვატაროთ და თბილისში სიმღერ-სიმღერით ჩავიდეო.

— რატომ არ შეანყებინეთ ოცნება, არ შეგეცოდათ? — მთავარი დამავინცდა, კახას ჯიბეში ედო 1200 რუსული მანეთი, რომლითაც მოსკოვში ვაპირებდით გართობას. ბულგარეთში ავტობუსით რომ მივე-

როდით, ამოუვიდა ყელში ხვეწნა და თქვა — რა გჭირს, ლევან, ფული გენანება, ძმაო, ხელის ჭუჭყიო. ამოიღო 1200 მანეთი და ფანჯარაში გაუშვა ჩემს ჯიბეში „გარანტირებული“ 15000 დოლარის იმედად. დავმუხვდი, სანამ ბოლომდე არ ჩავედით, ხმა ვერ ამოვიღე.

— და დარწით ცარიელტარეული?

— კი ვინვალეთ, მაგრამ იმ დოლარებმა მარტო კახას როდი აურია ტვინი. სასტუმროში ჩემს ნომერში საწოლზე დავყარე სუვენირები. ვარჯიშიდან დაბრუნებულს კი უცნაური სცენა დამხვდა, ოთახი ნახევრად დაულაგებელი იყო. იქვე ვყარა ცოცხი და აქანდაზი. ადმინისტრაციას ვკითხე, დაძაგებული სად არის-მეთქი? ორი საათის წინ განცხადება დანერა და სამსახურიდან დაგვეთხოვა. ვერაფერი გავიგე, ნომერში დავბრუნდი, ყალბი დოლარები აღარსად იყო. ეცყოდა, იმ საცოდავმა დამლაგებელმა იფიქრა, გაგვეთდიო, დაავლო ხელი ნადავლს და... სამსახური კი დაკარგა.

— უცხოეთში რომ დამნაშავესაფი ერთი საზღვრდან მეორემდე პოლიცა დაგაკლუნდათ, ის როგორლა იყო?

— გერმანიიდან თბილისში მოვედი-დი მანქანით. ბენზინგასამართ სადგურზე ავზის ასავსებად გადასულს მანქანიდან პატარა ჩანთა მომპარეს, რომელშიც ფული, პასპორტი და სხვა მნიშვნელოვანი დოკუმენტები მქონდა. ახლა კი მეცინება, მაგრამ მაშინ შავ დღეში ჩავიცინებო. თურმე პასპორტი ყოფილა კაცს. მივედი პოლიციაში, როგორც დაზარალებული და ჩემი გასაჭირი განვაცხადე. დამაკვებს დამნაშავესაფი. მანქანა დამატოვებინეს და ენით აუწერელი ტანჯვა-ნაშებით ჩამოვალნიე საქართველომდე, თურქებმა საერთოდ არ შემიშვეს. წვერმოშვებული, გაბურძნევილი და ტანსაცმელშემოხული დავბრუნდი შინ.

— ეს აზრები თითქმის ათი წლის წინ გადაგვსდათ. პოლიდროინდელი კურორტსაც ხომ გაისწრებთ?

— გვიანდელი კურიოზია, რომ მე პოლიტიკაში აღმოვიჩინე. სჯობდა, ისევ გარეთ მეფიქრა პოლიტიკაზე და არ მეგრძნო ის ისეთი სახით, როგორიც დღეს არსებობს საქართველოში.

— ეს იმას ხომ არ ნშნავს, რომ ერთ მშვენიერ დღეს პოლიტკას დატოვებთ?

— რა თქმა უნდა!

გვა ლომიძე

ჭანტურიას და გია ყარყარაშვილის... ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს იმასაც, ვის გვერდით მუშაობ. მე და გოცა ჭყონია მუდამ ერთად ვმუშაობდით. მახსოვს, ხშირად გამოგვსვლია გარეგნად რუს სამხედროებთან, ჩაგვსვამდნენ „ბეტერში“ და შევყავდით ცხინვალში იმ დროს, როცა იქ არავის უშვებდნენ...

— საფრთხე ბევრჯერ დაგემუქრა?

— ბევრჯერ... ცხინვალში ორსაათიან ტყვეობაში ვიყავით... შემდეგ ზუგდიდშიც ტყვედ აგვიყვანეს მე და სოსო ტყებუჩავა. მაშინ გია ყარყარაშვილი ჰყავდათ დატყვევებული. ჩვენ ჩავედით ლოთი ქობალასთან მოლაპარაკებებზე. უცებ ატყდა პანიკა, თითქოს მხედრონი მოადგა სამეგრელოს საზღვრებს. ამიტომ ჩვენი მიქვლად აყვანა გადაწყვიტეს. როცა გაიკვია, რომ არანაირი მხედრონი არ იყო, გამოგვიშვეს... 22 დეკემბერსაც სასწაულმა გადაამარჩინა. ერთი ტყვია ბოტასში მომხვდა. მაშინ გაღერვასთან აპარატივით ვიდევით მე, სოსო ტყებუჩავა, მკა რაზმაძე და რამდენიმე გვარდიელი... ბრძოლის დროს დაბნეულობისგან უამრავი კურიოზი ხდებოდა. მაშინაც, გაღერვასთან, გვარდიელებს ვესვენებოდი, კარი შეამტერიეთ, იქნებ შიგით შევიდეთ, ხომ ხედავთ, თავის აწევის საშუალებაც კი არა გვაქვს-მეთქი. ასე მიპასუხეს — სიგნალიზაცია ჩაირთვება, პოლიცია მოვა და ყველას დაგვიჭერსო...

— თუ გასსოვს, პირველად როდის წახვედი გადაღებაზე მარტო?

— ლხინის მოვლენები რომ იყო, მაშინ... მამუკა არეშიძემ უწოდებდა და მიხსრა — ისეთი მასალა უნდა ჩამომიტანო, შენი სიკვდილის სცენაც კი უნდა გადაიღო. ორი დღე ვიდრე იქ ვიყავი, სულ მემუწოდა, რომ მართლა ჩემი სიკვდილის სცენა არ გადაემელო...

— თუ არ ვცდები, ის კადრები შენი გადაღებულია, პრეზიდენტი პირველად რომ ჩავიდა სოხუმში...

— ეს ძალიან საინტერესო მომენტი იყო. უფრანლისტები რაღაც სენსაციური მასალის გადასაღებად მიდიოდნენ გუდაუთაში. ერთი ბიჭი მომიახლოვდა და მიხსრა, გუდაუთაში თუ არ წახვდა, აქ უკეთეს მასალას გადაგაღებინებო. რა თქმა უნდა, დავრჩი.

ნამიყვანეს აეროპორტში, დავხვდი ბატონ ედუარდ შევარდნაძეს და პირველი ინტერვიუ მასთან მე ავიღე, აფხაზეთში საბრძოლო მოქმედებების დროს.

— პრეზიდენტთან ერთად ხშირად ყოფილხარ ცხელ წერტილებში?

— ომის პერიოდში საკმაოდ ხშირად.

— მეგრე აღარ?

— ომში მანდობდნენ პრეზიდენტს, მეგრე — აღარ... — თამრიკო, რაღაცნაირად, ფატალური ქალის შობაზეცდილებას ტოვებ... ბოლოს შენთან ერთად ვნახე საშვა იოსელიანი, ერთ-ერთი შენ იყავი, ვინც გიორგი სანაია უკანასკნელად ნახა... უამრავი მე ბრძოლიც უკანასკნელად შენ გაცლილ?

— მე და საშვა ჭადრაკის სასახლიდან სამტრედიაში წავედით. ჯაბა იოსელიანი მიდიოდა სოხუმში და არჩევანი უნდა გაეკეთებინა — მე უნდა წავეყვანე თუ საშვა... გამგებობის შენობაში ვიყავით, როცა ინფორმაცია მოვიდა, ბატონი ჯაბა სასწრაფოდ უნდა გამგზავნებულიყო სოხუმში. უცებ ჩავერეთ მასთან ინტერვიუ. მან საშვა აირჩია... მე გავაცლიე... ორ დღეში მოვიდა მისი დაღუპვის ცნობა... უკანასკნელად მე ვნახე ლევან აბაშიძე და სუხია (სულხან სულხანიშვილი), ძალიან მთხოვეს, არ გადამედო მათთვის, რადგან გამოპარულები იყვნენ ომში...

— შენიანები როგორ ეგუებოდნენ შენს საბრძოლო ვოიაჟებს?

— დედაჩემი ვერაფრით შეგუვა... აფხაზეთში ომი რომ დაიწყო, ტელევიზიიდან გვიან დავბრუნდი შინ. დედა ქალაქგარეთ უნდა წასულიყო. მაგიადაზე დამხვდა წერილი: „თამრიკო, ნამცხვარი კარადაშია, სადღილი — მაცვივარში. ომში არ წახვიდე, დედა!“ ზუსტად მეორე დღეს წავედი აფხაზეთში. ცხინვალშიც რომ მგზავნიდნენ — დილით ჩავედიოდი, საღამოს ჩამოვდიოდი. მას ეგონა, რომ ტელევიზიაში ვიყავი მთელი დღის განმავლობაში. სიუჟეტი რომ გავიღოდა ეთერში და ნახავდა, საიდან მიმყავდა რეპორტაჟი, გიუღებოდა... ერთხელ დასავლეთში რომ წავედი, სახლიდან თხილამურებით გამოვედი, ვუთხარი —

განვედ, უძილობავ!

დაძაბული დღის შემდეგ სრულყოფილ დასვენებაზე ვიცნობთ. ბოლოს, სანოლში მყოფთ ძილი არ გვეკარება. შეიძლება მთელი დამე ვინალოთ, ვიტრიალოთ, ბოლოს ჩაგვეძინოს და დილით კი, ნაცემივით გაგვეღვიძოს... და ყველაფერი თავიდან იწყება...

ძილთან დაკავშირებული პრობლემები ნებისმიერ ადამიანს დროდადრო უჩნდება. ძილისთვის წინასწარ უნდა შევმზადოთ. მანამ ლოგინს მიაშურებთ, მიიღეთ 15-წუთიანი აბაზანა, რომელშიც გახსნილი ქაღურისანის ძირების ნაყენს ან დადექით თბილი შხაპის ქვეშ. ნელა დაივარცხნეთ თმა. თავის მასაჟი ხსნის კუნთების სპაზმებს და აუმჯობესებს სისხლის მიწოდებას, რაც მოდუნებას უწყობს ხელს.

ლოგინი უნდა იყოს მკვრივი, მაგრამ არა — მაგარი, ბალიში საშუალო ზომის და მოსახერხებელი. როცა მოეწყობით, დახუჭეთ თვალები და ეცადეთ, არაფერზე იფიქროთ ან იოცნებეთ აუცილებლად კარგზე და სასიამოვნოზე. გახსოვდეთ, არ მიიღოთ წამლები, ამან შეჩვევა იცის, რაც შემდგომში ცუდად აისახება თქვენს ნერვულ სისტემაზე.

ოტდონი №9

თუ ვინდა ჯანმრთელი იყო...

ჯერ კიდევ ძველი ბერძენი გემოლკრავადენი: „თუ გინდა იყო ძლიერი, ღამაზი, ჭკვიანი — ირბინე“.

ახალგაზრდები სირბილის წყალობით აღნაგობას ხევენ, ხოლო ასაკოვანი — სიმწვეს ინარჩუნებენ. ერთი საათის განმავლობაში სირბილის დროს 700 კალორია იხარჯება, აქტიური ხდება ორგანიზმის ყველა სისტემა, სისხლძარღვები, ფილტვები, იხსნება კანის ფორები, გამოიყოფა წიღები და მანე ნივთიერებები. სირბილი სასარგებლოა დილითაც და საღამოსაც. დილით, სჯობს გაღვიძებისთანავე ირბინოთ. საღამოს ვახშობიდან 2-3 საათის შემდეგ, 1,5-2 საათით ადრე, ძილის წინ. ეცადეთ, შერჩიოთ ველოციკლი და სუფთა მარშრუტი, ვინაიდან სირბილის დროს ჰაერი მთელი თავისი შემადგენლობით რამდენჯერმე უფრო აქტიურად მიეწოდება სისხლს ფილტვებიდან...

ჯენტი

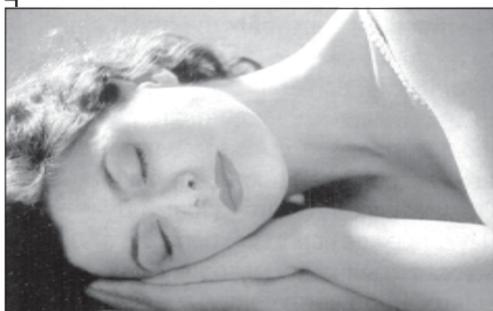
ლიმონი — კოჟრის წინააღმდეგ

კოჟრები ფეხებზე პირდაპირ ღვთის სასჯელია, რომელიც წარმოიქმნება ზედმეტად ვიწრო და მოუხერხებელი ფეხსაცმლისგან. არსებობს ერთი ყველაზე ეფექტური საშუალება მათ მოსაცილებლად: ძილის წინ ფეხები ცხელ წყალში გაჩაჩრეთ ნახევარი საათი, შემდეგ კარგად შეიმშრალეთ, დაიდეთ ლიმონის ნაჭერი რბილობით და შეიხვიეთ. ეს პროცედურა გაიმეორეთ 4-5 დღის მანძილზე (შესაძლოა 2-3 დღე საკმარისი გახდეს). მეხუთე დღეს თბილი აბაზანის შემდეგ, რომელსაც სოდას დაუმატებთ, აკურათულად ამოაგდეთ დარბილებული კოჟრები. ფეხები კარგად გაიმშრალეთ და დაზიანებულ ადგილებში საბავშვო კრემი შეიხვიეთ.

გარდიანი

გაიხსენათ ყველაფერი!

ფსიქოლოგები და გვირგვინი, რომ მისგან თავის დაღწევაში დაგვეხმარება აუტოტერენიგი. უმჯობესია, ვარჯიშები ჩატარდეს დილით.

1. მოხერხებულად დაწეით გულად-მა სანოლზე, მოდუნდით, დახუჭეთ თვალები.

2. წარმოიდგინეთ, რომ თქვენ ხართ ცარიელი ჭურჭელი — დაიწყეთ თითქმის, შემდეგ გააძიეთ მტკვებზე, მხრებსა და თავზე, შემდეგ კი მთელ სხეულში ზევიდან ქვევით — ფეხის თითქმისამდე. გაიმეორეთ ეს ვარჯიში 3-ჯერ.

გონებაში წარმოიდგინეთ, რომ თბილი სიო გელაშენებათ, რომელიც მსუბუქად დასრიალებს თქვენს კანზე — მიჰყვით შემოთ აღნიშნულ თანმიმდევრობას. ვარჯიშში გაიმეორეთ 5-ჯერ.

ბოლოს, გაიკეთეთ მასაჟი სახეზე — პირის კუთხებიდან ყურის ბიძილოებისაკენ და გაიღიმეთ.

დღის დასრულებაც მნიშვნელოვანი მომენტია მესხიერების განსამტკიცებლად. როდესაც დაწევით, დაძინებამდე, ზუსტად აღიდგინეთ განვლილი დღის ყოველი საათი, მაგრამ არ შეყოვნდეთ ერთ რომელიმე ამბავზე, რათა ხელახლა არ განიცადოთ. ფსიქოფიზიოლოგები ამტკიცებენ, რომ ვარჯიში ჩვევად გვექცევა 2 კვირის შემდეგ და 2 თვის მერე კი შევიგრძობთ მესხიერების გაუმჯობესებას.

ლიზა-გორისკობი №3

გრაგორ მიხვალთ ფანის სიხივს

ხშირად ადამიანს თბილ ამინდშიც კი, თბილი წინდები აცვია, მაგრამ ფეხები მაინც ცივდება. ამის მიზეზია ფეხების წვრილ სისხლძარღვთა სისტემაში სისხლის მიმოქცევის დარღვევა. ეს პროცესი უფრო ქალებს ახასიათებს, მაგრამ არ შეგვიმჩნევს, ამას ადვილად დაძლევათ, თუ, როგორც კი თავისუფალ წუთს მოიხელთებთ, ფეხის წვერებზე ერთ ადგილას იხტუნებთ. ეს ვარჯიში სისხლის მიმოქცევის გააქტიურებას იწვევს.

ყოველდღიურად გაიკეთეთ ფეხის კონტრასტული აბაზანები. 5-10 წუთით, რიგრიგობით ჩაყავით ფეხი ხან ცივ, ხან ცხელ წყალში, შემდეგ კი შალის წინდა ჩაცვით.

მედიცინა №4

წაცომ ვამოქნაწებთ?

გეძინებთ? უპირველეს ყოვლისა, ეს გამოწვეულია იმით, რომ ტვინის უჯრედები განიცდიან ჟანგბადის უკმარისობას და დაუყოვნებლივ აგზავნიან ორგანიზმში სიგნალს — „დასაძინებლად!“ ადამიანი იწყებს მოქანებას, ფილტვებში შედის მეტი ჰაერი, ვიდრე ჩვეულებრივი სუნთქვის დროს და შესაბამისად, სისხლშიც მეტი ჟანგბადი ხვდება.

არ მიაყოლოთ საკვებს წყალი!

თითქმის ყველა ექიმი-დიეტოლოგი დაჟინებით მოითხოვს ლუკმა დაღვქოთ 80-ჯერ და თუ არა 30-ჯერ მაინც. ნათელია, რომ ჭამის დროს ამის დათვლა მოსაზრებელია და დამლელიც. ამიტომ ჩაყლაპვის სიგნალად უნდა იქცეს ის მომენტი, როდესაც საკვები მიიღწევს თხევად კონსისტენციას. სწრაფად რომ მიიღწიოს ამ შედეგს, ბევრი საკვებს აყოლებს წყალს, რაც ძალიან მავნეა ჯანმრთელობისთვის და უარყოფითად მოქმედებს საკვების მონელებაზე. ნერწყვის ფერმენტები ხელჩენ სახამებელსა და ზოგიერთ ცილას, მუცინები (ციბისა და ენისქვეშა სანერწყვე ჯირკვლების სეკრეტი) კი ხელს უწყობს საკვების დაგუნდავებას და საყლაპავ მილში გატარებას, ეკვრის კუჭისა და ნაწლავების კედლებს, იცავს მათ კუჭისა და ნაწლავთა წველების ფერმენტების ზემოქმედებას.

ბისაგან, ყველა საკვები ნივთიერება ნამცვედ-ბა კუჭ-ნაწლავის ტრაქტში და იღებს თხევად სახეს.

როგორც წესი, დიდი ლუკმები ცუდად მუშავდება, კუჭში ხდება ლპობადი დუღილის მიზეზი, შედეგად ქვეითდება ორგანიზმისთვის საჭირო ნივთიერებების ათვისების ხარისხი. ორგანიზმი მიღებული საკვებიდან ითვისებს მხოლოდ იმ რაოდენობას, რაც მას სჭირდება.

გარდა ამისა, დიეტოლოგები გვირჩევენ, ჩაყლაპვის წინ „დაღვქოთ“ თხევადი საკვებიც — რძე, მანონი, ჩაი, წვენი და წყალიც კი. რათა შეუერთდეს ნერწყვის გარკვეულ რაოდენობას.

ვოკრუგ სვეტა №2

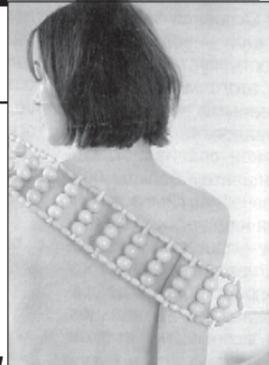
ქვეყნში მთელმთაყიმ მკაფლავს ფაფუნითუმში

თუ ზურგის არეში პერიოდული ტკივილები განუხებთ, ეს იქნება ხანგრძლივი, მოუხერხებელ პოზაში ჯდომის მიზეზი. ეს მარტივი ვარჯიშები საშუალებას მოგცემთ თავი უკეთ იგრძნოთ, გაგიამარებთ ფეხებისა და ზურგის სუსტ კუნთებს.

დადექით მარცხენა ფეხზე, მარჯვენა ასწიეთ, მოხარეთ მუხლში. მსუბუქი მოძრაობით შეცვალეთ საყრდენი ფეხი. ვარჯიში გაიმეორეთ 10-15-ჯერ. ისუნთქეთ ღრმად. ახლა დადექით მარჯვენა ფეხზე, ოდნავ მოხარეთ მუხლში. მარცხენა თავისუფლად აქანავეთ, თითქოს წრეებს ხატავთ. შემდეგ ეს ვარჯიში გაიმეორეთ მეორე ფეხზე.

არ დაგავიწყდეთ სხეულის მასაჟი!

ოტდონი №11

სათვალე — სამყაროს შესაწობად...

ყველა იცის, რომ მზის მკვეთრი და კაშკაშა სხივები მავნე თვალისათვის. მაგრამ მცდარია ფიქრი, რომ მუქი სათვალე, რომელიც ამ სხივებისგან გვიცავს, მხოლოდ ზაფხულში გვეჭირდება. ზამთრის დასასრულსა და ადრეულ გაზაფხულზე უფრო ნაკლებად ვართ დაცული ულტრაიისფერი სხივებისგან, ამიტომ, გვირგვინი, ნუ დაულოდებოთ ზაფხულსა და დროულად შეიძინეთ მზის სათვალე.

პოპულარული სათვალე „**სამაქალი-60**“, რომელიც არა მარტო სინათლის მომატებასთან ერთად მუქდება, არამედ დაბალი ტემპერატურის დროსაც, გამოგვადგება წელიწადის ყოველ დროს;

მანანა-რისიზარი და **მანანა-მინებიანი** სათვალე ფილტრავს ინფრარითელ და ულტრაიისფერ სხივებს;

ყვითელი მინები — ზრდის საგნების კონტრასტულობას, ამიტომ, მას ძირითადად სპორტსმენები სმარობენ;

რისიზარი მინები — ძირითადად დეკორატიული ფუნქციის მატარებელია, რადგან ვერ იცავს თვალს ულტრაიისფერი სხივებისგან.

რას მინაშენს სიმბოლოები სათვალის მინაზე?

CE — მინები ევროპულ სტანდარტებს პასუხობს;

UV 400 — დაცვას სიგრძით 400 ნანომეტრის სხივებისაგან, რომელშიც ულტრაიისფერი სხივები შედის;

UV 95% — მინები შთანთქავს ულტრაიისფერი სხივების 95 %-ს;

CR 39 — ორგანული მინაა. სპეციალური საფარის მეშვეობით არ ატარებს ულტრაიისფერ სხივებს.

ლიზა №9

შაქითხვა აქის

ქვირფასო მკითხველო რედაქციაში უამრავი წერილი მოდის, რისთვისაც უღრმეს მადლობას მოგახსენებთ — ჩვენი რუბრიკის და მთლიანად გაზუთის მასულდგომლებზე სომ თქვენს გამოხმაურება და თანადგობა. რაც შეეხება თქვენს შეკითხვებს, გვერწმუნეთ, თითოეულ მათგანს დიდი გულისყურით ვკითხულობთ და მათზე პასუხს აუცილებლად მიიღებთ, მაგრამ რადგან შეკითხვების რიცხვი საკმაოდ დიდია, ნუ დაგვემდურებით, თუ პასუხის ლოდინი ხანგრძლივად გინდება.

ვარ 75 წლის, ზურგზე წელთან ახლოს მაქვს პატარა მუნჯე, რომელიც არ მექაება, არც მტკივა, მაგრამ მანუხებს იმით, რომ როცა გახმება, მძვრება და გამოდის სისხლი. როგორ მოვიქცე?

მკითხველი

კანზე გაჩენილი ყოველგვარი ახალი წარმონაქმნი, რომელიც თვეების განმავლობაში არ განიცდის უკუგანვითარებას და არ დანაწიბურდება, მოითხოვს ჩვენს განსაკუთრებულ ყურადღებას, რადგან კანი ადამიანის ორგანიზმის ის ნაწილია, სადაც ყველაზე სწრაფი ტემპებით მიდის უჯრედთა თვითგანახლების, გამრავლების პროცესი — ჩამოიფტქენება გარკვეულწილი ეპითელიუმის ზედა შრე და მის ნაცვლად წარმოიქმნება ახალი უჯრედები. ეს მუდმივი თვითგანახლება ქმნის კარგ ნიადაგს უჯრედთა პათოლოგიური გამრავლებისათვის, რაც შესაძლოა საბოლოოდ სიმსივნური გადაგვარების საფუძველი გახდეს. ასეთი პათოლოგიური გადაგვარების საფრთხე კიდევ უფრო იზრდება ასაკოვან ადამიანებში, რადგან ასაკთან ერთად მატულობს ონკოგენურ დაავადებათა განვითარების ალბათობა. ყოველივე ზემოთქმულიდან გამომდინარე, მკითხველს ვურჩევთ, დაუყოვნებლივ მიმართოს კანის სპეციალისტს (დერმატოლოგს).

მართალია თუ არა, რომ წამლის მიღების დღეებში უარი უნდა ვთქვათ სპორტთან სასმელზე და რასთანაა ეს დაკავშირებული?

გურამი ჯ., თბილისი

დიახ, ეს სიმართლე გახლავთ, რადგან ალკოჰოლის და სამკურნალო პრეპარატების ერთდროული მიღებისას ერთმანეთის უარყოფით ზემოქმედებას აძლიერებენ. ეს იმით აიხ-

სნება, რომ ღვიძლში არის ფერმენტული სისტემა, რომელიც ნამლების დაშლას (მეტაბოლიზმს) უზრუნველყოფს. ალკოჰოლიც სწორედ ამ სისტემას გადის და ღვიძლში იშლება. ალკოჰოლისა და ნამლის ერთდროული მიღებისას იტვირთება ის რგოლი, რომელმაც უნდა მოახდინოს ორგანიზმის დაცვა, როგორც წამლის, ასევე ალკოჰოლის ტოქსიკური ზემოქმედებისგან. შედეგად კი იზრდება ორგანიზმის მოშაამვის რისკი.

გარდა ამისა, ადამიანები ალკოჰოლის ჭარბად მიღების დროს, როგორც წესი, სრულფასოვანი საკვებით არ იკვებებიან, რის გამოც ღვიძლში მცირდება მეტად მნიშვნელოვანი ნაერთის — გლუტათიონის შემცველობა. ეს ნაერთი კი აუცილებელია ნამლების გადასამუშავებლად და მისი ნაკლებობა წამლისმიერი მოშაამვის რისკს ზრდის.

ალკოჰოლის ზემოქმედებით არტერიული წნევის დამწვევი ზოგერთი საშუალებით (რაუნატინი, ანაპრილინი, პრაზოზინი და სხვა) ეფექტი ხშირად ძლიერდება, რამაც შესაძლოა, არტერიული წნევის მკვეთრი დაცემა და ცენტრალური ნერვული სისტემის დათრგუნვა გამოიწვიოს. იგივე შეიძლება ითქვას ანტიარითმიულ საშუალებებზეც.

თუ ადამიანი იღებს სისხლში შაქრის დამწვევ პრეპარატებს, უნდა გაითვალისწინოს, რომ ალკოჰოლს (რომელსაც აქვს შაქარდამწვევი მოქმედება) შეუძლია გაააქტიეროს ამ პრეპარატთა ზემოქმედება და საქმე მძიმე ჰიპოგლიკემიურ (შაქრის დაწვევა ნორმალზე ქვევით) მდგომარეობამდეც კი მივიდეს. საძილე და დამამშვიდებელი საშუალებები (ბარბიტურატები, ბრომიდები) ალკოჰოლთან ერთად ასევე ახდენენ ნერვულ სისტემაზე ძლიერ დამთრგუნველ ზემოქმედებას.

თამარ მამაცაშვილი

მთელი წელი - გამაფხვლებელი

თუ გსურთ წელიწადის ნებისმიერ დროს, ყოველწლიურ ამინდსა და სიტუაციებში თავს კარგად გრძობდეთ და ბრწყინვალე ფორმაში იყოთ, გთავაზობთ რამდენიმე რჩევას.

...დროა იფიქროთ ორგანიზმის ვიტამინებით გამდიდრებაზე.

წუ დაინახებთ ფულს ხილსა და ბოსტნეულზე, სარგებელი, რომელსაც ისინი მოგიტანენ, ჭეშმარიტად ფასდაუდებელია. გასხვადეთ, ყველაზე მეტად გჭირდებათ ვიტამინები და მიკროელემენტები, რომლებსაც შეიცავს მზისფერი, ხახხასა, ლია ფერის ხილი და ბოსტნეული. მათ შორის C ვიტამინის შემცველობით ყველაზე მდიდარია **ტაბლი ნინაჯა** (100 გ შეიცავს 4 მგ C-ს), სტაფილოში ყველაზე ბევრია ბეტა-კაროტინი (A-30 მგ 100 გ-ზე), ციტრუსების მარცხენა ნახევარში ლაპარაკიც ზედმეტია.

...ნათქვამია „გველსა ხერხულით ამოიყვანს, ენა ტვინიდან მოუბარი“ — უძველეს დროში ჩინეთში შეიქმნა განსაკუთრებული მეცნიერება სიტყვების შესახებ, რომლებიც ჩვენს შინაგან ორგანოებში ინვევენ რეზონანსს და მათზე სასიკეთოდ ზემოქმედებენ.

„ფუ“ (ამოსუნთქვისას) — დაგეხმარებათ სწრაფად გათავისუფლდეთ ნეგატიური ენერჯისგან.

„ი-ი-ი-ი“ (სუნთქვის შეკავებისას) — ასუფთავებს ორგანიზმს.

„ჰო-ო-ო-ჰო-ო“ (ამოსუნთქვისას) — ძილის შემდეგ აფხიზლებს და ამხნევებს ორგანიზმს.

ყოველი ბგერა გაიმეორეთ არანაკლებ 3-4-ჯერ...

მაშინაც კი, როდესაც ქუჩაში ცივა, ნუ დაგეზარებათ საცურაო აუზში წასვლა.

ვლა. ცურვა სპორტიცაა, დასვენებაც და მკურნალობაც. წყალი ხსნის დაღლილობას, გარდა ამისა, ასწორებს ხერხემალს, ათავისუფლებს ჩაქვდილი წერტილების დაბოლოებებს. ჩვენი ორგანიზმის სიჯანსაღე ხომ მნიშვნელოვანწილად ხერხემლის მდგომარეობაზე დამოკიდებულია! მიცურდით აუზის კიდესთან და გაიკეთეთ წყლის მასაჟი: ხელებით ძლიერად მიმართეთ წყლის ჭავლი მუცლისა და თქმობისკენ.

...თუ გსურთ მთელი სიცოცხლე შეინარჩუნოთ ლამაზი ფეხები და მოხდენილი სიარული, გამოიხატეთ დრო, რათა დღეში 1-2-ჯერ მაინც გააკეთოთ მარტივი ვარჯიშები: აიწიეთ ფეხის წვერებზე და მთელი სიმძიმით დაეშვიტეთ ქუსლებზე; სამსახურში, სამუშაო მაგიდასთან ჯდომისას ასწიეთ და დასწიეთ ფეხები ისე, თითქოს საკერავ მანქანას ამუშავებთ. ყოველდღე იარეთ ფეხშიშველად — ხალჩაზე მაინც. შიშველი ფეხისგულებით აგორავთ კენჭები.

...მიიღეთ სათანადო რაოდენობის სითხე! ამ რჩევას იძლეოდნენ ჯერ კიდევ ტიტულელი ექიმები. წყლის უკმარისობა არღვევს ნივთიერებათა ცვლის პროცესს, ნაწლავებში გროვდება ნივთები, რომლებიც წამალავს ორგანიზმს და ხელს უშლის საკვების ათვისებას.

გულის იშემიური დაავადება (გიდ) ძალზე გავრცელებულია. მისთვის დამახასიათებელია: სტენოკარდია, გულის უკმარისობა, მოკარდიუმის ინფარქტი. ნებისმიერი ეს პათოლოგია განპირობებულია გულის კუნთის სისხლმომარაგების დარღვევით, რაც იქ არსებულ ჟანგბადის ნაკლებობასთან იგივედება.

გულის კუნთის სისხლმომარაგების დეფიციტი ვითარდება გულის მკვეთარ-გვირგვინოვან სისხლძარღვებში ათეროსკლეროზული პროცესების არსებობით. ათეროსკლეროზული პროცესები კი, სისხლში ქოლესტერინის მაღალი შემცველობის შედეგია. ეს ცხიზნავს ნივთიერება სისხლძარღვთა შიგნით — ენდოთელიუმზე ილექება და ფოლაქებს წარმოქმნის. ფოლაქების ზრდასთან ახლავს სისხლძარღვის სანათურის შევიწროება და შედეგად ქსოვილის სისხლმომარაგების შეზღუდვა. ზოგჯერ ათეროსკლეროზული ფოლაქი იშლება, ამ ადგილისაკენ კი მიიჩქარებიან თრომბოციტები, წარმოქმნიან თრომბს, რომელიც მთლიანად ახშობს სისხლძარღვს, ამის საფუძველზე ვითარდება გულის კუნთში ჟანგბადის მწვავე დეფიციტი და ინფარქტი!

არანაკლებად საშიშია თავის ტვინის სისხლძარღვებში განვითარებული ათეროსკლეროზული პროცესები. აქაც სისხლძარღვთა დახშობა სერიოზული პათოლოგიის — ინსულტის (თავის ტვინის სისხლჩაქცევა) მიზეზი ხდება. როგორ ავიცილოთ თავიდან ათეროსკლეროზი?

მაშაყავს უფრო ხშირად ემართებათ ათეროსკლეროზი, ვიდრე ქალებს. ათეროსკლეროზის განვითარების რისკ-ფაქტორები შეიძლება 2 ჯგუფად დაიყოს: ფაქტორები, რომლებიც ადამიანის ცხოვრების წესსა და მის გარკვეულ ჩვეულებებზე დამოკიდებულია; ფაქტორები, რომლებიც არ არის ადამიანზე დამოკიდებული — ასაკი, სქესი, მემკვიდრეობა და სხვ.

ნაკლებად მოძრაი ცხოვრება, არასწორი კვება — ცხიმების (განსაკუთრებით ცხოველური) ჭარბად მოხმარება, ჭარბი წონა, თამბაქოს მოწევა ხელს უწყობს პათოლოგიური პროცესის განვითარებას. ათეროსკლეროზის პროცესებს აჩქარებს არტერიული ჰიპერტონია, ჰიპოთირეოიზმი (ფარისებრი ჯირკვლის დაქვეითებული ფუნქციონირება) და სხვ. რაც უფრო მეტია ერთად არსებული რისკ-ფაქტორების რიცხვი, მით მეტია ათეროსკლეროზის განვითარების ალბათობა.

ბის ალბათობა. ათეროსკლეროზის განვითარებას მნიშვნელოვნად აჩქარებს ხშირი სტრესი. სტრესული სიტუაციებისას ორგანიზმი დიდი რაოდენობით გამოიმუშავებს ნორადრენალინსა და ადრენალინს. ეს ნივთიერებები ზრდის გულის შეკუმშვითა ძალასა და სისხირეს, რის გამოც გულის კუნთში ჟანგბადის მოთხოვნილება იზრდება, ამასთან ერთად ხდება სისხლძარღვების სპაზმი (შევიწროება).

ათეროსკლეროზი ხანგრძლივად მიმდინარე, ძალზე რთული პროცესია. როგორც აღვნიშნეთ აქ წამყვანი როლი ცხიმოვანი ცვლის დარღვევას ენიჭება, თუმცა ასევე მნიშვნელოვანია ცილოვანი და ნახშირწყლოვანი ცვლის მოშლაც.

ათეროსკლეროზის განვითარებასა და პროგრესირებაში მნიშვნელოვან როლს თამაშობს ცხიმების ისეთი ფრაქციები, როგორცაა ტრიგლიცერიდები, ძალიან დაბალმოლეკულური და დაბალმოლეკულური ლიპოპროტეინების დონის მომატება სისხლში. რაც შეეხება მაღალმოლეკულური ლიპოპროტეინებს, მათი დონის მატება სისხლში, ათეროსკლეროზის განვითარებას უშლის ხელს.

ათეროსკლეროზისა და გიდ-ის თავიდან ასაცილებლად აუცილებელია მივიყვეთ ჯანსაღი ცხოვრების წესს.

ძალიან კარგია ფეხით სიარული, ცურვა, ცხენით ჯირითი. მაგრამ გასხვადეთ, ფიზიკური დატვირთვა ნორმირებული უნდა იყოს. არ შეიძლება გადატვირთვა და გადაღლა. ვარჯიშის ან სეირნობის დროს არ უნდა განვიტოვებდეთ ქოშინი, ძლიერი დაღლილობის შეგრძნება, ასევე ტკივილი მკერდის მარცხენა არეში. ნებისმიერი ფიზიკური სამუშაოს შესრულებისას უფრო ხშირად უნდა, მაგრამ მატება არ უნდა აჩარბებდეს 15 ერთეულს წუთში, ხოლო 3-4 წუთი შესვენების შემდეგ პულსი სანაყის მდგომარეობას ანუ სისხირეს უნდა დაუბრუნდეს.

ალკოჰოლის დიდი რაოდენობა მთელ ორგანიზმს ვნებს, მაგრამ დღეში 2-3 ჭიკა სუფთა ღვინის მიღება, პირიქით, კარგია და ათეროსკლეროზის განვითარებას აფერხებს.

სასუფთავი პროდუქტებია (რომლებიც ნაკლები რაოდენობით შეიცავს ქოლესტერინს) — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

ათეროსკლეროზი — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

ათეროსკლეროზი — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

ათეროსკლეროზი

ათეროსკლეროზი — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

ათეროსკლეროზი — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

ათეროსკლეროზი — მზესუმზირისა და სიმინდის ზეთი, ქათამი, ინდაური, ხბო, კურდღელი, კვერცხის ცილა, ცხიმოვანი რძე, მანონი, ხაჭო, უცხიმო ყველი, თეთრი თევზი, ხილი, პარკოსნები (ლობიო, ბარდა), მოხარშული კარტოფილი, რუხი პური, მწვანელი...

სისხლში შაქრის საზოგადოებრივი კონტროლი
კომპლექტი 95ლ
შარდის საერთო ანალიზის ტესტები, 100ც. — 50 ლ.
გას „კონტრასტი“, გორკოვის ქ. №4
☎ 35-44-05; 899-19-60-55

ვიკურნალობთ
ქრონიკულ პოსტარტრიტიზს
— კოსპრეს-დიაგნოსტიკა 15-20 წუთში;
— კოსპრეს-თანამედროვე იაპონური აპარატურით;
— კომპლექსური მკურნალობა დღე-ღამეობით და აპარატურით, მათ შორის, პროფ. ვუსკოვის მეთოდით, რამპლას-ეფექტურობით ანალიზი არ აქვს.
მეცნიერებათა აკადემიის სპეც. პოლიკლინიკა, კაბ. №20 (სპორტის სასახლის უკან). 10-14 სთ.

მიოზიტი, რადიკულიტი, ოსტეოპოროზი (მარილიანი), სპონდილიტი, კიფოზი (ხარხამლის გამრუდება, კისერი-მრუდობა), თავის ტვინილი, თავზარსხვევა, მენსტრუაციური და ქათმისეზური გულმკარდი, სიმაღლეში ზრდა.

ამ დაავადებებს მრავალი წლის განმავლობაში დიდი წარმატებით მკურნალობს ცნობილი მანუალური თერაპევტი, ექიმი სოსო ფირცხალაიშვილი, რუსეთისა და საზღვარგარეთ დამუშავებული მეთოდით: მანუალური თერაპია, ტრენაჟორები, მექანოთერაპია, აერობიკა.
მობრძანდით 11სთ-დან 20 სთ-მდე აღმაშენებლის 60-ში, ივ. ჯავახიშვილის სახელობის უნივერსიტეტის კლინიკური საავადმყოფო (ყოფ. მიხაილოვის), I სართ., მანუალური თერაპიის კაბინეტი. ტელ: 75-06-14; 877-44-01-08

ისრაელი-საქართველოს სამკურნალო-დიაგნოსტიკური ცენტრი „მიკროგენი“
გთავაზობთ შემდეგ მომსახურებას ისრაელის უახლესი მეთოდებისა და ტექნოლოგიების გამოყენებით: გინეკოლოგია, ანდროლოგია, ოსტეოპოროზი, ულტრასონოგრაფია, ლაბორატორიული ტესტები, კოსმეტოლოგია, სამკურნალო მასაჟი და მკვდარი ზღვის ტალახისა და მარილების აბაზანები.
მისამართი: ვაჟა ფშაველას გამზ. 32ა
☎ 94 07 08; 94 07 09; 98 39 76

SGS - მსოფლიო სექსოლოგია ასოციაციის და ევროპის სექსოლოგია ფედერაციის წევრი
SGS - თანამედროვე ტექნიკური ბაზა
SGS - მაღალკვალიფიციური ექიმი-სექსოლოგები და ფსიქოლოგები
SGS - განკურნების მაქსიმალური გარანტია
SGS - აბსოლუტური ანონიმურობა

ჩვენი პროფესიონალიზმი თქვენი თვითდაჯერებას გააძლიერებს!!!

ექიმი-სექსოლოგები, ფსიქოლოგები და ფსიქოთერაპევტები მზად არიან დაგეხმარონ ყველა სახის სექსუალური დარღვევის, ნევროზული სიმპტომების დიაგნოსტიკასა და მკურნალობაში.

- სექსობრუნე აქტის წაჭარბების გაძილება ან შეუქმლებლობა, მათ შორის: „პირველი საქონილი ლამის“ პრობლემები.
- სექსობრუნე აქტის გახანგრძლივება ან ნაადრევად დამთავრება.
- იმპოტენციის ქირურგიული მკურნალობა, ასოს ზომების მომატება.
- კონფლიქტები ოჯახში და მის გარეთ.
- დემენსია, ძილის დარღვევა, აკაიატება და ენერგეტიკული დაქვეითება.
- კონტრაცეპციის შიშის და ურთიერთობის პრობლემები.

ფსიქოლოგიური და სექსოლოგიური სამსახური SGS
თბილისი, ი. ჭავჭავაძის გამზ. №5 (ყოფილი „ლენკომბინატი“), მე-2 სართ. კაბ. 21-22-23-24. ტელ: 29-34-39. მიღება 10-19 სთ-მდე

ყოველსმემლე რძე და თაფლი

ხომ ცივი ზამთარი გამოვიარეთ, რომელმაც თავისი კვალი დააჩნია ჩვენს კანს. ნუ დაღონდებით, არსებობს საშუალებები, რომელიც თქვენს კანს ძველებურ სინაზეს და ელასტიკურობას დაუბრუნებს. ეს საშუალებები ყველასათვის კარგად ცნობილი რძე და თაფლია.

თაფლი შეიცავს ბევრ ორგანულ მჟავას: ვამლის, რძის, ლიმონის მჟავას. გარდა ამისა, მასში მრავლადაა ბიოლოგიურად აქტიური ნივთიერებები და მიკროელემენტები, ვიტამინები და ბაქტერიციდული ნივთიერებები. ამიტომ, თაფლი არა მარტო სასარგებლო საკვებია, არამედ ანთებითი პროცესების დროს კანის უზბარი მკურნალიც.

რძე შეიცავს ცილებს, რომლებიც აუმჯობესებს სისხლის მიმოქცევას და ხელს უწყობს ნივთიერებათა ცვლას. რძის მჟავა უნარჩუნებს კანს სინოტივს, რაც კანის სიგლუვისა და ელასტიკურობის ერთ-ერთი პირობაა. რძის ცილის, ვიტამინებისა და მინერალური ნივთიერებების ზემოქმედებით გაუხეშებული კანი ისევ ნაზი და გლუვი ხდება.

გთავაზობთ რეცეპტს: **1 რძის ნიღბი** — თანაბარი რაოდენობის რძის, თაფლის და ხაჭოს ნიღბი სრულყოფილად კვებავს სხის კანს. **2 რძიანი თაფლი** — შეურიეთ ერთმანეთს 150 გ რძე, 1 ჩ/კ თაფლი და 1 ჩ/კ ნუშის ზეთი. ნიღბი არბილებს, გლუვსა და ხავერდოვანს ხდის კანს.

ბალზამი ტურნისათვის — გამზრალ და დახეთქილ ტუნებზე ნანისვით თაფლი და შედეგად არ დააგვიანებს.

ენსკოე დელა №7

MEDI

უკონტაქტო ანილამია ალექსანდრიტის ლაზერით

ტურნის. კეჩის. ყარაის ფორმის კორექცია

კონტაქტო ანილამია
თვალბჭე, ცუქრბჭე, ქაბბეჭე

სანის კანის გაანაღარკავება, ნოქაბის განსოკავა
აღტლს ბაეღბით, ბლტაღტის ინტეღბით

ალ. ყაზბევის გამზ. №1 25-02-02 93 89 75

XXI საუკუნის კოლონიები

ალბათ, ბევრს ჰგონია, რომ კოლონიზატორი ქვეყნები წარსულს ჩაბარდა და აღარც კოლონია ჰქვია რომელიმეს... ერთიც არსებობს და მეორეც. ეგ არის, ოღონდ, სხვაგვარი ურთიერთობა და აღრინდელი „ბიძია თომას ქოხის“ მსგავსად ცრემლი აღარ გვექნება საღვრელი. მაინც, ვინ ვის ფლობს XXI საუკუნეში?

საფრანგეთი სან-პიერი და მიკლონი

ატლანტის ოკეანის ჩრდილო-დასავლეთ ნაწილში 9 პატარა კუნძულია. მათი ფართობი 242 კვ.კმ-ია, მოსახლეობა — 6 ათასი ადამიანი

გავაღვალა

9 კუნძული კარიბის ზღვაში, პუერტორიკოდან სამხრეთ-დასავლეთით. ფართობი — 1780 კვ.კმ, მოსახლეობა — 431 ათასი ადამიანი, მათი 90% აფრიკული წარმოშობისაა. 1635 წლიდან კუნძულები საფრანგეთს ეკუთვნის. ამჟამად საფრანგეთის პარლამენტში აქვს „ზღვისიქითა დეპარტამენტის“ სტატუსი და წარმოდგენილია 4 დეპუტატითა და ორი სენატორით.

საფრანგეთის გვიანა

მდებარეობს ატლანტის ოკეანეში, სამხრეთ ამერიკის სანაპიროზე, ბრაზილიასა და სურინამს შორის. ფართობი — 91 ათასი კვ.კმ, მოსახლეობა 177,5 ათასი ადამიანი. საფრანგეთის გვიანის ტერიტორიაზე განლაგებულია ევროპის კოსმოსური სააგენტოს კოსმოდრომი კურუ-უილინი და ფოტონა

კუნძულები წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 274 კვ.კმ. მოსახლეობა — 15 ათასი. საფრანგეთის

გავაღვალა

თის „ზღვისიქითა ტერიტორია“. საფრანგეთის პარლამენტში ჰყავს ერთი დეპუტატი.

საფრანგეთის პოლინეზია

რამდენიმე არქიპელაგი წყნარი ოკეანის აღმოსავლეთ ნაწილში. ფართობი 4 ათასი კვ.კმ, მოსახლეობა — 219,5 ათასი ადამიანი. 1946 წლიდან საფრანგეთის „ზღვისიქითა ტერიტორია“

ახალი კალიდონი

კუნძულების ჯგუფი წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 19 ათასი კვ.კმ., მოსახლეობა — 200 ათასი ადამიანი, აღმოაჩინა 1774 წელს ჯეიმს კუკმა.

აიოლას

შედის კომორის კუნძულების არქიპელაგში, ინდოეთის ოკეანეში. ფართობი — 374 ათასი კვ.კმ., მოსახლეობა 163 ათასი ადამიანი. თავიდან ეს კუნძულები პორტუგალიის კოლონია იყო, მე-19 საუკუნის დამლევს საფრანგეთის ხელში გადავიდა. 1975 წელს სამმა დიდმა კუნძულმა დამოუკიდებლობა გამოაცხადა, მხოლოდ კი საფრანგეთის გამგებლობაში დარჩენა ისურვა. კომორის კუნძულების ფედერაციული ისლამური რესპუბლიკის ხელისუფლება ითხოვს საფრანგეთის ჯარის გაყენას და კუნძულის დაბრუნებას. მას მხარს უჭერს გაერო.

რაიუნონი

კუნძული ინდოეთის ოკეანეში, მადაგასკარის აღმოსავლეთით. ფართობი — 2,5 ათასი კვ.კმ. მოსახლეობა 675 ათასი ადამიანი. მე-17 ს.-დან საფრანგეთის კუთვნილებაა. საფრანგეთის პარლამენტში 5 დეპუტატითა და 3 სენატორითაა წარმოდგენილი.

მარტინიკა

კუნძული კარიბის ზღვაში. ფართობი 1.100 კვ.კმ. მოსახლეობა — 371 ათასი ადამიანი. 1635 წლიდან მართავს საფრანგეთი.

დიდი ბრიტანეთი გივრალტარი

ტერიტორია პირენეის ნახევარკუნძულზე. ფართობი — 6,5 კვ.კმ., მოსახლეობა — 32 ათასი. დიდმა ბრიტანეთმა გივრალტარი ესპანელებს წაართვა 1704 წელს, ესპანეთი იბრძვის მის დასაბრუნებლად. აქ არის დიდი ბრიტანეთის სამხედრო-საჰაერო და საზღვაო ძალების ბაზა.

ფოლკლენდის კუნძულები

ეს კუნძულები არგენტინის სანაპიროდან აღმოსავლეთით, ატლანტის ოკეანეში მდებარეობს, ფართობი — 12 ათასი კვ.კმ. მოსახლეობა — 2 ათასი (უმეტესობა ინგლისელები არიან). ერთი ვერსიით, იგი 1501 წელს აღმოაჩინა ამერიკო ვესპუჩიმ. XV ს.-დან გადადიოდა ფრანგების, ინგლისელების და ესპანელების ხელში. ესპანეთმა ფოლკლენდის კუნძულები დაყრობის შემდეგ თავის კოლონიას — არგენტინას შეუერთა. 1832 წელს ბრიტანელებმა ფოლკლენდი ესპანელებს წაართვეს. გაერო ფოლკლენდის კუნძულებს სადავო ტერიტორიად მიიჩნევს.

კუნძულები ტარძი და კაიკოსი

კუნძულების ორი ჯგუფი ბაჰამის კუნძულების სამხრეთ-აღმოსავლეთ ნაწილში. ფართობი 430 კვ.კმ., მოსახლეობა — 13 ათასი. მართავს დიდი ბრიტანეთის დედოფლის მიერ

დანიშნული გუბერნატორი. ეკონომიკა ეყარება — ტურიზმს.

კაიბანის კუნძულები

კუნძულების ჯგუფი კარიბის ზღვაში, კუბასა და ჰონდურას შორის. ფართობი — 259 კვ.კმ.; მოსახლეობა — 35,5 ათასი ადამიანი. აქვს „ზღვისიქითა ტერიტორიის“ სტატუსი, არა აქვს საკუთარი სასმელი წყალი და დამოკიდებულია წვიმასა და ბრიტანეთის დახმარებაზე. ოფშორული ზონაა. აქ 40 ათასზე მეტი კომპანიაა განლაგებული.

ანგილია

ანგილიისა და სომბერეოს კუნძულები ვესტ-ინდოეთში. ფართობი — 96 კვ.კმ. მოსახლეობა — 10,3 ათასი ადამიანი. 1625 წლიდან დიდი ბრიტანეთის კოლონიაა. 1969 წელს ანგილია შეეცადა დამოუკიდებელი გახდარიყო, მაგრამ დიდმა ბრიტანეთმა ჯარი შეიყვანა და თავისი მმართველობა აღადგინა.

ფინლანდია

იგი ატლანტის ოკეანის სამხრეთ ნაწილში მდებარეობს. 1502 წელს პორტუგალიელებმა აღმოაჩინეს. ფართობი — 122 კვ.კმ. მოსახლეობა 6,4 ათასი ადამიანი. 1673 წელს ინგლისელებმა დაიპყრეს. დღეს მას ბრიტანეთის კოლონიის სტატუსი აქვს.

ჰიტაინი

კუნძული წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 4,5 კვ.კმ., მოსახლეობა — 70 ადამიანი. იგი აღმოაჩინეს 1767 წელს. 1790 წელს კუნძულზე დასახლდნენ ამბოხებული ინგლისური გემის „ბაუნტის“ მებრძოლები ტაიტიდან ჩამოყვანილ პოლინეზიელებთან ერთად.

მონსერატი

კუნძული კარიბის ზღვაში. ფართობი 102 კვ.კმ., მოსახლეობა 12,7 ათასი კაცი, მართავს დიდი ბრიტანეთის დედოფლის მიერ დანიშნული გუბერნატორი.

ვირჯინის კუნძულები

40 კუნძული ვესტ-ინდოეთში, კარიბის ზღვის აუზში. აქედან 16 — დასახლებულია, ფართობი 153 კვ.კმ.-ია, მოსახლეობა — 17,8 ათასი. მართავს დიდი ბრიტანეთის დედოფლის მიერ დანიშნული გუბერნატორი, ოფშორული ზონაა.

აშშ

ვირჯინის კუნძულები

შედის მცირე ანტილის კუნძულების არქიპელაგში, კარიბის ზღვის აუზში. ფართობი — 352 კვ.კმ., მოსახლეობა — 122 ათასი ადამიანი. XV ს.-ში არქიპელაგი ბრიტანეთმა და დანია გაიყვეს, ამ კუნძულებს აქვთ აშშ-თან მიერთებული ტერიტორიის სტატუსი. ადგილობრივი მოსახლეობა აშშ-ის მოქალაქედ ითვლება, მაგრამ ეროვნულ არჩევნებში ხმის უფლება არა აქვს.

ალმონსაველი სამოა

7 კუნძული არქიპელაგ სამოაში. ფართობი — 195 კვ.კმ., მოსახლეობა — 56 ათასი ადამიანი. აქვს საკუთარი კონსტიტუცია, სენატი, ჰყავს გუბერნატორი.

კუარტო-რიკო

კუნძული კარიბის ზღვაში. მისი ფართობი 9 ათასი კვ.კმ., მოსახლეობა — 3.937 ათასი ადამიანი. კუნძული XV ს.-ში დაიპყრეს ესპანელებმა. 1898 წელს ესპანეთ-ამერიკის ომის შედეგად აშშ-ს დარჩა. 1950 წელს ანტიამერიკული ამბოხის შემდეგ თავისუფლად ასოცირებული სახელმწიფოს სტატუსი აქვს. მოსახლეობა ითვლება ამერიკის მოქალაქედ, მაგრამ ხმის უფლება არ გააჩნია. პუერტო-რიკოს აშშ-ის კონგრესში ერთი წარმომადგენელი ჰყავს.

გუამი

მარიანას კუნძულების ჯგუფი წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 549 კვ.კმ. მოსახლეობა — 149 ათასი, ისინი აშშ-ის მოქალაქეები არიან. გუამს აშშ-ის კონგრესში ერთი დელეგატი ჰყავს. აქ არის განლაგებული აშშ-ის სამხედრო-საჰაერო და საზღვაო ძალების ბაზა.

ჩრდილოეთ მარიანას

კუნძულები წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 457 კვ.კმ. მოსახლეობა — 58,8 ათასი ადამიანი.

უაიკი

ატოლი წყნარი ოკეანის ცენტრალურ ნაწილში. ფართობი — 8 კვ.კმ., მოსახლეობა — 2 ათასი ადამიანი. აქ არის აშშ-ის სამხედრო ბაზა.

მიღუი

ატოლი წყნარი ოკეანის ცენტრალურ ნაწილში. ფართობი 5 კვ.კმ., მოსახლეობა 2,5 ათასი. აქ განლაგებულია აშშ-ის სამხედრო ბაზა.

ნიდერლანდები არუბა

კუნძული კარიბის ზღვაში. ვენესუელის სანაპიროდან 40 კმ-ის დაშორებით, ფართობია 193 კვ.კმ., მოსახლეობა — 88 ათასი ადამიანი. 1986 წლიდან აქვს შიდა მმართველობის მქონე ტერიტორიის სტატუსი.

ანტილის კუნძულები

ხუთი კუნძული კარიბის ზღვაში. მდებარეობს ვენესუელის ჩრდილოეთით. ფართობი — 800 კვ.კმ. მოსახლეობა — 207 ათასი. შედის ნიდერლანდთა სამეფოში. აქვს ავტონომია შინაურ საქმეებში.

დანია

ბრანდანი

მსოფლიოს ყველაზე დიდი კუნძული. იგი ატლანტისა და ჩრდილოეთ ყინულოვან ოკეანეს შორის მდებარეობს. ფართობი — 2.175 ათასი კვ.კმ (84% ყინულითაა დაფარული), მოსახლეობა 56 ათასი (88% ინუიტია, 12% — დანიელი), 1978 წლიდან მიიღო თვითმმართველობა, მაგრამ დანიაში დაიჭრება გრენლანდიის საგარეო პოლიტიკის კონტროლის უფლება. გრენლანდია ეკონომიკურად დანიაზე დამოკიდებულია.

ფარერის კუნძულები

კუნძულთა ჯგუფი ნორვეგიის ზღვასა და ატლანტის ოკეანეს შორის. ფართობი 1.400 კვ.კმ. მოსახლეობა — 45 ათასი. მართავს ადგილობრივი პარლამენტი.

ესპანეთი

სეუტა და მილილია

ორი ქალაქი მაროკოში. ფართობი — 33 კვ.კმ. მოსახლეობა — 160 ათასი (80% ესპანელია, დანარჩენი არაბი და ბერბერი). 1580 წლიდან ეკუთვნის ესპანეთს. 1956 წელს ესპანეთმა მაროკოს ტერიტორიაზე მდებარე ყველა ქალაქი, გარდა სეუტისა და მილილიისა, მაროკოსვე დაუბრუნა. მაროკო კი მათ დაბრუნებასაც ითხოვს, ქალაქების ესპანური მოსახლეობა ამის წინააღმდეგია.

ავსტრალია

ნორფოლკი

კუნძული წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 34 კვ.კმ. მოსახლეობა — 1,8 ათასი ადამიანი. 1913 წლიდან ავსტრალიის მფლობელობაშია.

ზოგის კუნძულები

მდებარეობს ინდოეთის ოკეანეში. ფართობი — 135 კვ.კმ., მოსახლეობა — 3 ათასი ადამიანი, 1958 წლამდე შედიოდა ინგლისის კოლონია სინგაპურში, 1958 წლიდან ავსტრალიის მფლობელობაშია.

ძოქოსის კუნძულები

არქიპელაგი ინდოეთის ოკეანეში. შედგება 27 მცირე მარჯნის კუნძულისგან. აქედან დასახლებულია სამი. ფართობი 14,2 კვ.კმ. მოსახლეობა — 670 ადამიანი. 1609 წელს აღმოაჩინა ინგლისელმა კაპიტანმა კილინგმა.

ახალი ზელანდია ტოკელაუ

კუნძულები პოლინეზიაში. ფართობი — 10,1 კვ.კმ. მოსახლეობა — 1,5 ათასი. მართავს ადგილობრივი უზუცესთა საბჭო.

ნიუა

მარჯნის კუნძულები წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 262 კვ.კმ., მოსახლეობა — 2 ათასი, სახელმწიფოს ხელმძღვანელობს ახალი ზელანდიის ხელისუფლების მიერ დანიშნული კომისარი-რეზიდენტი.

კუკის კუნძულები

არქიპელაგი წყნარ ოკეანეში. ფართობი — 237 კვ.კმ., მოსახლეობა — 16,5 ათასი ადამიანი. აღმოაჩინა ჯეიმს კუკმა 1773 წელს.

გამლის სიღუმეო გეგმა

ჩეჩნეთის ოფიციალური ხელისუფლება, ა. მასადოვი, ჩეჩნური დიასპორა მოსკოვში — ყველა ერთხმად აღაპარაკდა რესპუბლიკისთვის ახალი კონსტიტუციის შექმნაზე. ანალიტიკოსების აზრით, მოვლენები შეიძლება შემდეგნაირად განვითარდეს. არაუგვიანეს 2003 წლისა ჩეჩნეთის რესპუბლიკაში ჩატარდება რეფერენდუმი ახალი კონსტიტუციის მისაღებად. მასზე დაყრდნობით 2004 წელს ჩატარდება გარდამავალი ორპალატიანი პარლამენტის არჩევნები. საფრანგოვანად, გარდამავალი პერიოდის მანძილზე (4-5 წელი) ჩეჩნეთის რესპუბლიკის თავდაცვით რუსეთის ფედერაციის პრეზიდენტი დანიშნავს, შემდგომში კი მოსახლეობა აირჩევს. თუმცა სიტუაციის „გეგმიური“ განვითარება შეიძლება დაირღვეს, როგორც ეს არაერთხელ მოხდა. ცნობილია, რომ მოსკოვს კონტაქტები აქვს ა. მასადოვთან და მასთან კონსულტაციებს მართავს. მაგრამ ბოლო ხანს „მოუხელმძღვანელებს“ პრეზიდენტმა გამაკაცრა თავისი პოზიცია. ამის მიზეზი გახდა ინფორმაცია პანკისის სეზონში ამერიკელთა შესაძლო გამოჩენის თაობაზე. ბოევიკთა ლიდერებმა უმაღლესი იარაღი, რომ მათი ზურგი საიმედოდ იქნება გამაგრებული. თუ ასრულდება გოსდუმის მექარა რუსეთის მიერ აფხაზეთისა და სამხრეთ ოსეთის დამოუკიდებლობის აღიარების თაობაზე, მაშინ ჩეჩნეთი შეეცდება, მისი დამოუკიდებლობა ცნონ საქართველომ და დასავლეთის ზოგიერთმა ქვეყანამ.

კომენტარი

გამოსვლა გზაზე 10 მლნ დოლარი გასსს

რუსეთის გენპროკურორატურამ ბ. ბერეზოვსკი დაადანაშაულა ჩეჩენი ტერორისტების დაინიანსებაში. რფ ყოფილი პრემიერი ა. კულუკოვი აცხადებს: „1997 წლის 28 აპრილს მივიღე ინფორმაცია, რომ ინგუშეთის აეროპორტში „სლუპ-ცოვსკში“ ჩაფრინდა ბერეზოვსკის წარგზავნილი ბადრი პატარკაციშვილი. მან ინგუშეთის პრეზიდენტის რ. აუშევის თანდასწრებით შამილ ბასაევის გადასცა 10 მლნ დოლარი. მიმე ჩანათა, რომელიც დაახლოებით 20 კვ-ს იწონიდა, მანქანაში ჩადეს, ამის შემდეგ ბასაევი ჩეჩნეთის საზღვრისკენ წავიდა. ტვირთს იცავდა ინგუშეთის შინაგან საქმეთა მინისტრის მოადგილე პოლკოვნიკი ჰამზათ ძეგლოვი. 30 აპრილს მისი გვამი რესპუბლიკის მალგობეკის რაიონში იპოვეს. იმავე დღეს სოჭში ჩეჩნეთში შექმნილ ვითარებაზე მოვახსენე ბ. ელცინს. დანერგული მოუყვევი ბასაევისათვის ბერეზოვსკის მიერ ფულის გადაცემის ამბავი.“

ერთხელ სრულიად შემთხვევით შევხვდი ბორის აბრამოვიჩს მაშინდელი ვიცე-პრემიერის ნეცტოვის კაბინეტში და პირდაპირ მივახალე — რატომ აძლევთ ფულს ბანდიტებს-მეთქი. ბერეზოვსკიმ იუარა. მაშინვე გავახსენე ბადრის ჩამოსვლა „სლუპცოვსკში“. ამის შემდეგ აღიარა, — ფული მივეცი, მაგრამ ათი კი არა, ერთი მლნ დოლარიო.“

ამონარიდი
არგუმენტი ი ფაქტი №11

თეზისები — სდ ღა რამდენი?

სადღესოდ ყოფილი საბჭოთა კავშირის ტერიტორიაზე საგარეოდ 4.500 ამერიკელი სამხედრო მოსახლესურე და ოფიცერი იმყოფება. ტაჯიკეთში დაბანაკებულია 120 ამერიკელი. ეს ქვედანაყოფი ორგანიზებას უწევს ავღანეთის ჩრდილოეთ ალიანსის ხელმძღვანელობის კავშირის ამერიკის სამხედრო ძალთა მეთაურებსა და ტაჯიკეთის პრეზიდენტის ადმინისტრაციასთან.

910 ამერიკელი ჯარისკაცი არის ყირგიზეთის ტერიტორიაზე. ისინი კოორდინირებას უწევენ მანასის აეროდრომზე განლაგებულ ბომბ-დაშენებს, რომლებიც ჩრდილოეთ ავღანეთში ასორციელებენ ავიადარტყმებს. სპეციალური დანიშნულების ერთ-ერთი ჯგუფი იცავს აეროდრომს და საჭიროების შემთხვევაში თავისი რაზმებით აძლიერებს ავღანეთში სპეცდანიშნულების ამერიკულ ჯგუფს.

ჯერჯერობით, ყველაზე მეტი ამერიკელი ჯარისკაცი უზბეკეთშია — დაახლოებით 3.480 კაცი. ამ დაჯგუფების მთავარი დასაყრდენია სპეცდანიშნულების და 101-ე დივიზიის ელიტარული ქვედანაყოფი 1.600 კაცის შემადგენლობით. უზბეკეთშია აგრეთვე ამერიკულ ძალთა „ჩრდილოეთის მიმართულების“ შტაბი, რომელიც პასუხისმგებელია ოპერაციებზე ჩრდილოეთ ავღანეთში.

შტაბთან მოქმედებს ამ რეგიონში ყველაზე მსხვილი სადაზვერვო ცენტრი, რომელიც აგროვებს და ამუშავებს ინფორმაციას არა მარტო ავღანეთზე, არამედ მის მიმდებარე რაიონებზე. უზირველეს ყოვლისა, რუსეთზე, თურქმენეთზე, ირანზე.

„კომანდოსების“ საჰაერო მხარდაჭერას ასორციელებს 100-ზე მეტი საბრძოლო და სატრანსპორტო-საბრძოლო შეუღლებული. სამხედრო-სატრანსპორტო თვითმფრინავები და ბომბდაშენების სხდებიან ტანკებისა და ჩირჩიკის აეროდრომებზე, სადაც აგრეთვე განლაგებულია საავიაციო-ტექნიკური უზრუნველყოფის, კავშირგაბმულობის, ნავიგაციისა და დაცვის ქვედანაყოფი. ეს გასაიდუმლოებული მონაცემები, რომლებიც უშიშროების საბჭოს წყაროს საშუალებითაა მოძიებული, ცხადყოფს, რომ ამერიკელები იციან ხნით და სერიოზულად ამირებენ აქ ყოფნას, ამიტომაც გაფაცვიცებით ექებენ „დასაყრდენ“ რაიონს.

პიკეტაჟი, ან რაინ პიკეტაჟი

ბევრი, დღეს საქვეყნოდ აღიარებული ცნობილი მილიონერი თავის პირველ ნაბიჯებს ისეთი მცირე და უმნიშვნელო საქმით იწყებდა, ბიზნესსაც რომ ძნელად უწოდებდნენ კაცი.

მათ კი ასეთი ფინანსთების იქნებ არც დაუწყიათ საქმე — ყოველდღიურობას აუწყვეს ფეხი. სხვათა შორის, ალბათ არც ჩვენსავე უწუნუნიათ და მთავრობის ლანძღვაში გართულთ გულ-ხელი არ დაუკრეფავთ. ჩვენც ჩვენი ყოველდღიურობა დაგვდევს თან, რომელიც ითხოვს — გაანძრე ტვინი და ხელი... იაზროვნეთ, იქნებ ვცადოთ...

„გიზნული“ ნივთებით

დაახლოებით 30 წლის წინ, ჩეხოსლოვაკიაში პირველად ვნახე გერმანული სტუდენტები, რომლებიც ზაფხულში ტურისტებს ემსახურებოდნენ, ფულს მოულობდნენ და თავიანთი სწავლის გადასახადს აკროვებდნენ. შინადაბრუნებული ამ ამბავს აღტაცებით ვყვებოდი — ჩემს სამშობლოში მაშინ თითქმის ვერ ნახავდი სტუდენტს, რომელიც თავისი შრომით ირჩენდა თავს. ასეთი რამ დღესაც დიდი იშვიათობაა. ახლა შეიძლება ვინმე შემომედავოს, სამუშაო პროფესიონალებისთვის არ არის და სტუდენტმა რა უნდა ქნასო... მაგრამ დარწმუნებული ვარ, ვისაც დამოუკიდებლად ცხოვრებისა და სწავლის სურვილი აქვს, ვინც შრომას არ უკადრისობს, საარსებო საშუალებას ყოველთვის გამოიხატავს. ამ შემთხვევაში, მთავარია მიზანი...

ამას წინათ ძალიან ლამაზი გოგონა გავიცანი, რომელიც ერთ-ერთი ხალხმრავალი რესტორნის წინ საღამოობით ნივთებს ყიდის. ასე, 19-20 წლისა იქნება. ნივთის შემოთავაზებისას, აუცილებლად მოგიყვებათ, რის შესახებაც იგი და როგორაა მოთხრობილი ესა თუ ის ამბავი... თანაც, ისე განიტყვავს და სასიამოვნოდ გვიამბობთ, აუცილებლად შეიძენთ რაიმეს. ყოველ შემთხვევაში, პირადად მე, მისგან რამდენიმე ნივთი ვიყიდე. არც სხვები ჩაუვლიან ხოლმე გულგრილად — მოგვს-

ნიკო გორგი

P.S. ბატონო მოაზროვნებო, ვისაც საკუთარი მცირე ბიზნესისთვის მიგიგნიათ ან სხვათა წამოწყებას შესწრებისათვის, შეგვეხმარეთ.

გუგუ „სწორად განითავებოდა“ 5 კლკ დოლარს აქვს

ჯორჯ ბუშმა განაცხადა, რომ კონგრესს განსახილველად წარუდგენს განვითარებადი ქვეყნებისათვის დახმარების ახალი პროგრამების პროექტს. იგი სამ ნელზეა გათვლილი და 5-მილიარდიანი ბიუჯეტი აქვს. ამერიკა დაეხმარება მხოლოდ იმ სახელმწიფოებს, რომლებშიც იცავენ ადამიანის უფლებებს, ებრძვიან კორუფციას, აქვთ ღია ბაზარი და განათლების სისტემა. ბუშის თქმით, პროგრამის მიზანია არა გაჭირვებული ქვეყნებისთვის კრედიტის მიცემა, არამედ რეფორმების მიზანდასახული დაფინანსება, რაც ხელს შეუწყობს ქვეყნის ეკონომიკის აღმავლობას და მას ვალეების გადახდის საშუალებას მისცემს.

ასოშეთი დ პრესი

პიკეტაჟს გვარი რამ აინებოდა...

ბავშვის გვარის გამოცვლას მამის ნებართვა სჭირდება... — მყავს შვილი, რომელიც ჩემთან იზრდება და ატარებს მამის გვარს. ოფიციალურ ქორწინებაში არ ვყოფილვარ. მამა-შვილს ექვსი წლის განმავლობაში (ბავშვი ექვსი წლისაა) არ უნახავთ ერთმანეთი. მინდა ბავშვი გადმოვიყვანო ჩემს გვარზე. როგორ მოვიქცე?

ე. ქართველი შვილი, თბილისი

— ბავშვის დაბადების დროს თქვენ შეიტანდით ერთობლივ განცხადებას მოქალაქეობრივი რეგისტრაციის შესახებ განყოფილებაში, რის საფუძველზეც სამოქალაქო კოდექსის 1192-ე მუხლის თანახმად დადგინდა იქნებოდა მამობა. ე.ი. თქვენი შვილი ატარებს მამის გვარს — ამავე კოდექსის 1196-ე მუხლის შესაბამისად. ბავშვის გადმოყვანა თქვენს გვარზე შესაძლებელია რაიონული სასამართლოს გადაწყვეტილებით (ამისთვის საჭიროა მამის თანხმობა, ხოლო თუ ბავშვი 10 წელზე მეტი ხნისაა, ასევე დაგჭირდებათ მისი თანხმობაც). საბოლოოდ, სასამართლოს გადაწყვეტილებით მიზანდასახული მამის განყოფილებაში საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით, სადაც მოხდება ბავშვის რეგისტრაცია თქვენს გვარზე.

საბუთის ასლის მტკიცებულება სასამართლოს პრეროგატივაა

— შეიძლება თუ არა სასამართლომ ჩივილის მტკიცებულებად თანხის ნასქსობის შესახებ ნოტარიულად დაუმნიშვნელი ხელწერილის ქეროასლი, რომლის დედანიც არ არსებობს.

გ. კალატოზიშვილი, თბილისი

— საქართველოს სამოქალაქო საპროცედურო კოდექსის თანახმად, წერილობითი მტკიცებულება, როგორც წესი, წარდგინდა უნდა იქნას დედნის სახით. პირი შეიძლება გათავისუფლდეს დედნის წარდგენისაგან მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ დამტკიცებს, რომ არსებობს ისეთი მიზეზები, რომლის თანახმადაც შეუძლებელია ასეთი საბუთების წარდგენა და აღნიშნულ ფაქტს სასამართლო საფუძვლიანად მიიჩნევს. ასე რომ, საბუთის ასლისათვის მტკიცებულებით მნიშვნელობის მინიჭება სასამართლოს პრეროგატივაა.

იურიდიული ფირმის დირექტორი მედეა დემეტრაშვილი

საქართველო საქარ ვებ გაზს შიილავს

ვიდრე რუსეთი გვაწვდის დღეს, თანაც უფასოდ!

საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაციისა და ბრიტანული კომპანია „აი-თი“-ის ინიციატივით, თბილისში გაიმართა საქართველოს ნავთობის, გაზისა და ენერჯეტიკის საერთაშორისო კონფერენცია, სადაც ხელი მოეწერა უმნიშვნელოვანეს ხელშეკრულებას ინვესტორ კომპანიებსა და საქართველოს მთავრობას შორის ბაქო-თბილისი-არზრუმის, ანუ შაჰ-დენიზის გაზსადენის მშენებლობასთან დაკავშირებით. ამით პრაქტიკულად სანეისო მიეცა ამ უდიდესი ენერგოპროექტის განხორციელებას. კონფერენციას ხელშეკრულების გაფორმების ცერემონიას დაესწრო პრეზიდენტი შევარდნაძე, რომელმაც სიტყვით გამოხატა საზღვარსაღი აღნიშვნა, რომ „გლობალურ ანტიტერორისტულ ღონისძიებებში საქართველოს აქტიური მონაწილეობა, რის შესახებაც პრეზიდენტმა ბუშმაც განაცხადა ვაშინგტონში 11 მარტს, მილსადენთა უსაფრთხოების პროგრამასაც გულისხმობს. ერთიანი ენერჯეტიკული დერეფნის განვითარებით საქართველო ბუნებრივად მოექცა როგორც მეზობელი, ისე ევროპისა და აშშ-ის სტრატეგიულ ინტერესთა არეალში“.

კონფერენციაში მონაწილეობდა პრეზიდენტი ჯორჯ ბუშის საგანგებო მრჩეველი კასპიის რეგიონის ენერჯეტიკული დიპლომატიის საკითხებში სტივენ მანი, რომელმაც პრაქტიკულად დაადასტურა პრეზიდენტის შევარდნაძის ნათქვამი. მეტიც, კონფერენციაზე ისიც დაფიქსირდა, რომ აღმოსავლეთ-დასავლეთის ენერგოდერეფნის განვითარების პროცესში ნატო-ს სტრუქტურებშიც უნდა მიიღონ მონაწილეობა. სტივენ მანმა წარმოაჩინა ოფიციალური ვაშინგტონის პოზიცია და ბრძანა, რომ აშშ სერიოზულ ყურადღებას დაუთმოს ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენისა და შაჰ-დენიზის გაზსადენის უსაფრთხოებას!

ამავე კონფერენციაში მონაწილეობდა რუსეთის საგარეო საქმეთა მინისტრის მოადგილე და პრეზიდენტი პუტინის საგანგებო მრჩეველი კასპიის ზღვის სტატუსის დარეგულირების საკითხებში ვიქტორ კალუჟინი, რომელმაც განაცხადა, — კასპიის ენერგოპროექტების განხორციელება მეტად მნიშვნელოვანი საქმეა და რუსეთის ჩართვა ამ პროექტში ხელს შეუწყობს სტაბილურობას რეგიონში და თანამშრომლობის განვითარებას. რუსი დიპლომატის ამ პოზიციას მალაღი შეუფასებენ მისი ქართულმა მხარემ. საქართველოს ნავთობის საერთაშორისო კორპორაციის პრეზიდენტმა გია ჭანტურიაძემ კი ვიქტორ კალუჟინის გაცნობიერების მიზნით სპეციალური ნოტოროსისკი-სუფსა-ჯეიჰანის შემავრთველი ნავთობსადენის მშენებლობის იდეა, რომელმაც აფხაზეთის ტერიტორიაზე უნდა გაიაროს. ნოვოროსისკიდან ჯეიჰანის მარშრუტით რუსული ნავთობის ტრანსპორტირება რუსეთს ყოველწლიურად 500-700 მლნ დოლარის სუფთა მოგებას მისცემს! ბუნებრივია, ამ პროექტის რეალიზება პირდაპირ კავშირშია აფხაზეთის პრობლემის მოგვარებასთან და როგორც ჩანს, რუსებს სერიოზულად მოუწევთ დაფიქრება, როგორც გია ჭანტურიაძე ბრძანა, — რა აირჩიონ, ამ ენერგოპროექტში ჩართვა და მოგების მიღება, თუ კვლავაც სეპარატისტული და არეულ-დარეული, უპრეპეტიციო აფხაზეთი! არადა ფაქტია, რომ ვერც ნოვოროსისკის პორტი და ვერც თურქეთის სრუტეები ვერ გაატარებენ იმ ნავთობის ნახევარსაც კი, რაც ბაქო-თბილისი-ჯეიჰანის ნავთობსადენთან ნოვოროსისკიდან წამოსული ნავთობსადენის შეერთების შემთხვევაში იქნება შესაძლებელი! რაც შეეხება შაჰ-დენიზის გაზსადენის ეკონომიკურ მნიშვნელობას, საქართველო ყოველწლიურად სამჯერ მეტ გაზს მიიღებს, თანაც უფასოდ, ვიდრე რუსეთი გვაწვდის დღეს!

საკუთარი ინფორმაცია

ყველაზე გავრცელებული გვარები საქართველოში

— თუ შეგიძლიათ, დაგვისახელოთ საქართველოში ყველაზე გავრცელებული გვარი და ამ გვარის ადამიანთა რაოდენობა. დიდად დაგვაფლავებთ, თუ მე და ჩემს მეგობრებს დაგვეხმარებით დაუსრულებელი დავის გადაწყვეტაში.

ა. გელაშვილი, თბილისი

— გთავაზობთ საქართველოში ათი ყველაზე რიცხვმრავალი გვარის ჩამონათვალს: ყველაზე გავრცელებულია ბერიძის გვარი, რომელიც დაახლოებით 24 797 ადამიანს ითვლის. მას მოჰყვება შემდეგი გვარები: კახანაძე (18 550); გელაშვილი (17 995); მაისურაძე (16 516); გიორგაძე (14 582); კვარაცხელია (13 618); ლომიძე (12 949); შენგელია (12 764); ნიკოლაური (12 499); ხუციშვილი (11 062).

აღსანიშნავია, რომ საქართველოში კიდევ ათასამდე ისეთი გვარია, რომელთა წარმომადგენლები (თითოეული გვარის მიხედვით) ათას კაცს აღემატებიან.

როგორ იბეგრება დარიცხული ხელფასი?

— მაქვს დარიცხული ხელფასი 45 ლარი, ხელზე ვიღებ 38 ლარს და 50 თეთრს. ბათოვთ მიპასუხოთ, როგორ უნდა მოხდეს დაქვითვა ჩემი ხელფასიდან?

ა. გილიგაშვილი, ქუთაისი

— საქართველოს საგადასახადო კოდექსის თანახმად, თქვენს დარიცხულ ხელფასს, 45 ლარს აკლდება დაუბეგრავი მინიმუმი, რომელიც საქართველოში 9 ლარის ოდენობით განისაზღვრება. დარიცხული თანხა იბეგრება შემდეგი განაკვეთებით: 1) საშემოსავლო გადასახადი — 1% (აღნიშნული კოდექსის 42-ე მუხლი); 2) სოციალური უზრუნველყოფის გადასახადი — 1%; 3) ჯანმრთელობის დაცვის გადასახადი — 1% (იმავე კოდექსის 185-ე მუხლის თანახმად). ე.ი. დასაბეგრ თანხას, 36 ლარს აკლდება 14% — 5 ლარისა და 04 თეთრის ოდენობით. მიღებულ თანხას ემატება დაუბეგრავი მინიმუმი 9 ლარი. რაც საბოლოო ჯამში შეადგენს 39 ლარსა და 96 თეთრს. საშემოსავლო გადასახადის პროცენტის ცვალებადია დასაბეგრი შემოსავლის ზრდის პროპორციულად.

„კვირის პალიტრა“

გაქვამი, შტამბი, ფლავსოგრაფიული ფორმა, სპიჯიფო ბარათები, ნაბოვანი აპიკატები

გამსახურებას 17⁰ (შესასვლელი საბურთალოს ქუჩიდან)

☎ 23 26 25; 38 34 17

საუკეთესო ასლგაქვამი აპარატები

გარანტიით, უსაღაქვამით

შესაძლებელია: **განავაქვამი ლიზინგი (იჯარა)**

თბილისი, აღმაშენებლის 99/1, მობარდ მაყურებელთა თეატრი, ყოფ. შეროხიას ქუჩის მხრიდან.

საუკეთესო ქსეროასლები შაჰ-თეთრი

2 თეთრიდან 5 თეთრამდე

ტირაჟის და ქაღალდის მიხედვით **ფერადი — 1 ლარი**

ფერადი და შაჰ-თეთრი ქსეროასლები გაქვამი მომსახურებელი

თბილისი, აღმაშენებლის 99/1, მობარდ მაყურებელთა თეატრი, ყოფ. შეროხიას ქუჩის მხრიდან. ტ: 96 32 89

საქართველოს ეროვნული ბანკი

16 მარტიდან დაადგინა ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის შექმნის კურსი:

აშშ დოლარი	2,2350
ევრო	1,9755
ინგლ. ფუნტი	3,1739
რუსული რუბლი	0,0719
თურქული ლირა (10.000)	1,6580

ოთხშაბათს, 20 მაისიდან გაიქვამი ასტროლოგიური პროგნოზების ყოველთვიური გახატი

სტოქიაქო ასტროლოგიური პროგნოზების გახატი

გამოლის თვეში ერთხელ **ფასი 1 ლარი**

აპრილი, 2002 **ჰოროსკოპი**

„ჯოხჯოროსის“ ფირმის გაბალოვლასტმასის კარ-ფანჯრები

ქაღლიან იაფად

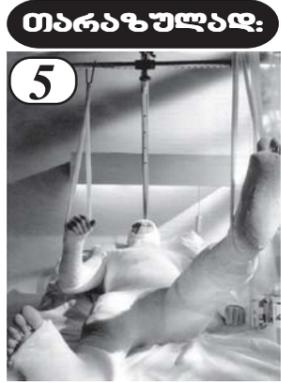
ფაჩები: თეთრი, ნაღის ბაქსაჩაით, მუაჩი მუხა... **ჩვენი პროფილი — 3 კამერიანი**

მის: ფერაქთლის 141 მ. „დიდუბის“ გვერდით

☎ 34-49-40; 61-32-37 (სალამოს); 899-51-51-09; 899-902-091

„გაქვამი“ აქარმოქვს ბარათით საშუალოებს სასაქონლო და ბაქანიქარი წყლის მისაღებად

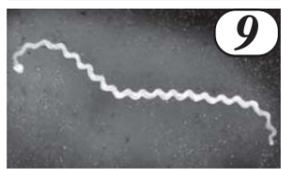
მის: აქარის ქ. №8 (საქარის სასაქონლო უბანი, ოთ. 118) ტ: 33-26-75; 38-24-02

სადასტაქრო არტახების მასალა

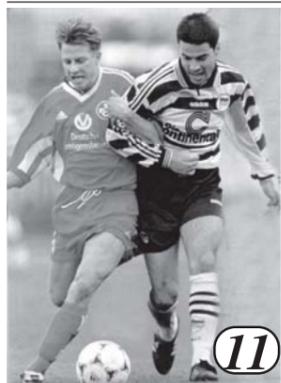
ჩილეს დედაქალაქი

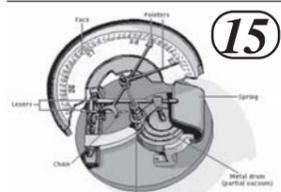
თვალთ უნილაგი მიკროორგანიზმი

საზაფხულო ქუდი

ასპარეზობის დასკვნითი ნაწილი

ატმოსფერული წნევის საზომი ხელსაწყო

კატუსის სახეობა, „ტეკილას“ ნედლეული

გერმანიის ყოფილი ფულის ერთეული

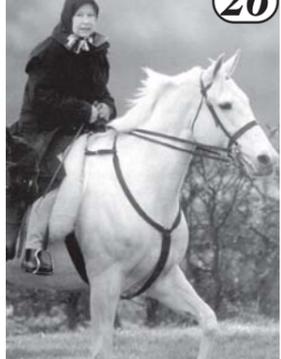
შვებულების გასატარებელი ადგილი

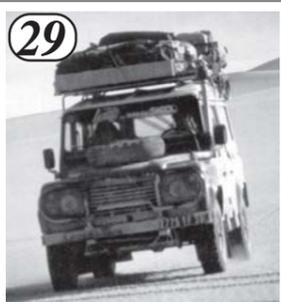
ძაფის ან თოკის მსგავსი ლითონის ნაწარმი

ქალაქი კახეთში

ბრიტანეთის დედოფალი

ერთ-ერთი უდიდესი რალის საბოლოო პუნქტი

ყველაზე ცნობილი გვარი მსოფლიო მოდის ისტორიაში

რკინის ლერო, რომელზედაც აგებულია სორცის ნაჭრები

მდინარე და ტბა კანადაში

წარმოსახვითი საზო, რომელიც გარს უფლის დედამიწას და ყოფს მას ჩრდილოეთ და სამხრეთ ნახევარსფეროებად

ლითონის ფირფიტა მელნით სანერად

სახელმწიფოს მთლიანობის გარანტი

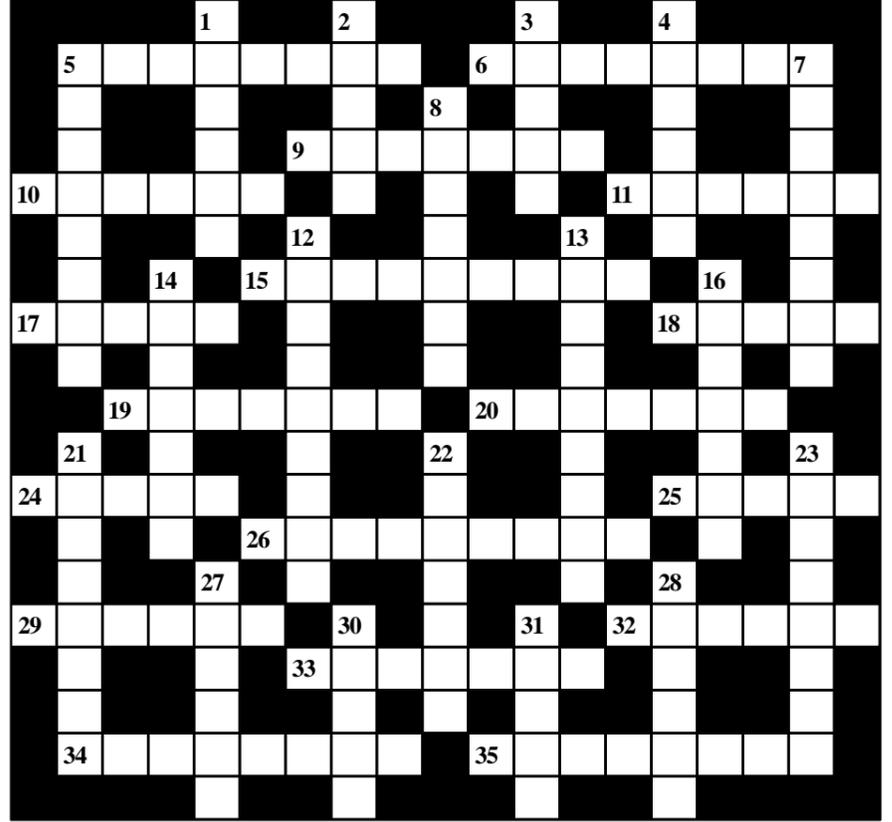
არანამდვილი, მაგრამ ნამდვილს მიმსგავსებული

თაქთაქი შვილის ოპერა

სამხედრო სამსახურიდან განთავისუფლება, საჭიროების შემთხვევაში კვლავ განწვევის შესაძლებლობით

ძეგლის სახეობა

საგრდენი, ლითონის გამოსაჭედად

ლია ცის ქვეშ გამართული სახალხო დღესასწაული

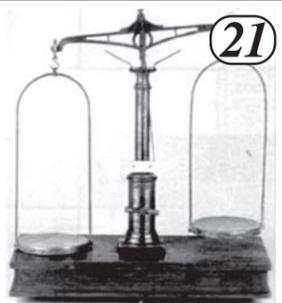
სიტყვების გამოცნობაზე აგებული გასართობი ამოცანა

ზღვის მტაცებელი, რომლის ტრტილს კიბოს საწინააღმდეგო საშუალებად იყენებენ

თეთრი თიხა, აუცილებელი ნედლეული მაღალი ხარისხის ფაიფურისათვის

96მისხალი=409,5გ=1?

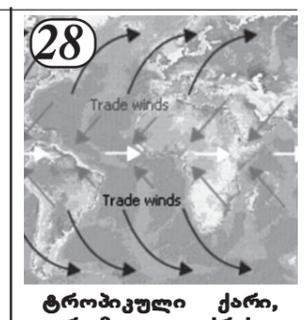

ეზოს დიდი კარი, ჭიშკარი

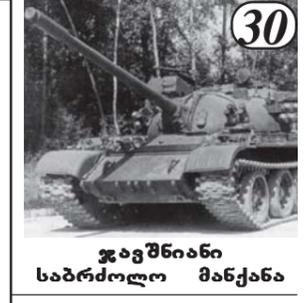

გაუმჯობესებული მშვილდ-ისარი

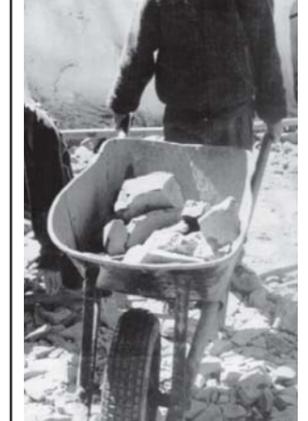
27 სისხლძარღვებში გაჩენილი სისხლის შენადედი

ტროპიკული ქარი, რომელიც ქრის სუბტროპიკული სარტყელიდან ეკვატორისკენ

ჯაგშნიანი საბრძოლო მანქანა

მომცრო საზიდარი

კროსოვრი შუადგინა რამაზ ალანიამ

„ჰვირის პალიტრა“ №10 კროსოვრდის პასუხები:
თარაზულად: 5. ლისაბონი; 6. კარტინგი; 9. მტკვარი; 10. შიფერი; 11. არქივი; 15. ავტოგრაფი; 17. ატამი; 18. ბერია; 19. პალიტრა; 20. ტრიტონი; 24. ნერგი; 25. ბროლი; 26. ბრილიანტი; 29. სათლი; 32. ბალიში; 33. სარდაფი; 34. ალბინოსი; 35. არლევინი.
შვეულად: 1. ლამურა; 2. ენოტი; 3. ბასრი; 4. მინორი; 5. ლილიპუტი; 7. ინოვაცია; 8. გვერგვი; 12. უვერტიურა; 13. ოფიციალტი; 14. ემბარგო; 16. სეინერი; 21. ბენგალია; 22. ბრიგადი; 23. პლანშეტი; 27. ალალია; 28. შაკიკი; 30. „დაისი“; 31. სფერო.

ეს მოხდა 40 წლის წინ... ტიან-შანზე, მწვერვალ გამარჯვების პიკის დალაშქრების შემდეგ, უკან დასვებისას ტრაგიკულად დაიღუპა სამი ქართველი მთასვლელი — ილია გაბლიანი, თიმურაზ კუხიანიძე, ჯუმაბერ მემმარიაშვილი. დანარჩენი წევრები — კირილ კუხინი, მიხეილ ხერგიანი, მიხეილ ხერგიანი (უმცროსი) მშვიდობიანად დაემშენებნენ ბანაკში. როგორ დატრიალდა ეს ტრაგედია, რომელმაც მამინდელი ალპინისტური სამყაროს ეს უძლიერესი მთასვლელი შეინირა, ამის შესახებ ცოცხლად გადარჩენილთა მონათხრობიდან თუ მემმარიაშვილის დღიურებიდან შეიტყვეს დანარჩენებმა.

ამ სამი კახის დაღუპვით თითქოს ათელი თაობა გაქრა...

აგვისტოს მიწურულს თბილისი რომ საოცარი ხიბლით იცნებოდა, ეს კარგად ახსოვს სამოციანი წლების თაობას... დიმიტრიანდგარი თვალუბრით და მოყვასისთვის ღია გულად მოდიოდნენ დედაქალაქის დედაქალაქზე გარუჯული და ხალისიანი თბილისელები...
მიკითხვ-მოკითხვა ისმოდა ყველგან... ერთმანეთს მონატრებულ შორეული ნაცნობებიც კი დიდხანს ვეღარ შორდებოდნენ ერთმანეთს.
მაშინაც ასეთი აგვისტოს მიწურული იდგა. 1961 წლის 29 აგვისტო... მზეხივით გაგარდა ხმა უნივერსიტეტში, კიროვის პარკში, რუსთაველზე შემოიჭრა და ჩააქრო დიმილი. ელდა ჩადგა თვალეში — კუხო დაიღუპა, ჯუმაბერი დაიღუპა... ჩვენი ბიჭები ტიან-შანზე დაღუპულანო.

ლაკების გამოშვება, ვიდრე ბარში მცხოვრებს. ეს მომენტი თათრისთვისაც ნაცნობი იყო, მაგრამ ვარისკა და დათანხმდა. ასე რომ, იმ თბილისელს „დიდი“ და „პატარა“ მიშა ხერგიანიც დაეძინა. მეორე ჯგუფს სათავეში ჩაუდგა ოთარ ხაზარაძე, რომელსაც პირველი ჯგუფის კვალდაკვალ ველებოდა ვასვლა, ოღონდ ტრავერსი არ უნდა გაეკეთებინა და თუ საჭირო გახდებოდა, პირველ ჯგუფს დახმარებოდა. მაგრამ მასველი მამის უფრო საიმედოა, როცა ყოველ წამს მზად არის დასახმარებლად. იყო შემთხვევები, როცა ორივე ჯგუფი მთაზე ყოფილა, საბაზო ბანაკში კაცისგული არ დარჩენილა და ვაკვირების კამს დახმარება კერავის მოუხერხებია.

ასე იყო თუ ისე, პირველი ჯგუფი 22 აგვისტოს გავიდა მარშრუტზე. სამი დღე მოანდომეს დასასვლელ ქედზე ასვლას, რომელსაც ვაფა-ფაშაველი დაარქვეს. იქიდან მოყოლებული, სწორი ქედი კილომეტრ-ნახევრის შემდეგ ადგება ნიბოს, რომელიც უშუალოდ გამარჯვების პიკის მწვერვალზე მიდის. მე-4 თუ მე-5 ღამისთევა ჰქონდათ სწორედ ნიბოს დასაწყისში. ეს გახლავთ 26-27 აგვისტო. ერთი კარავი ჰქონდათ, სადაც ოთხი იყვნენ, ხოლო დანარჩენი ორი წევრისთვის მღვიმე გააკეთეს. გათენდა. ყველანი მოემზადნენ და დაიწყეს ასვლა. მწვერვალამდე დაახლოებით 400 მეტრი იყო გასავლელი, მაგრამ ალმონდა, რომ „პატარა“ მიშა სიმალის გამო ცუდად შეიქნა და გზას ვერ აგრძელებს. აქ დადგნენ დილემის წინაშე — რა ვქნათ? ყველას თავისი მოსაზრება ჰქონდა. ერთზე კი ექვსივე შეთანხმდა: ტრავერსის გავლა უნდა გამოერციხათ. თუმცა ამ გადაწყვეტილების მიღებით ყველა პრობლემა არ გადაჭრილა. ზოგის აზრით, „პატარა“ მიშა კარავში უნდა დაეტოვებინათ, ასე უფრო იყვნენ მწვერვალზე, რომელიც ფაქტობრივად ნ-ს საათის სიარულს მოითხოვდა, მერე დაბრუნებულიყვნენ ავადმყოფთან კარავში და დილით ყველანი ერთად დაემშენებოდნენ ქვემოთ. მეორეინ ამგვარებდნენ, ღამე კარავში გაეთენებინათ და ავადმყოფის მდგომარეობა თუ არ გაუარესდებოდა, მერე ასულიყვნენ მწვერვალზე. მაგრამ უმრავლესობამ ამ სიმალეზე კიდევ ერთი ღამის გათენება და ძალების დაკარგვა სწორ გადაწყვეტილებადაც არ მიიჩნია. ჯუმაბერი მემმარიაშვილი-

და კირილს სასიარულო საკმარად ბევრი ჰქონდათ, მაგრამ გადაიარეს თუ არა ქედი, იქ ახლა-აკოვის წერილი დახვდათ. ასე რომ, ის ვარანტი, თითქოს ქართველებმა პირველებმა დადგეს ფეხი მწვერვალზე, არ გამართლდა. დაიწვეს დაშვება, მაგრამ ერთ ადგილას კლდეს მოსწყდნენ და დაახლოებით 100-150 მეტრი „ფორსეს“ ჩრდილოეთის მიმართულებით. სასწაულებრივად გადარჩნენ. კუხინი ჰყვებოდა — ქედზე უკან ასვლის თავი აღარ გვექნა, გზა გვერღებე გადევნოთ და მწვერვალზე, სადაც კუხიანიძე და გაბლიანი გველოდნენ უკან მოვიტოვეთ. არც კი დავეკვებულვართ იმაში, რომ ისინი უკვე კარავში იქნებოდნენ. დაღამებისას მიაღწიეს კარავს. ნახეს, რომ დანარჩენების ზურგანითი ხელუხლებლად ეყუო. ბევრი იყვირეს, მაგრამ მიშა ხერგიანს ხმა ვერ მიაწვდინეს, რადგან ისინი მღვიმეში იყვნენ და არ ესმოდათ. ამასობაში სულ ჩამობნელდა. არანაირი საშუალება უკან დაბრუნებისა აღარ გაჩნდა. კარავიც არ გაუშვლიათ. დამე საძიებებში გაათენეს. დილით დაინახეს, რომ თხემზე მწვერვალთან ორი კაცი იშვებოდა. როგორც ჩანს, მათ უცადას, უცადას, ამა-

დაღუპულთაგან ორი — კუხიანიძე და მემმარიაშვილი მაშინვე იპოვეს და გადმოასვენეს, ხოლო ილია გაბლიანი, რომელიც პირველი დაიღუპა, ახლაც განისვენებს 6900 მეტრის სიმაღლეზე, მარადი თოვლითა და ყინულით დაფარული მთის კალთაზე.

საერთოდ, ეს რაიონი მთელ მსოფლიოში ერთ-ერთ ყველაზე მკაცრ რაიონად ითვლება. ორი დიდი ქედი მილივით ისრუტავს რაც კი შუა აზიის უდაბნოში ტენი ორთქლდება და ამის გამო, დღის მანძილზე ამინდი შეიძლება შეიფარავდეს კი შეიცვალოს მონმენდილი ციდან გაუვალ ქარბუქამდე. ერთ-ერთი მიზეზი ტიან-შანზე მომხდარი ტრაგედიებისა ესეც არის. განსაკუთრებით მძიმე პირობებია გამარჯვების პიკზე. 1959 წელს ამ რაიონში აღმოჩნდა ქართულთა სასიმალო ნაკრები — ილია გაბლიანი, გიორგი აბაშიძე, რეზო და ოთარ ხაზარაძეები, ვიღვან და ზურაბ ასეველიანი, შოთა მირიანაშვილი, დიმიტრი დანგაძე, ომარ ბერაძე, სოლიკო ხაბიშვილი, ნოდარ ნადირაშვილი. კაპიტანი იყო ჯუმაბერი მემმარიაშვილი. მათი ამოცანა გამარჯვების პიკზე ახალი, სასიმალო-ტექნიკური მარშრუტის გაგლა იყო. მაგრამ ის-ის იყო ჯგუფმა მარშრუტის დამუშავება დაიწყო, რომ მიიღეს რადიოგრაფია, რომელიც იტყობინებოდა, რომ ზედაში მოყოლილ ლეინგრადელ ტურისტებს დახმარება ესაჭიროებოდათ. ამას მოჰყვა მეორე რადიოგრაფია — ამჯერად საბჭოთა შეიარაღებული ძალების ჯგუფი იხიბდა სამშველო სამსახურს... ასე გაიცდა ის სეზონი. 1960 წელს შეიკრიბა სსრკ-ის ნაკრები, რომელიც 30 მთასვლელისაგან შედგებოდა. მიზნად ჰქონდათ ტიან-შანზე დაღუპული ალპინისტების ჩამოსვენება. მაგრამ როგორც კი გავიდა ჯგუფი მყინვარიდან და დაიწყო ასვლა ყინულის ბარიერზე, ყველანი ზვაგამი მოჰყვნენ. მათგან მხოლოდ 19 გადარჩა, მათ შორის, ექსპედიციის ხელმძღვანელი კირილ კუხინი. ამ ტრაგედიამ ძალიან მძიმე შთაბეჭდილება მოახდინა მამინდელი ალპინისტურ სამყაროზე და განსაკუთრებით, ოთარ გიგინეიშვილზე — მამინდელი ქართულ მთასვლელთაში ერთ-ერთ ნამყვან ორგანიზატორსა და დიდად ნარმატებულ ხელმძღვანელზე — მას იმ ტრაგედიის შემდეგ გახედვაც აღარ უნდოდა ტიან-შანისკენ.

შოთა მირიანაშვილი მოგვითხრობს: „ჩვენ მამის კატეგორიული მოითხოვით 1961 წლის ექსპედიციის მოწყობა. ბოლოს და ბოლოს, ბ-ნი ოთარი დაგვიანხმდა, ოღონდ გადაწყვეტილება მიიღო, ექსპედიცია მოეწყო არა რომელიმე გუნდთან, არამედ საქართველოს ნაკრებთან ერთად. მხოლოდ 25-მა თუ 28 კაცმა მოიყარა თავი. ცხადია, ეს ძალიან გაახელებდა ასვლას, უნდა დაეგეგმილიყო მთაში ჯგუფი, ასევე მეორე ჯგუფი. ჩემი წასვლა უნდაც სწორედ ამ მომენტმა განაპირობა — აქვე, თბილისში ვერ გადაწყდა, ვინ რომელ ჯგუფში იქნებოდა. მასსოვს, კუხიანიძე მეუბნებოდა, თუ დარჩენა გაქვს გადაწყვეტილი, მითხარი, და არც მე წავალ, რაღაც გული არ მიმიწევსო. მაშინ კონკრეტული პასუხი ვერ მივეცი, რაც მერე ძალიან ვინახე. მოგეხსენებათ, ალპინიზმი არც ფეხბურთია და არც კალათბურთი, სადაც შეიძლება შევარო უძლიერესი სპორტსმენები და კარგი გუნდი გამოვივლი, რომელიც მერე კარგ შედეგსაც მოიტანს. ჩვენს საქმიანობაში ასე არ არის. შეიძლება ძლიერ მთასვლელთა ჯგუფი შევარო, მაგრამ შევნიდან არ იყოს, ასე ვთქვათ, შევარო. აი, სწორედ ეს მომენტი აკლდა ამ მომავალ ექსპედიციას. სხვადასხვა ინტერესის მქონე, სხვადასხვა სკოლაში ნამუშევარი მთასვლელები ერთმანეთს ნაკლებად იცნობდნენ, ერთად სარულის გამოცდილება ბევრ მათგანს არ ჰქონდა. ერთი სიტყვით, მე აღარ წავედი ასეთ დაულაგებელ სიტუაციაში. გვემად დასახეს 1959 წლის მარშრუტის გაშორება. პირველ ჯგუფში მოხვდნენ ჯუმაბერი მემმარიაშვილი (გუზანის კაპიტანი), კირილ კუხინი, ილია გაბლიანი, თემურ კუხიანიძე. მეხუთე წევრად გვიანიშვილმა მიშა ხერგიანი ჩაწერა. მაგრამ ამ უკანასკნელმა ულტიმატუმი წაუყენა, თუ ჩემს ბიძაშვილს, „პატარა“ მიშას არ ჩასვამთ ჯგუფში, მეც ვერ წავალ. მისი თხოვნა დააკმაყოფილეს. თუმცა, არ ვიცი, ვივინებიშვილის ამ გადაწყვეტილებაზე რამ იმოქმედა. ისე, „პატარა“ მიშა არ იყო ურიგო მთასვლელი, საკმარა ძლიერი შედეგები ჰქონდა, მაგრამ უბედურება ის იყო, რომ ასეთ სიმაღლეზე არ იყო ნამყოფი და არავინ იცოდა, ატანდა სასიმალო ასვლას თუ ვერა. საერთოდ ცნობილია, რომ მთიან რეგიონში მცხოვრები ხალხი ცუდად იტანს აკლიმატიზაციას სიმაღლეზე. თურმე იმის გამო, რომ მთაში ცხოვრობენ, წითელი ბურთულაკების რაოდენობა სისხლში თავისთავად მომატებული აქვთ. სიმაღლეზე ეს რაოდენობა კიდევ უნდა გაიზარდოს, რადგან ორგანიზმისთვის დამაკმაყოფილებელი ფანგბადი შეითვისოს. როგორც ამბობენ, ვისაც ეს „მატების“ პროცესი უკვე გავლილი აქვს, შემდგომად უფრო უჭირს დამატებითი რაოდენობის ბურთუ-

ილია გაბლიანი

ჯუმაბერი მემმარიაშვილი

თიმურაზ კუხიანიძე

სობაში დალამდა და ვეღარ დაემშენებ ქვემოთ. როგორც მერე მემმარიაშვილმა დღიურში ჩაწერა, კუხიანიძეს უცდა თოვლით რაღაც მღვიმისმაგვარი გამოეჭრა, მაგრამ სიმაღლეზე მღვიმის გამოჭრა, როცა არ გაქვს სპეციალური ნიჩაბი და ხერხი, ერთი კაცისთვის შეუძლებელი გახლავთ. მით უმეტეს, ქედზე არ იქნებოდა დიდი თოვლი. ცოტა ხანში ყინული გამოჩნდებოდა“. როგორც ჯუმაბერი აგრძელებს თავის ჩანაწერში, ილიკო გაბლიანი ჩამოშვდარა იმ გამოჩინილ „მღვიმეში“, ხოლო კუხიანიძე წინ ედგა და იფარავდა. იგი კიდევ იმან გადაარჩინა, რომ მთელი ღამე ტყუნივდა და დარბოდა. მაგრამ სიმაღლეზე ღამით მინუს 30-40 გრადუსითა. ასეთ პირობებში ღამნათევი კაცი როგორ იქნება, ძნელი მისახვედრი არ არის. მაგრამ, ყოველ შემთხვევაში, თავისი ფეხით ჩამოვიდნენ. ის ღამე კარავში გაათენა ამ ოთხეულმა. ხერგიანი კვლავინდებურად მღვიმეში დარჩნენ. მეორე დილით მივიდა მათთან იმის ხერგიანი და უთხრა, რომ ისინი უკვე მზად არიან და იწყებენ დაშვებას. ცოტა ხანში დანარჩენებიც მოემზადნენ. ჯუმაბერი წერს, რომ ილიას დაეხმარა „შეველტონების“ ჩაცმაში, თან რაღაცას ელაპარაკებოდა, ილია პასუხობდა. უცებ მზად არიან და იწყებენ დაშვებას. როცა ჯუმაბერმა მისკენ მიიხედა, გაბლიანი ნაქცული იყო. მივიდა, გასინჯა, აღარ სუნთქავდა. ჯუმაბერი სასწრაფოდ დაწინა მიშა ხერგიანს და უთხრა, რომ ილია გარდაიცვა-

ლა. მიშამ ურჩია, ახლა ცოცხლებზე ვიზრუნოთ, ილიას ნასვენებას რომ ვერ მოვახერხებთ, ეს ცხადზე ცხადიაო. დაბრუნდა ჯუმაბერი უკან. მან და დანარჩენებმა ილიას ცხედარი იმ ერთადერთ კარავში გაახვიეს, მოედანი მოუწმინდეს, ქვები და ყინულები მიუწყვეს. ჯუმაბერმა ილიას წერილი ჩაუღო: „გვაპატიე, წელს ვერ შევქვლით შენი ქვემოთ ჩაყვანა, მაგრამ აუცილებლად ჩაგიყვანთ“. აქ წყდება მემმარიაშვილის დღიური. დანარჩენი მონათხრობი მხოლოდ კირილ კუხინის ეკუთვნის, რადგან ხერგიანები საკმარად დანიშნულებული იყვნენ იმისთვის, რომ დაენახათ, როგორ განვითარდა მოვლენები. რაც შეეხება ილია გაბლიანს, მთასვლელთა ვარაუდით, მისი სიკვდილის მიზეზი ან ორგანიზმის ე.წ. გადაცილება იყო, ან ჩვეულებრივი ინფარქტი.

კუხინმა, მემმარიაშვილმა და კუხიანიძემ თოკი გადაიკიდეს ქვაზე, ჩაენივნ და საითთაოდ დაიწყეს დაშვება. ვერ კირილი და ჯუმაბერი ჩავიდნენ, შეყოვნდნენ თოვლის პატარა ბაქანზე და ელოდნენ კუხოს, რომელიც ბოლოს მოდიოდა. კუხინი წერს, რომ სულ რაღაც ერთ-ნახევარი მეტრი ჰქონდა დარჩენილი თემურაზს, როცა იგი უცებ საველომით და ზურგანითი დაეცა. ეს ყველასთვის მოულოდნელი აღმოჩნდა. კირილი იმდენად დაიბნა, რომ როგორც თვითონ ამბობს, შეველო ხელის განოდება ბაქნიდან და მისი შეჩერება, მაგრამ იმწამს ეს ვერ მოისახრა. ამასობაში კუხიანიძე დაცურდა და სამინელი სისწრაფით ნაღვი და ქვემოთ. ეს ხდებოდა დაახლოებით 6700 მეტრის სიმაღლეზე. ჯუმაბერი მემმარიაშვილმა გადაწყვიტა, ყინული ფერდელ გადაეყვება და ენახა, იქნებ სადმე შეიმარგა თავი თემურაზმა და მისი გადარჩენა შესაძლებელი იყო.

მე ვუთხარი ჯუმაბერს, წერს კუხინი, რომ ამას აზრი არ ჰქონდა, თან ყინულზე სასიარულო აღჭურვილობა არ გაჩნდა, მაგრამ არ დაიშალა და მეც რა შეენა, მარტოს ხომ არ გაუშვებდი, მიყვიცი კვალდაკვლო.

ჯუმაბერი ყრილა საფეხურებს ყინულზე, კირილ კუხინი უკან მიჰყვებოდა. უცებ წინ მიმავალი ასხლტა და დაცურდა. რამდენიმე წამში სასნაულბრივად გაჩერდა წერაყინზე. კუხინისა და მას შორის სულ რამდენიმე მეტრი იყო. კირილი დაიწყო საფეხურის ჭრა მისი მიმართულებით, იმედი ჰქონდა, რომ ხელს მიაშველებდა, რადგან აღარც ერთი თოკი აღარ შერჩათ, ყველაფერი თემურმა გადაიყოლა ქვესკნელში. ჯუმაბერმა ხელი აუშვა წერაყინს...

ოთარ ხაზარაძე, მეორე ჯგუფის ხელმძღვანელი: „30-ში მე და ჯუმაბერი კახიანი გავეღვართ ქედზე 5200 მეტრზე და იქ ვივებთ მწვარე სინამდვილეს. მიშა ხერგიანი და ჯოკია გუგავა უკვე ჩასულან მყინვარ „ზევიზლოკაზე“ ბიჭებს — კუხოსა და ჯუმაბერის გვაგებინა საძებნელად. მეც დაუყოვნებლივ ჩავდივარ მათთან. მყინვარზე ვერ ვპოულობთ კუხოს ზურგანთან, შედეგ კი მათ გვაგებენ. ვერდობიდან ისინი ძირს ჩამოგვყავს და თოვლში ვასვენებთ. 2 სექტემბერს გვაგებინა საბაზო ბანაკში გადმოვიტანეთ. 12-ში კი თბილისიდან გადმოგზა-

ვნილ საკაცებში მოვათავსეთ. აეროდრომზე უამრავი ხალხი გვხვდება. საშინლად მძიმე შეხვედრა იყო. ამ დროისთვის ეს იყო პირველი ქართული ექსპედიცია, რომელიც ასე წარუმატებლად და ტრაგიკულად დასთავდა (საუბედუროდ, ტრაგედიები შემდეგშიც განხორციელდა. 20 წლის შემდეგ კი მთის სიყვარულმა ჯუმაბერის ვაჟი — დათოც იმსხვერპლა). ჯუმაბერისა და კუხოს ნეშტები ქართველებმა ხალხმა დიდუბის პანთონს მიაბარა, ილიას ნეშტი დიდესაც „კამარჯვების“ ქედზე, 6700 მეტრის სიმაღლეზე განისვენებს. შემდგომში მისი ნეშტი რამდენიმე ჯგუფმა ინახულა. ილიას ნეშტის ჩამოსახვენებლად 1966 წელს ტიან-შანზე ექსპედიცია გაემგზავრა მისეულ ხერგიანის ხელმძღვანელობით, მაგრამ, დიდი უამინდობის გამო ვერ მოხერხდა.

დიდი ბოდიში მინდა მოუხადო ჯუმაბერის, კუხოსა და ილიას ოჯახის წევრებსა და მათ ახლობლებს ამ ისტორიის შესახებისთვის“.

შოთა მირიანაშვილი: „ამ სამი კაცის დაღუპვით, თითქოს მთელი თაობა გაქრა. დარჩენილი ქველები, ანუ შედარებით ხანში შესული ალპინისტები და ძალიან ახალგაზრდები, რომლებიც მხოლოდ იწყებდნენ სერიოზულ მუშაობას. იმ 29 აგვისტოს შემდეგ „29“ რიცხვი თითქოს ავტომატურად სდევდა მთასვლელებს, რადგან ამ რიცხვში გარდაცურა ერთი ტრაგედია დატრიალდა. ტიან-შანისკენ კი ვახედვა აღარ უნდოდათ არც ალპინისტებს და მით უფრო, მთა ახლობლებსა და ოჯახებს, თუმცა შემდგომში მაინც არა ერთი გამარჯვება მოიპოვეს ქართველებმა ამ ულაშუს ცისფერ თემებში“.

ელეონორ კოდალაშვილი

მუსიკა ზუსტად

ხელებს შოპენის სული ამოდრავებს... მუსიკას ლენონის სული მკარნახობს...

1960 წელს დიდ ბრიტანეთში გამოჩნდა ვინმე როზმარი ბრაუნი, რომელიც ირწმუნებოდა, — ციდან ჰანგების მოსმენის უნარი მქვსო. იგი თითქოს ისმენდა ლისტის, ბეთჰოვენის და შოპენის ნაწარმოებებს.

კალიფორნიელი ბელინდა არლი XX საუკუნის 70-იან წლებში ასრულებდა შოპენის უცნობ ნაწარმოებებს, თანაც მისი თითები კლავიშებზე თავისთავად დარბოდნენ. ბელინდა ამტკიცებდა, — ჩემს ხელებს შოპენის სული ამოდრავებსო. გარდა ამისა, ქალი უცნობი ავტორების კომპოზიციებსაც უკრავდა. ზოგიერთ სიმღერას მისთვის უცნობ, უცხო ენებზე მღეროდა. ხმას კი ბარიტონიდან მეცო-სოპრანომდე იცვლიდა.

1999 წელს ამერიკელმა ექსტრასენსმა ლინდა პოლიმ განაცხადა, რომ ციდან თავის სიმღერებს უგზავნიდა ჯონ ლენონი. იგი სიზმარში გამოქცევადა და ცაში თავისი მუსიკალური მოღვაწეობის შესახებ მიამბო. თანაც მითხრა, ამას მსოფლიოს გადარჩენის მიზნით ვაკეთებო, — ირწმუნებოდა ლინდა პოლი.

ლინდა და მისი, ასევე ექსტრასენსი ქმარი ჯერალდი გამოსცემენ ჟურნალ „სულელების ხმებს“. იგი მთლიანად ეძღვნება სპირიტუალის თემას, მიცვალებულებთან ასტრალურ კავშირს. ამ ჟურნალში ლინდა და ჯერალდი პოლებმა გამოაქვეყნეს სპირიტუალური ინტერვიუები ისეთ ცნობილ ადამიანებთან, როგორებიც იყვნენ რუდოლფ ვალენტინი, გრეტა გარბო, ელვის პრესლი. ცოლქმარი ირწმუნება, რომ ხშირი ურთიერთობა აქვთ მწერალ არტურ კონან დოილის, მეცნიერ ნიკოლო თელსას სულელებთან...

ჯერალდი პოლს ეს არაჩვეულებრივი უნარი ზავგობიდან აქვს. იგი ყოველთვის ხედავდა სულელებს და ესმოდა ხმები. 17 წლის ასაკში სულელები მას სიზმარსა და ხილვებში ეცხადებოდნენ. მათ ჯერალდს აცნობეს: შენი მოწოდება ამ ცხოვრებაში ადამიანებისთვის ჩვენი შეტყობინებების გადაცემააო. ლინდამ და ჯერალდმა სულელების მითითებით დააარსეს სპირიტუალის კურსები. პოლები თავიანთ ფილოსოფიას სპირიტუალურ სწავლებებში უწოდებენ. ცოლ-ქმარი უარყოფს ყველა რელიგიას და ირწმუნება, რომ ხდება სხეულის და სულის რეინკარნაცია, ქორწინების საკითხი შეცვამს ნყადება და სხვ...

პოლების აზრით, გარდაცვლილთა სულელები ადამიანთა ცხოვრებაზე ზეგავლენას ახდენენ და განსაზღვრავენ ჩვენს ბედს. მათი აზრით, ყველა ადამიანს თავისი სულიერი მფარველი — სპირიტუალური გიდი ჰყავს. ჯერალდმა და ლინდამ რამდენიმე წიგნი გამოსცეს სპირიტუალის შესახებ.

ლინდა ჰყვება, როგორ ნახა სიზმარში ლენონი: „დავინახე გრძელთმიანი და სათვალისანი

კაცი. სულთა საუფლოში ჩემმა გიგმა მითხრა, ეს ჯონ ლენონიაო. მიბრძანა, ამელო ფურცელი და ფანქარი და ჩამეწერა მისი სიმღერები“. ლენონის სული წერდა ლინდას ხელით. ეს სიმღერა ლინდამ გალვიძებისთანავე ფორტეპიანოზე შეასრულა და ჯერალდს მოასმენინა. ლენონმა მათ სულ 17 სიმღერა გამოუგზავნა.

ჯონ ლენონის „ყური დაუგდე ანგელოზებს“ ლინდამ ლოს-ანჯელესის რადიოში შეასრულა. ლენონმა სიზმარში აუხსნა ლინდას, რომ იგი „ბითლზებთან“ ერთად დანაშაულს საქმეს ზეცაში აგრილებს. მისი მიზანია — მშვიდობა მთელ მსოფლიოში, საყოველთაო სიყვარული, ისევე როგორც სპირიტუალურ სამყაროში, რომელსაც ადამიანებმა ენერგეტიკული თანადგომა უნდა გაუწიონ.

რა მოხდება, თუ სპირიტუალური სამყარო დანგრევა? ლინდას აზრით: „მამინ ციციცხლე დედამინაზე შეწყდება. თუ ადამიანები არ შეწყვეტენ თავიანთი ზიზლით და შურით ბნელი ძალების გაძლიერებას, არ ილოცებენ საყვარელ ადამიანებზე, დედამინა განწირულია!“

ლინდა და ჯერალდი პოლები ხშირად მართავენ კონცერტებს, სადაც ძირითადად ჯონ ლენონის სიმღერებს მღერიან.

მაიკლ ჰარინგტონგს, ბელმონტის უნივერსიტეტის მუსიკის პროფესორს „ბითლზების“ შვიდი ათასი ორიგინალური ჩანაწერი აქვს. როგორც იგი ამბობს, ლინდას მიერ ზეციდან მიღებული მუსიკა ძალიან ჰგავს ჯონ ლენონის სტილს, იდენტურია მელოდიური სტრუქტურა, რიტმი და ჰარმონია.

ზეციდან მიღებული სიმღერების ჩანაწერი თავისი შესრულებით ლინდამ ლენონის ვაიშვილებს — ჯულიანსა და შონს გადასცა.

ამ ცოტა ხნის წინ სენტ-ჯეიმის სამედიცინო ცენტრის მეცნიერებმა შესთავაზეს ლინდას გამოკვლევის ჩატარება. ლინდას თავზე დამონტაჟებული ელექტროდების დახმარებით, მეცნიერები შეეცდებიან, მიღებული სიგნალების ჩანაწერას. შეიძლება ისეც მოხდეს, რომ ამ გზით მსოფლიომ მოისმინოს ზეციდან გამოგზავნილი ჯონ ლენონის მორიგი მუსიკალური შედეგები.

კალიფორნია №8

ჩვენ გვნაკენ

შინ დაბრუნებულმა დალიმ უმცროსი მძა მოიკითხა. ახლახან კინოში წავიდაო, — მიუგო დედამ, რომელიც თევშებს რეცხავდა. გოგონას ძალიან მოუნდა კინოში წასვლა. დედისგან ძალიან გასხლტა კარში და კინოთეატრისკენ გასწავა — იქნებ სენსს მივუხსროო... დედა უეცრად შეკრთა, გულმა ავად შემოკვანდა. თევშის ზედამირზე ისე, თითქოს

დედაშვილობა

ეკრანზე ხედავსო, დანახა, კინოთეატრის წინ როგორ გაიტანა ავტომანქანამ მისი გოგონა. ათრთოლებული ხელით აკრიფა კინოთეატრის ტელეფონის ნომერი და ჩაასახა:

— ამნუთას ჩემს ქალიშვილს მანქანა დაეჯახა. ცოცხალია?..
ყურმილი დუმდა. მერე ყვირილი გაისმა:
— ეს ხომ ახლა მოხდა!.. კი დაეჯახა, მაგრამ მსუბუქად დაარტყა... ეტყობა, განწირული არ ყოფილა... გოგონა წამოდგა და კოჭლობით მიუყვება ტროტუარს... მაგრამ ეს როგორ გაიგეთ!..
დალი შემდეგ ჰყვებოდა:
— მანქანა რომ დამეჯახა, დედაჩემის შემინებული სახე დავინახე. დაეჯახებ კიდევ, — დედაცო, მიშველე-მეთქი და ხელი მტაცა...
ნუნუ მარჯანიძე

ნუნუ მარჯანიძე

ღ ლეს მეცნიერება თავისუფლად ლაპარაკობს ამოუცნობ მოვლენებზე, რომელიც ადრე მისტიკად ითვლებოდა. ელექტრომაგნიტურ ველში მოთავსებული ადამიანი ნათებას იწყებს. ეს გარკვევით ჩანს ფოტოზე — ადამიანის ფიგურა განათებულ ნიშნშია მოქცეული. ფიქრობენ, რომ სწორედ ესაა ადამიანის არსი, რომელსაც აურას უწოდებენ. ზოგიერთი ექსტრასენსი ამტკიცებს, რომ ეს მარტო ბიოენერჯია კი არ არის, არამედ ადამიანის სული და როცა ადამიანი კვდება, მისი სული, ენერჯის კოლტის სახით, ზეცაში ადის, ყოველ შემთხვევაში, დოდათ.

ინგუიზია — პეკელი ანგელოზი

მიცვალებულის სხეული ელექტრომაგნიტურ ველში არ ანათებს.

სულიერების ენერგეტიკა ორი ნაკადით იკვებება: ზემოდან წამოსული — კოსმოსიდან და ზედასული — მიწიდან. დედამიწიდან ასული ენერგეტიკა ცხოველურ, მიწიერ სურვილებს ავითარებს. ზეცისული კი — სულიერს. რუსმა მეცნიერმა ვერნადსკიმ ჯერ კიდევ XX საუკუნის დასაწყისში ჩამოაყალიბა სწავლება ნოსოფეროზე — ადამიანის გონიერი საქმიანობით შექმნილ ბიოსფეროს ახალ ევოლუციურ მდგომარეობაზე და რატომ არ შეიძლება ვივარაუდოთ, რომ დედამიწა გარშემორტყმულია სამყაროსული გონიერებით, რომელიც რაღაცნაირად ურთიერთმოქმედებაშია ყველა ცოცხალი და მკვდარი ადამიანის გონებასთან?

ეტყობა, ინტუიციის არსებობაც ამ ურთიერთმოქმედებით აიხსნება. ვთქვათ, ემზადებით სადაც წასასვლელად, მაგრამ რაღაც უსიამოვნო გრძნობა გეუფლებთ, რაღაც გაკავებთ. მაინც მიდისხართ და იქ ხიფათი შეგემთხვევათ. მაშინლა გაიხსენებთ, რომ წასვლა არ გინდოდათ.

ევეხსიბთავა მისნები

ომსკის ყორღანების გათხრისას არქეოლოგები გააოცა რვა ადამიანის უჩვეულო ნეშტმა, რომელთაც აშკარად ხელოვნურად დეფორმირებული, კვერცხის ფორმის თავის ქალები ჰქონდათ. ისიც დაადგინეს, თუ როგორ აკეთებდნენ ამას ძველად: ჩვილს თავის ქალაზე მჭიდროდ უჭერდნენ ივედს, ამიტომ იგი მხოლოდ სიმალეში იზრდებოდა.

სხვა ვარაუდით, მეომრებს თავის უცნაური ფორმა მტრის დასაშინებლად სჭირდებოდათ; გარდა ამისა, ოდითგან ცნობილია, რომ

ეს უთუოდ იყო რომელიღაც სამყაროსული გონების ენერგეტიკული კარნახი — ტყუილად კი არ არსებობს მითი მფარველი ანგელოზის შესახებ. ხომ შეიძლება ეს ანგელოზი ენერგეტიკული ღრუბელი იყოს? ხანდახან ადამიანს მისი ახლობელი მიცვალებულიც მფარველობს. ერთ საღამოს ახალგაზრდა წყვილი პარკში სეირნობდა. ის იყო, სიღრმეში მიმავალ ბილიკს უნდა გაყოლოდნენ, რომ გოგონამ უეცრად გეზი იცვალა და სხვა გზით გაიყოლა ვაჟი. ასე რატომ მოიქცეო, როცა ვაჟმა ჰკითხა,

გოგონამ მიუგო, — არ ვიცი, რაღაც სიმძიმე ვიგრძენიო!

მეორე დღეს გაიგეს, რომ იმ ღამეს, იმ პარკში, სწორედ იმ ბილიკზე მკვლელობა მოხდა.

ეტყობა, გარდაცვლილი მამის აჩრდილმა გადაუღობა გზა საფრთხისაკენ მიმავალ საყვარელ ქალიშვილს...

ვოტ ტაკი №4

მეგაპოლის-ექსპრესი №9

ყნიყალყუბი ჯამჭაზი

მსოფლიოში ყველაზე „მონგრეული“ კაცი ფრანკფურტში ცხოვრობს, თუმცა, ოტო შლიმერ ამას სულაც არ განიცდის, პირიქით, ცირკის ჯამბაზი საცხებით იყენებს თავის ფიზიკურ ნაკლს პროფესიული საქმიანობისას: მარჯვენა ფეხი — 48, ხოლო მარცხენა — 37 ზომისა აქვს. მარჯვენა ხელი 17 სანტიმეტრით გრძელია მარცხენაზე, მარჯვენა თვალი ორჯერ დიდია მარცხენაზე, ხოლო მარჯვენა მხარი 50 სმ-ით მაღალია მარცხენაზე.

ერთი სიტყვით, ცირკის არენაზე გამოსვლისას არც გრძობს სჭირდება და არც საგანგებო კოსტიუმი. თუმცა ცხოვრებაში შლიმერს ყველაზე მეტ უსიამოვნებას კოსტიუმები აყენებს, რადგან ერთის ნაცვლად სხვადასხვა ზომის ორი კოსტიუმის ყიდვა სჭირდება. როგორც თავად ამბობს, ცოლი ორ სხვადასხვა კოსტიუმს შუაზე ჭრის და ნახევრებს ერთმანეთს აკერებს.

მირ ნოვოსტიე

„საშალლო-სალალო“ გვერდის პასუხები

- I. რაზუსი**
ვარდს გაეფურჩქნა კოკორი, გადახვეოდა ისას.
- II. ვარდი**
- III. ყველა ხისგანაა დამზადებული.**

ლაგაზი გაზაფხული — თქვენი არჩევანი?!

როგორც იქნა, უკან მოვიტოვებ ზამთრის მძიმე დღეები. დასასრულს მიუახლოვდა სიცოცხლე, უშუქობითა და უამინდობით გამოწვეული დისკომფორტი. წელიწადის ყველაზე მომხიბლავი და რომანტიკული პერიოდი — გაზაფხული გველოდება — განახლების, სილამაზისა და სიყვარულის სიმბოლო. ამ დროს, განსაკუთრებით დიდი სურვილი გვებადება, შესანიშნავად გამოვიყურებოდეთ, ამისათვის კი, მხოლოდ სურვილი არ კმარა.

ყველაზე ხშირ შემთხვევაში, ქალები საკუთარი გარეგნობის გასაუმჯობესებლად, ახალ ტანსაცმელს და პარფიუმერიას იძენენ, მიმართავენ კოსმეტიკურ სალონებსა და სპარიკმახეროებს. ამ „სტრატეგიული“ გეგმის განხორციელების შემდეგ, სარკეში იხედებიან და... რა დასაწანიანი! შედეგი აბსოლუტურად არ შეეფერება დახარჯულ დროს, ნერვებსა და თანხებს.

ხომ აშკარაა, რომ კანის დეფექტებს, ნაოჭებს, სიმსუქნეს, გალივებს, ფორმადაკარგულ მკერდს, ჭარბთმიანობას ან პირიქით, სიმელოტეს, კოსმეტიკა და ტანსაცმელი მხოლოდ დროებით და მხოლოდ გამოუცდელი თვალისთვის დამალავს. ამ პრობლემებს დროულად და კვალიფიკირებული სამედიცინო დახმარება ესაჭიროება.

სამედიცინო ცენტრი „მედი“, მსოფლიოს წამყვანი კლინიკების სტანდარტების დონეზე ახორციელებს ჯანმრთელობასა და გარეგნობასთან დაკავშირებული მრავალი სახის პრობლემის მოგვარებას, უმაღლესი კატეგორიისა და კვალიფიკაციის მქონე სპეციალისტების დახმარებით. „მედი“-ში ფუნქციონირებს უახლესი და უნიკალური სამედიცინო ტექნოლოგიები, რაც მაქსიმალური შედეგების მიღწევას საშუალებას იძლევა.

აი, მცირე ჩამონათვალი იმ დიდი შესაძლებლობებიდან, რაც დღეისათვის სამედი-

ცინო ცენტრში „მედი“ ხორციელდება:

- 1. ეპილატია**, საქარტველოში ერთადერთი, ალექსანდრიტის ლაზერული აპარატით: არასასურველი თმის მოშორება უმტკივნეულოდ და სამუდამოდ.
- 2. მიმიკური ნაოჭების გასწორება** ახალი ფრანგული მეთოდით, ბოტოქსისა და ბოთოთავსებადი გელის საშუალებით.
- 3. ფიგურის კორექცია ულტრაბგერითი ლიპოსაქციის მეშვეობით**: თქვენ სამუდამოდ მოიშორებთ ზედმეტ ცხიმოვან ნაკეცებს.
- 4. კაბილარული და ვენური ქსელების მოშორება** ლაზერითა და სპეციალური ინექციებით სახესა და ტანზე.
- 5. ოქროს ძაფებით არმირება**: თქვენ დაიბრუნებთ ჯანმრთელ და უნაკლო კანს.
- 6. მკერდის ფორმის კორექცია** ბიოორგანული იმპლანტანტის ჩანერგვით და სხვა.

გზა სრულყოფისა და სილამაზისკენ

არსებობს მუდამ და თუ თქვენ მას აირჩევთ, აუცილებლად მიადგევთ მიზანს. ჩვენთან მოსული ყოველი პაციენტი, ექიმისაგან პატარა სასწაულს ელოდება; დარწმუნებული ბრძანდებოდეთ, „მედი“ აუცილებლად ავიხდენთ ოცნებას და ეს გაზაფხული, თქვენი ცხოვრების ულამაზესი წლების დასაწყისი გახდება.

სამედიცინო ცენტრი მედი
25-02-02 93-89-75

ალ. ყაზბეგის ბაზო. №1

მეათე ქალი! კალაქის გაბაზვის სენსაციური პერსია

უსმინეთ კალაქებს და შეწყვიტეთ ჭორაობა! მერნუხეთ, კალაქების ტრანსფერის შემხედვარე, შეუძლებელია სხვაგვარი დასკვნის გამოტანა.

დღეს საქართველოში უამრავი ჭორი ისმის აღნიშნულ ფაქტთან დაკავშირებით. ჭორების შინაარსი დაახლოებით ასეთია: თითქოს უკრაინის ფეხბურთის ფედერაციის თავადაცმა დიდი ხნის წინ ჩაიფიქრეს კალაქის გაუკრაინელება და საკმაოდ საინტერესო სცენარი (ლევანის გატაცებით) ფიქსაც გულის მოგებასა და პრევენციის დატყუებას ეცდებოდნენ, ანუ მოთამაშეს სამშობლოში დევნის მოტივით სხვა ქვეყნის ნაკრებში თამაშის უფლებას დართავდნენ.

რა თქმა უნდა, უამრავი სხვა ვერსიაც არსებობს, თუმცა მათი აბსურდულობა მარტივად — კალაქების სპორტის ნეკროსა და ანალიზებზე უნდა ნახულიყო.

გული ცუდს რატომ გიგრძობდა?
— ვერ გეტყვი, შვილო, ნინათგრძობა, ხომ იცით, გაუცნობიერებელია... თუმცა, დრო რომ გავიდებოდა, მას შემდეგ ბევრი ფაქტი გაიხსენებოდა, რაღაც-რაღაცები გაგანალიზებდა და მეტად საყურადღებო ამბავი გამახსენდა, რომელიც, შესაძლოა, გატაცებას უკავშირდებოდა.

კონკრეტულად რას გულისხმობთ?
— გატაცებამდე ერთი თვით ადრე ვილაყ გოგო ურეკავდა. მეჭყვებს ის ფაქტი, რომ მის ყოველ ზარზე ლევანი ნიღბდებოდა, ფიქრდებოდა. რატომ მოსდოდა ასე, ვერაფრით ვერ დავაგვიგინებ. როდესაც ვკითხვობდი, — მაინც, რა გჭირს-მეთქი? — გაურკვეველად მპასუხობდა. მაშინ ვიფიქრე, ეტყობა, ვილაყ გოგო ემაყობოდა, ახალგაზრდა, წესიერი და ცხოვრებაში ნაყოფიერი ბიჭია და ალბათ, ანუხებს-მეთქი. იცით, ლევანი ძალიან გულწაბრობილი ბიჭია და ვაითუ, ამის გამო ბევრი რამ დამიშალა.

რა იცით, რომ უცნობი, გოგონა იყო და მართლაც არ უყვარებოდა?
— მაყობაზე შეიძლება ხასიათი გაგიფიქრდეს, მაგრამ გაფიქრდები? ამან დამაწყვეა. თანაც, გოგო რომ იყო, ლევანმა თვითონ მითხრა, — უკვე ძალიან შემანუხაო, მაგრამ მეტი არაფერი

უთქვამს. ყველაფერი რომ მოეთხრო, უპასუხოდ ვის დაგვტოვებდი? ეჭვიც აღარ მეპარება, რომ გატაცებაში ვილაყ ქალის ხელი ურევია. ერთხელ, ჩვენს ნათესავთან ყოფნისას მობილურზე კიდევ ერთხელ დაურეკავს ჩვენთვის უცნობ გოგონას. ლევანი გამწარებულა, — აღარ შემიძლია ამ თავხედის ატანაო. როდესაც ჩვენმა ნათესავმა ტელეფონი გამოართვა, კავშირი განწყდა. ყველაზე მეტად ის ფაქტი მეჭყვებს, რომ მობილურზე არ იწერებოდა დამრეკავის ნომერი. მაყობის მოყვარული ასე გაქინდა ერთი თვის მანძილზე არ მოიქცეოდა, ეტყობა, საამისოდ სერიოზული მიზეზიც ჰქონდა. ვინც გაიტაცა, ყველაფერი უმაღლეს დონეზე გათვალა... დღემდე ვერ მომიხელება, ნასიხარ ბავშვს საავადმყოფოში რომ არ გავყვი, ეს ამბავი იმ დღეს აუცილებლად ასცდებოდა...

საერთოდ, ბევრი რამ არის საეჭვო ლევანის გატაცებაში.

ქალბატონო რუსუდან, თქვენი აზრით, ვინ იყო დაინტერესებული ლევანის გათავისუფლების შესახებ ჭორის გავრცელებით?

— რა ვიცი, შვილო, რა გითხრა. ნერვები მემულებოდა, როდესაც მეკითხებოდნენ, მართლა გაათავისუფლეს? ნეტავ, შვილო, ოჯახს დაუბრუნდეს და ვინ დამალავს? როგორც შეგიტყვევებ, ნარჩენიშვილია პარლამენტში ლევანის თემამდე ილაპარაკა. უახლოეს პერიოდში ყველაფერი დადებითად გადაწყდებაო. ღმერთმა ქნას, მაგრამ როდემდე ავიტანოთ? ათი თვე გაუსაძლის მდგომარეობაში, ნერვიულობასა და სტრესში ვართ.

პანკისის ხეობაში ლევანის ყოფნას გამოიკვლიათ?

— გამოიკვლიათ, თუმცა დანამდვილებით არა. ჩვენი ინფორმაციით, ლევანი შესაძლოა დასავლეთ საქართველოში იყოს... რატომღაც მგონია, რომ მომხდარში ვილაყ შინაურის ხელი უნდა ერიოს.

შინაურის?
— დიახ, დიახ შინაურის! ციხე შიგნიდან ტყდება, არ გაგიგიათ?

კონკრეტულად ვინმე გაქვთ ეჭვი?
— კონკრეტულად რომ მცოდნოდა, ლევანი დღემდე ოჯახში დაბრუნდებოდა. აბა, უცხოში რა იცოდა, ლევანი სად და როდის მიდიოდა? ლევანი ჩემთან ცხოვრობდა, შვილივით მყავს და ყოველთვის ვაკონტროლებდი. მაინც, რაიონიდან ჩამოსული ახალგაზრდაა, ვინმემ არ მოაჭყუოს, რაიმე არ აკადროს-მეთქი და ამიტომაც ოთხი თვე სულ კუდში დავედვი...

როგორ დამეჩაგრა ბიჭი, ვინ იცის, რა დღეშია და რა უჭირს.

კახა როგორ მდგომარეობაშია, მისი განცხადებებიდანაც ჩანს, თუმცა, ესეც ბოლომდე ოჯახის წევრებზე უკეთ ვის ეცოდინება?

— მის მდგომარეობაში ყოფნას, შვილო, არავის ვუსურვებ. დღეში 30-ჯერ გვირეკავს სახლში და მიკვირს, გაცივებული ვარ, ასეთი უძიძი სტრესის შემდეგ იტალიაში თამაშს როგორ ახერხებს. თქვენ ფიქრობთ, მას ოქსემე მართლა უფიქრია უკრაინის ნაკრებში თამაში?

აბა, რითა გამოწვეული მისი განცხადება?

— ეს იყო უკიდურესი გამწარების შედეგი, სხვაგვარად კახა ასეთ კატეგორიულ ტონს არ გამოიჩენდა. მე უფრო ის მაინტერესებს, ხალხი რატომ არ არის აღფრთოვებული, როდესაც ცნო-

ბილ ოჯახებს ძარცვავენ, აყაჩაღებენ და გაუსაძლის მდგომარეობაში აგდებენ. პრეზიდენტი რას აკეთებს? იტალიაშიც არაერთი დანაშაული მომხდარა, ყველა იცის, როგორი ფეხბურთელია მათი, მაგრამ იქაც გააჩნიათ გარკვეული ზღვარი, რომელსაც არავითარ შემთხვევაში არ გადააბიჯებენ. საქართველო რაღას დაემსგავსა, ხომ ხედავთ? ყველა ზღვარი ნაიშალა.

ქალბატონო რუსუდან, არის ვერსია, თითქოს მომხდარში კრიმინალური სამყაროს ხელი ურევია. იქნებ, ამის თაობაზე უფრო დეტალურად გვესაუბროთ.

— ჩვენ გვეჩინა შავი სამყაროს წარმომადგენლებთან საუბარი და მეტად საინტერესო ამბავი გაგვანდეს — დამიჯერეთ, შეიძლება, ფულის გამოძალვის მიზნით ვილაყს იტაცებენ კიდევ, მაგრამ გამოიკვლიეთ 10 დღეზე მეტხანს პატიმრობაში გააჩერონო.

რა მოტივით?
— ქურდული სამყარო არ კადრულობს ადამიანის ნამებით ფულის აღებას, ჩვენში ასეთი რამ არ ხდება. რამდენიმე კაცს დაეკრძალა და გამოვირცხეთ მათი მონაწილეობა. ვილაყს დაავალეს საქმე, ლევანი საჭირო ადგილას მიიყვანეს და ასე გაიტაცეს.

კალაქის ოჯახური ტრადიცია ბოლო ერთ კვირაში ისეთმა ცნობილმა გამოცემებმა გააშუქეს, როგორც გახლავთ „გაქცა დელა სპორტი“, „ტურტოპორტი“, შვედეთის, იაპონიის, რუსეთის, უკრაინისა და ესპანეთის წამყვანი გამოცემები. მათ ასეთი ყურადღებით ერთი კვირის წინ „ლუგანოს“ პრეზიდენტის მკვლელობა და „არსენალის“ ნახევარმცველ კანუს ბინის გაქურდებაც არ გაუშუქებიათ.

სხვათა შორის, ახლახან იუგოსლავიაშიც ანალოგიური ფაქტი მოხდა — „აგვის“ ფორვარდის ილია ივიჩის და მისი ძმის, „პარტიზანის“ ლიდერის ვლადიმერ ივიჩის მშობლები გაიტაცეს და საფასურად 100 ათასი დოლარი მიიღეს, რის შემდეგაც ივიჩებმა მშობლები საბერძნეთში გადაიყვანეს. მეტიც — ასეთი შემთხვევები იუგოსლავიაში ხშირად ხდება, მაგრამ ყურადღების ცენტრში მაინც საქართველოა, რადგანაც 10 თვით გატაცება არსად მომხდარა.

ბოლოს კი იმასაც გეტყვი, რომ ცნობილ სპორტსმენთა დაიქნებით, — თავდაპირველად შს მინისტრი, ხოლო შემდგომ პრეზიდენტი შევარდნაძეც, ცნობილ სპორტსმენტთა დელეგაციას შეხვდებიან, რათა პასუხი გასცენ კითხვას — რეალურად რას აკეთებენ ლევან კალაქის გამოსახსნელად.

ლაშა დუმბაძე

ეპროკაუნი ფრეზის ეპიდემია გრძელდება

ჩემპიონთა ლიგა. მეორე ჯგუფური ეტაპი. V ტური

12 და 13 მარტს ჩემპიონთა ლიგაში მეორე ჯგუფური ეტაპის ბოლოსწინა, V ტური გაიმართა. ზოგ ქვეჯგუფში უკვე ყველაფერი გარკვეულია, ზოგან კი ისეთი ვითარებაა შექმნილი, ოთხიდან ოთხივე გუნდს საკმაოდ კარგი შანსი აქვს მეოთხედფინალში გასვლისა. „მანჩესტერ იუნაიტედი“ და მიუნხენის „ბაიერნი“ „ოლდ ტრაფორდზე“ უგოლოდ დაშორდნენ ერთმანეთს და ოფიციალურად გაინაღდეს მომდევნო ეტაპზე გასვლა, ჯგუფის მეორე შეხვედრა ისეთივე უფერული გამოდგა, როგორი მონაწილეებიც ჰყავდა „ნანტისა“ და ბოავიშტას სახით და ფრედ 1:1 დასრულდა. B ჯგუფში ყველაფერი ბოლო ტურში გაიჩვენა. არადა „რომასაც“ და „ბარსელონასაც“ გასულ კვირაში შეეძლოთ ბოლო ტური ფორმალურად ექციათ, მაგრამ ვერ ივარგეს. გან-

საკუთრებით ეს ფაზიო კაპელოს გუნდზე ითქმის, რამდენიმე დღის წინ „ლაციოს“ გამანადგურებელმა „რომამ“ შინ „გალათასარაის“ ვერ მოუგო და ქულას დასჯერდა. „ნოუ კამპზე“ „ბარსელონა“ 90 წუთი ცდილობდა „ლივერპულის“ მასიურად დატვირთვას, მაგრამ ვერაფერს გახდა. შედეგად — „ბარსა“ ბოლო ტურში — სტამბოლურ „ჯოჯოხეთში“ ეცდებოდა თავისი შანსის გამოყენებას. „ბარსელონას“ ფრედ ხელს აძლევს, თუ თურქებმა გაიმარჯვეს, ზედმეტად მეორედ გავლენ ჩემპიონთა ლიგის მეოთხედფინალში. არანაკლებ საინტერესო იქნება „ლივერპულისა“ და „რომას“ დაპირისპირება. როგორც ჩანს, მადრიდის „არესალ“ ქულის დაუკარგავად აპირებს ჯგუფური ტურნირის დასრულებას. „სამეფო კლუბის“ მორიგი მსხვერპლი ჩხუური „სპარტა“ გახდა. „პორტუგა“ რის ვაი-

ვალახით მოუგო შინ „პანათინაიკოსს“ და მეოთხედფინალში გასვლის თეორიული შანსი შეინარჩუნა. პორტუგალიური კლუბი ჯგუფიდან მხოლოდ იმ შემთხვევაში გავა, თუ ბოლო ტურში თავად სტუმრად დაამარცხებს „სპარტას“, „პანათინაიკოსი“ კი შინ დამარცხდება „რეალთან“. ყველა სხვა ვარიანტი ბერძნული კლუბისთვისაა მისაღები. უნიშვნელოვანესი სამი ქულა მოიპოვა ლევერკუზენის „ბაიერმა“. გერმანელებმა „იუვენტუსის“ ძლევით „ბებერ ქალბატონის“ თითქმის გადაუნურეს იმედი მეოთხედფინალში გასვლისა. V ტურის ყველაზე მოულოდნელი შედეგი ლონდონის „პაიბერნი“ დაფიქსირდა, სადაც „არესალი“ „დეპორტივისთან“ დამარცხდა. ხაიერ ირუეტას გუნდმა პრაქტიკულად გაინაღდა მეოთხედფინალში თამაშის უფლება.

«შემაბინოს და მესპრი!»

ქართულ ფეხბურთში ახალი პრობლემა მომწიფდა

თითქმის ყველა ქვეყნის ეროვნულ ჩემპიონატში მოიძებნება გუნდები, რომლებსაც მონინააღმდეგეთაგან რომელიმე ერთი მეტოქე ამოუჩემებიათ და ოლონდ იმას მოუგონ და სხვებთან მარცხი დედად არ აღეკლებათ. ასე არიან ესპანეთში „რეალი“ და „ბარსელონა“, იტალიაში „რომა“ და „ლაციო“, „მილანი“ და „ინტერი“, გერმანიაში „ბაიერნი“ და „მიუნხენ 1860“. ჩამოთვლა და გაგრძელება შორს წავიყვანს. ამ კლუბების ფანები დასანახადაც ვერ იტანენ ერთმანეთს, ამდენად მათ შორის ჩხუბი და აყალმყალიც ჩვეულებრივი მოვლენაა. ფანების „ომი“ ხშირად სავალალო შედეგებითაც სრულდება. მოკლედ, იმის თქმა გვსურს, რომ საქართველოშიც ყალიბდება მსგავსი ტენდენცია და თუ ოდესმე ჩვენი ეროვნული ჩემპიონატი ზემოთ ნახსენები ქვეყნებისა ცოტა მაინც დაემსგავსება, თბილისის „დინამოსა“ და ქუთაისის „ტორპედოს“ შეხვედრა ყოველთვის გამოჩნდება იქნება და მეტ მაყურებელსაც მიიზიდავს. „დინამოსა“ და „ტორპედოს“ ფანების „ურთიერთპატივისცემა“ წინა კვირასაც გამოჩნდა ქუთაისში, სადაც „დინამო“ სტუმრობდა. თბილისელთა ტრიბუნას მასპინძელთა გულშემატკივრებმა ქვები დაუშინეს და ზოგს თავი გაუტყვეს, ზოგს ცხვირი. თავის მხრივ, არც თბილისელები დარჩენილან ვალში და სულ მკვდარი და ცოცხალი „უტირალეს“ „გულუხვ“ მასპინძლებს. ქუთაისელებმა „დინამოს“, ავტობუსიც დაუღუნეს და ასე გამოისტუმრეს შინ. ახლა კი თბილისელი „ფანები“ ილგავენ კბილებს — „ტორპედოსაც“ მოუწევს ჩვენთან ჩამოსვლა. ვიმეორებთ — ასეთები უცხოეთშიც ხდება და ხშირად უფრო

მიმემ შედეგებითაც სრულდება, მაგრამ ჩვენ რა? დღეს ავტობუსი დალტუნს, ერთმანეთს ქვები დაუშინეს, კაცმა არ იცის, ხვალ ვის რა იდეა მოუვა თავში. მოკლედ, ჩვენს ფეხბურთში კიდევ ერთმა და თან მეტად სერიოზულმა პრობლემამ — მაყურებელთა და მოთამაშეთა უსაფრთხოება — ნაოყოფი თავი. ამდენად, გასაოცარია ფეხბურთის ფედერაციის ქმედება — ქუთაისში მომხდარზე საგანგებოდ იმსჯელა ფედერაციის სპეციალურმა კომისიამ და სერიოზულად არაფერი დაუსჯია, უფრო მეტიც, ზოგიერთმა საფეხბურთო მოხელემ ქუთაისში მომხდარი კმაყოფილება ვერ დამალა — ეს ჩვენი ფეხბურთის პროგრესზე მიუთითებსო (!). ჩვენში ფეხბურთის დონეც ამაღლებსო (!). ასე რომ, გულშემატკივრებს მივმართავთ — სტადიონზე წასვლისას ბარაქიანი რიყის ქვებიც თან გაიყოფეთ, რაც შეეძება გინებას, ამ საქმეში ქართველებს ბადალი არ გყავს და მეტოქე გუნდის გულშემატკივრებისა და ფეხბურთელებისთვისაც ნუ დავიშურებთ თითო-ოროლა „ტკბილ“ სიტყვას — ამით ქართულ ფეხბურთს „გადავარჩენთ“!

სუმრობა იქით იყოს და თბილისელ და ქუთაისელ ფანთა ურთიერთდამოკიდებულება უბრალო საქმე არ გახლავთ და ასე თუ გაგრძელდა, მრძელბა საფეხბურთო ფარგლებსაც გასცდეს. ეს ცოდავლა აკლია ისედაც გასაცოდავეულ ქართულ ფეხბურთს. თუ უცხოელებს ვბაძავთ, მათ ბევრი კარგიცა აქვთ მისაბაძი და რაღა მაინცდამაინც ცუდი უნდა გადმოვიღოთ? გინება და ქვის სროლა „რეკორდი“ რომ არის, ცნობილი ფილმი — იმას უხდება, თორემ დიდ ფეხბურთთან საერთო არაფერი აქვს.

A ჯგუფი		C ჯგუფი	
მანჩესტერი-ბაიერნი 0:0		პორტუგალია-პანათინაიკოსი 2:1	
ნანტი-ბოავიშტა 1:1		რეალი-სპარტა 3:0	
მანჩესტერი	5 2 3 0 10:3 9	რეალი	5 5 0 0 12:3 15
ბაიერნი	5 2 3 0 3:1 9	პანათინაიკოსი	5 2 1 2 5:6 7
ბოავიშტა	5 1 2 2 2:5 5	პორტუგალია	5 1 1 3 3:4 4
ნანტი	5 0 2 3 3:9 2	სპარტა	5 1 0 4 4:9 3
B ჯგუფი		D ჯგუფი	
რომა-გალათასარაი 1:1		არსენალი-დეპორტივი 0:2	
ბარსელონა -ლივერპული 0:0		ლევერკუზენი-იუვენტუსი 3:1	
რომა	5 1 4 0 6:3 7	დეპორტივი	5 3 1 1 6:3 10
ბარსელონა	5 1 3 1 6:7 6	არსენალი	5 2 1 2 8:7 7
გალათასარაი	5 0 5 0 5:5 5	ლევერკუზენი	5 2 1 2 8:10 7
ლივერპული	5 0 4 1 2:4 4	იუვენტუსი	5 1 1 3 6:8 4

უფას თასი მეოთხედფინალი. I შესხვედრები

პაპოელი აღარ ხუმრობს

ინტერი (იტალია) — ვალენსია (ესპანეთი) 1:1
პაპოელი (ისრაელი) — მილანი (იტალია) 1:0
სსც (პოლანდია) — ფიფორდი (პოლანდია) 1:1
ლიბერეცი (ჩეხეთი) — დორტმუნდი (გერმანია) 0:0

ჩემპიონთა ლიგაში ოთხშაბათს დაფიქსირებული ოთხი საყარო შედეგის შემდეგ, უფას თასზე დასრულებული სამი ფრე არავის გაკვირვებია. ერთადერთი გამარჯვებული, ებრაული „პაპოელია“, რომელმაც კვიპროსის დედაქალაქ ნიკოზიაში უმასპინძლა კახი კალაქის გარეშე მოთამაშე „მილანს“ და 1:0 მოუგო. თუ „როსონერომ“ ვერც განმეორებთ შეხვედრაში ივარგა, „პაპოელისგან“ გაგდებულ იქნება მეორე იტალიური კლუბი გახდება, „პარმას“ შემდეგ. სხვა წყვილებში პრაქტიკულად არაფერი გარკვეული, მხოლოდ დორტმუნდის „ბორუსია“ შეიძლება ჩაითვალოს წყვილის ამკარა ფავორიტად.

საჯადრავო კლუბი

„კვირის პალიტრა“ აქვეყნებს საქადრავო ამოცანებს, მათი ამოსწისათვის საქადრავო დაფა არ არის აუცილებელი.

შაჰეების დამამატება არ უნდა გავიჭირდეთ (თუ, რა თქმა უნდა, მოინდობებთ). წინა ამოცანის ამოსწისა: 1. მგვ7-ი6!

მე ვარ მსახიობი, რომელიც მამაკაცის როლშიც დამჯერებელია, — ამჟამად აცხადებს კინორეჟისორი.

პირველი ცდა, მამაკაცის როლის შესრულებისა, ვუბი გოლდბერგს თეატრალური კარიერის დასაწყისში მოუწია. სან-დიეგოს თეატრში, ბრესტის დედოფალ კურაუს ისე ასახიერებდა, რომ ხალხი სიცილით იხილავდა. უცებ, სან-ფრანცისკოში საგასტროლოდ გამგზავრების წინ, მისი პარტნიორი მამაკაცი ავად გახდა. იძულებული შეიქმნა, ორივე როლი თანამშრომლობაში, რომ იტყვიან, ოჯახში კაცად უნდა ყოფილიყო და ქალიც. ვუბი შემოთავაზდა, მაგრამ რა ქენა, ყველა ბიოლოგიური იდუალები აღმოჩნდა... და ახალგაზრდა მსახიობმა ისე ითამაშა ორივე როლი, რომ მაყურებელს მისი სცენიდან გამვება აღარ უნდოდა.

ფილმში „ქურდი“ ვუბი ბრუს უილისის მაგივრად გადაიღეს, ხოლო როცა რობერტ დე ნირომ უარი თქვა „ბოგუსში“ თამაშზე — მაშინაც შეუდარებელი გოლდბერგი გაასხენდა რეჟისორს. სხვათა შორის, ამას წინათ სანტა-კლარის როლზეც დათანხმდა ახალ ამერიკულ კინოკომედიაში.

იგი 1955 წლის 13 ნოემბერს მოეწვინა ქვეყანას. ვუბი ნიუ-იორკის „ფერად“ რაიონში, ჩელსიში დაიბადა. მისი ნამდვილი სახელია ქეთრინ ელენ ჯონსონი. გოგონა ისეთ რაიონში იზრდებოდა, სადაც შერწყმული იყო სხვადასხვა კულტურა და ამიტომაც თავისუფლად ლაპარაკობდა ბერძნულ, იტალიურ, ესპანურ, ჩინურ, ებრაულ, ჰინდის და, რასაკვირველია, ინგლისურ ენებზე.

ვუბი რამდენიმე თვის იყო, როცა მამამ ოჯახი მიატოვა. დედა ორ ბავშვს დიდი გაჭირვებით არჩენდა. შავკანიან გოგონას დაღვინებული ცხოვრება არ ჰქონია. ავი ბუდი მქაობას ან ნარკომანობას უჭადდა. მქაობას კი გადაურჩა, მაგრამ ნარკოტიკებს გაეცნო.

ვუბი ძალიან განიცდიდა, რომ მომხიბვლელობით მინცდამინც არ გამოირჩეოდა. თანატოლები ხან მაიმინეს ეძახდნენ, ხან — მახინჯს და ხან კიდევ რას. ვინ იცის, როგორ წარმოიბრუნებოდა მისი ცხოვრება, კარგი ადამიანი ელენ რუბინშტეინი რომ არ შეს-

სიცილის დედოფალი ვუბი გოლდბერგი

ვუბის არ უყვარს, როდესაც მსახიობ ქალებს შორის მოიხსენიებენ

ვედროდა, რომელმაც ნიუ-იორკის თავის ექსპერიმენტულ საბავშვო თეატრში მიიყვანა. „ეს პანანინა, კოლოფივით თეატრი იყო“, — იგონებს ვუბი. სწორედ აქ იქცა იგი მსახიობად და ძნელად თუ იფიქრებდა, რომ ბუდი დიდ მომავალს უზაადებდა.

„მანამდე კი, გოგონამ საშუალო სკოლა მიატოვა და პიპების სათვისტომოს მიუტანა. იქ ვუდიმ ახალგაზრდა ფარმაცევტი ელვინ მარტინი შეიყვარა (ტყუპობა, სწორედ იმან მიაჩნია პერონის) და ცოლადაც გაჰყვა. 18 წლისას ქალიშვილი იყო — ალექსანდრა, მაგრამ 1973 წელს ქმარი მიატოვა, ნარკოტიკებს შეეშვა და პანაი შვილით კალიფორნიისკენ გასწავლა — თეატრალური ლოს-ანჯელესის, სან-დიეგოს და სან-ფრანცისკოს დასაპყრობად.

შვიდი წლის მანძილზე მარტინელა დედა სხვადასხვა ქველმოქმედების ფონდების კმაყოფილება იყო, მუშაობდა მშენებლობებზე მუშად, მორგში — დეკორატორად — მიცვალებულებს ალაზმებდა „პოლიციის ვარსკვლავთა“ მსგავსად. პარალელურად სხვადასხვა თეატრალურ დასში თამაშობდა. სწორედ მაშინ აირჩია სასცენო ფუნქციონირად ვუბი გოლდბერგი.

— ეს სახელი არსაიდან წარმოიშვა, პერიდიან — პირდაპირი მნიშვნელობით, — იგონებს ხუმრობის მოყვარული მსახიობი, — იცით, როცა შემთხვევით ჯდები რეზინის სათამაშოზე, იგი ასეთ ხმას გამოცემს: „ვუუ-ფ-ფ-ფ“. ასე პირითაც შემიძლია გავაკეთო; ამიტომაც შემარქვეს ვუბი. სალალობოდ ვუბი კუშონი დავიკეცი. მაგრამ დედამ მიჩნია, ასეთი სახელს სერიოზულად არავინ აღიქვამს და ამიტომაც მისი ქალიშვილობის გავრი გოლდბერგი ავიღე. იგი ებრაელია, ასე რომ, მეც ებრაელი ვარ. მაგრამ შინ, ძველბურად ქეთრინს მეძახიან.

„დედილო კურაუს“ წარმატების შემდეგ, ვუბიმ ძალებს მოზღვაგება იგრძნო და მონოსპექტაკლისთვის სცენარი დაწერა, სადაც ექვსი სხვადასხვა პერსონაჟი განასახიერა. „მოჩვენებათა შოუსი“ ამომავალი ვარსკვლავი ად-

ვილად, სულ რამდენიმე წამში გარდაიხსებოდა ხან 13 წლის გოგონად, ხან მათხივრად, ხან ტიპურ ებრაელ ქალად ან რესპექტაბელურ მილიონერად. სცენაზე ვუბი დედოფალი იყო. „მოჩვენებათა შოუს“ უდიდესი წარმატება ჰქონდა არა მარტო შეერთებულ შტატებში, არამედ კანადასა და ევროპაშიც. ვუბი თეატრის ვარსკვლავად აღიარეს, იგი ბროდვეიზე მონოსპექტაკლებს ატარებდა. მხოლოდ 1985 წელს შედგა მისი კინოდებიუტი — სტივენ სპილბერგმა მიიწვია ფილმში „ალისფერი“.

პირველივე კინოროლმა წარმატება მოუტანა — „ოქროს გლობუსი“ ერგო „საუკეთესო მსახიობის“ ნომინაციაში. ფილმმა „მოჩვენება“ პირველი ოსკარი მოუტანა — მეორე პლანის როლისთვის. სულ ამ ბრწყინვალე მსახიობმა 80-ზე მეტ ფილმში ითამაშა. უამრავი ჯილდოს მფლობელია. 2001 წელს გოლდბერგმა უკვე მეოთხე და ძალზე პრესტიჟული ყოველწლიური პრემია მიიღო იუმორის დარგში. თანაც პირველი ქალი იყო ამ სფეროში. იგი ერთადერთია შავკანიან ამერიკელ მსახიობ ქალბატონად, რომელსაც სამჯერ ერგო ბედნიერება „ოსკარის“ ცერემონიის გასძლოლოდა... 1995 წელს კი ასრულდა მისი ბავშვობის ოცნება — შესულიყო პოლიციუდის ისტორიაში: კომედის დედოფლის ხელ-ფეხის ანაბეჭდი საშუალოდ დარჩა ვარსკვლავთა ხეივანში.

ყოველივე ამან და სხვადასხვა საქველმოქმედო ორგანიზაციაში მუშაობამ პოლიციუდის იერარქიის კიბეზე განსაკუთრებული ადგილი მიუჩინა. რაც შეეხება ვუბის პირად ცხოვრებას — ის სრული საიდუმლოებითაა მოცული. ცოტა ვინმე თუ იცის, რომ გოლდბერგს მონაფეობისას ძალიან იშვიათი დავადება შეეყარა — დაერღვა ნაკითხულის ათვისების უნარი. ამიტომ მიატოვა სკოლა. სამაგიეროდ,

მის მამაკაცებს უნებლიეთ მამართავენ — „ბატონო გოლდბერგ“.

შემდგომ სრულიად სანიხალმდეგო რამ მოხდა — 1992 წელს შეთხზა საბავშვო ნიგნი პატარა ზანგი გოგონა შესახებ, „ალისა“, რომელსაც მონონება სვდა ნილადა. მერე ავტობიოგრაფიული ნაწარმოები გამოსცა, რომელსაც უბრალოდ „ნიგნი“ დაარქვა. იგი უკვე გახდა ბესტსელერი და წილიანი დოლარი მოუტანა მის ავტორს. ნიგნის წარმატება იქნებ იმან განაპირობა, რომ აქ ოდნავ უხადა ფარდა ვუბის პირად ცხოვრებას. მიუხე-

დავად იმისა, რომ სულაც არ არის მარონ სითონივით თვალწარმტაცი, მამაკაცები მაინც ბუზებივით ესხვიან. ხუთი წელი იყო ვუბის საყვარელი სცენარისტი და მსახიობი დევიდ შეინი, შემდეგ ცოლად გაჰყვა დევიდ კლესენს, რომელსაც ორი წლის შემდეგ გაშორდა. ვუბი ელვისებური რომანების დიდოსტატიცაა. ლეგენდარულმა მექალთანე ჟურნალ დეპარდემ მისი გულსთვის კინალამ მიატოვა მომხიბლავი კაროლ ბუკე, ვუბის ანდამატს ვერ გაუძლო ისეთმა ლოველასმა, როგორიც ტომიტი დალტონია. 90-იანი წლების დასაწყისში ვუბის ცხოვრებაში მსახიობი თედ დენსონი გამოჩნდა, რომელიც მასთან ერთად თამაშობდა ფილმში „დამზადებულია ამერიკაში“, მაგრამ ესეც ხანმოკლე რომანი იყო. ამის შემდეგ აპირებდა ცოლად გაჰყოლოდა ლილ ტრახტენბერგს, მაგრამ ერთი წლისთავზე გადაიფიქრა და ფრენკ ლანგელთან გააჩაღა სიყვარულობა.

ჟურნალისტის კითხვას, — რატომ ვერ ჩერდები დიდხანს მამაკაცებთან, მსახიობმა უპასუხა: — მათი გაგება შეუძლებელია, ძნელია ცნობილ ადამიანთან ცხოვრება, არავის მოსწონს სხვის ჩრდილში ყოფნა. თანაც მამაკაცებს არ სიამოვნებთ, როცა მათ უნებლიეთ მამართავენ — „ბატონო გოლდბერგ“.

იმასაც ამბობენ, ვუბის ეჭვიანობაც აფრთხობდა კაცებსო. ასეა თუ ისე, ახლა მსახიობს სიმპათიური, მასზე 15 წლით უმცროსი ბიზნესმენი მაიკლ ვისბალი ჰყავს თანამეცხედრედ. საკითხავია, ვუბის როდემდე გაჰყვება ეს სიყვარული.

ხალისიანი და მიზანმიმართული ვუბი გოლდბერგი ბევრს მუშაობს კინოსა და ტელევიზიაში. მას გაუთავებლად იღებენ და თვითონაც იღებს ფილმებს. დღემ 10-12 საათს მუშაობს. მაგრამ მთავარი მისთვის მაინც ოჯახია. დედა, ქალიშვილი, სიმე და სამი შვილიშვილი, რომლებიც ახალგაზრდა ბუბისთან სტუმრობის შემდეგ უარს ამბობენ ჯანსაღ საკვებზე და ჰამბურგერებს და სოსისებს ითხოვენ. ვუბი თავს იმართლებს და ქალიშვილს ამშვიდებს: „სულაც არ არის ცუდი, რომ ბავშვები მხიარული და უკომპლექსოები არიან. ზუსტად ისეთები, როგორიც მე...“

7 დეკა №6

ჰოლივუდელი „ცული ტიფი“

ჩხუბი და ჟურნალისტების ცემა მისთვის ჩვეულებრივი ამბავია...

რობი რაითი და შონ პენი

იგი ტანმორჩილი, ჭკვიანი და საოცრად ნიჭიერია. ხშირად იგინება, მუშტებს იქნებს, მაგრამ არც არის-ტოკრატულია აკლია მის გარეგნობას. ჟურნალისტებს უყვართ მის ცხოვრებაში ქექვა. მსახიობი სიძულვილით და მუშტებით პასუხობს.

კანონები, რომლის მიხედვითაც პოლიციუდის კინორეჟისორების კარიერა იქმნება, ყველასთვისაა, მაგრამ არა შონ პენისთვის. 1980 წელს დაბადებული მსახიობის ოჯახი (მამა ტელე და კინორეჟისორი იყო, დედა — თეატრალური კრიტიკოსი), კალიფორნიის სანაპიროზე, ქალაქ სანტა-მონიკაში ცხოვრობდა. თავდაპირველად, შონს იურისტობა უნდოდა, მაგრამ აქტიორულმა გენებმა თავისი გაიტანა და სამსახიობო ოსტატობის კურსებზე ჩაენერა. პროდიუსერები გააოცა 19 წლის ჭბუჭის სიჯიუტემ — წინა დღეს გამოცდაზე სამარცხენოდ ჩაფლავებული, მეორე დღეს ისე გამოცდაზე, თითქოს არაფერი მომხდარიყო. მეორე ცდამ ისე გაუმართლა, რომ პენს ბროდვეის ერთ-ერთ სპექტაკლში მისცეს როლი. დებიუტანტს თეატრალური პრესა აღფრთოვანებით შეხვდა. მერე კი უამრავ ტელევიზიონალსა და კინოფილმში მიიპატიჟეს. პირველივე ფილმებით „ოცნებათა ფაბრიკის“ ამომბავი ვარსკვლავად იქცა. მეტიც, მისი თაობის ყველაზე ნიჭიერ მსახიობად აღიარეს. ამას გარდა, სკანდალური გამოსვლებითაც გაითქვა სახელი. ჩხუბის ატეხა და ჟურნალ-

ისტების ცემა მისთვის ჩვეული საქმე გახდა — ამიტომაც უნოდეს „ცული ბიჭი“, „სიმშვიდის პროფესიონალი ამრევი“ და ა.შ. 1985 წელს გადაღებულ ლუიზა ჩიკონე, შემდგომში ცნობილი მომღერალი მადონა გაიცნო. ტემპერამენტით მადონას ყოველთვის მოსწონდა ფიცხი მამაკაცები. მალე მისიხანების გამოვლინება შონ პენის საფირმო ნიშნად იქცა. მაგალითად, ნყვილმა ქორნილის გადახდა ვინრო ნრეში, პრესის გარეშე გადახდა ვინრო ნრეში, თავი მოიყარეს თუ არა, ცაში პაპარაციებით სავსე ვერტმფრენები გამოჩნდნენ. გამხეცვლებმა ნეფემ პისტოლეტი იპიშვლა და ისეთი ბაიბუბუთქი ატეხა, ქორნილი კი არა, ნამდვილი ვესტერნი გეგონებოდათ.

ვარსკვლავურმა ქორნილებამ ფილმში „შანაიური სიურპრიზი“ პარტნიორობა და ახალი დაუნდალები მოიტანა. შონს თვალის დაუხამამებლად შეუძლო ცოლის აუზში გადაგდება, ან გაჭურის აერლუმელი თავით შეჩურთვა. და რაც მთავარია, ფიცხი მსახიობი პისტოლეტით ჟუჟავდა მეზობლებს ეზოებში ციყვებს, ენოტებს და სკუსებს. 1988 წლის დასასრულს ცოლ-ქმარს შორის საბოლოოდ გაირჩინა შავა კატამ — პენს რაყადენიმე საათს ხელფეგაკრული ჰყავდა მეუღლე დადგებულად. ძლიერს თავდახსნილმა მადონამ შეროფს მიაშურა და ქმარს უჩივლა... გავიდა წლები და შონ პენის პორ-

იზონტზე ახალი ქალი გამოჩნდა — რობინ რაითი (ყველას ახსოვს „სანტა-ბარბარაში“ მისი კელი ქეფელი). რობინ რაითზე დაქორწინებამ ახალი აღმადფრენით აღავსო — საკუთარი სცენარით ფილმი „ინდიელი მორბენალი“ გადაიღო და პრიზიცი აიღო ლოკარნოს ფესტივალზე. შონ პენმა განაცხადა, მსახიობობას თავს ვანებდ და რეჟისურას უნდა ვუძღვნა თავიო. შემდეგმა ნაშუშევარმა „გუშაგი გზაჯვარედინზე“ ვენეციის კინოფესტივალზე „ოქროს ლომი“ მოუტანა, თუმცა თავისი განცხადების მიუხედავად, აქტიორულ მუშაობას განაგრძობდა. ფილმში „მიცვალებული მოდის“ მთავარი როლის შესრულებისთვის „ოსკარის“ ნომინაცია და ბერლინის კინოფესტივალის პრიზი მიიღო. ფილმისთვის „ის ისეთი მშვენიერია“ — კანის ფესტივალის პრიზი დაიმსახურა.

შონ პენი ძველბურად ენამწარეა. მიუხედავად იმისა, რომ ვუდი ალენის დიდი პატივისცემელია, საჯაროდ შეუძლია განცხადოს, ვერ ვიტან მისი რეჟისურის მეთოდებსო. ოლივერ სითონთან ლაპარაკი კი იკვივა, თუნდ ლორს ელაპარაკოო. არც ყოფილ მეუღლეს ინდობს: „ის ოცდაათობმეტი დღე (გულისხმობს ერთ-ერთი სკანდალის შემდეგ), რომელიც ციხეში გადავტარე, ჩემი საუკეთესო დღეები იყო მადონასთან თანაცხოვრების წლებიდან“ ერთი სიტყვით, შონ პენი ის კაცია, ვინც აკეთებს იმას, რაც სურს და ლაპარაკობს იმას, რასაც ფიქრობს. პოლიციულს მსახიობი ცინიზმისა და სიხარბის ავანს უნოდებს. ვერ იტანს იმ მსახიობებს, რომლებიც ფილმის გამო ყველა როლს ასახიერებენ. მარტალაც, მიუხედავად იმისა, რომ იგი საუკეთესო ფილმებში თამაშობს და მუშაობს საუკეთესო რეჟისორებთან, მისი პირობარები 200-300 ათას დოლარს არ აჭარბებს, რაც სასაცილოდ გამოიყურება მისივე კოლეგების პირობარებთან (თუმცა პროდიუსერები ირწმუნებიან, რომ უნდოდეს, ფილმში რვა მილიონსაც აიღვებს). შონი არ პოზიორობს, უბრალოდ, იგი მკაცრია საკუთარი თავის მიმართ: „როცა სცენარის კვითხულობ და ფიქრში ხუთ მსახიობს მაინც ჩამოვთვლი ამ რო-

ლის შესრულება რომ შეუძლიათ, ამ როლზე უარს ვამბობ“.

თანდათან პენმა ემოციების მოთოკვა ისწავლა და გასაქანს მოჭარბებულ გრძობებს მხოლოდ გადასაღებ მოედანზე აძლევს. ახლახან კი „ცუდმა ბიჭმა“ პარიზში საკუთარი რესტორანიც

გახსნა, საჯაროდ განაცხადა — სმას თავს ვანებებ და გარსია მარკესის „პატრიარქის შემოდგომის“ ეკრანიზებასაც ვაპირებო. მთავარ როლს მარლონ ბრანდო ითამაშებს.

ჩასტანია უიზე №4

მოგაიპა...მოგაიპა...მოგაიპა...

შევიდა — ჯენიფერს მცველები — და მთელი შნობის დათვლიერება მოითხოვა, მენეჯერი გაცეცხლდა, — ჯენიფერ ლოპუსი ჩვენი რესტორნის ერთადერთი ვარსკვლავი არ არის და აქ არავინ მოითმენს მის ჩირქუელობასო.

პარისონ ფორდი დააპაისას ბავშვობაში პიტონი იერილა. პარისონ ფორდი თურმე თანაკლასელებზე პატარა იყო. ამიტომაც სცემდნენ და დასცინოდნენ. დაჩაგრული ბიჭუნა ხშირად აცდენდა გაკვეთილებს. გაღვიძებისთანავე პიცას მიირთმევდა და ისე იძინებდა. „რამდენჯერაც მატყენდნენ გულს, იმდენ პიცას ვსანსლავდი. ხანდახან, პიცა რომ მომეწაფებოდა, სულ-მითუქმელად ველოდი, როდის მოინდომებდნენ ჩემი თანაკლასელები ჩემს აბუჩად აგდებას;“ — ისვენებს მსახიობი.

უკვე იჩრავიან. ჯერ 5 თვეც კი არ გასულა დრიუ ბერიმორის გათხოვებიდან და ვარსკვლავის ქმარმა უკვე განცხადება შეიტანა განსაქორწინებლად. მსახიობმა ტომ გრინმა ვერ გაუძლო ცნობილ ცოლთან ერთად ცხოვრება, ჩამოახმო მეუღლის შურმა. ცოლ-ქმარი წარამარა ჩხუბობდა. მთელი 3 თვე ფსიქიატრთან დადიოდნენ და თავიანთი ქორწინების გადარჩენას ცდილობდნენ. ამაოდ!.. ფაბიზ ჯონსონი. ჯონსონი ტრავოლტა ცნობილია თავისი სისუფთავით. ერთ პერანგს ორჯერ არასოდეს იცვამს და ამ წესს გადაღებებზეც არ ლაღატობს. ვარსკვლავური სტატუსის წყალობით, ტრავოლტას შემუშავდა თავს უფლება მისცეს, ისე იცხოვროს, რომ ცოლი, კელი პრესტონი არ დასაქმოს. მაგალითად, კონტრაქტის თანახმად, ტრავოლტას ბოლო ფილმზე „ბასილი“ ყოველდღიურად აძლევდნენ არმანის მიასურს, თითოეული 350 დოლარი ღირდა.

ჯანცეხს მეზობლები აუჯანყდნენ

პანოვერელები მეტად შრომისმოყვარე და მახვილგონიერი ხალხია, არც იუმორი აკლიათ, რაც ალბათ თავიანთი ცნობილი თანამემამულის — ბარონ მიუნშაუზენისგან ერგოთ მემკვიდრეობით. სამწუხაროდ, ბარონისგანვე ერგოთ მდიდარი წარმოსახვა, რაც გერმანიის კანცლერ გერჰარდ შრედერს ახლა დიდ უსიამოვნებას უქადის.

ექვსი თვეც და კანცლერი ოჯახთან ერთად პანოვერში ახლახან წაყიდ სახლი გადავა. სახლი არაფრით გამოირჩევა იქაური სხვა სახლებისაგან.

ქალაქის მმართველობა უკვე ემზადება კანცლერის დასახვედრად. რაიონში გაძლიერდება დაცვა. ახლომხლო მცხოვრებლებს აეკრძალებათ საკუთარი ავტომანქანების სახლთან გაჩერება და ღამით დატოვება. ამან შრედერის მომავალი მეზობლები ძალზე გაანაწყინა. ახლომხლო სუპერმარკეტების მფლობელები შიშობენ, რომ რაიონის გაძლიერებული დაცვა მას შეზღუდული მისაწვდომობის ზონად აქცევს და მალაზიებში მომხმარებლების რიცხვი შემცირდება. ეს კი გაკოტრების საფრთხის წინაშე დააყენებს მალაზიების მეპატრონეებს. ამიტომ კანცლერის მომავალი მეზობლები უკან დახევას არ აპირებენ და შესაძლოა, სასამართლოსაც მიმართონ.

თვითონ კანცლერს ამ გაფრთხილებაზე რეაგირებისთვის არ სცალია — იგი წინასაარჩევნო კამპანიაშია ჩართული. მის მეუღლეს, დორისს კი ძალიან ახარებს პანოვერში ახალმოსახლეობა — ქალბატონ შრედერს თურმე არ მოსწონს ბერლინური მდიდრული აპარტამენტები, რომელიც მართლაც ისეთი უცემოვნო რამ ყოფილა, რომ მეტსახლად „სარეცხ მანქანას“ უწოდებენ.

ენო პლანტი №9

ლოგენდის ჩრდილში

ფრანგი მსახიობის ალენ დელონის ვაჟი ანტონი დელონი მომავალდებულად ლიმოლით ჰყვება თავის ცხოვრებაზე: — მე უკვე 37 წლის ვარ. ახალგაზრდობა მშფოთვარე მქონდა — შეკრებები, უძილო ღამეები, ალკოჰოლი, ნარკოტიკები... ჩემი პირველი ფილმი „ფრანჩესკო როსი“ კანის ფესტივალზე წარადგინეს და დაჯილდოვდა. სამწუხაროდ, მაშინ ძალზე ახალგაზრდა ვიყავი და არ მეგონა, რომ მსახიობობა ჩემი მონოდება იყო. ადვილად მოვიდა წარმატება და იმის ნაცვლად, რომ მეგუშავა, თავისუფალი ცხოვრება ვარჩიე. მეორე ფილმის გადაღებებზე ნარკოტიკებით გაბრუნებული მივდიოდი და ვერაფერს ვაკეთებდი. რაღა თქმა უნდა, კრიტიკამ არაფერი მამაგია. ეს იყო ჩემი ცხოვრების შეზღუდული პერიოდი. ბევრს ვფიქრობდი და დავასკვნე — შემიძლია და კარგი მსახიობი უნდა გახდეთ-მეთქი. ზოგჯერ გარეგნობაც მიშლის ხელს, ყველა როლისთვის არ გამოვდგები. ამას წინათ ფრანგული ტელევიზიით აჩვენეს ფილმი „ფაბიო მონტალე“, რომელსაც დიდი წარმატება ხვდა წილად. მამაჩემმა თავისი კარიერის დასასრულს მოინდომა, ჩემთან ერ-

თად ეთამაშა რომელიმე ფილმში. ადრე არასდროს უფიქრია ამაზე. წმინდა მსახიობური პატივმოყვარეობის გამო ჩემი წარმატება არ უხაროდა (ამაში ჩვენ ერთმანეთს ვგავართ), ემინოდა კონკურენცისა. ალბათ ეს გასაგებია. კმაყოფილიც კი ვარ, ცხოვრების ასეთი ძნელი გზა რომ გავიარე. მამაჩემის საყვარელი გამოთქმაა: „სიძნელე, რომელიც არ გვალავს, გაძლიერებს“, ასეც არის უეჭველად.

ისეთი ლეგენდის ჩრდილში ყოფნა, როგორც ალენ დელონი, კარგიც არის და ცუდიც. „ალენ დელონის შვილობა ძნელია, მაგრამ ალენ დელონის შვილის მამობა — უფრო ძნელი“ — ალენ დელონის ეს ცნობილი ფრაზა აისახა მამისა და შვილის ურთიერთობაში. გავიდა წლები. მწვავე ურთიერთობები მათ შორის შერიბილდა, მაგრამ ნამდვილი შეხვედრა მამასა და შვილს შორის ჯერ კიდევ არ შემდგარა...

პარი მატრი

მექსიკელებმა ბევრი ყავა უნდა სვან

„მექსიკელებმა რაც შეიძლება მეტი ყავა უნდა დალიონ“, — ასე მიაჩნიათ ამ პრომატული მარცვლეულის მომყვან მენარმებს. ამიტომაც მათ ქვეყანაში თავიანთი პროდუქციის მასობრივი სარეკლამო კამპანია წამოიწყეს. რეკლამებში აქცენტი ამ სასმლის ეროტიკულ თავისებურებებზეა გამახვილებული. სინამდვილეში, ინიციატივა პოტენციალდაქვეითებულთა დასახმარებლად კი არა, არამედ მურწინების მნიშვნელოვანი დარგის ასაღორძინებლად მოწოდებული.

მექსიკელი საშუალოდ 750 გრამ ყავას სვამს წელიწადში, მაშინ, როცა ყავის მთავარი მწარმოებლის ბრაზილიის ერთი სული მოსახლის ნორმა 5 კილოგრამია.

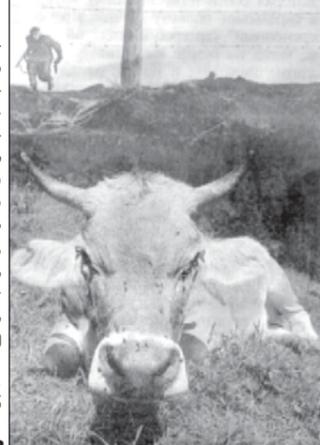
დარგის კრიზისის გამო 2001 წელს მექსიკური ყავის წარმოება და ექსპორტი 30%-ით შემცირდა, ამიტომაც მისი მომეტებული მოხმარება (დაახლოებით 2 კგ-მდე) ერთ სულ მოსახლეზე სასაკუთოდ წაადგება ქვეყნის ეკონომიკას და უპირველესად, ყავის წარმოებას. როგორც სპეციალისტები ამბობენ, დღემდე 4-5 ჭიქა ყავა მთლიანად გადაჭრის პრობლემას.

მირ ნოვოსტი №9

ნება, რა იქნა ჩვენი პროსა?

ომის ვეტერანის ნაამბობი

გერმანელებმა მთელი ძალით შემოგვიტყეს. ჩვენ პატარა-პატარა ჯგუფებად ვიხვედით უკან, ძირითადად ღამით, რათა შეუმჩვევლი ვყოფილიყავით. ღამობით თივის ზვინებს ვაფარებდით თავს. ერთხელ დაქანცულეს ღრმად გვეძინა, უეცრად მკერდზე ხიშტის შეხება ვიგრძენი. გათავდა, — გავიფიქრე, — ჩემი აღსასრულიც დადგა! თვალი გავახილე... ძროხა თივას მისდგომოდა და უნებურად რქით გამოემდო. ცური რძით ჰქონდა სახე. რამდენიმე დღის უჭმელებმა რიგრიგობით ჩამოვწვევლეთ მუზარადებში რძე და სული მოვითქვით. დილას დავიძარით. ძროხა არ მოგვიცვლიდა და გამოგვყვა. დღისა, როცა ვიმალეობდით, იგი შემოდგომის წარჩენ ბალახს მოგდა, შემდეგ კი რძით გვეკვებავდა. ღამით არ გვეტოვებდა და მოგვეკვებოდა. ერთხელ ბლავილით ჩვენკენ გამოიქცა. მივხვდით, უნდაოდა შეეტყობინებინა, მტერი გვეწევავო. აჭქარდით. ასე ვიარეთ რამდენიმე დღის განმავლობაში.

ჩვენ იგი ჰოსპიტალში დავტოვეთ... გაიხარეს დაჭრილებმა... მე რე არაფერი მსმენია ამ ძროხაზე... ხშირად კი თვალწინ მიდგას და დიდი მადლიერებით ვიგონებ...

მირ ნოვოსტი №9

„მიყვარხარ. ელი. პოლიცია“

ბრიტანელმა სამართალდამცველებმა კიდევ ერთხელ გამოავლინეს თავიანთი დახვეწილი იუმორის გრძობა და წმინდა ვალენტინის დღე მიულოცეს... იმ ბოროტმოქმედებს, რომლებიც ჯერჯერობით ციხის გარეთ დასერნობენ.

ეს მხიარული იდეა აღმოსავლეთ სასჯელის საგრაფოს პოლიციას გაუჩნდა. ოქტის ყველაზე ცნობილ ქურდებსა და მძარცველებთან გაგზავნილ ბარათში ისინი წერენ: „იმედი გვაქვს მალე შეხვედებით ერთმანეთს. თქვენთვის მზადაა მყუდრო საკნები. თუ კანონს დარღვევთ, სიტყვას გაძლეოთ, რომ პოლიციის მანქანით ქაროვით გამოგაქროლებთ პოლიციისაკენ და დაგაპატიმრებთ“.

როგორც გაირკვა, ასეთი „მილოცვა“ უკვე ტრადიციად ქცეულა და კონკრეტული შედეგებიც მოაქვს თურმე — უკანასკნელი 2 წლის მანძილზე საგრაფოში ძარცვათა რიცხვი 38%-ით შემცირდა, მანქანების გატაცება კი — 22%-ით.

ვოკრუგ სვეტა №2

გაყრა ეპოპულარ

კაიროს ფემინისტურ რესტორანში უზარმაზარი ქორწილი იყო გამართული. ტახტზე მჯდარი ნეფე-პატარძალი სტუმრებისგან საჩუქრებსა და მილოცვებს იღებდა. პატარძალს პარიზში საგანგებოდ შეკერილი ბრილიანტებით განწყობილი კაბა ეცვა. საქმროს ხელში მარწყვის წვენი სახეზე ჰქონდა, რადგან მუსლიმებს ეკრძალებათ ალკოჰოლის სმა. უცნაურ სიძეს ჭიქა ხელიდან გაუვარდა და წვენი პატარძალს კაბაზე გადაესხა.

რა უტყვიო და მოუქნელი ხარ! დაბრმავდი თუ რა მოგივიდა? — ანიკინდა პატარძალი.

იქვე, იმავე ნოტარიუსმა, რომელმაც სულ ორიოდე საათის წინ წყვილის ქორწინება დაამოწმა, დოკუმენტურად გაფორმა მათი განქორწინებაც.

ნეფემ სამჯერ წარმოთქვა გაყრის შარიათისეული ფორმულა: „თალაქ, თალაქ, თალმი-თალაქ“ (მე შენ გვეყრები).

როგორც ჩანს, ეს ქორწინება კაცობრიობის ისტორიაში ყველაზე ხანმოკლეა.

კალედოსკოპი №11

ჩიტის მოტანილი ამბები

გამაფრთხილებელი თავის ძალა. 32 წლის ინგლისელი ედი ფილბერს რომ ნამდვილად აქვს ტვინი, ამაში ყველა დარწმუნდება, რადგან მისი თავის ქალის ზედა ნაწილი სრულიად გამჭვირვალეა.

რომანები: „მეფე და ზაბიბა“, „მიუდგომელი ციხისმარცხე“, ქვეყნის მეთაური ახლა არ-ქიტეტიურამაც გაიტაცა. ბალდადის საერთაშორისო სამშენებლო გამოფენაზე იგი საცხოვრებელი სახლის პროექტს წარადგინა. 3 კმ-იანი საცხოვრებელი სახლის მოდელი ჰუსკინმა ისე დააპროექტა, რომ სურვილისამებრ შეიძლება მისი გაფართოება და გაზრდა 180 კმ-ით.

ედის ავარიის დროს ნახევარი თავი წასძვრა. კლინიკაში ქირურგმა გიდეონ ფლემინგმა ძვლების ნამსხრევები მოაცალა — საოცარია, მაგრამ ედის ტვინი არ დაზიანებია, თუმცა მოსალოდნელი შერყევისგან დასაცავად ფლემინგმა პლასტმასის გამძლე, გამჭვირვალე ხუფის პროთეზი დაადგა, რომელიც საგანგებო სალტეო დაუმაგრა, რაც ექიმებს გაუადვილებს, თვალის ადვენონ პაციენტის ტვინის მდგომარეობას და საჭიროების შემთხვევაში დაეხმარონ. ედი ძალიან კმაყოფილია თავისი გამჭვირვალე თავით — დაე, ყველამ ნახოს, როგორი ტვინი მაქვსო.

არაფრადნებო, მწარალიც და არ-ტიმპტორიც. ერაყელი ლიდერი სადამ ჰუსეინი თავისი მოღვაწეობის შემოფარგვლას მხოლოდ პოლიტიკით არ აპირებს. ლიტერატურის გარდა (როგორც ამბობენ, მისი დაწერილია ცოტა ხნის წინ გამოქვეყნებული

გინება ეთერში 21 საათამდე გავიდა (ამ დრომდე ეთერში არ უნდა გავიდეს უხამსი გამოთქმები). გადაცემებს მოზარდებიც უყურებენ, მაგრამ მყურებლის გული მაინც ვერ დაიბრუნა.

ქურნალ „კარუნალის“ საფიქრო პროსტოკოპი „ქვირის პალიზისთვის“

ზ. „ხევისბერი ...“ ; ა. ივარა; ბ. კახაკთა ატამანი, რომელმაც ციმბირი დაიპყრო; რ. აშშ-ის ყოფილი პრეზიდენტი; თ. ქართული სუფრის წინამძღოლი; ი. ერთდირებული ადამიანი; ჯ. ჯარების გადასხმა მონინალმდევის ტერიტორიაზე; ლ. შუაზიელი ფილოსოფოსის და მეცნიერის აბუ ალი იბნ სინას ლათინიზებული სახელი; მ. XX საუკუნის ვერცხლისა და ოქროს ფული დასავლეთ ევროპის ზოგიერთ ქვეყანაში; ნ. თხა, რომელმაც ჩვილი ზევსი თავისი რძით გამოკვება (ამავე სახელწოდების მქონე ფირმა დღეს თბილისში რძის პროდუქციას აწარმოებს); ი. უწყინარი ხასიათის დამცინავი დამოკიდებულება რაიმესადმი; კ. პერიოდული სხდომა, რომელსაც ატარებენ წარმომადგენლობითი ორგანოები; ლ. მუსიკალური ინსტრუმენტი, რომელზეც უკრავდა შერლოკ ჰოლმსი; მ. ალგზნებული, მხიარული განწყობილება, კმაყოფილების, კეთილდღეობის გრძობა, რომელიც არ შეესაბამება ობიექტურ მდგომარეობას; ნ. სასიმინდეს სახელწოდება დასავლეთ საქართველოში; ი. საზოგადოების ზედა ფენა; რ. პატარა ჩიტი; ს. რა ერქვა ნითელარმიელ მეთაურ კიკვიძეს; თ. მწვავე შეს-

Crossword puzzle grid with letters and numbers.

ლა-შემოხლა; ფ. ჩანჩქერი ჩრდილოეთ ამერიკაში; თ. მეტსახელი; ა. ჩრდილოეთ და სამხრეთ ამერიკის ტროპიკებში მოხინადრე კუხიანი კურდღელი; ე. ფრენის ფორდ კოპოლას გახმაურებული ფილმი; თ. უძველესი სახელმწიფო საქართველოს ტერიტორიაზე; რ. ერთად შეკრული და გარეგნულად ჩასმული ქალაქის ფურცლები; თ. საქონლის ჯგუფი; ბ. რა ერქვა ანარქისტს მხატვრული ფილმი „ლაზარე“; დ. ზღაპრული ურჩხული.

თხა ნომარტი გამოქვეყნებული პროსტოკოპი პასუხები: დ. დისპუტი; ა. არამისი; ი. იაქე; ს. სვანეთი; მ. ვარციხე; ე. ერთობი; ნ. ნავარა; ბ. ელენე; რ. ჩალმა; ლ. ვილინი; ი. ექსცესი; ნ. ნეშტი; ს. სპინოზა; ბ. გიშერი; ა. აბვერი; ზ. ზნეობა; თ. ეკლერი; თ. თრითინა; თ. თასმა; ბ. აზარტი; ნ. ნუტრია; ე. ელევია; რ. რივალდო; მ. თვლი; ა. ატრია; დ. დუმი. გამოქვეყნებული უკრებში იკითხება: საბარტოვლუს შიშველი საბავარი.

ფოტო განყოფილების

ძირე ყვეთახ
პაყვარს ყვეცხა...

22/III პირველი მეოთხედი
მაგნიტური დღეა:
21 და 22^ა მარტი

წინა სკანდორდის პასუხები

1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

2

1 შაჩხეჩი

1

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

2

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100
---	---	---	---	---	---	---	---	---	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	----	-----

თურმე...

● კოცნისას ორგანიზმში გამოშვებული ენდორფინის პორმონი, რომელიც ამშვიდებს ნერვულ სისტემას და ორგანიზმს სტრესისაგან იცავს. გარდა ამისა, კოცნა ხელს უშლის ნაოჭების წარმოქმნას, ვინაიდან ამ პროცესის დროს ხდება სახის კანის კუნთების მასაჟი.

● კლასიკური მუსიკის და სავრთოდ ხელოვნების მოყვარულები 10-15 წელზე მეტხანს ცოცხლობენ, ვიდრე ისინი, ვისაც არ უყვარს მშვენიერება.

* * *

ერთი ეკითხება მეორეს:

— კაცო, ცოლს გაყვარე და ცოლისა და შვირთ?

— რა ვერა, ძეგო, ახალ სიდედრს მე ვეღარ გადავიტან და...

* * *

ჭიჭიკია შედის თევზის მაღაზიაში:

— ტუფლი გაქვთ?

— აქ თევზის მაღაზიაა, ბატონო!

— ხეი გაქვთ?

— არა.

— დროში?

— არა.

— შე კაცო, არც თევზი გქონიათ და რა მნიშვნელობა აქვს, თევზს ვიკითხავ თუ ტუფლს?

თიკაა „პალიტრა“

გზაგადასასრული და თანაქმის სასურველს, საპირკაპლეებს და აუზგანს უილროსაგონო საშუალებები და უხვ-ოური განსაზღვრებით, კისარული მარტივი და გარდასაღებელი.

სურათის გამა. №55, ბინა №53
☎ 96-06-00; 35-15-05; 899-50-06-50

ქართულ ნაგალ „სალხინო“ გამოაქვს ჩირკი ნებიშიარი რბილი ქსოვილიდან

თუ განუხებთ პროსტატიტი, ცისტეიტი, ქალური და შარდ-სასქესო ორგანოების დაავადებები, როცა შეიძლება შენელებული და გახშირებული შარდვა, შარდვის დროს წვა, შარდსადენი ხვერელის ბაგეთა მიწებება, სუნი, გამონადენი, ტკივილი წელის, გავის ძვლის, თირკმლების არეში, შარდის წვეთ-წვეთად გამოყოფა, მოშარდვის სურვილის დაუკმაყოფილებლობა, როცა ვითარდება სექსუალური მოშლილობა და იმპოტენცია, მიიღეთ წამალი „სალხინო“ და მოგიხსნით ამ პრობლემებს. „სალხინო“ ანესრიგებს კუჭ-ნაწლავის მოქმედებას და ხსნის ტკივილებს.

„სალხინო“ გამოიყენება ჩირქოვანი და ჩირქმბადი ინფექციების სამკურნალოდ, ნაღვლის ბუშტის (ქოლესისტიტი), პეპტიტი, გასტრიტი, ნეფრიტი, გინგივიტი, სტომატიტი, ბრონქიტი და სხვა პათოლოგიური დაავადებების დროს. „სალხინო“ აქრობს პირის ღრუდან უსიამოვნო სუნს. წამალი „სალხინო“ კურნავს სარძევე ჯირკვლების დაავადებებს — მასტოპათიას, მასტიტს. თუ გამოიყენებთ მშობიარობის შემდეგ, აცილებთ მასტიტს და გაიუმჯობესებთ ბავშვის კვებას საკუთარი რძით.

წამალ „სალხინოს“ თვისებები ამოიპირებულია და მოწონებულია საქართველოს, რუსეთის, აზერბაიჯანისა და სხვა ქვეყნების ჯანმრთელობის დაცვის სამინისტროების მიერ და რეგისტრირებულია, მიღებული აქვს სახელმწიფო პატენტები და ლიცენზია. იკითხეთ და შეიძინეთ ავთიქვეში.

წამლის ფასი საქართველოს ტერიტორიაზე სამი (3) დოლარის ეკვივალენტს არ უნდა აღემატებოდეს ლარებში.

„კვირის პალიტრის“ უფასო განცხადების ძვირითი შემოსული განცხადებები გამოქვეყნდება „კვირის პალიტრის“ დაბატებაში — გაზეთში „სიტყვა და სიმე“ (აქ განთავსებული განცხადება „კვირის პალიტრაზე“ არანაკლებ ეფექტურია). „კვირის პალიტრაში“ კი, ქვეყნდება მხოლოდ უფასო განცხადების ძვირითი შემოსული განცხადებები. ქვითრები იყიდება საგაზეთო ჯისურებში (ფასი 4 ლარი — 20 სტყვა).

„უფასო განცხადების ქვითარი“ სააგდო „კვირის პალიტრის“ და „სიტყვა და სიმე“ საფოსტო ყუთებში ყუთები იცლება თბილისში ხუთშაბათობით 13 სთ-დან. მათი განთავსების ადგილებია — თბილისში: მეტროპოლიტენის ყველა სადგურის მიმდებარე ტერიტორიაზე; დიდიბის ქუჩის კუთხეში; სასურთალოს ბაზრის შესასვლელთან; ორთაქალაქი - ვორგასლის ქუჩაზე (ცხესთან) და ავტოკავალთან; მისკოვის გამზირის ბოლოში; ჩილიყაყილის (5 დეკემბრის) ქუჩის ბოლოში; დიდუბის ავტოსადგომთან; დიდ დიდიბისთან პეტრიწის ქ. 3 - სურსათის მაღაზიის წინ; მე-15 კორპ. წინ - ავტობუსების გაჩერებისთან; დავით აღმაშენებლისა და თამარ მეფის გამზ. გადაკვეთაზე; ბანკის წინ. ავტობუსის გაჩერებისთან; დავით აღმაშენებლის გამზ. მუსკოქვილის წინ, გაჩერებისთან; ჩიქობავას (სამქოს) მოედანზე; ზაარბოჯიანის (ვორიწკოვის) მოედანზე; ნახადალეში კო „საქართველოსთან“; წერეთლის გამზ. გაბოჯიანის წინ, გაჩერებისთან, „თელასთან“ და სტადიონთან; დიდუბეში, „სამთო ქიბის“ გაჩერებისთან; დიდიბის - მეფობის გამზ. პალიტრისთან, უნივერსიტეტის მიმდებარე გაჩერებისთან; მანქანების მაზრის ორივე შესასვლელთან; ვაგში - კავსადის ქუჩაზე; ქაჯავაძის 46 და უნივერსიტეტის სკ-თან; რუსთაველის 34; ბავებში - გაჩერებისთან; გამსახურდიას გამზ. - ეფშაველას დასაწყისში; ქეთარაძის ქუჩაზე - იზოტაქების ინსტიტუტთან, ბოლო (უნივერსიტეტის) გაჩერებისთან; ნეკრეძის ქუჩაზე; II შტრ-ის ასბევიდან და „საქართველოს ბანკთან“.

ქალაქებში და რაიონებში: მცხეთა, ქასპი, გორი, შარალი, ხაშური, სურამი, ზესტაფონი, შუთისი, წყალტუბო, საბჭოკაღია, თარაგოლა, ხონი, აბაშა, სენაკი, ზუგდიდი, ფოთი, შოთაბუთი, გათაში, ოზურგეთი, ლანჩხუთი, რუსთაში, საბარაგო, გორაკაანი, წნორი, სიღნაღი, ყვარალი, ლაგოდეხი, თალავი, გორაკოში, ახალციხე — არსებული „სიტყვა და სიმე“ საფოსტო ყუთები იცლება თბილისში 10 საათიდან. ანბატანა და დედოფლისწყაროში ყუთები დაიცლება ყოველი თვის ბოლო ხუთშაბათს 10 სთ-დან. ბოლნისში თვის III კვირის თბილისის 12 სთ-დან. შინაგადასასრული და დუბეთში — თვის III კვირის თბილისის.

ყურადღება: „კვირის პალიტრის“ (გაზეთის) საფოსტო (საკორესპონდენტო) ყუთებზე საავტორო უფლება დაცულია კანონით. ©

11 უფასო განცხადების ძვირითარი

განცხადების ტექსტი

სიტყვა და სიმე

გახივთ, ტექსტი გარკვევით დაწერეთ: ხატყვითა მაქსიმალური რაოდენობა — 30 (მასპრობის და ტელეფონის ნომრის ჩათვლით)

გაურკვევლად ნაწერი განცხადება არ გამოქვეყნდება

№11 ქვითარი „კვირის პალიტრის“ ყუთებში ჩააგდეთ 21 მარტის (ხუთშაბათი) 13.00 სთ-მდე.